

SLAMNIK

GLASILO OBČIN DOMŽALE, LUKOVICA IN MORAVČE

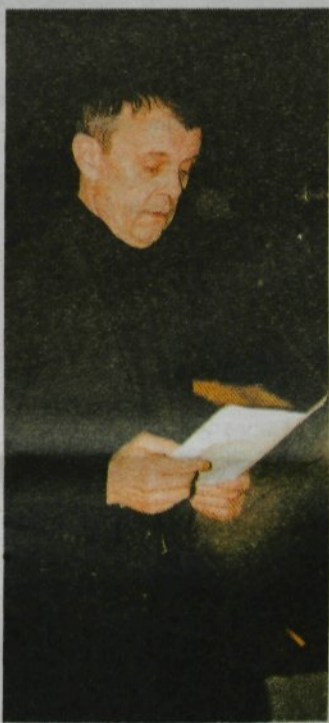
SLAVNOSTNI GOVOR
G. ACIJA BERTONCLJA

Domžalska prireditve ob slovenskem kulturnem prazniku

Le malokdo se tretjega decembra spomni, ko pesnik naš je ugledal luč sveta, pač pa z bridkostjo hlinjeno slavimo dan, ko zagrnila groba ga je t'ma.

Spoštovane Domžalčanke, cenjeni Domžalčani, gotovo je med vami kdo, ki mu jezik lepše, bolj gladko in medeno teče kot meni, zato sam ne vem, čemu me je doletela čast nositi tole breme, brez katerega mirno plaval bi moja barka. Ker pa je že tako, vam zagotavljam, da dolgost mojih besedí bo kratka. Najprej bi se rad zahvalil Občini Domžale in Zvezi kulturnih organizacij za tvegano zaupanje položiti slovesne besede v usta nekomu, ki mu sreče dar ni beseda, ampak lepota glasbene umetnosti. Še večje pa je moje tveganje, saj moram pluti med Scilo poveljevanja in hvale ter Karibdo kritičnega pregleda na stanje v naši kulturi. Ena redkih miš'ih zvezd ob taki priložnosti je ta, da sem spet z veseljem posegel po Prešernovih Poezijah, saj se je pred mano ponovno razgrnil prečudovit, prostran, skoraj neizmeren svet, v katerem je izražena posebna življenjska usoda, oplemenitenost z grenkimi spoznanji človeka, ki je v mračnem obdobju Metternichove Avstrije v provincialnem okolju s komajda omembe vredno lep-slovnostno tradicijo zablestel kot meteor. S svojimi Poezijami je premostil stoletni prepad, ki je našo literaturo ločil od leposlovja drugih, večjih in naprednejših evropskih narodov. Za njim je nebo poezije ostalo pusto in prazno tja do Ketteja, Muma in Kosovela. Za primerjavo naj navedem dejstvo, da je slovenska glasbena ustvarjalnost ujela korak z evropskimi tokovi šele 140 let po Prešernu, torej v šestdesetih letih našega izte-kajočega se stoletja.

Po tem netveganem opisu svojega občudovanja našega velikega poeta pa mi dovolite, da se spet spustim na neizprosno trda tla naše omike. Ta tla so poleg neizprosnosti tudi izjemno spolzka, saj lahko zdrsneš v pavšalno hvalisanje ali pa zaorješ v trdo ledino kritičnega odnosa do mnogokrat zlorabljenih floskul o identiteti malih narodov, ki, da jim je edini vir preživetja le njihova kultura. Zgodovino vseh narodov, tako majhnih kot velikih, pišejo njihovi misleci in umetniki, od filozofov, slikarjev, kiparjev pa od glasbenikov do literatov. Od politikov pa se vtisnejo v zavest človeka, razen redkih izjem, le negativne osebnosti. Zgodovino si predvsem piše narod sam s svojim odnosom do kulture in predvsem do svojega jezika. Tu pa vidim toliko čeri, da se sprašujem, kako da ladja naše omike še ni nasedla. Včasih mi misli nostalgčno uidejo k Prešernovim verzom: „...dni mojih lepših polovica kmalu, mladosti leta kmalu ste mi-

nula...» Ob tem grenkem spoznanju pa mi dušo preveva žarek sreče, da mi v časih, ko sem gulil sol-ske klopi, nihče ni toporil možganov s pojmi, kot so povedi, razpo-stave, zrasleki, podstave, morfe-mi in podobnimi na silo skovani-mi pojmi, temveč smo se zelo enostavno in logično ubadali z besedno in s stavčno analizo. Ob

tem mi dovolite trenutek neresnosti, ker mi misli nehote posežejo po šali o kmetu in njegovi bolni kravi, ki jo je naš veliki filozof in ideolog Edvard Kardelj dobrohotno poskušal ozdraviti. Krava pa se je kljub še številnim idejam ideologa kmalu neslavno poslovila od tega sveta. Prepričan pa sem, da bo živi jezik kljub temu ubiral svojo naravno in zdravo pot, upam pa, da ladja naše kulture zavesti ne bo potonila kljub trumi uradnikov, ki se ob poskusih, kako bi čim slabše plačala učitelja, na vso moč trudi izrinuti likovno in glasbeno vzgojo iz našega izobraževalnega sistema.

Pred dnevi sem v enem od časnikov zasledil članek z naslovom »Po Gabru Gaber, Bog nas obvaruj«, nekaj dni zatem pa je v kulturno srenjo treščila novica »po Dularju Školjč«. Takrat pa sem jaz, prepričan sem, da ne edini, še enkrat zahlipal: »Bog nas obvaruj.« Ob tem pa sem se spomnil splošno znane resnice, da ima narod pač take voditelje, kakršne si za-sluzi. Vendar, vsako pravilo ima svoje izjeme. Takšna izjema je tudi domžalska občina s svojimi najplivnejšimi predstavniki, ki z velikim poslušom in odprto denamiko podpirajo domžalsko kulturo. Omenim naj vsaj grobeljske koncerte in pustim ob strani dejstvo, da si nekateri ob tem postavljajo spomenike, ki niso trdnejši od brona, kot je zapisal rimski pesnik Horac, ampak bolj krhki od papirja, prežetega z boleznimi samoljubjem.

Predvsem pa moramo ob nocojšnjem kulturnem prazniku še enkrat nazdraviti novi domžalski glasbeni šoli, na katero mora biti ponosen vsak zaveden Domžalčan, obenem pa se mora — po lepi slovenski navadi — veseliti zavisti drugih.

Za konec pa še voščilo vsem vam, ki se odprtega srca in čistih misli ubadate s kulturo v naših Domžalah: »Vendar po tak' varljivi svetli zarji, čestitam k vašim vam uspehom, Bog Vas obvarji.«

Nova urednica lukovških strani

Na decembrski seji občinskega sveta je bil razrešen dosednji urednik lukovških strani pri glasilu Slamnik, g. Tomaž Bole, zato je Komisija za mandatna vprašanja, volitve in imenova-

nja, ki je izpeljala postopek imenovanja novega urednika, predlagala občinskemu svetu, da za novo urednico imenuje gđ. Moniko Domitrovič iz Prevoj, ki je že doslej sodelovala pri zbiranju

prispevkov, ima pa tudi izkušnje pri delu uredniškega odbora. Tako so svetniki imenovali gđ. Domitrovič za novo urednico, ki je med drugim zagotovila, da bodo naše strani v skupnem glasilu pester in raznolike, uvedla pa bo tudi šolski kotichek in še marsikaj zanimivega.

UREDNIKA ZA LUKOVŠKE STRANI OBVEŠČA VSE BRALCE, KI STE PRIPRAVLJENI NAPISATI KAKŠEN ZANIMIV, AKTUALEN ČLANEK ALI OBVESTILO, SPOROČILO PA TUDI KRITIKO, NAJTO STORITE DO VSAKEGA 10. V MESECU. SVOJE PRISPEVKE ODDAJTE V TAJNIŠTVO OBČINE LUKOVICA.

Za vse dodatne informacije v zvezi z uredništvom oz. urednico pokličite na Občino Lukovica, tel. 735 119, tajnico, ga. Strmšek.

Odgovorni urednik Slamnika Bogdan Osolin je čestital novi urednici lukovških strani Moniki Domitrovič

V zadnjem poletu na letalnici je pristal pri 203 metrih in dosegel zmago na tekmi, postavil državni rekord, ki je daljši za 11 metrov in postal član elitnega kluba — KLUB 200.

KRST NA LETALNICI V KULMU

Zmaga Primoža Peterke z 203 metri

16. marca 1997
dopoldne se dobimo
na tradicionalni
9. prireditvi

PO NAGELJ NA
LIMBARSKO
GORO!

Iskrene čestitke ob
praznikih in dobrodošli!

NE PREZRITE

Nov prospekt naše občine

V začetku letošnjega leta je Komisija za turizem Občine Domžale izdala v 5500 izvodih nov prospekt Občine Domžale. Tako smo dobili prvi prospekt nove občine Domžale, v katerem najdemo najosnovnejše podatke o novi občini, hkrati pa tako prebivalce občine, še zlasti pa turiste, opozarjamo na najbolj zanimiva območja. Tako je posebej predstavljen center Domžal z Informativno turističnim centrom, prospekt opozarja na obrtnopodjetniško tradicijo občine (razstava, Obrtnoindustrijska cona Trzin), posebne strani pa so namenjene predstavitvi Krupperka in njegove okolice (muzejske zbirke v Jamarskem domu, Železna jama, konjeniški center, bližnji Tabor), Grobljam in mednarodnim grobeljskim koncertom komorne glasbe, kulture, tradiciji, športu in naravi; vse ljubitelje opozarjamo na najpomembnejše prireditve in objekte.

Prospekt, na katerega naslovnici sta čudoviti Kulturni dom Domžale ter novi grb, je oblikoval Božo Stupica, večji del

fotografij je prispeval V. Majhenič, druge pa so iz arhiva. Prospekt lahko dobite v Turistično informativnem centru Domžale (v okviru Agencije TENTOURS, Ljubljanska c. 85), pri vratarski službi na občini ter pri posameznih turističnih društvih in VELE Napredek — Oddelek za prodajo časopisov v prtiličju.

OBČINA DOMŽALE
kjer hotenja zmagujejo

ZADNJA NOVICA

Bravo, Miha Rihtar!

Mladi smučarski skakalec iz Domžal je skupaj s svojimi kolegi v okviru ekipe SLOVENIJE osvojil naslov svetovnega mladinskega ekipnega prvaka v smučarskih skokih.

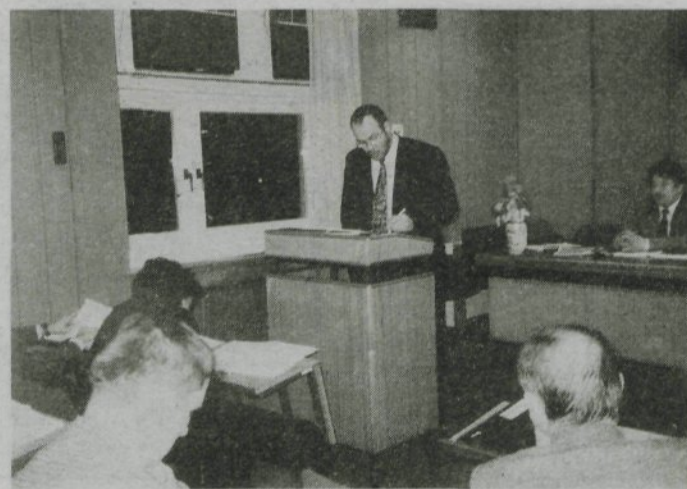
Iskrene čestitke mlademu smučarskemu skakalcu, predstavili ga bomo v prihodnji številki, klubu in staršem.

V prvih dveh vrstah pri oknu sedi vrh Občinske uprave na čelu z županjo.

V obravnavo poročila o narkomaniji in aktivnosti Policijske postaje v občini Domžale se je vključil tudi njen komandir g. Alojz Senčar.

Zelo kritičen do prve obravnave proračuna Občine Domžale in Odloka o proračunu Občine Domžale za leto 1997, ki predvideva prihodke v višini 2.217.635.000,00 SIT, je bil svetnik Jože Lenič.

NA 25. SEJI OBČINSKEGA SVETA MED DRUGIM TUDI O RAZŠIRJENOSTI NARKOMANIJE

Prva obravnava proračuna Občine Domžale za leto 1997

Člani Občinskega sveta so se zadnjo sredo v mesecu januarju 1997 šli na prvi letošnji seji Občinskega sveta.

Na začetku se je predsednik Občinskega sveta, dr. Miha Brejc, članom Občinskega sveta predstavil okvirni delovni program Občinskega sveta Občine Domžale za prvo polletje 1997. V programu so določeni datumi posameznih sej Občinskega sveta in gradiva, ki jih bo do poletja občinska uprava pripravila za obravnavo in sprejem na sejah Občinskega sveta.

V nadaljevanju so člani Občinskega sveta nadaljevali prekinjeno razpravo o Odloku o ustanovitvi stanovanjskega sklada Občine Domžale v drugi obravnavi. Razprava o omenjenem odloku je bila prekinjena na 24. seji pred novim letom zaradi nekaterih nejasnosti glede prenosa lastništva premoženja Občine na Stanovanjski sklad. Občinska uprava je kot predlagateljica odloka naknadno pridobila mnenje Ministrstva za okolje in prostor, ki meni, da določila odloka niso v neskladju z zakonom. Po krajši razpravi so člani Občinskega sveta soglasno sprejeli Odlok o ustanovitvi stanovanjskega sklada v občini Domžale, ki bo občini omogočil pridobitev ugodnih kreditov za gradnjo in nakup novih stanovanj.

V drugi obravnavi so člani Občinskega sveta obravnavali tudi Odlok o ravnanju s plodno zemljo pri izvajanju gradbenih del na območju občine Domžale. Člani so predlagali odlok

sprejeli soglasno, določa pa način ravnanja s plodno zemljo pri izvajanju gradbenih del v naseljih in območjih, ki se urejajo s prostorskimi izvedbenimi akti Občine Domžale. Določbe odloka ne veljajo za graditelje individualnih stanovanjskih hiš, gospodarskih poslopij za kmetijske namene in spremljajočih oz. pomožnih objektov.

V veljavo je stopil tudi Odlok o komunalnem nadzoru v občini Domžale; tega so člani Občinskega sveta sprejeli soglasno. Z odlokom se določajo organizacija, pristojnosti in naloge komunalnega nadzora na območju občine Domžale. Komunalni nadzor obsega nadzor nad izvajanjem določil odlokov in drugih predpisov občine, ki urejajo področja: javni red in mir, urejenost naselij, promet v naseljih, ravnanje v naseljih, ravnanje z odpadki, javne poti in druge prometne površine, zelene in druge javne površine, nepremetne znake, reklamne napise in plakiranje, pokopališki red, zimsko službo, uporaba nepremičnega premoženja občine in občinskih skladov, odmera občinskih prispevkov in taks, druga področja, ki jih določijo občinski svet.

S sprejemom Odloka o uradnem vestniku Občine Domžale se je uredil status Uradnega vestnika občine Domžale, ki ureja ustanovitev in izdajanje uradnega glasila Občine Domžale.

Na dnevnem redu sta bili tudi obravnavi dveh prostorskih aktov. V drugi obravnavi so člani Občinskega sveta obravnavali osnutek prostorskih

ureditvenih pogojev za dopolnilno gradnjo v pretežno realiziranem naselju Trzin-Mlake; obravnavali so in sprejeli stališča do pripomb iz javne razprave in javne obravnave o tem prostorskem aktu. Sprejeli so sklep, da so stališča do pripomb in predlogov ustrezna ter da mora pripravljalec gradiva ob predložitvi predloga prostorskega akta posebej obrazložiti dodatne ukrepe za ureditev prometnega režima. Osnutek Odloka o podrobnejših prostorskih ureditvenih pogojih za območje Rov v prvi obravnavi pa je bil s sklepom članov ter Občinskega sveta sprejet in posredovan v 45-dnevno javno razpravo ter javno obravnavo.

Več pozornosti pa so člani Občinskega sveta namenili obravnavi Odloka o povečanju davka od premoženja v občini Domžale v prvi obravnavi. Predlagani odlok določa, naj bi se davka od premoženja povečal za 100%.

ske postaje v občini Domžale, ki ga je na osnovi sklepa Občinskega sveta pripravila Policijska postaja Domžale. Iz poročila je razvidno, da je območje občine Domžale eno najpomembnejših križišč ponudbe in povpraševanja droge, vendar dokončnih podatkov in dejavnosti Policijske postaje na tem področju iz poročila ni bilo možno razbrati. Ker je pred sejo Občinskega sveta o poročilu razpravljala tudi Odbor za družbene dejavnosti in o poročilu zavzel negativno mnenje zaradi njegove nekonkretnosti, je Policijska postaja do seje Občinskega sveta pripravila dopolnjeno poročilo; predstavlja ga komandir, g. Alojz Senčar. Člani Občinskega sveta je seznanil s problematiko pri preprečevanju prodaje in uživanja droge ter s težavami, s katerimi se pri tem delu srečujejo policisti. V dolgi razpravi so člani Občinskega sveta zavzeli jasno stališče, da je potrebno odločno ukrepati

Delo Občinskega sveta v letu 1996 v obeh statistiki

Leto 1996 je bilo za člane Občinskega sveta in delovna telesa sveta zelo delovno, kar kažejo tudi nekateri statistični podatki o delu sveta.

Predsednik Občinskega sveta Občine Domžale, dr. Miha Brejc, je sklical sejo Občinskega sveta v lanskem letu desetkrat, enkrat pa izredno sejo. Na dnevi red je bilo skupno uvrščenih 150 točk dnevnega reda, v zvezi s katerimi so člani občinskega sveta sprejeli 159 raznih aktov (odlokov, sklepov...), ki so objavljeni v 17 številkah Uradnega vestnika Občine Domžale skupno na 398 straneh. Največji delež med akti zavzemajo akti iz področja komunalne dejavnosti in prostorskih aktov ter imenovanj.

Seje Občinskega sveta so skupno trajale skoraj šestdeset ur, člani Občinskega sveta pa so morali za obravnavo gradiva za seje Občinskega sveta pregledati skupno 2584 strani gradiva.

Člani Občinskega sveta so se redno udeleževali sej Občinskega sveta, saj je bila celoletna prisotnost na sejah v povprečju 87,5%.

V okviru Občinskega sveta deluje 11 odborov. Največ sej v letu 1996 je imel Odbor za gospodarske javne službe, ki mu predseduje g. Anton Preskar in se je sestal 21-krat.

Med komisijami Občinskega sveta se je največkrat sestala Komisija za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja, in sicer 20-krat, vodi pa jo dr. Marko Starbek.

LOVRO LONČAR

Akti, ki jih je na svoji 25. seji 29. januarja 1997 sprejel Občinski svet Občine Domžale

1. Odlok o ustanovitvi stanovanjskega sklada
2. Odlok o ravnanju s plodno zemljo pri izvajanju gradbenih del na območju občine Domžale
3. Odlok o komunalnem nadzoru v občini Domžale
4. Odlok o Uradnem vestniku Občine Domžale
5. Sklep o sprejemu proračuna Občine Domžale za leto 1997 in Odloka o proračunu Občine Domžale za leto 1997 v prvi obravnavi
6. Sklep o sprejemu Finančnega načrta Sklada stavbnih zemljišč nove Občine Domžale za leto 1997 v prvi obravnavi
7. Sklep o sprejemu stališč do pripomb iz javne razprave in javne obravnave o prostorskih ureditvenih pogojih za dopolnilno gradnjo v pretežno realiziranem naselju Trzin - Mlake
8. Sklep o sprejemu osnutka Odloka o podrobnejših prostorskih ureditvenih pogojih za območje Rov v prvi obravnavi
9. Sklep o sprejemu Odloka o povečanju davka od premoženja v občini Domžale v prvi obravnavi
10. Sklep o sprejemu Odloka o merilih in kriterijih za nove priključke in povečanju kapacitete obstoječih priključkov na vodovodno in kanalizacijsko omrežje v prvi obravnavi
11. Sklep o sprejemu Pravilnika o dodeljevanju socialnih stanovanj v občini Domžale v prvi obravnavi
12. Sklep o določitvi izhodiščne vrednosti točke za izračun nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča
13. Sklep o proslavi in prireditvah občinskega pomena v letu 1997
14. Sklep o nadaljnjih postopkih za delitev VVZ Domžale
15. Sklep o poročilu o narkomaniji in aktivnostih policijske postaje v občini Domžale
16. Sklep o okvirnem delovnem programu Občinskega sveta Občine Domžale za prvo polletje 1997
17. Sklep o ukinitvi javnega dobra
18. Sklep o izdaji garancije v postopku najema posojil Ekološkega sklada Republike Slovenije
19. Sklep o podelitvi bronaste plakete Občine Domžale slovenskemu društvu »Slovenija Rut« v Švici
20. Sklep o imenovanju Upravnega odbora Sklada stavbnih zemljišč nove Občine Domžale
21. Sklep o razrešitvi člana in predsednika Nadzornega odbora Občine Domžale in imenovanju novega člana in predsednika Nadzornega odbora Občine Domžale.

Gre za davek le od površin, ki presega 160 m² stanovanjske površine, prostorov za rekreacijo in počitek (vinkendov) in plovil nad 8 m. Z omenjenim povečanjem davka bi proračun občine pridobil dodatnih 11 mio SIT, s temi sredstvi bi financirali investicije. S tako velikim povečanjem davka se ni strinjal Odbor za finance. Člani Občinskega sveta so po razpravi sicer sklenili, da se predlagani odlok v prvi obravnavi sprejme, vendar mora predlagatelj za drugo obravnavo pripraviti natančne izračune, kaj to povečanje dejansko pomeni za davčnega zavezanca, in preveriti možnost manjšega povečanja davka.

V prvi obravnavi so člani Občinskega sveta sprejeli tudi Odlok o merilih in kriterijih za nove priključke in povečanju zmogljivosti obstoječih priključkov na vodovodno in kanalizacijsko omrežje, ki določa merila in kriterije za določitev višine povračila, ki ga plača investitor-uporabnik za priključitev objekta na vodovodno in kanalizacijsko omrežje. Pretresali so Pravilnik o dodeljevanju socialnih stanovanj v občini Domžale, s katerim določajo normative in standarde, pogoje in merila ter postopek za uveljavljanje pravice do dodelitve socialnega stanovanja v najem.

Ena izmed osrednjih točk dnevnega reda se je bila glede na dolžino razprave nedvomno obravnavo poročila o narkomaniji in aktivnosti Policijske

pri preprečevanju razširjanja narkomanije, in se zavzeli za boljše povezovanje vseh ustreznih ustanov, ki delujejo na tem področju. Člani Občinskega sveta so sprejeli sklep, da bo Občinski svet še naprej spremljal pojav narkomanije v občini Domžale in zadolžil občinsko upravo, da v tem letu pripravi posvet o narkomaniji v občini Domžale.

V nadaljevanju so člani Občinskega sveta sprejeli sklepe o načinu nadaljnjih dejavnosti za delitev VVZ Domžale v sklopu delitvene bilance in o izdaji garancije v postopku najema posojil Ekološkega sklada Republike Slovenije.

S sklepom Občinskega sveta je bil na predlog Odbora za občinska priznanja, proslave in prireditve ter obeležja občinskega pomena sprejet program proslav in prireditev občinskega pomena za leto 1997. Te so: 8. februar - Slovenski kulturni praznik, 19. april - občinski praznik, 25. junij - Dan državnosti, 26. december - Dan samostojnosti ter v decembru - božične in novoletne prireditve.

V mesecu marcu 1997 praznuje Slovensko društvo »Slovenija Rut« v Švici svojo 20-letnico delovanja, obnem pa tudi 15-letnico sodelovanja z Občino Domžale, ki je s slovesno listino ob praznovanju 5-letnice ustanovitve društva prevzela pokroviteljstvo nad delovanjem društva. Društvo združuje Slovence, ki so na zača-

snem delu v tem delu Švice. Sedaj ima okrog 50 članov, ki sodelujejo v kulturnih, športnih in družabnih dejavnostih. Občinski svet je ob tej priložnosti sprejel sklep, da se društvu za prispevek k promociji in ugledu občine Domžale, njeni podobi in ugledu v tujini in razvijanju medsebojnih prijateljskih odnosov podeli bronasta plaketa Občine Domžale, spominska darila pa se namenijo trinajstim posameznikom in društvom, zaslužnim za delovanje društva.

S 1. 1. 1997 se je s sklepom Občinskega sveta povečala tudi izhodiščna vrednost točke za izračun nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča za 8,8% in znaša 0,180 SIT.

Poleg problematike narkomanije so člani Občinskega sveta precej pozornosti namenili obravnavi in sprejemu proračuna Občine Domžale za leto 1997 in Odloka o proračunu občine Domžale za leto 1997 v prvi obravnavi, ki predvideva prihodke v višini 2.217.635.000,00 SIT. Predhodno so pred sejo Občinskega sveta o predlogu razpravljali skoraj vsi odbori Občinskega sveta, vključno seveda z Odborom za finance. Vsi so bili mnenja, da je proračun primeren za nadaljnjo obravnavo. V razpravi na seji Občinskega sveta so člani predstavili globalna stališča do memoranduma o proračunu in o proračunu v celoti. Splošno mnenje razpravljalcev je bilo, da je predlog proračuna primeren, vendar so podali tudi nekatere

re svoje pripombe in predloge predlagatelju proračuna, ki naj bi jih upošteval pri pripravi gradiva za sprejem proračuna predvidoma meseca aprila. S sklepom je bil proračun posredovan v javno razpravo; ta bo trajala do 1. marca 1997. Pripombe in predlogi na proračun za leto 1997 se posredujejo v Uradu županje.

V prvi obravnavi je bil z nekaterimi pripombami sprejet tudi Finančni načrt sklada stavbnih zemljišč nove Občine Domžale za leto 1997.

Pri točki Volitve in imenovanja so člani Občinskega sveta razrešili g. Andreja Senico na lastno željo funkcije člana in predsednika Nadzornega odbora Občine Domžale, na njegovo mesto pa imenovali ga. Vero Banko. V mesecu februarju 1997 bo potekel mandat Upravnemu odboru Sklada stavbnih zemljišč nove Občine Domžale, zato je Občinski svet imenoval nov Upravni odbor v naslednji sestavi: g. Feliks Hribnik - predsednik, g. Jože Lenič - namestnik predsednika, g. Stane Oražem, g. Marjan Smolnikar, g. Roman Kurmanšek - člani.

V točki Vprašanja, pobude, predlogi in zahteve članov Občinskega sveta pa so člani Občinskega sveta najbolj izpostavili vprašanje morebitnega odlaganja jedrskih odpadkov iz JE Krško v Podgorici. Kar tri vprašanja od skupno šestih so bila zastavljena o omenjeni problematiki.

Naslednja seja Občinskega sveta bo predvidoma 3. marca 1997.

LOVRO LONČAR

Zadnja točka

Martina Urbanija, Roman Kurmanšek in Majda Pučnik-Rudl, vsi trije svetniki Socialdemokratske stranke, so nezadovoljni s sistemom čiščenja v mestu Domžale. Zato so na županjo naslovili vprašanje z naslednjo vsebino: Zakaj izvajalci - kooperanti zimske službe nimajo izdelanih planov za pluzenje cest - nekatere ceste so bile slabo, druge pa sploh niso bile očiščene. Se slabše je s pločniki. Naj naštejemo samo nekaj primerov slabo očiščenih cest. Krakovska, Askerčeva, Kasalova, cesta med bloki na Savski, pločnik Savska do Štude itd. Vse ulice so v Krajevni skupnosti Simona Jenka.

...

Marjan Cencelj, svetnik Slovenske ljudske stranke, zahteva, da takoj prično izvajati Odlok o odvozu komunalnih odpadkov - smeti na področjih, ki jih predvideva sprejeti odlok. V primeru, da bo izvajanje odloka oteženo ali onemogočeno zaradi preozke ceste, obračanja ali kakšnih podobnih težav, za predlaga, da se za odpravo teh težav uporabi proračunska postavka II. 4.2.5. - razvoj podeželja. Če bo potrebno, naj se ta postavka tudi ustrezno poveča.

...

Martina Urbanija, Roman Kurmanšek in Majda Pučnik-Rudl, vsi trije svetniki Socialdemokratske stranke, sprašujejo, kdo spreminja predloge planov, ki jih določa Svet krajevne skupnosti. Zakaj o spreminjenih planih ne obvestijo krajevne skupnosti, ki je predloge posredovala? Vse bolj kaže, da sta posameznikovo mnenje in interes bolj upoštevana kot predlog Sveta krajevne skupnosti.

...

Jože Nemec, svetnik Zelenih Slovenije, seznanja svetnike, da je Občina Domžale oz. županja na Agencijo za radioaktivne odpadke poslala zahtevo, da se pri sprejemanju končne odločitve o preselitvi radioaktivnih odpad-

Poslanci Državnega zbora so na svoji izredni seji obravnavali predlog Vlade RS in ga na izredno začudenje vseh zavrnil. Vlada RS bi bila potrjena v primeru, da bi od 90 prisotnih poslancev 46 poslancev glasovalo za vlado.

Glasovanje samo pa je bilo veliko presenečenje, saj je samo 45 poslancev glasovalo za sestavo vlade, drugih 45 pa je bilo proti. Presenečenje je bilo popolno tako, da bodo politični analitiki težko prisli do tega, kdo in zakaj je glasoval proti vladi. Vsa ugibanja so po moji oceni nesmiselna, ker je predsednik Državnega zbora to pot striktno spoštoval določilo poslovnika o tajnem glasovanju in v skladu s poslovnikom Državnega zbora organiziral glasovanje v sami dvorani Državnega zbora tako, da smo poslanci pri volilni komisiji dvignili glasovnico ob prisotnosti članov

kandidatov. Sam sem sodeloval na predstavitvi kandidatov za ministra za finance, g. Mitja Gasparija, ki je bil ob rezultatu 8 za in 8 proti zavržen, ministra za evropske zadeve, g. Boruta Pahorja, ki je bil potrjen, kandidata za zunanjega ministra g. Zorana

Preverjanje primernosti ministrskih kandidatov

volilne komisije, nato vstopili v kabine za tajno glasovanje in oddali izpolnjeno glasovnico v zapечатeno volilno skrinjico. Bolj razburljiv in zanimiv je bil teden pred glasovanjem o vladi, ko so se na komisijah in odborih za posamezna področja predstavljali kandidati za ministre.

Predstavitve je potekala v skladu z ustavo in poslovnikom DZ. Predstavilo se je vseh 18 kandidatov za ministre, 12 od njih je dobilo pozitivno potrditev, 6 od njih pa je bilo zavrnjenih. Mandatar vlade je imel možnost, da zavrnjene kandidate zamenja, vendar se za to ni odločil in je Državni zbor predlagal v potrditev listo kandidatov. Zanimivo je, da celotensko izpraševanje kandidatov in odločitev delovnih teles niso prepričale g. Dmrovske, da bi poskušali pripraviti drugačno listo kandidatov.

Kot novi poslanec se seveda sprašujem, kakšen smisel je predstavitve ministrskih kandidatov, in resno razmišljam, da bi bilo potrebno spremeniti poslovnik Državnega zbora v tem delu in bolj zavezati mandatarja, da je dolžan upoštevati zavrnjene predstavitve in predlagati odborom oz. komisijam v ponovno preveritev drugih ali tudi istih

Poslanec v DZ
CIRIL SMRKOLJ

kov iz Zavrta kakor tudi pri urejanju statusa omenjenega skladišča vključita tako Občina Domžale kot tudi Krajevna skupnost Dragomelj-Pšata. Ob tem predlaga, da Občinski svet Občine Domžale to stališče podpre s kakšnim sklepom.

...

Anton Preskar, svetnik Liberalno demokratične stranke, opozarja, da je ob lokacijičasnega odlagališča nizko in srednje radioaktivnih odpadkov ob reaktorju v Podgorici bila v 2. polovici osemdesetih let Občina Domžale aktivno vključena v vse postopke, saj lokacija stoji neposredno na občinski meji Ljubljana - Domžale (oz. sedaj Občina Dol - Občina Domžale). Takratna občinska skupščina je ob močnem angažiranju Krajevne skupnosti Dragomelj-Pšata sprejela celo vrsto zavezujočih sklepov za Institut Jožef Stefan kot investitorja.

...

Po toliko letih imamo še vedno status »časnosti« tako pomembnega objekta, po drugi strani pa gre očitno za resne namene države, da locira zakopane odpadke iz Zavrta, za kar prav gotovo takrat ni dala soglasja ožja lokalna skupščina. V takem primeru, ko gre za prelociranje radioaktivnih odpadkov v takšno urbano sredino, bi prav gotovo poleg Občine Dol morala o tem odločati tudi Občina Domžale in Krajevna skupnost Dragomelj-Pšata.

...

Martina Urbanija, Roman Kurmanšek in Majda Pučnik-Rudl, vsi trije svetniki Socialdemokratske stranke, so županji zastavili naslednja vprašanja: Iz sredstev javnega obveščanja smo dobili informacijo o morebitnem odlaganju jedrskih odpadkov iz JE Krško v Podgorici. Občinski svet Občine Dol je o tem že razpravljal in med drugim tudi povedal, da je ta odločitev odvisna tudi od Občine Domžale. Kako daleč so pogovori in kolikšna je možnost odlaganja tovrstnih odpadkov v tem prostoru?

JANEZ STIBRIČ

Pogovor s prejšnjo urednico gospo Dado Brejc

Ko je bil v oktobru 1995 razpis za urednika Slamnika, ste se prijavili in uspeli. Prosim, da obudite nekaj spominov na skoraj poldrugo leto stare dogodke.

Stranke slovenske pomladi so me takrat povabile, naj bi urejala časopis treh občin. Tako sem pripravila program dela ter se prijavila na razpis. Seveda takrat niti v sanjah nisem mislila, da je za to mesto takšen »drenj«, še posebej, ker je bil moj predhodnik iz SKD. Toda zmotila sem se. Že ob samem imenovanju se je name usul plaz povsem neutemeljenih očitkov. ZL in LDS ni zanimalo, kakšen je moj program, kaj zmorem in kaj znam, njihov namen je bil zelo jasn: za vsako ceno preprečiti, da bi postala odgovorna urednica. No, to jim ni uspelo in tako sem se, čeprav z grenkim priokusom, lotila urejanja Slamnika.

Urejevanje našega časopisa ste se lotili z veseljem in navdušenjem. Takoj prve številke so pokazale, da ima urednik veliko priložnosti dati časopisu nekakšno »široko« obliko oziroma obzorje.

Res sem se dela lotila z velikim veseljem. Kljub vsem podtikanjem in težavam, s katerimi sem se tako rekoč vsak dan srečevala, pa smo se v uredništvu razumeli. Med nami ni bilo medsebojnih nagajanj, lahko rečem, da smo kljub vsem pritiskom od zunaj skoraj vedno »držali skupaj«.

Seveda sem glasilo želela dati neki svoj pečat, nekaj, kar bi ga naredilo drugačno, da bi ga ljudje raje brali. Bistveno sem povečala prostor za vse kritično misleče, dodala sem nove rubrike, zmanjšala sem obseg utrjavajočih govorov ob raznih slovesnostih v občini in podobno.

Takoj so bili odzivi in bralci so bili navdušeni, da tudi v domačem časopisu preberejo, kaj se dogaja v naših treh občinah in v Sloveniji, med drugim ste uvedli tudi novo rubriko Odsevi...

Že v prejšnji zasnovi glasila je pisalo, naj Slamnik seznana bralce poleg dogodkov v domači občini tudi z najpomembnejšimi dogodki iz vse Slovenije. Ker je glasilo mesečnik, sem skušala prav v Odsevih zajeti tisto, kar se je v mesecu dni zgodilo na državni ravni. Nekateri so mi očitali, da visoka politika ni za lokalni časopis. Temu sem oporekala in nadaljevala s pisanjem Odsevov, ker so mi mnogi bralci pisno, po telefonu, v trgovini ali kar na ulici dejali, da Odseve radi berejo, saj je Slamnik edini časopis, ki ga prejemajo. Vmes pa sem se kdaj obregnila tudi ob lokalne zadeve. To je bil ogenj v stehi... Vesela sem, da je uredniški odbor odločil, naj rubrika Odsevi ostane še naprej.

Nekaj bralcev iz starih vrst kar ne more iz »svoje kože«. Petdesetletni totalitarizem jih je vkalupil v ozko in nekakšno »pravoverno« gledanje. Še gospa županja je bila večkrat huda, in to tudi ob tako imenovanem reševanju mariborskega TAM-a.

Res je zelo žalostno, da nekatere še danes mislijo, da tisti »z vrha« naredijo vedno najbolj prav, da samo oni lahko za nas odločajo. V času, ko sem opravljala delo odgovorne urednice, sem na lastni koži izkusila, da so za ohranitev starih, dobrih časov pripravljeni storiti vse, da se ne ustrašijo niti najbolj umazanih dejanj. Vendar je takih na srečo vedno manj. Zaradi »reševanja« mariborskega TAM-a je, če se spomnite, moral leteti minister Tajnikar, član Združene liste. Da je takšno pisanje nezasišano, se je očitno zdelo tudi županji, saj se je takoj oglasila v pisnih bralcev, poklicala pa me je tudi na »zagovor«.

Pri kritiki so najbolj »cvetele« Domžalske novice. Naključno pa sem pri znanцу prelistal eno številko in zagledal naslov: Tri babe se kregajo. Kritika je letela na go. županja, go. Vero Vojska in na vas. Ali ni to dokaj neokusno ali celo žaljivo?

Zanimanje Novic za Slamnik je bilo res veliko. Bil je čas, ko domžalski štirinajstodnevnik ni izšel, ne da bi popljuval urejanje Slamnika. Vendar je to njihova slika, ne pa moja ali slika našega uredništva.

Kar nekaj mesecev se je vlekl aferčica zaradi objavljene in neplačane fotografije. Kako se je stvar rešila?

Ker sem v dobri veri, da je vse v redu, objavila neko fotografijo iz arhiva, na kateri ni bil naveden avtor, je res prišlo do hudih zapletov. Kljub temu da sem domnevnemu avtorju skušala razložiti, da nikogar nisem hotela prizadeti, dolgo časa ni odnehal. Poleg tega sem ugotovila, da je bila spoma fotografija že objavljena v letu 1995 in plačana, vendar tudi takrat brez zapisa o avtorju.

Gotovo ste redno zasledovali, kakšni so odmevi na urejanje Slamnika. Zanimivo, vedno bralci ocenjujejo urednike. Ali bi bilo prav, da bi tudi uredniki kdaj ocenili bralce?

Mislím, da ne. Bolj prav je, da so bralci tisti, ki ocenjujejo.

Ker Slamnik nima poklicnega novinarja, je težko pričakovati, da bo večina prispevkov visoko kvalitetna.

Slamnik res nima poklicnih novinarjev, vendar pa je mreža dopisnikov dokaj široka, pestra in tudi kvalitetna. Prav zaradi njih lahko Slamnik svoje bralce seznana z najbolj

zanimivimi in odmevnimi dogodki v vseh treh občinah.

Da se spet vrneva na začetek. Skoraj ves čas so na vas letele zelo nizke politične strele. Najbolj so se »odlikovali junaki našega časa« - anonimneži. Eno pismo ste celo objavili.

Prva anonimna pisma so me zelo prizadela. Dve anonimki sem celo prebrala na sestanku uredništva. Potem pa sem se »vzela v roke« ter upoštevala nasvet našega lektorja, profesorja Pimata, in nepodpisanih pism nisem več brala. Danes sem prepričana, da anonimna pisma obleže na du-

Dosedanja urednica gospa Dada Brejc

ši samo tistim, ki jih pišejo, nikakor pa ne morejo škoditi naslovljenju. Enako velja za anonimne telefonske klice. Si predstavljate, kakšni so ljudje, ki pišejo anonimna pisma urednici lokalnega časopisa - popolnoma brez korajžje, brez človeškega dostojanstva, saj se niti podpisati ne upajo. Pravzaprav so pomilovanja vredni.

Ko je bilo teh napadov le preveč in je šla ta funkcija že v škodo vašega zdravja, ste dali odpoved.

Spoznala sem, da napadi ne bodo ponehali, če se ne umaknem z mesta odgovorne urednice. S svojim odstopom sem tudi hotela zmanjšati napetosti in zagotoviti uredništvu Slamnika čimbolj normalne razmere za delo. Če sem se ustela, bom se videli.

Kako je na to reagiral Občinski svet? Kot vem, ste pristali na to, da bi vzdržali do konca leta 1996.

Odpoved sem dala že marca lanskega leta, potem pa smo se dogovorili, da bom urejala časopis do konca leta 1996. Člani uredništva smo predlagali občinskimi svetom, da bi funkcijo odgovornega urednika prevzel dotedanji pomočnik odgovorne urednice Bogdan Osolin, članica uredništva Mica Kavka, pa naj bi bila njegova pomočnica. Predlog uredništva je Občinski svet občine Domžale sprejel, upam pa, da bo tako tudi v Lukovici in Moravčah.

In kaj svetujete novemu odgovornemu uredniku in njegovi pomočnici?

Predvsem močno voljo, pogum in kritično distanco. V našem Slamniku se ne bi smeli ponoviti časi lakiranja razmer in poveljevanja oblastnikov. Vesela sem, da je ekipa uredništva ostala praktično nespremenjena. Čaka nas namreč še veliko dela, imamo še veliko idej in radi bi, da bi se Slamnik še bolj vsidral v zavesti občanov vseh treh občin.

Gospa Dada Brejc, hvala za pogovor.

FRANCE CERAR

Odsevi...

»Pa bo prišla pomlad,« je privrelo iz nekaj tisoč grl na ploščadi pred parlamentom tistega lepega in sončnega 6. februarja, ko se je končno tudi Kučanu in njegovemu izbrancu Drnovsku »zgodil narod«. Ljudje mislijo dostojno izraziti svoj protest proti silam kontinuitete, kot običajno imenujejo nekdanje oblastnike, saj so te kljub bistveno manjši podpori na volitvah na vsak način hotele ponovno same vladati. To so verjetno kmalu ugotovili tudi policisti in čez nekaj časa odšli, malo kasneje pa umaknili tudi konjenico. Samo slabe tri ure potem, ko so se ljudje pred parlamentom mirno razšli, pa smo bili priče pravemu presenečenju. Drnovšek in s tem tudi Kučan sta doživela poraz, saj so poslanci predlagani seznam ministrov z glasovanjem 45: 45 zavrnil. Drnovšku kar ni bilo do tega, da bi se odpravil iz dvorane, saj so ga tam čakali novinarji in TV kamere... In tako je kar stal in čakal, da se je dvorana skoraj spraznila in si poskušal nadeti običajni izraz na obraz. A ni slo. Mimo je prišel tudi poslanec Batelli in najbrž poskušal Drnovšku dopovedati, da je glasoval zanj... Tudi novinarji so bili močno presenečeni. Videti je bilo, da se nekako ne znajdejo, saj so imeli pripravljene čisto drugačne komentarje, take s čestitkami novi vladi. Tudi miza v parlamentu, za katero naj bi novi ministri »po zmagi« podpisali svojo zaprisebo, je samevala in natakarijo so šampanjec morali pustiti v hladilnikih za drugo priložnost.

Tudi sama sem bila presenečena, saj sem verjela, da je Drnovšek s svojimi sateliti in Puckom zagotovil izvolitev vlade. Tako sem mislila zato, ker je Drnovšek, kljub zavrnitvi kar šestih kandidatov in zelo resnim kritikam v državnem zboru ohranil listo kandidatov, s čimer je pokazal, da se »požvižga« na mnenje poslancev. Ni mogoče namreč pristati na tezo, da je bilo šest kandidatov za poslance zavrnjenih pri zaslišanjih v parlamentu zaradi razmerja sil v teh odborih. Upoštevati je namreč treba, da so stranke slovenske pomladi kljub vsemu podprle večino predlaganih kandidatov, zelo odločno pa so nasprotovale nekaterim Drnovškovim očitno nepremišljenim predlogom. In tu verjetno tiči razlog, da se je eden izmed poslancev Drnovškovega bloka premislil.

Res bi bilo čudno, če bi prav vsi poslanci LDS, Desusa, ZL, nacionalistov in obeh predstavnikov manjšin podprli seznam ministrov, ki jih je predlagal Drnovšek. Desus bi namreč po Drnovškovem predlogu dobil kljub petim poslancem le ministra brez listnice in brez prave vsebine, nacionalisti z borimi štirimi poslanci notranje ministrstvo, medtem ko bi se ZL z devetimi poslanci polistila kar petih ministrskih fotelejev, da o prikrašanosti zlasti »sprislekov« v LDS (n. pr. bivše Demokratične stranke) sploh ne govorimo... Menda je bilo v vodstvu Desusa zelo vroče, ko je moral predsednik Desusa pojasnjevati, zakaj je Desus do-

bil sramotno malo v primerjavi z Jelinčičem ali partijo (ZL). Seveda v Desusu niso bili zadovoljni z drobtinico, a kaj se hoče, ko so pa navajeni ubogati ukaze z vrha. No, volivcem so tako najbolj jasno pokazali, da so politična stranka-satelit. Zanimivo bi bilo tudi vedeti, kaj so si mislili tudi drugi poslanci Drnovškove strani, ko je Drnovšek tako rekoč najbolj občutljivo ministrstvo nameraval dati nacionalistom, kljub temu da podobne ekstremistične stranke v razvitih demokracijah niti sanjati ne morejo o položaju v vladi. Je torej kaj čudnega, če si je kdo iz Drnovškovega bloka premislil?

Drnovšek je v svoji maniri pač veliko govoril o blokadi v parlamentu, za katero naj bi bile krive stranke slovenske pomladi, češ da blokirajo dogovarjanje, onemogočajo sestavo vlade itd. Resnica pa je drugačna. Drnovšek si je sam omejil svoj maneverski prostor, ko je za to, da so ga podprli, še pred svojo izvolitvijo sklenil dogovore z nacionalisti, z Desusom in ZL. Takrat jim je sadil rožice, jim marsikaj obljubil in si tako sam zvezal roke pri pogovori s strankami slovenske pomladi, kasneje pa užajeno s prstom kazal na predsednike SLS, SDS in SKD, ker nočejo sprejeti njegovih predlogov.

Končno spet vidimo, kakšno je realno razmerje sil. Ne smemo namreč pozabiti, da so stranke slovenske pomladi na zadnjih državnozbornih volitvah dobile kar za okrog 16.000 glasov več kot stranke, ki so s prevaro dosegle izvolitev svojega mandatarja. Drnovšek bo, če bo hotel ostati mandatar, moral ponovno na pogovore s strankami slovenske pomladi in morda bo prišlo do bistveno drugačnih predlogov. Slovenija je namreč že več kot tri mesece brez vlade, kar ni dobro. Ni sicer nič posebnega, kajti mnoge države so bile brez vlade tudi daljši čas kot Slovenija, vendar Slovenija, kot država v tranziciji, potrebuje nujne ukrepe na področju gospodarstva, socialne, zunanje politike, približevanja k Evropi in tako naprej. Prepričana sem, da si naša država ne more privoščiti predolgih blokad. Morda bi bilo smiselno, da bi sestavili vlado 4 plus 0, torej stranke slovenske pomladi in LDS, ker bi tako, prvič, zagotovili zadostno podporo v parlamentu, in drugič, do veljave bi prišle ne samo pozitivne ideje in usmeritve, ki jih morda ima Drnovšek, ampak zlasti programi, ki so jih javnosti predstavile stranke slovenske pomladi pred volitvami. Vse pa je sedaj odvisno od politične modrosti Drnovška in vseh tistih, ki ga podpirajo. Če ne bo slo drugače, bomo volivci do poletja spet na voliščih.

Ko pišem te vrstice, je Drnovšek napovedal drugačno sestavo vlade. Dejal je tudi, da bo v primeru, če ne bo soglasja s strankami slovenske pomladi, parlamentu predlagal le nekoliko spremenjeno listo kandidatov za ministre. Kakšna pa bo nova vlada po vsem tem; najbrž ni več odvisno samo od Drnovška, še več, bolj ko se bo odmikal čas, manj pomembna bo njegova vloga.

Kakorkoli že, na debeli črtki smo bili priče dobrih šoli demokracije, ne samo za Drnovška, ampak tudi za vse tiste, ki ga slepo podpirajo, ki vidijo v njem edinega možnega mandatarja in predsednika vlade, pri tem pa pozabljajo, da v demokratičnih družbah ni prostora za kult osebnosti, da ni samo enega prav in da že dolgo ni več prostora za njihovo dušebrižništvo...

DADA

Letna konferenca občinskega odbora SDS - Domžale

V sredo, 15. januarja 1997, smo se člani SDS Domžale zbrali v velikem številu na redni letni konferenci. V prijetno zakurjenem domu na Močilniku v Dobu smo kljub ostri zimi pripravili prijetno srečanje, za kar gre zahvala predvsem prizadevnim in delovnim članom Krajevnega odbora SDS DOB.

Slavnostno sejo je vodil predsednik mladine pri SDS Domžale Franc Mazovec. Po pozdravnem nagovoru predsednika SDS Domžale, Romana Kurmanskega, nam je pogled na sedanji politični trenutek osvetlil podpredsednik SDS Slovenije, dr. Miha Brejc. Na konferenci so nas pozdravili tudi gostje: Andrej Muren - regijski koordinator iz Ljubljane, Franc Cerar, preds. SDS LUKOVICA, Jože Rebolj, preds. SDS

MORAVČE, in namestnik predsednika SDS MENGEŠ, Janez Janežič. O plodnem in uspešnem delu svetniške skupine SDS pri Občinskem svetu Domžale nas je obvestila vodja te skupine, svetnica Martina

SDS

SocialDemokrati Slovenije

Urbanija. Kot se spodobi za dober Odbor, smo tudi v SDS Domžale nagradili dva najbolj zaslužna člana za požrtvovalno delo v letu 1996, in

sicer Dado Brejc in Janeza Breznika in ju presenetili z lepimi darili. Proti koncu konference smo volili novo predsedstvo SDS Domžale. Za predsednika je bil ponovno izvoljen Roman Kurmanskec. V predsedstvo smo izvolili še: Dado Brejc, Janeza Breznika, Martina Grašiča, Janeza Grmeka, Vinka Kvasa, Romana Lazarja in Janeza Ulčarja. Vsi predstavniki krajevnih odborov so tudi člani Občinskega predsedstva. Izvolili smo tudi tričlansko nadzorno komisijo, ki ji predseduje Emil Breznik, člana pa sta še Andrej Marčun in Karol Narobe. Na pobudo nekaterih članov predsedstva smo ustanovili Odbor za družbene dejavnosti, ki ga vodi svetnica Majda Pučnik-Rudl, in Odbor za gospodarske javne službe, tega pa vodi Karol Narobe.

Po tem govornem delu je sledila zakuska za navzoče člane. V prijetnem klepetu smo pozabili tudi na težave parkiranja ob Domu na Močilniku v tako zasneženi naravi, kot je bila tisto januarsko sredo.

Vsem izvoljenim članom predsedstva in delovnih teles v imenu SDS Domžale čestitam in želim obilo plodnega dela v dobro prebivalcev Občine Domžale.

MARTINA URBANIJA

Oblast navzgor - oblast navzdol

Našo županjo, go. Cveto Založar Orazem, moramo za to, da se v Ljubljani kar dobro poteguje za pravice domžalskih občanov, pohvaliti. Še in še dokazuje, na koliko koncih so vse slovenske občine in s tem tudi naša prikrajsna za različna sredstva in denar in kaj vse bi moralo ostati občanom.

Žal pa Občini Domžale, to je Svetu in županji ni dano, da bi uvidela in sploh razumela stanje okrog njih samih in navzdol. Treba je stopiti le eno stopnico nižje in ugotoviti, koliko občinskega denarja gre za domžalske krajevne skupnosti in koliko za nedomžalske. Če se domžalski županji zdi, da se Ljubljana do Domžal obnaša kot nekakšen izkoriščevalski graščak, enako menijo tudi nedomžalske krajevne skupnosti, ki po naključju morajo živeti v okrilju mačehe, to je domžalske občine.

Konkretno. (Za stvari, ki so bile v Slamniku že povedane, se bralcem opravičujem. Žal bo treba marsikaj še večkrat omenjati). Domžalski kulturni dom z dvorano, ki ima dvesto sedežev, je še za Domžale premajhen. Prav zato to ni občinska zadeva, pač pa le čisto domžalska. Malenkostno izjemo dela glasbena šola. Obnova tega doma pa bo stala približno pol milijarde. Godba in godbeni dom naj bi bila čast in strošek mesta Domžale, ne pa občine. Podobno je tudi z drugimi domžalskimi zadevami, največ seveda z društvi.

Gasilska društva in njihovi domovi so povsod skrb in briga posameznega kraja. Društva gradijo, vzdržujejo in obnavljajo v glavnem kraji sami. Zato vsako leto prirejajo veselice in druge prireditve. Ob novem letu obiščejo vse kraje, ter jih obdario s koledarji in voščilnicami. Pri tem naberejo kar precej denarja. Vsega tega pa ni treba počenjati domžalskim gasilcem, saj so blizu dobre mame - Občine. Ob obnovi domžalskega gasilskega doma je večino stroškov pokrila občinska blagajna.

Podobnih stvari je še veliko. Domžalsko pokopališče se obnavlja v stilu buržujske palače upokojevcem v Ljubljani, ki je bila zgrajena predvsem iz žuljev revnih slovenskih upokojevcem. Domžalsko pokopališče pa je vendar samo domžalsko. Predvidena je tudi gradnja velikega občinskega otroškega igrišča. Vsi otroci se igrajo blizu svojega doma in bo zatorej to igrišče le za domžalske otroke. V načrtu je prenova parka med občinsko stavbo in železnico. Park bo namenjen predvsem Domžalcem.

Nazadnje moramo le ločiti, kaj je pomembno samo za Domžale in kaj za vso občino. Nekaj takega je na primer obnova tlaka v hali Komunalnega centra. To pa je širšega pomena, saj se s košarko in drugimi športi ukvarjajo športniki s širšega področja.

Čisto nekaj nedomžalskega pa je na primer 1-odstotni samoprispevek, ki smo ga Radomljani in okoličani začeli plačevati za novo radomeljsko šolo že leta 1962 in tako v sedmih letih poplačali 10 odstotkov vrednosti gradnje; pozneje je potekal za kanalizacijo, športna igrišča, mrliško vežico ter nazadnje za prenovno cest in pločnikov, to je do leta 1994. Pri slednjih gradnjah je občina prispevala 40 odstotkov. Za tri leta gradenj občina tega denarja ni prispevala in tako je bila KS Radomlje prikrajšana za 9 (devet) milijonov tolarjev. Vmes smo 15 let plačevali še občinski samoprispevek in tedaj je slovar po dva odstotka od plače. Danes pa je najbrž za nekakšno kazen, ker smo Radomljani in okoličani prvi v

Sloveniji začeli s samoprispevkom, radomeljska osnovna šola edina v občini, v kateri se poteka dvoizmenski pouk, in to kljub temu, da je bil zadnji občinski samoprispevek namenjen tudi za to, da v nobeni osnovni šoli ne bo več dvoizmenskega pouka. Pred nekaj leti je bila naša šola povečana, za zadovoljivo povečavo pa je bilo premalo denarja. Podobno je z radomeljskim vrtcem. Čakalna doba je daljša kot eno leto.

Pred tremi leti so bila na mostu čez Bistrico kozmetična popravila. Na obeh polmetrskih pločnikih sta bila poravnana robova oziroma kotno železo. Zahtevano je bilo, da bi zunaj mostu zgradili pločnike za pešce in kolesarje. To bi bilo takrat zelo nujno, saj ta most dvakrat dnevno prečka tudi več kot štiristo osnovnošolcev, vmes pa poteka promet s težkimi tovornjaki s priklopniki z Vira, Količevega in drugih predelov na tovrstno postajo Jarše in proti Gorenjski. Žal je most predalcel od Domžal. Tik za mostom drži do vrtca najbolj ozka ce-

leti je bila ta štirimetrska cesta od kulturnega doma naprej razširjena reci in piši za pol metra. Za kaj več ni bilo denarja. Pot do mrliških vežic je še makadamska in jamasta. Ni denarja.

Občinska svetnica in KS Radomlje sta se morala zaradi tega občinskega »mačehovstva«² že večkrat zagovarjati. Vedno pa je bil odgovor: Proračun pripravi občinske službe, svetniki pa ga brez bistvenih popravkov vedno sprejememo. V bistvu Nedomžalčani nič ne moremo - saj nas Domžalčani vedno preglasujejo. Županja je pa tudi Domžalčanka.

Kakorkoli že, Domžalčani naj si kar gradijo in obnavljajo, toda le s soudeležbo iz SVOJECA (domžalskega) samoprispevka, ne pa samo iz skupnega občinskega denarja.

Če se iz vseh teh pripomb ne bo rodila kakšna domžalska finančna samoudeležba, se bodo pa mogoče izkazali pravi domžalski svetniki in gošpa županja ter bodo v Pomožni domžalski sklad vsak zase vplačali vsaj toliko, kolikor več je povprečno vplačal na primer en Homčan, Radomljan, Rovljan in drugi okoličani. Pravzaprav gre za razliko. Prvi so v 32 letih (pri povprečni slovenski plači 100.000 SIT, za svetnike pa je verjetno vsaj 150.000 SIT) s samoprispevkom (beri: iz lastnega žepa) vplačali po 936.000 SIT, Domžalčani pa so v 15 letih vplačali po 540.000 SIT, toda le za občinski samoprispevek, saj svojega niso nikoli imeli. Razlika med

Pregled samoprispevkov za kraje, ki spadajo pod radomeljsko šolo

RADOMLJANI IN OKOLIČANI	Domači samoprispevek	Občinski samoprispevek
od leta 1962 do 1969	1%	-
od leta 1969 do 1979	1%	1%
od leta 1979 do 1984	2%	2%
od leta 1984 do 1994	1,5%	-
DOMŽALČANI		
od leta 1962 do 1969	-	-
od leta 1969 do 1979	-	1%
od leta 1979 do 1984	-	2%
od leta 1984 do 1994	-	-

sta v občini, široka le dobra dva metra. Da pa z avtom prideš od vrtca na nepregledno cesto, moraš speljevati še malo v klanec. Pozimi je to zelo nevarno; pregled zakriva ograja na mostu in zato večkrat pride do prometne nesreče. Nujno bi bilo treba zgraditi pločnik od centra Radomelj do Arboretuma. Kje pa?! Pred tremi

936.000 in 540.000 znaša 396.000 SIT. Torej, spoštovani, svetujem vam, da poplačate to razliko, saj se boste potem z lažjim srcem in čisto finančno vestjo pogovarjali s svojo »periferijo«² ali z zastopstvenimi in oddaljenimi kraji. Vmes so tudi taki, ki še nimajo urejene kanalizacije.

FRANCE CERAR

Foto: LIPOVŠEK

Debatni večeri Združene liste v Majčevem dvoru

Združena lista socialnih demokratov Domžale je v januarju 97 pripravila debatne večere z uglednimi člani stranke. Debatni večeri so se vrstili vsak petek zvečer v Majčevem dvoru v Jaršah. Imeli smo priložnost videti in slišati Miloša Pavlico, Boruta Pahorja, Avrelija Jurija in bivše poslance dr. Matejo Kožuh

Novak, Bredo Pečan (komisija za lokalno samoupravo) in dr. Rada Bohinca (bivšega ministra za znanost in tehnologijo).

V neformalnem razpoloženju smo lahko iz prve roke slišali novosti iz Državnega zbora, pokomentirali smo dogodke okoli koalicijskih povezav in izrazili različne poglede na prihodnost stranke in njeno po-

litiko. Debatni večeri so bili tudi odlična priprava na kongres stranke, ki bo v sredini marca 97 in na katerem bodo v Združeni listi izvolili novo vodstvo. Debatni večeri so bili izredno dobro obiskani; ljudje so bili veseli neposrednega stika s svojimi poslanci, da jih lahko vprašajo, kar jih zanima, in jim tudi povedo, kaj si mislijo. Takšni nastopi so pomembni tudi za poslance, saj ti sicer v svoji vlogi lahko kaj hitro pozabijo, kdo jih je izvolil na njihove poslanske sedeže.

KRISTINA BRODNIK

Domžalski člani in simpatizerji demokratske stranke

Na skupnih srečanjih vsak 1. ponedeljek v mesecu

Na tokratnem februarjem ponedeljkovem srečanju DS osrednje Slovenije v Jaršah (Majčev dvor),

smo izmenjali mnenja in predloge za delovanje v domžalskem občinskem svetu.

Izpostavili smo področja: KOMUNALE oz. odvoza in uničevanja odpadkov, ter posebej reševanje industrijskih odpadkov in Bistrice v tem predelu, pobude pa so bile že dane s

strani g. Toneta Peršaka tudi člana domžalskega občinskega sveta za področje turizma, stanovanjskega sklada, zazidalnih načrtov v občini, ter problematike zasvojenosti oz. narkomanije.

DOGODKI: mestni odbor Demokratov Slovenije je tudi letos ob koncu leta obdaroval bolne otroke v bolnišnici.

SPOROČILO ZA JAVNOST: vodstvo DS je že decembra 96. objavilo prvo JAVNO OPOZORILO PARLAMENTARNIM STRANKAM, v katerem jih je opozorilo na čas, ki je že potekel od volitev, ne da bi država imela legitimno in učinkovito vodstvo (vlado), ter jih pozvalo, naj vendar opustijo medsebojno spopadanje za politični prestiž.

OBISKI ČLANOV VODSTVA NA TERENU: v januarju sta se predsednik stranke g. Tone Peršak in organizacijski tajnik g. Peter Orešič udeležila sestankov območnih odborov in sestanka vodstva štajerske koordinacije. Na vseh teh srečanjih so bila predmet dogovorov vprašanja povezana s pripravo na predčasni kongres Demokratske stranke z obravnavo glavnemu odboru stranke in izvolitvijo delegatov za kongres, 15. februarja v Krškem.

Nasvidenje torej, naslednji 1. PONEDELJEK v mesecu!

DS

Demokrati Slovenije

PRISTOPNA IZJAVA

Ime in priimek /na
rojen
stalno prebivališče
pošta in poštna številka
občina
začasno bivališče
izobrazba
poklic zaposlitev
interesno področje
telefon doma telefon služba

Datum: Podpis

NEPOZABLJENO

O odvezi, zvestobi in pokori poslancev je govoril že Ervin A. Schwartzbartl

Že takrat, ko se o poslancu Pucku nikomur še sanjati ni moglo, smo med drugim lahko slišali tudi tole: »Zahtevam po odvezi strankarski privrženosti, predvsem poslancev koalicije (Demos), ne smemo enačiti s krščansko odvezo. Tej sledi pokora in sklep o poboljšanju. V tem primeru gre za odvezo, ki naj dobro omeji, gre za preračunljivo oblastizelost dela opozicije...«

Avtor je poslanec E. A. Schwartzbartl.

Dnevnik, 25. januarja 1997

Če bi se privilegiranci odkrili svojim bonitetam, bi naša mlada država zavetela in ogromno denarja bi se lahko namenilo za odpiranje novih delovnih mest. Upam, da je Združena lista mislila predvsem na to, ko je v svojem volilnem programu obljubljala 100.000 novih delovnih mest. To se sicer ne ujema z volilnim programom naše županje, si-

JANEZ STIBRIČ

ŽUPANJINA ZAHTEVA

Preselitev radioaktivnih odpadkov iz Zavrataca v reaktorski center Podgorica

Županja Cveta Zalokar Oražem je dr. Ireno Mele, direktorico AGENCIJE ZA RADIOAKTIVNE ODPADKE, pisno obvestila, da je bila Občina Domžale iz sredstev obveščanja seznanjena z odločitvijo, da namerava Agencija dobrih 12 ton radioaktivnih odpadkov iz zasilnega skladišča v Zavrtaču prepeljati in shraniti v prehodno republiško skladišče nizko-in sredneradioaktivnih odpadkov v Podgorici.

Reaktorski center Podgorica, v sklopu katerega je tudičasno skladišče

radioaktivnih odpadkov, v katerega dovažajo nizko-in srednjeaktivne odpadke iz raziskovalne dejavnosti, industrije in medicine, sicer ni del Občine Domžale, je pa najbližje naselju Pšata, ki spada v Občino Domžale. Zato Občina Domžale zahteva, da pri sprejemanju končne odločitve o preselitvi radioaktivnih odpadkov iz Zavrataca, kakor tudi pri urejanju statusa omenjenega skladišča vključijo tako Občino Domžale kot Krajevno skupnost Dragomelj-Pšata, v katero spada naselje Pšata. Prebivalci Pšate namreč živijo v neposredni bližini Re-

aktorskega centra Podgorica, zato je nujno, da v razreševanju problematike skladiščenja radioaktivnih odpadkov sodelujejo tudi kraji Pšate, Krajevna skupnost Dragomelj-Pšata in Občina Domžale.

V odgovoru je ga. Mele pojasnila, da je bila že ob obravnavi sanacije Zavrataca ena izmed ugotovitev, da bosta k sodelovanju povabljeni tudi sosednji občini: Občina Domžale in Mestna občina Ljubljana, za razgovore v zvezi s statusom skladišča pa je zadolženo Ministrstvo za okolje in prostor, od katerega je županja že zahtevala

informacije ter zagotovila sodelovanje naše občine pri vseh postopkih in odločitvah.

Konec januarja (29.) pa se je s pismom na županjo v zvezi z navedeno problematiko obrnila tudi Krajevna skupnost Dragomelj-Pšata; ta je odločno proti temu, da odpadke iz Zavrataca preselijo v Podgorico, saj je to skladišče v neposredni bližini naselja Pšata, Podgorica, Šentjakob, Brinje, Berčevo. Nadalje v pismu navaja: »Sam reaktor pa je lociran sredi kmetijskih obdelovalnih površin, na katerih kmetijci pretežno pridelujejo zelenjavo za ljubljanski trg. Kraji se počutijo zelo ogrožene, saj smo kot v, getu' - od vseh strani smo obdani z zdravju zelo škodljivimi in motečimi objekti: kemična tovarna Belinka, jedrski reaktor Podgorica, dva visokonapetostna daljnovoda, nad Belinko vojaški radar, RTP Berčevo, Farma Ihan, Centralna čistilna naprava Študa, krog bo pa sklenila bodoča avtocesta.« KS Dragomelj-Pšata poziva županjo in vse tiste, ki jim lahko kaj pomagajo, da to storijo takoj!

V. V.

NOVOLETNI SPREJEM ZA VODSTVA KS

Koristno sodelovanje

Županja Cveta Zalokar Oražem je sredi januarja za predsednike vseh 14 krajevnih skupnosti pripravila novoletni sprejem, na katerem se jim je zahvalila za dosedanje koristno sodelovanje. Poudarila je, da občina in KS drug drugega potrebujejo, saj je skupno delo na številnih področjih, zlasti pa komunalnih, rodilo obilo sadov. Na sprejemu so bili tudi Simon Mavsar, podžupan, Marko Vresk in Vinko Okršlar, podpredsednika Občinskega sveta ter tajnik Občinske uprave Milan Pirman.

Delovni del srečanja je bil namenjen javni razpravi o Odloku o pogojih, postopkih in merilih za podeljevanje koncesij na področju opravljanja gospodarske javne službe »javna razsvetljava«. Na besedilo odloka pred-

sedniki KS niso imeli pripomb, v svojih razpravah pa so predvsem opozarjali na vzdrževanje javne razsvetljave.

Bolj živahna je bila razprava v zvezi s predlaganim proračunom občine za leto 1997; z njim so predstavniki KS načelno sicer soglašali, ni bilo pa skoraj nobene krajevne skupnosti, ki ne bi opozarjala na problematiko investicij, za katere je vedno premalo finančnih sredstev. Krajevnim skupnostim je bila podana tudi informacija o možnosti prevzema občinskih zastav ter razpisu za občinska priznanja.

Ob koncu je županja Cveta Zalokar Oražem vsem prisotnim predsednikom in predstavnikom krajevnih skupnosti zaželela veliko uspehov in dobrega sodelovanja v letu 1997.

OBČINA ZAHTEVA

Vrne naj, kdor je vzel

Na tiskovni konferenci je županja Cveta Zalokar Oražem posebej opozorila na vračilo zaplenjenega premoženja oz. njegove dejanske vrednosti po 145. členu Zakona o izvrševanju kazenskih sankcij.

V obdobju družbenih in političnih sprememb po letu 1991 so bili namreč pred sodišči vloženi številni zahtevki za obnovo kazenskih postopkov, pravnomočno končanih v letih po vojni, v katerih so bile številne osebe

obsojene zaradi nedopustne špekulacije gospodarske sabotaže, sodelovanja z okupatorjem in podobnih dejanj. Mnoge osebe so bile rehabilitirane, na podlagi 145. člena Zakona o izvrševanju kazenskih sankcij pa so pridobile pravico do vračila zaplenjenega premoženja oziroma njegove dejanske vrednosti. Isti člen tudi določa, da je zavezanka za vračilo in plačilo odškodnine družbenopolitična skupnost, ki je premoženje prevzela. O odškodnini odloča sodišče.

Podobno kot zoper številne druge občine (Celje, Trbovlje, Bled, Grosuplje) so bili tudi zoper Občino Domžale vloženi nekateri zahtevki za izplačilo odškodnin do Občine Domžale; ti znašajo približno milijardo tolarjev. Ob tem se občini zastavlja vprašanje: ali je sedanja občina res »družbenopolitična skupnost«, ki je zavezana za vračilo? Ali ni vendar obsojala in jemala država? Ali je imela oziroma ali ima današnja občina kakšno korist od

tega premoženja? Nekatere prve znanne odločitve sodišč v podobnih primerih namreč kažejo na to, da so sodišča začela razsojati v breme občin. Toda - ali upravičeno?

Ker je večina znanih zahtevkov (tudi po drugih občinah) zelo visoka, se pod vprašaj postavlja bodoče funkcioniranje občin, ki so po uveljavitvi nove lokalne samouprave komaj zaživele. Zakon o financiranju občin v svojem 29. členu sicer res določa, da se v primeru, ko se občini zaradi odškodnin po sodnih sklepih, odškodnin po Zakonu o denacionalizaciji in Zakonu o izvrševanju kazenskih sankcij, zniža zagotovljena poraba na prebivalca pod 88 odstotki zagotovljene porabe na prebivalca v državi, občini zagotovijo dodatna sredstva v

višini razlike do 88 odstotki zagotovljene porabe na prebivalca.

Kot je znano, je nalaganje bremen občinam od države morda neustavno, o čemer bo na predlog celjske občine odločalo tudi Ustavno sodišče. Sprašujemo pa se, kakšna je politika države in kako je mogel takšne odločitve sprejeti Državni zbor Republike Slovenije. Nedopustno je, da nove občine, ki so jim tako in tako odvzeli znatna sredstva, tudi v primerih omenjenega 29. člena trijo finančno škodo, saj prav gotovo niso tiste, na katere se prelagajo te obveznosti.

Po naših podatkih so bile podane številne pobude za spremembo tega zakona, vendar jih je Državni zbor vedno zavrnil.

S TISKOVNE KONFERENCE

Kdaj denar od občinskih kazni občin?

Odredba o računih ter načinu vplačevanja in razporejanja javno finančnih prihodkov (Ur. list RS, št. 81/94) določa, da mora sodnik za prekrške kazni za prekrške, s katerimi se kršijo predpisi občine, nakazovati na poseben račun in razporejati v dobro občinskih proračunov. Odredba namreč v 12. členu določa, da se na račun št. 840-5668 vplačujejo kazni za prekrške, s katerimi se kršijo predpisi, sredstva s tega računa pa se vplačujejo na vplačilni račun, odprt pri pristojni organizaciji enoti Agencije za plačilni promet po občinah, od tu pa se razporejajo v dobro občinskih proračunov.

Čeprav je pri Agenciji za plačilni promet, Podružnici Domžale, odprt račun, je Občina Domžale ugotovila, da so bili prihodki iz naslova izrečenih občinskih kazni za prekrške od leta 1995 razporejeni na državni ziro račun. Tako je bilo ugotovljeno, da so pri pristojnem sodniku za prekrške neopravičeno prejeli finančna sredstva od denarnih kazni, izrečenih v občini Domžale, in sicer: v letu 1995 je bilo odmerjenih 3,4 mio SIT, plačanih pa 0,8 mio SIT, v prvi polovici leta 1996 pa odmerjen 1 mio SIT, plačanih pa le 0,1 SIT.

Občina je o omenjeni napaki obvestila pristojna ministrstva in zahtevala prenakazilo vseh pripadajočih sredstev. Ministrstva so napako že priznala, sledi pa še uresničitev zahteve po prenakazilu sredstev. V kolikor občina ne bo našla ustrezne rešitve, bo potrebno izpad teh prihodkov izterjati s tožbo.

Županja Cveta Zalokar Oražem v pogovoru z ga. Marijo Špendl, dosedanje ravnateljico, in go. Ano Nušo Kern, novo ravnateljico Osnovne šole Preserje pri Radomljah.

Srečno, ga. Marija Špendl

Županja Cveta Zalokar Oražem je ob odhodu gospe Marije Špendl, dolgoletne ravnateljice Osnovne šole Preserje pri Radomljah, pripravila sprejem, na katerem se je gospe Špendl zahvalila za njeno delo in ji v spomin izročila grafiko Črtomira Frelaha.

Gospa Marija Špendl je polnih dvanajst let opravljala funkcijo ravnateljice omenjene osnovne šole, pri svojem delu pa je vselej pokazala velike

organizacijske sposobnosti, ki so bile še zlasti pomembne za čas, v katerem se je osnovna šola širila in obnavljala. Delo je opravljala zavzeto in prizadevno ter v kolektivu ustvarjala prijetno in tovariško razpoloženje. Kot prizadevno ravnateljico pa jo cenijo tudi njeni kolegi v okviru Skupnosti osnovnih šol.

Gospe Mariji Špendl prijetne dni v pokoju in veliko užitek na potovanjih.

RAČUNALNIŠKO IZOBRAŽEVALNI CENTER

Ljubljanska 80 (SPB1), Domžale

ZAČETNI TEČAJ (25 ur):
WINDOWS 95, WORD FOR WINDOWS,
EXCEL (20 ur)

WINDOWS 95 (5 ur)

INTERNET, UPORABA MODEMA (5 ur)

AUTOCAD, CORELDRAW, TANGO...

713-660

TEČAJI KOMUNIKACIJ IN INTERNETA

Tečaji potekajo v dopoldanskem in popoldanskem času!
Študentom, dijakom in brezposelnim priznamo 20% popusta!

OBVESTILO

Kot ste najbrž že seznanjeni, ima Občina Domžale svoja grb in zastavo. Za izdelavo zastav je Občina Domžale podelila dovoljenje podjetju INDUPLATI INTEGRATING MARKETING, Zg. Jarše, Kamniška 24, 1230 Domžale.

Če ste zainteresirani za nakup nove domžalske zastave, jo lahko naročite pri tem podjetju.

Cena zastave je 7.300 do 32.500 SIT - glede na velikost in količino naročenih zastav.

O možnostih naročila grba boste obveščeni v eni naslednjih števil SLAMNIKA.

URAD ŽUPANJE
OBČINE DOMŽALE

Joga v vsakdanjem življenju

je sistem vadbe, ki je zaradi svoje postopnosti, enostavnosti in učinkovitosti priznan in sprejet v celem svetu. Zajema poučevanje vseh glavnih vej joge (RAJA, GYANA, BHAKTI, KARMA), prilagojenih razumevanju in potrebam zahodnjakov.

Izoblikoval ga je indijski učitelj Paramhans Swami Maheshwarananda na podlagi izvornih indijskih učenj ter praktičnih izkušenj v dolgoletnem delu z učenci po svetu. Vadba po sistemu »Joga v vsakdanjem življenju« vam tako omogoča postopen in zanesljiv razvoj, ne glede na to, kateri aspekti joge vas zanimajo.

Rezultati redne vadbe so:

• sposobnost, da si pomagamo v vseh življenjskih okoliščinah • izboljšanje zdravja in počutja • povečana sposobnost koncentracije • samozavest

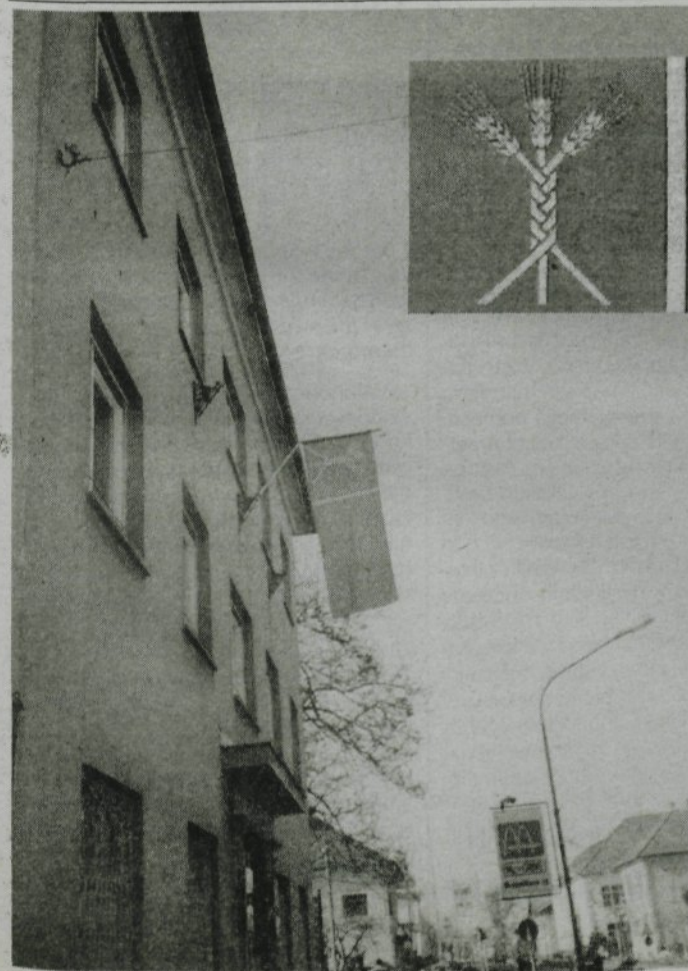
in spokojnost • osvoboditev nezaželenih navad in vezanosti • samospoznanje

V začetni stopnji je vadba preprosta in enostavna, primerna za vse generacije in priporočljiva za vse tiste, ki imajo težave s hrbtenico ali se težko zberejo.

Zato, če želite pričeti z vadbo joge, vas društvo »Joga v vsakdanjem življenju« vabi k vpisu v začetni tečaj.

Domžale: stara OŠ Vencija Perka (za knjižnico), pon. in sredo od 18. do 20. ure
Kamnik: OŠ 27. julij (zraven policije), Tomšičeva ulica 9,
pon. in sredo od 19. do 21. ure
Vpis do 5. 3. 1997

Vabljeni!

Nova domžalska zastava je zaplapolala tudi na občinski stavbi.

DVE PETICI ZA URŠO KOVAČIČ

O Domžalah in slamnikarstvu

»Doma sem iz Domžal. To je zelo lep kraj. Če bi v Domžale prišli moji prijatelji, bi jim svoj kraj z veseljem pokazala,« je v pravo majhno knjižico o našem mestu zapisala dvanajstletna Urša Kovačič, ki obiskuje 5. razred Zavoda za slepo in slabovidno mladino v Ljubljani. Pa to še ni vse. Uršino delo je tudi knjižica o slamnikarstvu in za oba resnično lepa izdelka je pri spoznavanju družbe dobila dve petici.

Urša stanuje v Domžalah na Študijski 4, skupaj s skrbnima staršema, bratcem Urbanom in sestrico Ulo, da o kužku Berniju, ki je njen najboljši prijatelj, ne pišemo posebej. Do letošnjega šolskega leta je obiskovala šolo v domačem kraju. Zaradi slabšanja vida, ki jo spremlja od njenega rojstva, sta se starša odločila, da Uršo prepiseta v zavod. »Vsi so se trudili, tudi učitelji so ji radi pomagali in obljubljali pomoč tudi v prihodnje,« mi pripoveduje mamica, vendar so se po tehtnem razmisleku odločili, da bo za Uršo boljše, da odide v šolo v Ljubljano. Danes jim ni žal. Urša je bila z veliko truda tudi v OŠ Vencija Perka zelo dobra učenka in se v novi šoli s šestimi sošolci odlično počuti; vsi so zadovoljni. Že prvi dnevi v novi šoli so nas prijetno presenetili, saj se v njej učitelji posvečajo prav vsakemu učencu posebej, upoštevajo njihove osebnostne lastnosti, njihove prednosti, spodbujajo njihov tip in glas, pravi mamica, ki pohvali tako »krasne« učitelje v nekdanji osnovni šoli kot na sedanjem zavodu.

V novo šolo v Ljubljani jo vozita oči in mami, včasih tudi dedek. Urša ima še posebej rada telovadbo, spoznavanje narave in slovenščino, svoje tri prijateljice Simono in obe Nini. Omenja rekreacijo, ki jo je na tej šoli precej več kot na prejšnji, pa tudi druge svoje sošolce, ki jim rada pomaga. Obe knjižici je na računalnik »postavila« sama, tudi fotografije so v glavnem njeno delo, pri njenem nastanku pa so se »fino« imeli vsi domači, saj so izvedeli o Domžalah in slamnikarstvu marsikaj, kar jim je bilo doslej neznano. Nad njenimi izdelki so bili navdušeni vsi v šoli, saj se Urša pri vsaki stvari resnično potrudila in ni nikoli povsem zadovoljna. Zato ob pouku obiskuje še igranje kitare, pri ročnem delu je že izdelala blazinico, sedaj pa je na vrsti kužek, rada je tudi pri vrtnarskem krožku. V Domžalah v okviru

društva SMO obiskuje likovno delavnico, se uči angleščino in veliko bere. Kar po nekaj ur, če je knjiga zanimiva. Njen pes Barni ji vzame kar precej časa, saj skrbi za njegov dom, ga vodi na sprehode in se z njim igra, najbrž pa je tudi on največji krivec za njeno željo: ko bo velika, bo veterinar. Že sedaj zelo rada prebira knjige o domačih živalih, o naravi in jih fotografira.

Doma rada pomaga in se dobro razume z bratom in sestro. Čeprav je ne uboga vedno, to ni nič hudega, saj so kljub različnosti prava klapa, ki si vse razdeli med seboj in se ima vedno lepo. Rumena je njena najljubša barva, zato je vse, kar je v hiši rumeno, Uršino, tudi budilka, se zasmije in se spomni, kako je kljub slabšemu vidu vedela, da je tisto rumeno na polju oljna repica. Čokolino je še vedno njena najljubša hrana, ki bi ga morda zamenjala za testenine; te so tudi najljubša hrana njenega psa Barnija.

Kaj ob koncu razgovora zaželeli dvanajstletni deklici, ki kljub rani mladosti točno ve, kaj hoče, in ima trdno voljo, da to tudi doseže? Ostani še naprej tako optimistična in pogumna, Urša, in naj bodo vsi tvoji dnevi sončni in prijetni!

VERA VOJSKA

Roman Brvar pri delu s svojimi učenci.

O Domžalah včeraj, danes, jutri

Kako vi sedaj, še vedno kot zunanji opazovalec, vidite našo občino?

Poglejte, včasih gremo mimo objektov neosebno in jih ne vidimo, ker ne poznamo njihove vsebine. Ko jo spoznamo, postane objekt privlačnejši in tako okolica zadira, postane polna. Do okolja smo ljudje preveč brezbržni. Ne zanima nas preteklost; do nje se obnašamo zelo mačehovsko. V resnici pa bi morali iz nje črpati in na njej graditi. Domžale so recimo mlad kraj z zelo bogato zgodovino, kar ne velja le za samo mesto, ampak tudi za okolico. Ta ima zelo bogato vsebino, ki se lahko oplemeniti z drugačnim odnosom ljudi do svojega kraja. Je pa res, da so Domžale nanešene in to ne le zato, ker so bile sestavljene iz treh vasi, ampak tudi zato, ker je tu veliko priseljencev. Toda to je lahko velika prednost. Ljudje so se namreč v svoje novo okolje zvešili in sedaj je treba združiti tradicijo in sedanjost. Da pa se to zgodi, je treba nekaj storiti. Ljudje morajo začutiti, da so Domžalčani, da je njihov kraj lep.

Toda kaj spremeniti v naši občini? Ali to pomeni spremeniti celostno podobo občine ali morda le pospešiti turistično dejavnost?

V tem primeru bi bilo nekoliko nerodno uporabiti besedo turizem. Gre namreč za neko vizijo, ki je stvarna. Turizem pri nas posplošujemo le na nekatere danosti, ki so same po sebi že dane, na primer, gradovi, naravne lepote, običaji in druge. V resnici pa je treba turizem opredeliti globlje. Slovenija ni bogata s surovinami in energijo, je pa zelo lepa. To je treba vzeti v doto. Domžale imajo v tem primeru dober položaj. Ležijo med Ljubljano in Brnikom, tako rekoč na vhodu v mesto, ob bodoči avtocesti, z odličnimi prometnimi povezavami, če upoštevamo tudi železnico, ki je po mojem neizkoriščena. Domžale so bogate tudi z industrijo in obrtjo.

Danes se na vseh teh področjih, predvsem športnih in kulturnih, dogaja marsikaj, toda te ne dajejo uspeha, ker vsakdo dela zase. Vsi dejavniki, kot so organizatorji, društva, občina, ljudje, se morajo povezati skupaj. Turistično društvo ne pomeni nič, če v njem nista vsebovana obrt in gospodarstvo. Domžale so lahko tudi servis Ljubljani, da ne rečem celo »parazit«, ker ji marsikaj bčdrejo. Mislim, da bi turist raje spal v Domžalah, ki imajo bolj zdravo podnebje, ugodne prometne povezave, čudovito okolico in odlično gostinsko ponudbo. Na vsakem koraku je moč čutiti slovensko pristnost. Hotel zato potrebujete, in to v središču Domžal. Žal pa so trenutno Domžale bolj spalnno naselje. Kmalu boste dobili avtocesto. Ali morda razmišljate o kampu, o širši ponudbi ogledov naravnih znamenitosti? Goričica, Sv. Trojica in Sv. Miklavž so navedeni biseri s koreninami v pravadnini. Če se ozremo na šport, potem je trim steza na Zaborštu pravi primer neurejenosti in zapuščenosti. Tudi sam center danes ni ravno privlačen, preplavili so ga jekleni konjčki.

Ljudje smo se razvili. Ne vozimo se več z vlaki, ampak samo še z avtomobili in avtobusi. Medkrajevne avtobuse bi bilo treba ukiniti in uvesti hitre, poceni in varne vlake.

Kakšne so vaše napovedi za domžalsko občino v prihodnosti?

Dejansko se Domžale obnašajo kot zahodno ameriško mesto, kjer greš po nakupih z avtomobilom. Te bi prav gotovo lahko nadomestila kolesa, za kar so potrebne tudi urejene kolesarske steze. No, vsekakor trenutno v Domžalah po mojem vlada anarhija v urbanističnem pojmovanju občine. Toda nič ni še zamujeno. Prebudite se, spoznajte, da živite na čudovitem kosčku naše dežele, in to izkoristite. Kdaj boste to storili, je seveda odvisno od vas.

PETRA KERČMAR

POGOVOR Z MLADIM TEOLOGOM

Štefan Rozman:

»Vrednost postnega časa ne vidim toliko v odpovedi kot v rasti k osebni zrelosti.«

V božičnem času je v samozaložbi izšla drobna knjižica Rojen za vsa ljudstva (42 str.), ki jo je napisal Domžalčan Štefan Rozman, diplomirani teolog in profesor. Menim, da je to pomemben kulturni dogodek v občini Domžale. Da ga ne bi prezrli, pobje - v pogovoru - spoznajmo avtorja nove knjižice.

Gospod Štefan Rozman, kako bi se v nekaj besedah predstavili bralcem Slamnika?

Poznojesenskega dne pred trintridesetimi leti sem prvič zagledal luč sveta. Otroštvo sem skupaj s svojo mlajšo sestro preživel v Domžalah. Hiša, v kateri smo stanovali, stoji pod domžalsko famo cerkvi, ki je usodno vplivala na potek mojega življenja. V domačem kraju sem končal osnovno in srednjo tehnično usnjarsko šolo. Moj osnovni poklic je usnjarski tehnik. Po končani srednji šoli sem se zaposlil v Tosami, kjer sem devet mesecev delal kot pomočnik vodje izmene. Med službovanjem sem moral odslužiti vojaščino v bivši Jugoslaviji. Najprej sem bil v severni Bosni, v Derventi, kasneje pa v Makedoniji, v Tetovu. Po odsluženju vojaški obveznosti sem še nekaj mesecev delal v Tosami, od tam pa sem leta 1986 odšel študirat na Teološko fakulteto (TF) v Ljubljani.

In kateri študijski predmeti so najpomembnejši na Teološki fakulteti?

Študij na TF traja šest let. Razdeljen je na dve stopnji. V prvih treh letnikih je poudarek na filozofskem študiju: logika, kritika, etika, ontologija, filozofska antropologija. V tem času spoznavamo antično in novoveško filozofijo. Študij v četrtem in petem letniku pa temelji na dogmatičnih osnovah: nauk o zakramentih, nauk o Cerkvi, o tro-

edinem bogu, teološka antropologija. Razumevanje dogmatike brez poznavanja filozofije je praktično nemogoče.

Kdaj so nastale prve zamisli vaše knjižice?

Od ideje o knjigi pa do njene uresničitve je preteklo kar precej časa. Prvi zametki tega spisa so bili zapisani leta 1987. Takrat sem si prvič v življenju začel zapisovati svoje meditacije. V knjižici Rojen za vsa ljudstva je zbranih enajst - bolj ali manj predelanih - mojih meditacij.

Nastanek knjižice je najbrž posebno doživetje. Kako je nastajala?

Ne bi rekel doživetje, to je prava avantura. Najprej je bilo treba meditacije očistiti vsake »filozofske« navlake. Naslednji korak je bil narediti spise, ki sem jih nameril za knjižno objavo, razumljive bralcu in jih uskladiti z naukom Cerkve. Ko je bilo to storjeno, sem spise izročil svojemu jezikovnemu lektorju. Njegov poseg v besedilo je bil po opravljenem lektoriranju viden na prvi pogled. Prej suhoparni stavki so zasijali v svetlejši luči. Lektorjevo delo je podobno pomladanskemu soncu. Mrtvo in pusto naravo mora oživiti in pripraviti na novo rast, v besedilo pa vnesti dinamiko in življenje. Po jezikovnem lektoriranju sem v roke dobil slovnično popravljen in jezikovno izboljšane spise. Od tu naprej pa lahko govorim o končni podobni knjige. Tako popravljen čistopis sem oddal strokovnemu lektorju, ki je bil tudi moj mentor pri diplomski nalogi. Prof. dr. Anton Strle se je z astronomsko natančnostjo in preciznostjo finomehanika - takšne lastnosti najdes pri ljudeh, ki so obiskovali avstro-ogrske šole, danes pa so te lastnosti bolj sreča kot pravilo - lotil strokovnega lektoriranja spisa. Ko mi je prof. Strle vrnil spis, o čistopi-

su ni bilo ne duha ne sluha, kajti na vsaki strani je lektor označil ali popravil nekaj besed. »Tekst se mora lepo brati. Preveč znanstveno,« je bil njegov prvi komentar. Preden mi je spis popolnoma izročil, sva predebatirala vsako stran, posebno še tiste odstavke, o katerih je osebno menil, da so težko razumljivi. Tik pred slovesom me je prof. Strle opozoril še na kratek stavek, ki ga je zapisal na vrh prvega lista. Na poti domov sem opazil, da je tisti stavek vrednostna sodba o celotnem spisu. Njegova sodba se glasi: »3. 11. '96: Nekaj nejasnih mest, kjer sem to zaznamoval. Drugače kar gre. Celotna zares zanimivih mest. A Strle.« Jezikovno in strokovno popravljen spis je bil sedaj pripravljen za tisk. Čakanje na izid v knjižni obliki je podobno zobobolu. Veš, da bo zobobol nekoč ponehal, samo ne veš, kdaj. Nekaj podobnega sem doživljal tudi sam, preden je šlo besedilo v tiskarno.

Kaj je bil vaš glavni namen pri pisanju knjižice? Katero je njeno najpomembnejše sporočilo?

Glavni namen knjige je bralcu, predvsem pa današnjemu človeku, prikazati povezanost dveh najvišjih vrhov stvarstva. Bog bi brez človeka zgubil svoj smisel, človek pa bi brez Boga izgubil v nič. Konec sveta ne vidim v božji jezi, ampak v odtujenosti človeka ob Boga. Danes je človek potopljen v vrtnec nebrzdanega tehničnega napredka, obenem pa živi kot duhovni barbar. Človek na vse možne načine beži od Boga, s tem pa tudi od samega sebe. Rojstvo in trpljenje božjega Sina kažeta na usodno vpletenost Boga v zgodovino sveta in človeštva. Glavna misel mojega spisa je pravzaprav strnjena v nekaj besedah: »Jezus Kristus je rojen za vsakega posameznika.« Danes bi to misel samo vse-

binsko popravil: Jezus Kristus je bil rojen, bil križan, umrl in vstal za vsakega posameznika. Bog je usodno vpleten v življenje vsakega posameznika, pa naj on to hoče ali pa ne.

Kaj vam pomeni molitev? Kako lahko rastemo v molitvi?

To, kar ribi pomeni voda in ptici nebo, je zame molitev. V svojem dnevnem umiku imam najmanj dve uri rezervirani za molitev. Velika večina molitvenega časa je osredotočena na jutro in večer. Tudi čez dan večkrat molim. Ko molim, se skušam držati dveh pravil. Prvo pravilo je evangeliško: »Neprenehoma molite in se ne naveličajte.« Drugo, benediktinsko pravilo, pa se glasi: »Moli in delaj.« Rast v osebni molitvi je podobna razvoju otroka. V začetku se držiš najbolj znanih napisanih molitev, ki so za začetnika prvovrstnega pomena. Ob vstopu v semenišče sem odkril umetnost skupne molitve. V zadnjem času pa sem odkril tako imenovano »molitev besede«. Do molitve, ki jo imenujem »molitev besede«, so me napeljali veroučenci, ki sem jih pripravil na birmo. Od njih zahtevamo, da se nekaj molitvenih obrazcev naučijo na pamet in jih kratko in malo zdrdajo. Osebnost pa sem mnenja, da tako naučena molitev kaj hitro postane »mehanična«. Vendar ne samo molitev, ampak tudi druge stvari v življenju. Zato sem od birmancev zahteval, da se mi molitve ne naučijo na pamet, ampak da jo razumejo. Spraševanja nisem usmerjal na molitev, ampak na razumevanje določenega molitvenega obrazca.

Kako pa se kaj vključujete v domžalsko župnijsko občestvo?

Kmalu po končani teološki fakulteti sem pričel poučevati verouk. Priložnost za pri-

dobitev te izkušnje mi je dal trzinski župnik g. Pavle Krt. V domači župniji sem dve leti vodil birmansko skupino. Zadnje čase pa v cerkvi skupaj z drugimi skrbim za oltarne prte, berem berila in pobiram darove.

Ko bo v Slamniku izšel najin pogovor, bomo že v postnem času. V čem vidite vrednost postnega časa? Kaj je v tem milostnem času za vas najpomembnejše?

Vrednost postnega časa ne vidim toliko v odpovedi kot v rasti k osebni zrelosti. Če hočem v polnosti izkoristiti ta milostni čas cerkvenega leta, se moram predvsem obrniti vase. Opazovati moram sebe in svoje napake. »Postati moramo Jezusovi sodobniki. Tu bi lahko naštel tisoč načinov, kako naj postanemo njegovi sodobniki. Vendar si zapomnimo eno: »Ljubi svojega bližnjega, kakor sam sebe.« Darovati moramo Jezusu to, kar je resnično moje; in to je greh. Ne trudite se, da bi opravičevali svoje slabosti namene, ki so morda zakriti ljudem, ali da bi zmanjševali velikost krivde ali se celo izgovarjali na tuje prigovarjanje. Saj me končno nihče ne prisili proti moji volji. V teh primerih bi namreč zmanjševali veličino in usmiljenost Boga.«

Hvala vam za pogovor. Upam, da bo vaša knjižica Rojen za vsa ljudstva toplo sprejeta med domžalskimi farani, pa tudi po drugih slovenskih farah.

BOGDAN OSOLIN

Izbor mini miss 97

V Majčevem dvoru v Jaršah je v nedeljo, 2. februarja 1997 ob 15. uri, potekala prireditev izbor miss januar 97. Vsak mesec v letu 97 bodo v enem od slovenskih krajev izbirali mini miss in na zaključni prireditvi Veseli december med zmagovalkami iz posameznih izborov izbrali tudi mini miss Slovenije 97.

Pred približno 200 navijači, večinoma starši in ožji sorodniki, sta mlade misice ogrela Spidi in Gogi s svojim zabavnim programom. Mini misice so se pomerile v plesu makarene na glasbo Spidija in Gogija z naslovom: »lej makarone«. Dobro ogrete so se kasneje pod vodstvom moderatorke Mirjane iz CATV IMPULZ, ki je prireditev tudi neposredno prenašala, predstavile občinstvu in strokovni komisiji. Vsaka je dobila svojo številko od 1-31 (toliko je bilo prijavljenih kandidatki) v obliki srčka. Iz ožjega izbora, v katerega se je uvrstilo 15 kandidatki, starih do 7 let, je strokovna žirija podelila naziv mini miss januar 97 Saši, 1. spremljevalka je bila Špela in 2. spremljevalka Kladvija. Občinstvo je imelo možnost glasovanja tudi za miss občinstva in ta naslov je pripadel

gospodični Zali Hribar iz Domžal, stari 4 leta. Občinstvo je navdušilo z izbrano garderobo, oblečena je bila v rdečo oblekico z rdečim klobučkom. Mini miss januar 97 je za nagrado prejela zlat srček, druge pa tolažilne nagrade. Ne glede na rezultate izbora pa so mamice odšle domov prepričane, da so njihove hčerke vseeno najlepše.

Majčev dvor si zasluži vse pohvale za organizacijo številnih prireditev za najmlajše, ki se v veliko zadovoljstvo otrok in njihovih staršev vrstijo v njihovi večnamenski dvorani. Predvsem zato, ker tovrstne prireditve niso komercialno uspešne in so tudi take lahko samo neke vrste sponzorstvo ali darilo obiskovalcem Majčevega dvora.

Upamo, da jih bo še veliko.

KRISTINA BRODNIK

14. februar - dan zaljubljenih

Na svetega Valentina dan (14. februarja) je tudi pri nas - predvsem v zadnjih nekaj letih, v navadi, da tistim, ki jih imamo radi, poklonimo darilce, pošljemo ljubezensko pismo ali čestitko. Pravico do valentinovega imamo vsi, ne le tisti, ki so »na sveže« zaljubljeni. Kajti to najlepše čustvo - ljubezen, se lahko izraža na več načinov. O ljubezni je bilo in še bo napisanih veliko knjig in pesmi, naslikanih veliko risb, posnetih veliko pesmi in filmov. Od kje izvira ta praznik in zakaj ga sploh praznujemo, ko pa vemo, da je lahko vsak dan, pa naj si bo sončen ali deževen, mrzel ali topel, vetroven ali oplemeniten z lahkim vetrcem, primeren za ljubezen?

Praznik svetega Valentina, dneva zaljubljenih, izhaja iz Anglije. Ime Valentin izhaja iz latinske besede valens (močan, zdrav). Zato so imeli sv. Valentina za priprošnjika zoper telesne slabosti in kužne bolezni. Priporočali so se mu tudi novopečeni zakonci. Sveti Valentin naj bi bil po eni izmed legend tudi zavetnik ljudi, ki trpijo za epilepsijo, saj naj bi ozdravil božastnega otroka nekega pohana (zato je v večini primerov upodobljen z otrokom pod nogami). Varoval naj bi tudi popotnike, živino pa ščitil pred raznimi boleznimi. V sredini februarja se že čutijo prvi znaki toplejšega letnega časa, zato so ga tudi čebelarji vzeli za svojega zaščitnika. Stari starši pa so mi še v časih komunizma govorili, da je to dan, ko »se ptički ženijo«, saj se praznikov, povezanih s krščansko mitologijo, še ni smelo praznovati. Sicer naj bi se ptički ženili praviloma šele na gregorjevo (12. marca), vendar mi je opis tega dne še od mladih dni vseeno ostal v spominu kot dan, ko se ptički oblečejo v svatovske obleke ter

se »poročajo«. Dugače pa naj bi ta dan praznovali zato, ker so Valentina ubili, in sicer zaradi tega, ker je nasprotoval uredbi, ki je mladeničem prepovedovala poroko, preden so odslужili vojaščino. Ta pa je bila v starih časih anglosaksonske države kar dolga in marsikateri mladenič se je zelo postal, preden je odslужil.

V Združenih državah Amerike in v Veliki Britaniji si na ta dan predvsem mladi izmenjujejo darila ali ljubezenska pisma, ki jih imenujejo »valentini«. V večini primerov so to sladkarije, največkrat čokolada v obliki srca. Poleg seveda sodi tudi rdeča vrtnica kot večni simbol ljubezni. V ZDA je valentinovo praktično največji praznik, saj si vsako leto na ta dan izmenja ljubezensko voščilnico (čestitko) prek 2 milijona ljudi. Sedaj, v dobi računalništva in interneta, grede te številke že v milijone in milijone, saj je nekaj Internetovskih strežnikov (računalnikov) namenjenih samo temu, da tudi

prek njih zaljubljeni pošljejo svoji ljubljeni osebi lepo oblikovano elektronsko čestitko.

Tudi pri nas je ta nekaj stoletij star praznik pustil sledove. Imamo namreč kar nekaj cerkva, posvečenih sv. Valentinu. Najbolj znana je verjetno prav cerkev sv. Valentina na Limbarksi gori nad Moravcami. To je hkrati tudi najbolj znana romarska pot, posvečena temu svetniku, ki je ljudem tako nesebično pomagal in jim lajšal življenjske stiske.

Ali ste praznovali valentinovo? Ste zaljubljeni? Lebdite nekaj centimetrov nad tlemi, ker vam je ljubljena oseba izpovedala ljubezen? Ste tej osebi podarili skromno darilce kot znak ljubezni in pozornosti? Če ste na vsa ta vprašanja odgovorili z NE, potem morebiti spadate med tiste trpeče duše, ki gojijo te plemenite občutke ljubezni do druge osebe, vendar vam jih ta ne vrača (zaradi tega, ker tega ne more ali celo ne sme in ker ji je prepovedano biti z vami in skupaj z vami uživati to najlepše čustvo). Priporočite se sv. Valentinu, morebiti vas bo uslišal. In potem bo mogoče kmalu prišel tisti dan, ko boste skupaj z ljubljeno osebo dahnil tisti težko pričakovani in najlepši DA...

JANEZ STIBRIČ

TO NAS MOTI Ljubiteljem psov...!

Peš hoja ali sprehajanje po cestah je dandanes zelo nevarno. Celotodaj, kadar greš po pločniku in iz ozadja švigne mimo tebe avto, ni nič kaj prijeten občutek. Ne vem, zakaj se vsem tako mudi?

Pravih sprehajalnih poti je ob naseljih zelo malo, še te pa so zdajle pozimi, ko ni dežja, že kar pogosto posejane s pasjimi »markacijami«. Tako je ob gozdovih, po travnikih, po stezicah ob Bistrici. Sprehajalci s psi ne prizaneajo niti domžalskim pločnikom. Če bo šel kdo po pločniku med Napredkovim parkiriščem in Zdravstvenim domom, naj le pazi. Temperatura ni vedno pod ničlo in lahko mu spodrsne.

Vsi hitimo v Evropo. Ob tem priganjanju se večinoma pogovarjamo le o vsakršnem poslovanju in podjetništvu. Malo pa nam je mar, kako je z našim obnašanjem in oliko. V naših zahodnih državah hodijo ljubitelji psov z njimi na sprehod s potrebno opremo, h kateri spadata tudi vrečka in lopatica, da za živaljo počedisi. Pri nas vse kaže, da odgovornih vse to nič ne prizadene.

FRANCE CERAR

Reklame pa kar naprej!

Že je slišati, da okrog hodijo inspektorji in kontrolirajo izvajanje tobačnega zakona. Povedano je tudi bilo, da različni upravljavci javnih lokalov zakon še kar upoštevajo; veliko pa da je bilo že izrečenih kazni.

Kar saljivo pa je videti, da se omenjenega zakona ne držijo v naši občinski hiši. Saj se v kiosku ob glavnem vходу še vedno bohotijo reklamni napisi za cigarete. Če bi bilo to za devetim ogrom, bi ljudje rekli: »No ja, takšni smo pač.«

Toda, da se pa to dogaja v hiši, kjer je doma občinska oblast, kjer se ustvarjajo zakoni, odredbe in predpisi, kjer naj bi bili doma moč, red, disciplina in odgovornost, je pa vse to le malo predebela sala, ali pa nekakšno ogledalo občine. (Zapisano na debeli četrtek, 6. februarja 1997).

FRANCE CERAR

Ker fotograf ni poslikal notranjosti »občinskega« kioska, prilagamo tistega pri domžalski železniški postaji. Kršitev je očitna.

POZIV OBČANKAM IN OBČANOM DOMŽAL, LASTNIKOM PSOV IN DRUGIH DOMAČIH ŽIVALI!

V zadnjem mesecu so se v Uradu županje oglašili številni občani in občanke Domžal, ki so se pritožili zaradi številnih pasjih iztrebkov na javnih površinah, parkih, sprehajališčih, pločnikih, zelenicah in parkirnih mestih.

Lastnice in lastnike psov prosimo, da sami in sproti poskrbijo za odstranitev neprijetnih ostankov njihovih ljubljencev, saj iztrebki kvarijo videz in urejenost občine, ogrožajo pa tudi zdravje otrok in ostalih sprehajalcev.

Ob tem opozarjamo, da je v skladu s 3. členom Odloka o zunanjem videzu naselij v Občini Domžale določeno, da je prepovedano: puščati iztrebke hišnih živali in stvari ali snovi, ki povzročajo smrad oz. privlačijo mrčes na javnih površinah in tistih v lasti fizičnih ali pravnih oseb brez njihovega soglasja. Za kršitev prepovedi je predvidena tudi denarna kazen v znesku 5.000 do 60.000 SIT.

Prav tako opozarjamo, da bo v skladu z omenjenim odlokom začel ukrepati tudi komunalni nadzornik občine Domžale. Seveda pa upamo, da to ne bo potrebno in boste lastniki psov in drugih domačih živali upoštevali opozorilo in razumeli, kaj je vaša dolžnost, ki ste jo prevzeli ob lastništvu živali.

Pokažimo, da imamo radi svoje mesto in urejeno občino Domžale.

URAD ŽUPANJE

Dober dan, Milena in Štefan Mrvar

Med nami živi veliko ljudi, ki s svojimi bogatimi življenjskimi izkušnjami dokazujejo, da je kljub različnim tegobam in oviram življenje lepo. Takšna sta tudi zakonca Milena in Štefan Mrvar, oba invalida, upokojenca, ki živita v manjšem bloku v Presejeh tik ob INDUPLATI, v katerem sta preživela precejšen del svojega življenja.

spominja, kako so ves čas preživeli v domu, saj ni bilo zaželeno, da se invalidi sprehajajo po mestu. Poročila sta se in od tedaj sta skupaj - v dobrem in slabem. Po manjših selitvah sta se ustalila v Jaršah, kjer sta dobila stanovanje in v Induplati službo. Gospa Milena je delala kot izučena krojačica in ni imela nikoli občutka, da bi jo zapostavljali, čeprav ji vedno ni bilo lahko. Življenje pa jo je vendarle na-

ugotavlja, da je bila ta njegova bojažen odveč, saj je kljub svoji invalidnosti njegovo življenje polno in lepo. V službo sta vedno hodila z veseljem, saj sta vedela, da ju bo služba čakala tudi naslednji teden, mesec in leto. Danes žal ni tako, ugotavljata in rada pomagata svojim sinovoma in njuni družinoma.

Njuna jesen življenja ni nič drugačna kot jesen dveh zdravih zakoncev, le da je vsem, kar imata, precej več truda in zato vse še bolj cenita. Imata prijetno stanovanje z garažo, avto, s katerim rada obiščeta številne prijatelje po Sloveniji, sinova Marjana in Borisa ter tri vnukinje Manco, Mašo in Katjo, ki jima lepšajo starost. Kaj bi si želela še več, pravita in obujata spomine na prehojeno pot. Na tej je veliko pridnosti, veliko dela, tako v službi kot doma, na dveh vrtovih in njivah. Nikoli jima ni bilo odveč postoriti še to in še ono, čeprav sta morala v posamezno delo vložiti bistveno več prizadevanj kot zdravi ljudje.

Pa še na nekaj ne smemo pozabiti. Kljub invalidnosti nista nikoli pozabila na sočloveka, nikoli nista odrekla pomoči, ki pa je sama nista bila vedno deležna. Oba sta krvodajalka, saj je gospa Milena dala kri 24-krat, gospod Štefan pa celo 35-krat. Dobra volja in volja ustvariti si prijetno življenje ju nista nikoli zapustili in tudi danes ju imata veliko. Njune želje so skromne: veliko zdravja, saj denar nič ne pomeni, če ni zdravja, pravi gospa Milena in v očeh se ji zasveti, ko neji in možu Štefanu zaželim še veliko srečnih kilometrov in prijetnih uric s prijatelji po Sloveniji, predvsem pa z Manco, Mašo in Katjo.

V. VOJSKA

Milena in Štefan Mrvar z vnukama

Pogovor z njima je splet spominov na njuno otroštvo, pa tudi prijetnega pripovedovanja o jeseni življenja, ki jo preživljata v krogu dveh sinov in treh vnuk, ki imajo babico in dedka pri srčno rade.

Otroštvo je gospod Štefan preživel v Žužemberku. Ko je bil star 12 let, je našel tempirano letalsko mino, prebarvano z maskirno barvo. »Samo ob sebi sem jo spustil,« pripoveduje, pa je mina eksplodirala in ga hudo poškodovala. V bolnico sploh ni šel, čeprav je ostal brez vida. Tedaj so vse uredili kar doma. Tudi gospo Mileno invalidnost spremlja od otroštva, ko so ji morali amputirati ozeble noge in ima sedaj podkolenske proteze. Te pa uporablja tako spretno, da marsikdo sploh ne opazi. Oba sta pogumna človeka, ki se nikoli nista vdala v uso, temveč sta jo vedno znova in znova premagovala. Tudi tedaj, ko sta se ob pomoči sestre gospoda Štefana spoznala v Kamniku. Gospa Milena je bila tedaj v Zavodu za invalidno mladino v Kamniku in prav dobro se še

učilo, da imaš v glavnem tisto, kar si sam pripori, ustvariš in tega v njunem življenju ni nič manj, kot v običajnem življenju drugih družin. Posebne pomoči nikoli nista bila deležna, ima pa gospa Milena svoje izkušnje, saj pravi, da pomoč ne pomeni nič, če si sam ne znaš pomagati. Gospod Štefan, ki ga je včasih spremljala bojažen, da ne bo mogel skrbeti zase, danes

VABILO

Občinski odbor Zveze borcev NOB Domžale skupaj z borci iz Ihana

vabi na spominsko svečanost ob spomeniku padlih na Oklem, ki bo v soboto, 22. februarja 1997 ob 10. uri.

Po slovesnosti bo srečanje udeležencev v Dobovljah!

Pridite in se skupaj z nami poklonite spominu padlih borcev!

Mozaik osrednje občinske slovesnosti ob slovenskem kulturnem prazniku v sliki in besedi

Simfonični orkester Domžale-Kamnik

Deklamacija - Jana Kolenc in Boris Kerč (slika desno)

Povezovalca - Vito Kotnik in Draža Jeretina - Anžin (slika spodaj)

Visoki gostje v prvi vrsti (Vse foto Rok Majhenič)

10. OBLETNICA DELOVANJA

Domžalskega komornega zbora

Leto 1997 je za Domžalski komorni zbor pomembno leto. 10. leto delovanja je jubilej, ki ga je vredno omeniti tudi zato, ker smo skupaj doživeli veliko lepega.

...nekaj o nastanku zbora...

Domžalski komorni zbor je bil ustanovljen leta 1987 iz majhne zasedbe osmih pevskih zanesenjakov, ki je nastopala po Sloveniji, je postopno zrastel zbor, ki danes šteje 35 pevčev in pevcev.

...nekaj o dirigentu...

Kmalu po ustanovitvi se je oktetu pridružil tudi dirigent Karel Leskovec; ta je del svojega življenja posvetil poučevanju klarineta na domžalski glasbeni šoli in s svojimi učenci dosegel vidne rezultate. Seveda pa si je med tem vseskozi nabiral tudi zborovske izkušnje, saj je vodil kar nekaj zborov in z enim izmed njih - Dekliškim zborom, prejel zlato priznanje na državnem tekmovanju.

...pa nekaj o dosedanjem delu...

Pod vodstvom dirigenta Karla Leskovca smo nastopili na državnem tekmovanju Naša pesem 1993 v Ljubljani, kjer smo prejeli zlato priznanje, dirigent pa posebno priznanje za najbolje izvedeno obvezno pesem, udeležili pa smo se tudi mednarodnega tekmovanja leta 1994 v Mariboru, kjer smo prejeli srebrno priznanje. Zastopali smo Slovenijo na mednarodnem festivalu skupnosti Alpe-Adria v Furlaniji-Juljski krajini leta 1993. V letih 1994 do 1996 smo izvajali Requiem W. A. Mozarta v Vidmu, Pordenonu, Ljubljani, Domžalah in Mariboru. Jesen 1995 je bila v znamenju turnee po Kanadi (Toronto, Hamilton) in ZDA (New York, Washington, Steelton, Cleveland), kjer smo izvajali predvsem slovenske narodne pesmi. Poldoben program smo izvedli v preteklem letu tudi na turneji po Nemčiji. Poleg vseh tovrstnih nastopov vsako leto pripravimo tudi letni koncert in tradicionalni božični koncert, sodelujemo pa tudi na različnih občinskih in drugih prireditvah, saj je naš repertoar zelo širok. Zbor izvaja tehtnejša zborovska dela vseh slogovnih obdobj. V repertoarju so zastopani vsi pomembnejši svetovni in domači avtorji, prepevamo pa seveda tudi priredbe slovenskih ljudskih pesmi.

...kako bomo proslavili obletnico...

10. leto našega prepevanja bo zelo pestro. Ob tej priložnosti bomo izdali brošuro, v kateri bomo predstavili dosedanje delovanje zbora in program v letu 1997. Naši zvesti publiki želimo

ob tem prazniku ponuditi nekoliko bolj pisan in hkrati dovolj kvaliteten program, tako da bo lahko vsak prišel na svoj račun. Pripravljamo cikel šestih abonmajskih koncertov:

1. 21. februar 1997 ob 20. uri, v Osnovni šoli Domžale
KONCERT LJUDSKIH IN PONARODELIH PESMI

2. 25. april 1997 ob 19.30, v Osnovni šoli Domžale
KONCERT - sodelujejo solisti zbora z gosti

3. 17. maj 1997 ob 20. uri, v Slovenski filharmoniji
LETNI KONCERT Z DELI TUJIH IN DOMAČIH SKLADATELJEV

4. Gostovanje SLOVENSKEGA KOMORNEGA ZBORA*

5. V dvorani Kulturnega doma v Domžalah
VOKALNO INSTRUMENTALNI KONCERT*: W. A. Mozart: Velika maša v c-molu KV 427
Sodeluje SIMFONIČNI ORKESTER DOMŽALE-KAMNIK

6. 25. december 1997 ob 16. uri, v župnijski cerkvi v Domžalah
Tradicionalni BOŽIČNI KONCERT

* Datuma 4. in 5. koncerta bosta objavljena naknadno. Informacije pa lahko dobite po tel.: 712-121 ali 721-714.

...in ob koncu...

Čeprav bomo imeli veliko dela, smo se odločili, da se udeležimo tudi državnega zborovskega tekmovanja Naša pesem 97 v Mariboru 20. aprila 1997, kjer bomo tekmovali v kon-

Vokalni solistki Marta Starbek in Nina Kompare

Vokalna skupina Kvarta

Plesalci KD Pirueta Domžale

kurenci mešanih pevskih zborov. V juliju nas čaka še nastop na poletnem festivalu v Rovinju, v septembru pa odhajamo na turnejo po Argentini, ki jo lansko leto nismo mogli izpeljati. Jubilejno leto bo torej nekoliko drugačno. Slogovno, vsebinsko in finančno zahtevni projekti bodo od nas terjali veliko napora. Vendar smo prepričani, da so vredni svojega truda. Pridite in prisluhnite nam.

Vse ljubitelje zborovske glasbe vabimo, da skupaj z nami proslavimo naš jubilej!

POLONA GORŠE

Božični koncert Dekliške pevske skupine Sirene

Kdor je v petek, 27. 12. 1996, obiskal Marijino cerkev na Homcu, je lahko prisluhnil čudovitim melodijam božičnih pesmi, ki so prihajale iz ust in src deklet iz pevske skupine Sirene. Zagotovo so navdušile slehernega iz množice poslušalcev, ki je dodobra napolnila cerkev. Sirene, ki delujejo pod okriljem KD Jože Gostič Homec, bodo letos obhajale že tretje leto svojega delovanja. V tem obdobju se je iz skupnice desetih deklet razvil zbor, ki danes šteje že preko dvajset članic. Posebnost zbora, ki ga vodi nadobudna zborovodkinja Petra Grkman, je v svojevrstni interpretaciji pesmi, ki jih dekleta s svojimi mladimi, nežnimi in talentiranimi glasovi pri-

bližajo poslušalcem. Na svojih nastopih obiskovalce navdušujejo s pestrim repertoarjem, ki vsebuje narodne, črnske duhovne, zabavne pesmi, poslastica pa so gotovo priredbe raznih popevk in ritmičnih pesmi.

V prvem delu božičnega koncerta so nam dekleta postregla z domačo, slovensko pesmijo, ki nam vedno znova in znova, če se ji le prepustimo, v srcu zbudi občutek veselja nad razodetjem božične skrivnosti. Drugi del koncerta je bil obarvan s črnsko duhovno pesmijo, ki je dekletom še posebej pri srcu. Pesmi, ki jih za zbor priredi in obdela Petra Grkman, izžarevajo v naših ušesih neko posebno razpoloženje, ki ga dekleta ustvarijo iz preproste ljubezni do petja, iz pristnega odnosa do poslušalcev, predvsem pa iz svoje notranjosti, ki je še polna nedolžnosti, ne-

uresničenih želja in veselja do medsebojnega druženja. Večina obiskovalcev je kljub precejšnemu mrazu po končanem koncertu cerkev zapustila z ogretim srcem in veselim obrazom. Marsikdo, ki ni utegnil ali pa je spregledal koncert na Homcu, je Sirenam lahko prisluhnil 18. januarja pri franciskanih v Kamniku. Veselje in radost pa so izražale tudi v Mariboru, Ljubljani in Stopičah pri Novem mestu.

Naj ponovim misel patra Marka iz Kamnika: »Da bi se vsi, ki so prisluhnili božičnemu koncertu Dekliške pevske skupine Sirene iz Homca, še dolgo oblikovali od sladkorčkov, ki so nam jih dekleta natrosila s svojo enkratno mladostno razigranostjo.«

Prepričan sem, da se bomo lahko oblikovali že z novimi sladkorčki meseca maja na njihovem letnem koncertu.

BORUT JENKO

PROMOCIJA NOVE KASETE IN CD PLOŠČE
V NEDELJO, 2. FEBRUARJA 1997, V DOMŽALAH

Skupina Gamsi

Trije bratje Tone, Marko in Janko so prijkali na svet, ko je družina Omahna še živela v Kokošnjah. Njihov očka jim je namesto uspavank poživževal vesele melodije, kar se pozna v vedrem nastopu in njihovem samosvojem igranju za nje tako značilnih melodij.

Iskrivost, ki jo izkazujejo, je v njih rasla že od tistih prvih začetkov pred štirinajstimi leti, ko so še ne povsem zadosti stari, glede na pravila oddaje Kar znaš, to veljaš, nastopili v pevskem triu, s kitaro jih je spremljal njihov očka, na harmoniki pa prijatelj Tone Habjan.

Dečki so zrasli v fante in se tudi glasbeno izražali. Tone je končal Srednjo glasbeno šolo - smer klavirska harmonika, svoje znanje je preusmeril na diatonično harmoniko, prsti in gumbi na njej so kot eno. Marko je kitarist in pevec, Janko je študiral solo petje in prepeva tudi pri Oktetu Tosama. Tomaž je novi član skupine Gamsi, skupini je dodal nekaj novega, postal je kar »četrti brat«.

Tako je iz Ansambla Omahna, kot so se sprva fantje imenovali, nastala skupina Gamsi. Nekaj let vaje in trdega dela je bilo treba, vadili so najprej doma, nato pa jim je prostor za vaje ponudil Janez Prelovšek z Gorice pri Moravčah. V tem času njihovega igranja sta z zdajšnjimi Gamsi sodelovala tudi Andreja Mavrič in Frenk Burja.

Skupina Gamsi je v nedeljo popoldne zabavala poslušalce z melodijami s svoje tretje kasete in CD plošče, kar ni majhen zalogaj. Gamsi, tako so jih pred tremi leti

poimenovali njihovi prijatelji, ki igrarajo v skupini Don Juan, igrarajo, tako sami pravijo, »planšarski rock«; ta je šel nedeljskim poslušalcem in gledalcem v ušesa, najmlajšim pa tudi v pete. Da znajo tovrstno nalogo dobro opraviti, so pokazali tudi v oddaji Poglej in zadeni, kjer so s štiri tisoč glasovnicami za pesmico O Korl, zmagali in postali znani po vsej Sloveniji.

V naši občini je ta skupina res edinstvena in samosvoja, želimo ji še mnogo lepih pesmic in prijetnih melodij, besedila zanje jim bo pa še naprej pisal Ivan Sivec.

M. K.

Bilo je za pusta hrusta...

Občino Domžale so skupaj s svojimi spremljevalci ter prevoznimi sredstvi obiskale tudi čarovnice iz Cerknice. Nad dobrodošlico so bile tako navdušene, da so obljubile, da prihodnje leto zagotovo spet pridejo.

Foto: MARTIN GROŠELJ

Nad občinsko zgradbo, predvsem pa nad vratnico Občine Domžale so bile navdušene tudi pomladne maskare.

Foto: B. O.

Nove knjige v Knjižnici Domžale

Januarja vlada v knjižnicah zatišje pri vpisu novih knjig, saj je to mesec, ko izide le malo publikacij. Tako smo v Knjižnici Domžale vpisale le 107 naslovov novih knjig in drugega knjižničnega gradiva. Kljub nizkemu številu novovpisanih del pa smo prebrali, da se tudi med njimi najde knjiga, avdio ali videokaseta, ki bo zanimala slehernega bralca.

Na splošnem področju smo tokrat vpisali knjige o knjižničarstvu, ki bodo dale odgovore na nekatera vprašanja posebej tistim našim obiskovalcem, ki jih zanima knjižničarstvo kot stroka in poklic.

Verstvo in bogoslovje prinašata tri nove knjige, med njimi delo **Alfreda Lappla Čudeži v Lurdu: poročila, dejstva, dokazi**. Knjiga opisuje čudežna ozdravljenja v Lurdu, dotika pa se tudi nekaterih drugih vprašanj, povezanih s tem krajem.

Politiki in njihovi analitiki so v januarju očitno počivali, saj je novo knjigo na tem področju izdala le **Ljerk Bizič**. **Novinarski arhivi**. Arhivi prinašajo informacije o politični zgodovini Slovenije, posebej v letu 1968, opisujejo notranjo politiko, politične razmere in osamosvojitve.

Na področju etnologije in folklorne smo vpisali nova dela in zgoščenke, ki govorijo o življenju in zgodbah ljudi na Koroskem, Idrijskem ter v Pivki: **Bajže**

s **Koroške, Bam knapa vzela, bam zmeraj vesela: idrijske anekdote in smešnice in Kaku so živeli in si dejali kratek cejt: kratke štorije s Pivskega**.

Področja naravoslovnih ved v januarju nismo uspeli dopolniti z novimi knjigami, saj nismo prejeli nobene nove publikacije.

Umetnost je bogatejša za delo **Tomislava Vignjeviča Mojster Kranjskega oltarja**, ki predstavlja srednjeveško cerkveno slikarstvo na Slovenskem. V delu so predstavljeni tabelno in stensko slikarstvo ter freske.

Področje literarne teorije je pretekli mesec pridobilo novo knjigo **Georgesa Dumezila Mit in ep: ideologija treh funkcij v epih indoevropskih ljudstev**.

Geografija je med tremi novimi deli bogatejša tudi za delo **Mitje Meršola Američani kar tako**. Dopisnik iz Združenih držav Amerike s knjigo predstavlja tiste vidike in ljudi dežele, kakršnih skorajda ni opisoval v svojih poročanjih.

Področje zgodovine smo v januarju opremili z eno novo knjigo, in sicer zbornikom **Pričevanja: grški zbornik**, ki ga je uredil **France Vrbinc**. Publikacija prinaša nove informacije in spoznanja o letu 1945, domobranstvu, beguncih, Vetrinju in Avstriji. Zbornik dopolnjuje tudi spomini in pričevanja.

BZO

Na ploščadi pred blagovnico Vele so na pustno soboto zaplesali kurenti z Dravskega polja. »Glavnega kurenta« z Dravskega polja je pozdravila tudi domžalska županja. (slika zgoraj)

Na ploščadi so izbirali najlepše otroške maske. (slika desno)

Foto: ROK MAJHENIČ

Pustno rajanje na ploščadi v Domžalah

Dotik

Prešernova 48
1230 Domžale
Tel.: 061/722-920

KSENIJA LUBI

savna
solarij
masaža

VAS SONCE NAŠE
POBARVA IN OGREJE,
ZA MATURANTE PA ŠE
20 % CENEJE

KAR VIDITE JE TELEFON

debelina 2,0 - 2,5cm

DANCALL GSM

teža brez baterije 139g

HP 2711

širina 5,3cm, dolžina 13,5cm

OBOJE PRODAJA

AS
DOMŽALE

Ljubljanska 1
1230 Domžale
tel. 061 721 804
715 431
715 059
fax 061 711 501

TO, KAR NE VIDITE, JE

moč 165 KM

PRAVKAR ODPELJALO MIMO...

pospeški 2,8s - 100km/h

MOTOR HONDA SPORT CBR 1100 XX

končna hitrost 300km/h

NOVICE IZ OBČINE LUKOVICA

23. seja Občinskega sveta

30. januarja so se člani Občinskega sveta Občine Lukovica pod predsedstvom g. Cirila Smrkolja sestali na 23. seji v svojem mandatnem obdobju in obravnavali 13 točk dnevnega reda. Največ časa so namenili razpravi o delitvi premoženja med novonastalimi občinami Domžale, Lukovica, Mengeš in Moravče ter razvojnimi usmeritvami Občine Lukovica v letu 1997 in 1998.

Lahko bi rekli, da je na področju delitve premoženja nekdanje Občine Domžale narejen korak naprej, saj so komisije za pripravo delitvene bilance vseh štirih novih občin dosegle soglasje o vsebini delne delitve premoženja. Tako je Občinski svet Občine Lukovica sprejel sklep o delitvi premoženja med občinami Domžale, Lukovica, Mengeš in Moravče (enak sklep sta sprejela tudi domžalski in mengeški Občinski svet), na podlagi katerega se bo lahko začela dejanska delitev po posameznih segmentih premoženja. Seveda pa je pogoj, da se delitev lahko začne, sprejem tega sklepa v enakem besedilu na vseh občinskih svetih, torej soglasje vseh štirih novonastalih občin.

V tem primeru bo splošni ključ delitve znašal za Občino Domžale 62%, za Občino Mengeš 14%, za Občino Moravče in Občino Lukovico pa 12%. Poleg splošnega ključa bodo nekatera premoženja delili tudi po načelu ex lege (po legi), medtem ko bosta v nekaterih primerih prišla v poštev oba kriterija delitve. V dolgi in burni razpravi so nekateri člani Sveta dvomili o pravilni vsebini predlaganega sklepa, predvsem glede odlaganja komunalnih odpadkov v Dobu, ki v prejšnjih dogovorih in pogajanjih ni bilo zajeto, zdaj pa naj bi se delilo po splošnem ključu. Na koncu je bila odločena ugotovitev, da delež splošnega ključa vedno prinaša pozitivno in negativno stran, saj ne pomeni le pridobitve premoženja v tej višini, temveč tudi obveznost vlaganja v enaki višini. Za vsa področja premoženja, ki so zajeta v omenjenem sklepu o delni delitvi, bo v nadaljnjem postopku potrebno pripraviti pogodbe, ki bodo natančneje določale vsebino in način delitve posameznega področja premoženja in jih bodo podpisale vse štiri občine. Delitev bo zaenkrat lahko torej le delna, saj premoženje Sklada stavbnih zemljišč bivše domžalske občine, nekatera zemljišča, stanovanja in poslovni prostori ostajajo izvzeti iz delitve, dokler ne bo opravljena pravna, geodetska in finančna revizija premoženja Sklada stavbnih zemljišč.

Na področju razvojnih usmeritev občine je občinski svet v naslednjih dveh letih dal prednost izgradnji otroškega vrtca (komisija za delitveno bilanco in župan, g. Anastazij Živko Burja, vseskozi vztrajata, da ta pripada naši občini v okviru delitvene bilance).

OPRAVIČILO

V Slamniku št. 1 letnik 36 z dne 24. januarja 1997 je v prispevku Lukovniki iz Krašnje izostal ime gospoda **Dareta Lešana**. G. Lešan je naslikal Martinovčevo krušno peč iz Krajnega Brda. Za neljubo napako se opravičujemo.

Vera Beguš

OBVESTILO

V Občini Lukovica ustanoviti **Lukovsko pihalno godbo**. Zato pozivamo vse navdušence in glasbenike, da so pozorni na nadaljnje informacije v Slamniku.

Ustanovni odbor

lance, saj je Občina Lukovica med vsemi štirimi občinami edina, ki vrtca nima, širitvi dejavnosti režijskega obrata (ob tem je občinski svet zadolžil občinsko upravo - oddelek za komunalno in Odbor za komunalne dejavnosti, prostorsko planiranje in okolje, da pripravi izračune in variantne predloge o širitvi tega obrata oziroma o razpisu in podelitvi koncesij za vzdrževanje cest in zimsko službo), obnovi kulturnega doma (dvorane) v Lukovici in prostorski ureditvi Lukovice.

Seje Sveta se je udeležil tudi predlagani novi urednik glasila Slamnik, g. Bogdan Osolin (SKD), stanujoč Dob, Kajuhova 4 (dosedanji pomočnik odgovorne urednice). Ker je dosedanja urednica ga. Dada Brejc podala odstopno izjavo, je občinski svet sprejel tudi sklep o razrešitvi dosedanje odgovorne urednice in imenovanju novega odgovornega urednika g. Osolina in nove pomočnice odgovornega urednika, ga. Marije Kavka (SLS), stanujoča Domžale, Miklošičeva 1.

Na tej seji so svetniki sprejeli tudi Odlok o ustanovitvi in izdajanju javnega glasila Občine Lukovica, ki bo odslej izhajalo praviloma polletno, lahko pa tudi kot dvojna ali izredna številka. Glasilo, ki se bo imenovalo Rokovnjak, bodo vsa gospodinjstva, obratovalnice in pravne osebe v občini dobivale brezplačno; seveda poleg dosedanjega skupnega glasila Slamnik, ki bo skupno ostalo tudi v prihodnje. V nadaljnjih 30 dneh mora občinski svet imenovati uredniški od-

bor z mandatnim obdobjem štirih let, nato pa še odgovornega urednika, ravno tako za štiri leta.

Svetniki so v drugi obravnavi obravnavali tudi vsebino predloga Odloka o prazniku Občine Lukovica, ki ga je pripravil Odbor za splošne zadeve. Ta je v prvi obravnavi predlagal variantni predlog, in sicer naj bi bil kot občinski praznik 4. september, dan rojstva pisatelja Janka Kersnika, ki se je rodil leta 1852 v gradu Brdo pri Lukovici oziroma tretja nedelja v mesecu septembru, ko so se rodili Jovan Vesel Koseski, pesnik in prevajalec (12. 9. 1798), Franc Maselj Podlimbarski, pisatelj in vojak (23. 9. 1852) in Janko Kersnik, pisatelj in notar (4. 9. 1852). Med javno obravnavo oziroma na sami seji sta bili posredovani le dve pripombi oziroma predloga - prvo je predlagal svetnik g. Milan Drčar, in sicer rojstni datum Frana Maslje Podlimbarskega (23. september), drugo pa ga. Mojca Stoschitzky, delavka občinske uprave. Menila je, da občinski praznik nikakor ne more biti tretja nedelja v mesecu, torej premakljivi datum, saj to ni združljivo niti z državnimi niti s krajevnimi praznovanjem. Takšen praznik naj bi obeležil splošno priznan in veljaven dogodek ali osebnost v kraju. Zato je predlagala za občinski praznik 4. september, dan rojstva pisatelja Janka Kersnika, saj od vseh treh znamenitih mož vidno izstopa po pomembnosti in literarni vrednosti. Ker bomo letos tudi prvič praznovali občinski praznik in bo hkrati vseslovensko poudarjena 100-letnica pisateljeve smrti, bi bilo po njenem mnenju nesprejemljivo spregledati njegov tako občinski kot vseslovenski pomen. Nekateri člani Sveta so ob tem menili, da je Janko Kersnik že preveč »obrabljen«, saj se po njem imenuje že osnovna šola, po njem pa naj bi se preimenoval tudi Kulturni dom v Lukovici. Zaradi različnih mnenj odlok ni bil sprejet.

MOJCA S.

Dragi bralci lukovških strani!

Rada bi vas seznanila, da bom za vas urejala lukovške strani v glasilu Slamnik. Do sedaj je to delo opravljal g. Tomaž Bole.

V tem prispevku pa bi na kratko opisala, kako sem si okvirno zamislila to svoje novo »uredniškovanje« na lukovških straneh. Vesela pa bom vsakršnih predlogov in smernic, tako da bo kvaliteta prispevkov visoka in bodo lukovške strani zares naše, lukovške.

Želim si, da bi naše strani prebirali vsi: od naših prvošolčkov pa do najstarejših občanov. Rada bi, da bi bile strani aktualne, prežete s kančkom humorja, resnosti tudi ne sme manjkati, večji poudarek bi dala na naših osem krajevnih skupnostih, strani pa naj bi bili prijetni tudi za oko, s tem mislim na veliko fotografij, tako, da je stvar bolj »berljiva«, pa tudi kakšen od vas se lahko prepozna na fotografiji. Uvedla bom stalno rubriko Šolski kotiček, več prostora bi namenila mladim v občini, stvar pa bi začela tudi s kakšnim zanimivim intervjujem.

Tako, upam, da boste s predlogom za Novice iz Občine Lukovica zadovoljni, vesela pa bom kritik, saj so novice zaradi vas in ne vi zaradi novic.

Vaša nova urednica
MONIKA DOMITROVIČ

Srečanje kmečkih žena v Lukovici

Društvo podeželskih žena Lukovica je na predpustno soboto organiziralo vsakoletni občni zbor društva. Pod vodstvom predsednice društva gospe Ivanke Smrkolj in mentorice svetovalke dipl. ing. Marte Kos se je v prijetnih prostorih gostilne Furman zbralo preko 50 žena. Na vzornem vodenem občnem zboru je bilo podano poročilo svetovalne službe na področju razvoja dopolnilne dejavnosti na kmetijah v občini Lukovica za l. 96.

V letu 1996 je bilo organiziranih kar nekaj predavanj za gospodinjstva, kmečka gospodarstva, ravno tako pa je društvo pripravilo strokovno ekskurzijo, na kateri so si ogledali trženje na kmetijah. Kot vsako leto so tudi leta 1996 sodelovale na razstavi slovenskih podeželskih žena dobilo srebrno priznanje za kruh. Skupaj z društvom Fran Podlimbarski Maselj so sodelovale na kmetijskem sejmu Gornja Radgona. Nekaj predstavnic društva pa se je udeležilo srečanja kmetič ljubljanske regije v Grosuplju.

Podeželske ženske in gospe mentorice so skupaj z osnovno šolo Krašnje sodelovale na razstavi želez in v okviru le-te organizirale razstavo krompirja.

V okviru razprave je bil podan tudi program dela kmetijske svetovalne službe na področju razvoja dopolnilne dejavnosti na kmetijah v občini Lukovica za l. 97. V tem letu bo poseben poudarek na razvoju jagodičevja in sadjarstva tako v okviru strokovnih

predavanj kot tudi na intenzivnem usmerjanju nekaterih kmetij v to dejavnost.

Občnega zbora sta se udeležila tudi župan občine Lukovica, g. Anastazij Živko Burja, in ravnateljica osnovne šole Janko Kersnik Brdo, ga. Stanislava Stopar. Občina v okviru proračuna namenja del sredstev za delovna mesta svetovalne službe, ravno tako pa

zagotavlja del sredstev za delovanje društva podeželskih žena. Delovnemu razporedjenju se je pridružil tudi poslanec v Državnem zboru, g. Ciril Smrkolj, ki je predstavil prve mesece v parlamentu in dal poseben poudarek kvaliteti dela, ki ga opravlja društvo, še posebej druženju žena s podeželjem.

DRAGICA MATIJEVIČ

Komunalni odpadki

Odlaganje vseh vrst odpadkov je eden največjih problemov naše civilizacije. Porast števila prebivalcev, urbanizacija in industrializacija privedejo na povečanje porabe vseh vrst dobrin, kar povzroča čedalje več odpadkov. Edina rešitev je enoten način zbiranja, prevoza, sortiranja in reciklaže komunalnih odpadkov in s tem tudi zmanjšanje obremenitve odlagališč. Odpadke je treba varno uskladiščiti na deponiji, urejeni po vseh sodobnih ekoloških kriterijih. Ne smemo namreč pozabiti, da na deponijo odlagamo odpadke, ki bodo nekoristni vsaj še nekaj generacij.

Za območje Občine Lukovica je sprejet Odlok o ravnanju s komunalnimi odpadki. Cilji ravnanja z odpadki so:

- preprečevanje nastajanja in zmanjševanje količine odpadkov
- zajejanje in ločeno zbiranje odpadnih materialov na izvoru nastanka
- vračanje odpadnih materialov v ponovno uporabo (sekundarne surovine in energije) ter odlaganje preostalih odpadkov na urejenih odlagališčih
- saniranje divjih odlagališč
- sprejemljivost ukrepov za okolje
- uveljavitev načela »stroške nosi povzročitelj«.

Poseben problem pomenijo divja odlagališča odpadkov. Največkrat so v večjih naravnih kotanjah. Odpadki

na teh smetiščih so: gume, deli avtomobilov, razbiti stekleni predmeti, keramika, deli motornih koles, avtomobilska pločevina, štedilniki, razbiti strešniki, ničvredni gradbeni materiali, pesticidi, herbicidi, polivinil, itd. Mnogo odpadkov je zelo škodljivih za okolje in človeka, saj lahko pri izpiranju pridejo v potok in podtalnico (ostanek škropliv, stari akumulatorji, baterije, zdravila, itd.).

Črna odlagališča dokazujejo šibko osveščenost ljudi o odpadkih, njihovi nevarnosti in odstranjevanju. Izobraževanje ljudi o varovanju okolja in postavitev opozorilnih tabel bi prispevalo k znatnemu zmanjšanju števila divjih odlagališč.

V Sloveniji je zbiranje in sortiranje odpadkov mnogo premalo razvito in spodbujano. Na Ministrstvu za okolje in prostor so izdelali sistemski koncept ravnanja z odpadki, ki predvideva prehod na nove oblike ločenega zbiranja, reciklaže in odlaganja. Ocenjuje se, da bo treba po letu 2000 zgraditi v Sloveniji nekaj sežigalnic, saj brez njih ne bo mogoče v celoti ustrezno oskrbeti vseh komunalnih odpadkov.

Strategija gospodarjenja z odpadki je in bo morala ostati sestavni del nacionalnega programa varstva okolja. Za zdravo in čisto okolje pa se bomo morali potruditi vsi, brez izjeme, ker smo vsi proizvajalci odpadkov.

Oddelek za komunalno:
TOMAŽ CERAR

Gospod Andrej Herman predstavlja svoj odnos do slikarstva

V Krašnji razstavlja akademski slikar Andrej Herman

Veliko obiskovalcev se je zbralo 1. februarja v krašnji šoli na otvoritvi likovne razstave akademskega slikarja Andreja Hermana. Leta 1964 je diplomiral na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani pri prof. Mariju Preglju in prof. Gabrijelu Stupici. Imel je že samostojne razstave v Ljubljani, v Kočevju, na Studencu, poleg tega pa je razstavljal še na približno dvajsetih skupnih razstavah.

Gospod Andrej Herman je izrazil željo, da bi razstavljal pri nas, saj ga na Krašnje vežejo prijetni spomini. Njegove rodbinske korenine segajo namreč k nam v Črni graben, in sicer v Nečeto in v Opaljarjevo družino. Zdaj živi v Ljubljani in je ravnatelj osnovne šole v Medvodah.

Otvoritev razstave je tudi začetek praznovanja v spomin 80-letnice smrti pisatelja Frana Maslje-Podlimbarskega. Lepšega začetka si v našem kulturnem društvu nismo mogli želeli, saj je praznovanje pričel daljni Masljev sorodnik s svojo razstavo.

V kulturnem programu je nastopil otroški pevski zbor France Gačnik iz Strani, ki ga vodi Primož Krt, zaplesali so plesalci plesne šole Miki iz OŠ Krašnja pod mentorskim vodstvom Saše Kosten Zabret, posebno doživetje pa je bil nastop prvega Ljubljanske opere Franca Javornika in njegove hčerke, sopranistke Ane Marije, studentke Akademije za glasbo. Zapela sta ob klavirski spremljavi Tomaža Pirnata.

Prvak Ljubljanske opere Franc Javornik in njegova hčerka Ana Marija med nastopom

Ob zaključku prireditve: Andrej Herman

Večer, posvečen slovenskemu kulturnemu prazniku, je bil lep in bogat kulturni dogodek. Bil pa je tudi prijeten večer z Masljevimi sorodniki, ki jih je bilo kar nekaj. Skupaj z njimi smo iztrgali pozabi marsikateri zanimiv dogodek.

Vabimo vas, da si ogledate razstavo, ki bo odprta do 23. februarja vsako nedeljo od 10. do 12. ure in od 16. do 18. ure, med tednom pa v ponedeljek, torek, četrtek in petek od 17. do 19. ure.

VERA BEGUŠ

Viper prvič

Rad bi vam predstavil glasbeno skupino iz Lukovice; ta je mlada in zelo obetavna »stvar«.

VIPER, zanimivo ime za band. Kako to, da ste se odločili za tako ime? Se sami ne vemo zakaj, pogovarjali smo se med seboj o imenu skupine, in kot je praksa skoraj pri vseh bandah, je nastalo ime čisto po naključju.

Koliko časa in kdo ste v skupini?

Trenutno štirje, za zdaj še brez pevca (iščemo pevca). Člani skupine pa smo: bobnar Rok Capuder, klavirist Boštjan Povše, bas kitarist Tadej Capuder in še jaz, Marjan Kotnik; igram solo ter ritem kitaro in sem obenem še vodja skupine.

Kaj pravijo na vaše igranje stari, vas podpirajo?

Mislimo, da mora vsak, ki začne glasbeno kariero, imeti za seboj stoddotno podporo staršev, saj je vsa oprema, ki jo potrebujemo, kar precej draga in sami denarja za nakup instrumentov nimamo.

Verjetno imate veliko vaj in kdaj vadite?

Vaje imamo trikrat na teden, in to ponavadi ob koncu tedna. Vsaka vaja traja okrog tri ure, nekako v času od 17. do 20. ure.

Koliko časa igrate v tej zasedbi?

Ta zasedba obstaja zdaj šele tri mesece.

Zakaj ste se odločili ustanoviti oz. imeti band?

Vsekakor zaradi velikega veselja do

glasbe; najprej sem moral nekaj časa čakati na to zasedbo, ki ji zelo dobro kaže, da bo ostala.

Kje ste že prvič nastopili? Kje je to bilo?

18. januarja letos ob skupnem koncertu se z nekaterimi drugimi skupinami v KUD Lukovica. Prepričali smo se, da smo bili publiki všeč, saj smo naredili nanjo dober vtis.

Kdo je vaš vzornik in kako to, da ste se odločili za takšno zvrst?

To je težko vprašanje, vzornik vsakega člana je drug. Kot celotni skupini nam je najbolj všeč slovenska rock skupina Sank Rock, ker tudi sami igramo rock. Takšna zvrst igranja nam je posebej pri srcu, lahko bi rekli, da je ta glasba neke vrste »uporniška«.

In kakšni so vaši načrti za vnaprej?

Spoznali smo, da moramo ustvarjati svoje skladbe in najboljše je tako uspeti. Seveda pa se bomo še bolj angažirali, saj resno načrtujemo v prihodnosti tudi snemanje v studiju, kar so sanje vsakega mladega banda. Še enkrat pa pozivamo zainteresirane za pevca v bandu (tel: 735-091).

In kje bo vaš naslednji nastop?

Nekje aprila v KUD Lukovica in tam nas mladi in stari lahko vidijo in seveda tudi slišijo.

Hvala vam za prijeten in zanimiv pogovor ter veliko uspeha v vaši glasbeni karieri.

D. D.

Potujoča knjižnica je zaživela

Novo kulturno pridobitev, potujočo knjižnico, so krajanj občine Lukovica lepo sprejeli. Še več, pokazale so se že potrebe po dodatnih postajališčih. Tako bomo z marcem potujočo knjižnico ustavili še v Vrhu nad Krašnji, Zg. Lokah pri Blagovici in v Šentožboltu.

Oblikovali smo nov vozni red, ki bo veljal do konca junija tega leta. Vozni red vas informira o dnevu, datumu ter o uri prihoda oziroma odhoda mobilne knjižnice.

Ponovno pa vam nudimo še nekaj osnovnih informacij o včlanitvi v knjižnico.

Kako se včlanim v potujočo knjižnico?

Ob vpisu mora vsakdo predložiti osebni dokument, za otroke do 15. leta pa članstvo potrjuje starši ali skrbniki s svojim podpisom in s tem prevzamejo odgovornost za izpolnjevanje poslovnika Knjižnice Domžale. Bralec prejme tudi člansko izkaznico, ki velja tudi v osrednji knjižnici v Domžalah.

Članarine in izposojnine ni.

Izposojevalni rok je za leposlovje 14 dni, za strokovne knjige pa 30 dni. Izposojevalni rok lahko enkrat tudi podaljšate.

Postajališče in odprtost potujoče knjižnice

Potujoča knjižnica vozi po krajih občine Lukovica vsak drugi teden. Naslednji vozni red velja do konca junija 1997:

PONEDELJEK

17. 2., 3. 3., 17. 3., 14. 4., 28. 4., 12. 5., 26. 5., 9. 6., 23. 6.

PRIHOD POSTAJALIŠČE

15.00	PREVOJE (PRI GAŠPERJU)	16.00
16.15	ŠENTVID (PRI CERKVI)	17.00
17.15	SP. KOSEZE (KRIŽIŠČE)	17.45
18.00	GRADIŠČE (KRIŽIŠČE)	18.45
19.00	LUKOVICA (PRI OBČINI)	19.30

TOREK

18. 2., 4. 3., 18. 3., 1. 4., 15. 4., 29. 4., 13. 5., 27. 5., 10. 6., 24. 6.

PRIHOD POSTAJALIŠČE

15.15	VRH NAD KRAŠNJO	15.30
15.45	KRAJNO BRDO	16.00
16.15	VOŠČE	16.30
16.45	BLAGOVICA (PRI POŠTI)	17.45
18.00	KRAŠNJA (PRI TRGOVINI)	19.00

ČETRTEK

20. 2., 6. 3., 20. 3., 3. 4., 17. 4., 15. 5., 29. 5., 12. 6., 26. 6.

PRIHOD POSTAJALIŠČE

15.00	ZLATO POLJE (PRI CERKVI V PODGORI)	15.30
15.45	PŠAJNOVICA	16.15
16.30	ČEŠNICE (PRI CERKVI)	17.00
17.15	BLAGOVICA	17.45
18.00	ŠENTOŽBOLT (PRI CERKVI)	18.15
18.30	TROJANE (PRI TRGOVINI)	19.30

PETEK

21. 2., 7. 3., 21. 3., 4. 4., 18. 4., 16. 5., 30. 5., 13. 6., 27. 6.

PRIHOD POSTAJALIŠČE

15.00	RAFOLČE (PRI DOBERŠKU)	16.30
16.45	LUKOVICA	17.45
18.00	KRAŠNJA	19.00

Prisrčno vabljeni k obisku potujoče knjižnice!

Statistika in potujoča knjižnica

Prav je, da po mesecu dni, odkar prihaja Potujoča knjižnica v vasi Črnega grabna, predstavimo statistične podatke o izposoji na posameznih izposojevališčih.

Število bralcev je vsak teden večje. Pričakujemo pa, da bo knjižnico obiskalo več odraslih bralcev. Na knjižnih policah je namreč precej zanimivih leposlovnih del pa tudi strokovnih iz različnih področij. Pred pomladjo bo zanimivo in koristno izvedeti kaj novega o sadnem drevju, živih mejah, zdravilnih rastlinah, okrasnem cvetju, grmičevju. Kar precej knjig je s tega področja. Ker bi vam radi knjige čim bolj približali, lahko tudi knjigo naročite, in če je v Matični knjižnici, vam jo bomo čez 14 dni pripeljali.

Veselim se vsakega novega bral-

Izposojevališče	Št. bralcev	Št. obiskovalcev	Št. izposojenih enot
BLAGOVICA	10	28	128
ČEŠNICE	7	18	55
GRADIŠČE	16	35	83
KRAŠNJA	45	108	312
LUKOVICA	16	41	120
PREVOJE	7	11	39
PŠAJNOVICA	6	14	43
RAFOLČE	8	18	42
SP. KOSEZE-VIDEM	1	1	1
ŠENTVID	9	17	51
TROJANE	12	22	51
ZLATO POLJE	3	4	13
SKUPAJ	140	317	938

ca. Obiščite nas in v naši knjižnici boste našli marsikaj zanimivega tudi za vas. Knjižnica je namreč namenjena vam, zato jo izkoristite!

VERA BEGUŠ IN BOŽA POŽAR

Mystic Shades

Mladi rokovernjači se prebujajo

Rock koncert? Večer klasične glasbe? Gledališka predstava? Umetniška razstava? - vse to v Lukovici? Naj se sliši še tako nemogoče, pa saj smo bili pri prvem od mnogih dogodkov že navzoči. Nekaj časa se mladi iz Občine Lukovica pritožujemo, da se v našem koncu nič ne dogaja. Tako smo pritoževanje nas ni pripeljalo nikamor. Tako smo se sami zbrali in odločili, da temu »mrtvilo« naredimo konec. Ustanovili smo kulturno društvo Agitator. Naš namen je vnesti v naš prostor več življenja, več kulturnega dogajanja, saj je ponavadi edina melodija, ki se sliši v Črnem grabnu, grozljivo tuljenje policijskih in reševalskih siren, gromko ploskanje pa nad nadomesti hreščanje zvite pločevine.

V naši občini se veliko ljudi ukvarja z glasbo, risanjem, pišejo pesmi itd. Želimo, da bi svoja dela in ideje predstavili tudi javnosti. Posebej pa bi izpostavili zavzemanje za predstavitev mladih talentov, sodelovali bomo tudi z gosti iz drugih krajev. Organizirali bomo različne dejavnosti in prireditve, tako za otroke in mladostnike kot tudi za odrasle. Tu lahko navedemo različne koncerte, literarne večere, likovne in druge razstave, mladinske in otroške delavnice, itd.

Zdaj pa poročilo z našega »otvoritvenega« dogodka, s katerim smo poskušali prebuditi naše sotrpine. Priprave na prireditev so potekale dokaj gladko tudi po zaslugi Občine Lukovica, saj nam je vseskozi zaupala in verjela v naš uspeh. Lahko rečemo, da smo pričakovanja izpolnili in večjih napak pri organizaciji nismo storili. Odkrili pa smo nekaj manjših luknjic, ki jih bomo naslednjič zaprli. Odziv občinstva je bil nad pričakovanji, saj je po naših podatkih prišlo okrog 250 ljudi. Kolikor smo uspeli izvesti, so bili vsi zadovoljni s prireditvijo. Prvi razlog

Dopolnilo k članku Tomaža Boleta - Kratka zgodovina - Asanacija Lukovice:

Na zaključni tekmovalni prireditvi »Za čiste in zdrave zobe ob zdravni prehrani« so poleg učencev osnovnih šol Domžale - Lukovica - Moravče sodelovali tudi učenci iz Mengša.

Brošuro Zobozdravstvena dejavnost v Črnem Grabnu je pripravila delovna skupina: Matija Andrejka, Greta Andrejka Jerman, Marija Grošelj, Helena Šubelj, Marija Flerin, Ana Marija Golja.

Vodja delovne skupine - Mitja Šircelj.

Legends, ki je kar na odru prerasel najprej v trio, zatem pa še v kvartet. Naslednji so nastopili Mystic Shades, ti so s svojo mistično, temno glasbo presenetili udanega rocka željne poslušalce, ki so nemo spremljali njihov nastop. Je pa njihova glasba prinesla nekaj novega v glasbeni prostor pod Kamniškimi Alpami. Manjkajočo energijo so za njimi sprostiti Strudl bend kvintet, ki so nam pripravili dobesedno sprehod skozi glasbene vrste, od polke, dixielanda in punka, do klasičnega rocka in celo tehna. Zadnji so se predstavili člani skupine Ilegala in z rezkim kitarskim zvokom zmamili iz množice najbolj zagrete punke, ki so nazorno udeleženi refren skladbe »Where is my mind?«

Seveda pa si ne zatiskamo oči pred negativnimi kritikami, ki pa ne prihajajo toliko od udeležencev koncerta, pač pa od tistih, ki so te stava-

certu resne glasbe z nastopom mladih glasbenikov na klasičnih instrumentih. Tokrat nič elektrike in bobnov. Upamo, da nam bo uspelo na takšne prireditve privabiti tako mlado kot staro. Verjamemo, da nas tudi tokrat mladina ne bo pustila na cedilu. Ob tej priložnosti bi povabili vse po srcu mlade, da se nam pridružijo na občnem zboru v soboto, 1. 3. 1997 ob 16. uri v kulturnem domu v Lukovici, kjer boste zvedeli, kdo smo, zakaj smo in kako se nam lahko pridružite.

To bi bilo, za zdaj vse v zvezi s preteklo prireditvijo in pripravo prihodnje. Lepo vas pozdravljamo člani kulturnega društva Agitator.

P. S.: Kritike nastopov skupin smo povzeli po M. Slavniku. KUD AGITATOR

Občni zbor GD Trojane

Prostovoljno gasilsko društvo Trojane je na rednem občnem zboru obravnavalo poročilo o delovanju društva v letu 1996 in program delovanja društva v letu 1997. Vzorno vodenega občnega zbora ob navzočnosti številnih mladih gasilcev so se udeležili tudi župan občine Lukovica, predsednik Gasilske zveze Domžale in predsednik sveta Krajevne skupnosti Trojane ter novi poslanec v Državnem zboru, g. Ciril Smrkolj.

Vsa pohvala gre predsedniku prostovoljnega gasilskega društva Trojane, g. Ivanu Novaku, saj kljub letom vzorno in požrtvovalno vodi Trojansko gasilsko društvo.

D. M.

ŠOLSKI KOTIČEK • ŠOLSKI KOTIČEK

smo: ciganke, snežaki, pike nogavičice, mehaniki, vojaki, klovi, dimnikarji, duhovi, pogrebci, Indijanci, karateisti, »seme« takšne in drugačne. Imeli smo sprevod po šoli z vodilno maskaro in muzikantom. Zaključek je bil v telovadnici z noro odtrgano muziko.

Le malo učencev se ni maskiralo, tako da gledalcev pravzaprav nismo imeli.

Tudi učitelji so norčije vzeli resno oz. noro in se skoraj vsi pridružili učencem. Nekaj učiteljic je bilo učenek - pionirk, bile so »četica, ki je korakala«.

Vse skupaj smo zaključili s pojedino - tortami, ki so jih spekli predstavniki šolske skupnosti.

Naše mnenje je: škoda, da se pustni čas, naj bo dolg ali kratek, tako hitro izteče.

Vsa pohvala pa velja vsem maskaram, saj so noro pustno rajanje izvedle kulturno in disciplinirano.

OŠ Janka Kersnika, Brdo
Martina Jeriha-Gregorić
mentorica ŠSU

Pustno rajanje

Pustovanje izhaja iz starega poganškega praznika, ki se je vsaj v nekaterih sestavinah ohranil vse do današnjih dni. Današnje poimenovanje pusta izvira iz besede »mezopust«, ker je ta dan začetek 40-dnevnega posta. Pustne zabave so radostne, saj se po

hudi, mrzli zimi, po smrti vse narave, spet vrača pomlad.

Noro pa je bilo tudi na naši šoli. Začelo se je z razredno uro, kjer smo spregovorili o pustu, vražah, norcijah, pustnem patronu. Nadaljevalo se je z obveznimi krofi in maskiranjem. Bili

Naslov regijskih prvakinj tokrat učenkam osnovne šole Janko Kersnik

Dolgo časa je minilo, da se je OŠ Janko Kersnik prebudila tudi v košarki. Leta 1994/95 smo osvojili z ekipo mlajših deklic že bronasto medaljo in 3. mesto v občini Domžale. Letos pa so dekleta pokazala, da znajo odigrati dobro košarko in premagati tudi do finala še neporažene Domžalčanke.

Ko so se Anka, Martina, Tanja, Saša in Tanja pred tremi leti odločile, da bodo trenirale košarko, sem vedela, da bo ta ekipa s pomočjo ostalih igralok sposobna še marsikaj. To so dokazale že z bronasto medaljo v kategoriji mlajših deklic. Vendar dekletom to še ni bilo dovolj, hotele so še več.

To sezono smo začeli zelo dobro, edini poraz smo doživeli le z OŠ Domžale. Dekleta OŠ Domžale so zadnja leta osvaja naslove občinskih prvakinj brez prave konkurence tako v kategoriji mlajših kot tudi starejših deklic. Njihova prednost je v tem, da večina igralok trenira v klubu in imajo za seboj veliko več treningov. Seveda ne smem pozabiti, da tudi Anka, Martina in Tanja pridno trenirajo v Domžalah, in to nam je tudi pripomoglo k napredku ostalih igralok. Redno prihajanje na treninge kljub veliki oddaljenosti nekaterih igralok od šole in natrpanemu urniku, zlasti pred konferenco, vztrajnost, želja po uspehu in borbenost do zadnje minute, so lastnosti deklet, ki so pripomogle k uspehu.

Po zaključku rednega dela smo bile z enim porazom na drugem mestu in tako uvrščene med prve štirje. Čakali sta nas še odločilni tekmi, najprej polfinale in na cilj je bila zmaga in s tem osvojitve srebrne medalje in tako največji uspeh naše ekipe. Ker smo imele od zaključka rednega dela in do polfinala skoraj mesec dni časa, smo se odločili, da spremenimo taktiko igre in tako presenetimo nasprotnice. Trenirale smo tudi čez novoletne praznike in se pripravljale na polfinalno tekmo z OŠ Venc-

lja Perka. Dobro pripravljene in samozavestne smo pokazale, da smo boljši nasprotnik in si zasluženo priigrale srebrno medaljo. Čakala nas je še finalna tekma, na katero pa se nismo posebej pripravljale: igranje bomo tako, kot znamo: agresivno v obrambi in pametno v napadu. Bilo nam je lažje, saj smo svoj cilj dosegle že v polfinalu. Vendar dekleta Anka, Martina, Tanja, Saša, Katja, Marija in druge so na tekmi dokazale, da ni dobro nekoga preveč podcenjevati in so presenetljivo premagale Domžalčanke ter osvojile naslov regijskih prvakinj (občin: Domžale, Lukovica, Mengeš, Moravče).

Še enkrat bi pohvalila vsa dekleta za dobro košarko in se zahvalila vsem staršem, ki so pomagali pri prevozu na tekme in tudi vsem navijačem, ki so nas spremljali na zadnjih dveh tekmah.

Končni vrstni red starejše deklice:

OŠ JANKO KERSNIK
OŠ DOMŽALE
OŠ VENC-LJA PERKA
OŠ MENGEŠ
OŠ RODICA
OŠ DOB
OŠ JURIJ VEGA

Za zaključek regijskega prvenstva pa je bila organizirana ALL STARS tekma VZHOD: ZAHOD, tekmovalje v izvajanju prostih metov in podelitev priznanj najboljšim igralkam. Na tekmi je zmagala ekipa ZAHODA, zmagovalka v izvajanju prostih metov je bila Martina Omahna, ki je bila tudi najboljša igralka ZAHODA. Za najboljšo igralko regijskega prvenstva pa je bila razglašena Anka Rihar.

K. O.

Na sliki so zmagovalke: Katja Emersič, Saška Vilič, Polona Per, Marija Drčar, Saša Klopčič, Martina Omahna, Gostič, Lea Bernot, Tanja Hasanović, Jozica Gerčar, Anka Rihar, Ines Stupica, Živa Divjak, Špela Gostič in Andreja Keržan. Trener: Katja Omahna

Cerkev sv. Luka v Sp. Praprečah

Duh protestantizma, ki veje iz donatorske upodobitve plemiča Hansa Heritscha, je opazen tudi v poslikavi Marijinega oznanjenja na oboku prezbiterija v Praprečah. Predstavljen je evangeljski odlomek, ko nadangel Gabriel z glasniško palico in napisnim trakom Mariji sporoča, da bo spočela od Sv. Duha. Evangelist Luka - zavetnik same cerkve - je v svojem evangeliju obširno opisal ta dogodek, ki pa ga je freskant tu upodobil v eni najbolj reduciranih variant Oznajenja glede na zapletene upodobitve tega motiva iz začetka 16. stoletja. Takrat so Mariji in angelu dodajali številne simbole, ki vsebinsko (ikonografijo) črpajo ne samo iz Svetega pisma (zlasti evangelijev in Visoke pesmi), ampak tudi iz teoloških razprav o neomadeževanosti Marijinega devišstva in iz Physiologa - »naravoslovne« knjige z opisi resničnih in izmišljenih živali ter njihovimi lastnostmi, ki jih je neznani avtor pripisal Jezusu, Mariji, Cerkvi...

Primer tako kompleksne ikonografije je freska v prezbiteriju cerkve Sv. Andreja v Dolah pri Moravčah, kjer se Oznajenje prepleta z vso ostalo simboliko o Marijinem čudežnem spočetju. Marijino devišstvo tako simbolizira: samorog, ki se zateče samo devici v naročje; ograjeni vrt - gre za motiv Zaprttega vrta iz Visoke pesmi in predstavlja Marijino čistost in nedotakljivost; Skrinja zaveze in posoda, v kateri je shranjena mana - obe simbolizirata Marijo, ki je v sebi nosila (oziroma kot skrinja in posoda hranila) božjega otroka; lilija z belimi cvetovi kot

PIŠE ANDREJA KOS

eden najbolj znanih simbolov Marijine čistosti; goreči gm, ki gori pa ne zgori - kot je Marija rodila sina, a še vedno ostala devica; pa studenec žive vode - Marija je studenec, njeno dete pa živa voda, ki pogasi vsako žejo in se in se bi lahko naštevati podobne Marijine nedotakljivosti.

Tako zapletene poslikave so plod dolgotrajnega razvoja srednjeveške mistike, ki prav v prvem desetletju 16. stoletja doživi svoj labodji spev. Nato pa v dvajsetih letih sledi reakcija in obrat k enostavnejšim upodobitvam Oznajenja. Rezultat tega prizadevanja sta tudi Gabriel in Marija v Praprečah, »osvobojena« vseh simbolov in postavljena v abstraktno belino oboka, tako da je evangeljska vsebina takoj razumljiva vsakemu verniku. V ozadju lahko zaslužitmo željo po kritičnem obravnavanju umetnosti, po opuščenju zapletenih srednjeveških interpretacij in neposredno vračanje k vsebini Svetega pisma. Te smernice pa so pri nas prišle v veljavo s protestantskim gibanjem sredi 16. stoletja. Začetki teh priza-

devanj pa so vidni že v Praprečah.

Če je na oboku naslikano oznanilo Mariji, da bo rodila sina, pa je na severni steni prezbiterija v tretjem polju Marija že upodobljena kot božja mati na prestolu z detetom v naročju, ki v desnici drži vladarsko jabolko. V 80% upodobitev Marije z Jezusom mati pestuje otroka na levi, poleg srca, ki s svojim ritmom umirja in uspada dete, vendar to ne velja za prapreško cerkev. Tu je dete na Marijini desnici, kar je verjetno posledica danes neznane grafične predloge, po kateri je freskant upodobil motiv. V grafično ploščo je bil motiv pravilno vrezan, z odtisom plošče pa pride do obrata in ta obrat je na steno prenesel tudi slikar.

Drugi del freske zavzema legenda sv. Kristofa. Legenda izvira iz latinskega imena samega svetnika Christophorus, kar pomeni »tisti, ki nosi Kristusa«. Na freski vidimo orjaka, ki brede po vodi in na ramenih prenaša Jezusčka. Opira se na drevesno deblo, pri tem pa mu z lučjo svetli prijatelj puščavnik na bregu. Sveti Kristof se je preživljal s prenašanjem popotnikov čez reko, zato je postal zavetnik vseh romarjev in popotnikov. Velja pa tudi za zaščitnika proti nagli in nepredvideni smrti. Ljudje so verovali, da jih pogled na Kristofovo podobno delo za tisti dan obvaruje pred nenadno smrtjo. Zato je sv. Kristof največkrat upodobljen na zunanjsčini naših cerkev, da je že od daleč vsem opazen. Tak primer je sv. Kristof skupaj s svetniki na južni steni prezbiterija cerkve sv. Marjete na Gradišču pri Lukovici. Zato je njegova upodobitev v samem prezbiteriju prapreške cerkve toliko bolj nenavadna.

N V I C E

MORAVSKE DOLINE

OBČINA MORAVČE

S seje občinskega sveta

Občinski svet v Občini Moravče je 28. sejo nadaljeval v začetku meseca februarja, ko je obravnaval predlog vrtcev v Domžalah in Moravčah za podražitev storitev, toda predloga ni sprejel, ampak se bo o tem odločal šele po predložitvi zaključnih računov. Župan je predstavil idejno zasnovano urejanje starega objekta Rašice v Moravčah, ki že predolgo sameva. Pojavlja se več interesov, nekateri v objektu vidijo novo zdravstveno postajo in lekarno, vrtce ali dom za ostarele občane.

Na 29. seji, ki se je nadaljevala isti večer, je direktor PA Prostor iz Ljubljane predstavil strokovno obravnavane pripombe in predloge iz javne razprave sprememb in dopolnitev prostorskih sestavin dolgoročnega in družbenega plana občine Moravče. Občinski svet je sprejel stališča do teh pripomb z manjšimi dopolnitvami. Pripombe in predlogi so bili že obravnavani na projektnem svetu. Žal pa vse pripombe ne morejo biti upoštevane, kar mnogokrat povzroča slabo voljo. Občinski

svet se ni opredelil do predlaganega območja podjetja Termit o rabi prostora za novonacrtovane odkope. Kompletan predlog Termita za odpiranje novih eksploatacijskih polj bo potrebno posredovati v presojo tudi Ministrstvu za kmetijstvo. Tisti, ki pričakujejo skorajšnjo spremembo zemljišča za gradbene namene, bodo žal morali še počakati nekaj mesecev.

Občinski svet je obravnaval tudi sklep Občinskega sveta Občine Domžale o delitvi premoženja med novimi občinami. Načeloma so se člani sveta s sprejetim sklepom strinjali, menili pa so, da ni zajeto celotno premoženje, ki je predmet delitvene bilance. Skupno premoženje je potrebno oceniti, za objekte, ki se delijo po legi, pa je potrebno opraviti proračun med občino Domžale in občino Moravče.

Občinski svet je določil izhodiščno vrednost točke za izračun nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča, ki znaša od 1. 1. 1997 dalje 0,150 SIT/m². Gradbene cene občinski svet ni povečeval in ostaja enaka ceni v preteklem letu.

OBVEŠČAMO

občane Občine Moravče, da smo v dogovoru z Davčnim uradom Ljubljana - Izpostavo v Domžalah organizirali sprejemanje napovedi za odmero dohodnine za leto 1996 v avli Kulturnega doma Moravče, Vengova 9, Moravče

v petek, 14. marca 1997, med 8. in 12. in 14. in 17. uro.

Napovedi je seveda možno oddati ob uradnih dneh tudi neposredno na Izpostavi davčnega urada v Domžalah ali priporočeno po pošti.

Sonja Vraz
tajnica obč. uprave

Vprašanja, predlogi in pobude so bile številne. Naj jih nekaj najštem: storiti je treba vse, da se zagotovi varnost na regionalni cesti, postaviti je treba kazipote ali oznake naselij, predlaga se postavitev več javnih telefonskih govornic, LB Banka Domžale naj bi namestila bankomat, dimnikar pa naj bi večkrat ometal dimnike, da ne bo prihajalo do požarov.

M. BRODAR

DRUŠTVO PODEŽELSKIH ŽENA

Okenško in balkonsko cvetje ter izdelava cvetličnega aranžmaja

Zdaj je pravi čas, da razmislimo o tem, katere vrste okenskega in balkonskega cvetja bomo letos izbrale za svoj dom. Tako smo razmišljale v Društvu podeželskih žena Moravče in povabile medse prof. Jančiča s Srednje šole za vrtnarstvo v Celju in povedal nam je veliko zanimivih in uporabnih stvari.

Zakaj ne bi letos namesto bršljink posadile na sončna okna in balkone v kombinaciji vodenke 'Nova guinea', verbene, kapucinke, pa tudi viseči bršljani od zelenih do rumenih odtencev so prava paša za oči? Lahko se odločimo tudi za moljeve in pa pri nas že precej razširjene surfinije. Morda pa vam je všeč dišeči grahor?

Podtaknjence perlargonij, bršljink, vodenke 'Nova guinea', moljev, bidensa si v mesecu februarju lahko podtaknemo same in v maju, ko te rastline odidejo na prosto, bodo že prav take, kot nam jih ponujajo vrtnarji. Ne smemo pa pretiravati z velikostjo lončka za podtaknjence, kajti, če ima zemlje preveč, se le ta zakisa in podtaknjenci radi propadejo ali je rast oslajena. Zato imamo na voljo manjše sadijne plošče, šotne lončke in šotne tablete.

Vkolikor smo se odločile, da bomo imele na senčnih straneh tudi navadno vodenko, jo moramo posejati že sedaj, ker za vzik potrebuje dalj časa. Značilna lončnica nekdanje kmečke hiše in sploh podeželja je tudi gomoljna begonija, ki jo sadimo že v februarju. V notranjosti kmečke hiše pa je kraljevala begonija 'rex', ki jo ponekod srečamo še danes.

Ko smo si tako vzgojile podtaknjence ali pa shranile kar lanske matične rastline, jih rade napadejo uši. Pomagamo si z enim od insekticidov (kenyatox, acetellic, fastac...), vendar moramo vsako škropljenje po 10 dneh ponoviti, če želimo biti uspešni. Vsi, ki se zaščitnim sredstvom raje izognete, pa si za zatiranje uši (rastlinjakova ščitasta uš...) lahko pripravite raztopino namočenih cigaretnih ogorkov. Vendar izveleček te raztopine alkaloid nicotina deluje kontaktno, kar pomeni,

da boste pregnali le tisto uš, ki se je boste s pripravkom dotaknili.

Tudi **odlično gnojilo** za zunanje rastline si lahko pripravite doma. V 10-litrih vode namočite 1-1,5 kg kurjkov (kurjega gnoja) in posodo postavite nekje na rob vrta za mesec dni. Ko se po mesecu dni napravi bela prevleka, lahko prične mo gnojiti. Za dognojevanje uporabimo 1 del pripravka na 10 l vode. Zemlja v koritu mora biti predhodno navlažena, da ne bi prišlo do ožigov.

Kako pa spomladi ravnamo z vrtnicami? Obrežujemo jih na tri do pet oces; če želimo, da nam odženejo višje, jih obrežemo na 3 očesa, sicer na pet. Zadnje oko, ki ga pustimo, naj bo na zunanji strani stebela, da se bo vrtnica obrasla navzven in bodo tudi cvetovi znotraj krošnje dobili dovolj svetlobe. Odveteli cvet odrežemo nad prvim naslednjim listom (gledano od cveta navzdol) in vrtnica nam bo spet bogato zacvetela.

Če imamo v svojem vrtni hortenziji, ki je prava gmovnica za kmečki vrt, ji spomladi odstranimo posušeno cvetje, stebela pa ji pustimo, ker na njem že odganjajo cvetni brsti. Le tako nam bo cvetela vsa-

ko leto. Če pa si želimo, da bi naša rožnata hortenzija postala modra, jo večkrat poskropimo s Cuprablaum ali ji dodajmo ob steblo bakrove opilke.

Spomladi je tudi čas za **presajanje sobnih rastlin**. Ne pozabimo, da si azaleje, rododendroni, vijolice, ciklame želijo kisle zemlje, zato jim dodajmo šoto, ali pa jo nadomestimo z igličavko, nabrano v gozdu.

Vse o tem, kako se lahko poskusimo tudi doma v križanju pri prulah, cepljenju vrtnic, vzgoji visoko-stebelne fukcije, kako napraviti lep velikonočni cvetlični aranžma, na kaj moramo biti pozorni pri izdelavi cvetličnega aranžmaja in še marsikaj zanimivega, so izvedle obiskovalke seminarja. Za nekatere so bile te informacije in ta znanja nova, druge pa so si svoje vedenje osvežile. Po demonstraciji cvetličnih aranžmanov smo cvetje vzele tudi v svoje roke in se poskusile še same. Vse te izkušnje bomo s pridom uporabile pri pripravi tradicionalnega kmečkega praznika, na katerega vas že sedaj prav lepo vabimo.

ROMANA CAPUDER
predsednica Društva
podeželskih žena

OBISK PRIZNANEGA PISATELJA

Alojz Rebula v Moravčah

V dneh pred slovenskim kulturnim praznikom smo izvedeli, da je papež Janez Pavel II. imenoval tržaškega pisatelja dr. Alojza Rebulu za člana Akademije likovnih in književnih mojstrov. Tako smo Slovenci dobili prvega člana v tej najstarejši tovrstni ustanovi, ki združuje vrhunske umetnike vseh časov in narodov.

Zaradi tega smo bili še posebej veseli, da je tudi nas obiskal ta veliki mojster slovenske besede in priznani ustvarjalec mnogih književnih del. Pred leti so mladinci v Moravčah uprizorili njegovo dramo Pilatova žena.

Na sam kulturni praznik je bila naj-

prej sv. maša za vse umrle in živeče kulturne delavce na Moravskem, ki se je udeležil tudi dr. Rebula. Po maši je bil gost Kulturno-izobraževalnega društva Limbar. V društvenih prostorih v Kulturnem domu je imel predavanje z naslovom Kristjan in kultura. V kratkem kulturnem programu je zapel Komorni pevski zbor Limbar, nato smo poslušali še kratek odlomek iz Rebuline drame. Pisatelj in dramatik Rebula je pred leti napisal knjigo o Baragi z naslovom Duh Velikih jezer, zato se je na poti iz Zasavja ustavil tudi na Belneku, kjer je nekaj časa bival Baraga.

V svojem predavanju je poudaril, da je kultura tisto človekovo prizadevanje, ki skuša človeka vsestransko

Osrednja občinska prireditev ob slovenskem kulturnem prazniku

V petek, 7. februarja, je bila osrednja občinska prireditev v Kulturnem domu v Moravčah. Slavnostni govornik je bil župan Občine Moravče, dr. Matjaž Kočar. Poudaril je, da občina namenja veliko sredstev za razvoj kulture in delovanje kulturnih društev, za obnovo sakralnih objektov, posebno pozornost pa velja obnovi Kulturnega doma, ki postaja središče kulturnega življenja v Moravčah.

Po slovenski himni, ki so jo zapeli združeni pevski zbori ob spremljavi Pihalne godbe Moravče, so v kulturnem programu nastopili recitatorji in Orfova instrumentalna skupina OŠ Jurija Vege Moravče, Tamburaški orkester in Kulturno-umetniško društvo Vrhpolje, Kulturno-športno društvo

Peče, Ženski in Moški pevski zbor KUD Tine Kos Moravče, Komorni pevski zbor in Kulturno-izobraževalno društvo Limbar Moravče, Mešani pevski zbor Društva upokoencev Moravče in Pihalna godba Moravče.

Ta večer smo se v Kulturnem domu zbrali vsi, ki znamo ceniti trud in delo domačih pevcev, glasbenikov in recitatorjev. Razveseljivo je, da so bila na prireditvi povabljeni vsa društva občine, ki so se vabilu tudi odzvala, tako da smo lahko prisluhnili tudi tistim, ki jih sicer redkeje slišimo na osrednjih občinskih prireditvah.

Prava kultura, ki je med drugim tudi hrepenenje po tistem, kar bogati srce, ne pozna meja, političnih in drugih nasprotij, ker lahko nagovori vsakogar, ki si to želi. Škoda, da tudi med

Osnovnošolca Ida Kos in Blaž Slapar deklamirata Prešernovo pesem Železna cesta

moravškimi kulturniki ni kakšnega Primoža, ki bi združil vso občino in pritegnil več poslušalcev, da bi dobila napolnili dvorano Kulturnega doma, kot se za tako prireditev spodobi.

MILKA NOVAK

NAŠA OBČANKA

Pogovor z Mario Lavrač - mlado umetnico

V februarju, ko se praznuje slovenski kulturni praznik, smo se v našem uredništvu odločili, da predstavimo našo občanko Mario Lavrač. Maria je pri svoji mladosti že priznana slikarka. Na žalost pa marsikdo sploh ne ve, da za zidovi njenega doma na Marokovi ulici nastajajo stvaritve, ki odražajo čas in kraj, v katerem živi.

Maria Lavrač - mlada umetnica slikarka iz Moravč je bila rojena leta 1969. Diplomirala je iz likovne pedagogike na Pedagoški fakulteti v Ljubljani. Pred študijem je obiskovala Srednjo šolo za oblikovanje in fotografijo.

Zaposlena je na OŠ Vencija Perka v Domžalah, kjer poučuje likovno vzgojo. Svoja slikarska dela je do sedaj razstavljala v Ilirski Bistrici, gradu Snežnik, v kašči na Verdu, v Mariboru, Ljubljani in gradu Tuštanj.

Po čem je prepoznaven tvoj slog?

Mimo natančne risbe realizma sem poenostavljala forme in vsebine do abstraktnih podob. Dela priključujem minimalizmu zaradi preprostih oblik, monotone barve in čiste linije.

Kje dobivaš navdih za svoja dela?

Navdih mi ponuja narava, življenje v naravi, javne strukture, igre svetlobe

V članku V meki decembrskih koncertov, objavljenem v januarški številki Slamnika, je prišlo do neljube napačne informacije, da je novoletni koncert na Vrhpolju vodil Toni Gasperič. Novoletni koncert je povezovala Klavdija Vrečar. Gdč. Klavdiji in vsem morebitnim prizadetim se iskreno opravičujem.

avtorica članka B. Mal

in sence, barvne variacije in črne povezave.

Kakšen material uporabljaš?

Uporabljam različna likovna gradiva, izberem najbolj primerno za mojo likovno rešitev. To ni le grafitno risalo, akril in oljna slikarska tehnika. Motiv sestavim s časopisnim papirjem, prepletem z vrvice ali kombiniram s peščeni nanosi.

Kje ustvarjaš?

»Rokodelci« spoznajmo se!

Vsem je znano, da so bili ljudje v naših krajih znani »rokodelci« - kiparji, slikarji, izdelovalci uporabnih predmetov, vezenin, čipk, okrasnih predmetov in še marsikaj, so ustvarjali na svojih domovih zase in za druge.

Vemo, da so takšni ustvarjalci tudi sedaj med nami. Zato želimo, da bi se zbrali 28. februarja 1997 ob 19. uri v avli Kulturnega doma Moravče.

Na srečanju bi se dogovorili o morebitnem organiziranem delovanju in skupnem ustvarjanju.

S seboj prinesite svoje izdelke in veliko dobre volje!

Vabita
LEONIDA KOČAR
in BRANKA BIZJAN

KULTURNI DOM MORAVČE

Koledar prireditev

- 18.3. snemanje javne radijske oddaje »VESELI TOBOGAN«
- 23.3. kulturna prireditev ob materinskem dnevu
- 31.3. koncert Pihalne godbe Moravče z gostom Albertom Gregoričem

Alojz Rebula je bil vesel darila, ki mu ga je poklonila občina Moravče. V imenu KUD Limbar mu darilo izročila Lojze Štefan

povzdigniti v višjo zavest in na višjo civilizacijsko raven z gojenjem umetnosti in znanosti. Po njegovem mnenju so bili največji kulturniki svetniki, kajti svetost je čista etičnost, čista ljubezen do Boga in sočloveka, česar ni

mogoče reči o kulturi. Tako kot tehnika je tudi kultura dvorezna, saj jo človek lahko obrne tudi v slabe namene in proti človeku. Vrednost ima le tista kultura, ki temelji na neki vrednoti. Slovenstvo je ves čas živel iz krščan-

skega etosa, ki je prepojilo slovensko psiho, arhitekturo in pokrajino ter kulturo. Kljub sodobnemu nihilizmu, ki preplavlja Evropo in Severno Ameriko, je v Sloveniji še čutili krščanskega duha. Naloga kristjana je zavzeto spremljati kulturo, kajti ravnodušnost pomeni psihološko omejenost in umik iz arene življenja.

Po predavanju je gospod Rebula odgovarjal še na vprašanja poslušalcev, nato pa mu je v imenu Občine Moravče izročil darilo (konjski komat z napisom »Moravče«) predsednik Sveta Občine Moravče Jože Razpotnik. Voditelj večera Lojze Štefan pa mu je izročil knjigo Oj ta slavniki, da bo tudi prek starih razglednic bolje spoznal naše kraje. To je bil lep in duhovno bogat večer, saj je bila vsaka pisateljeva beseda prepričljiva in pristna, ker je govoril iz svoje prepričanja, življenja in široke razgledanosti.

MILKA NOVAK

NEUNIČLJIVI PRIMOŽ PETERKA

Krst na letalnici

Po odmevnem uspehu na novoletni Intersport turneji si je Primož Peterka privoščil kratek oddih. Ni nastopil na treh tekmah za svetovni pokal na Japonskem. Za teden dni je posodil rumeno majico vodečega v svetovnem pokalu Diethru Thomi. in si jo znova nadel po debiju na letalnici veličastnega Kulma s 3. in 1. mestom.

V odmoru, ki si ga Peterka privoščil, je poskrbel predvsem za okrepitev kondicijske vzdržnosti

in pripravljenosti. Tako z oddihom ni ničesar izgubil, kvečjemu pridobil. Na tekmah v nemškem Willingenu se je bil predvsem boj med Nemcem Thomo in Slovencem Peterko za rumeni dres vodečega v svetovnem pokalu. Peterka je sicer po »uspešnem scenariju« majico izgubil, a le za kratek čas. V Willingenu je zasedel odlični mesti, 3. in 5. Če kdaj, potem je v Peterkovem primeru zagotovo veljal rek, Človek obrača, Bog obme, saj je na pobočju Kulma doživel pravi triumf. V petek na uradnem treningu se z letalnici

ni popolnoma pobratil. Velike težave mu je povzročala točnost odskoka pri več kot 10 km/uro večjo hitrostjo na odskočnem mostu, kot je bil vajen na skakalnicah. Po natančnih analizah in z veliko pripravljenostjo je letalnico le ugnal v kozji rog. V soboto je nastopal pred veliko domačih navijačev, ki so ga spodbujali. Največ jih je prišlo iz Moravč in okolice. Teh je bilo za sedem avtobusov. Prevoz je znova omogočilo podjetje Kompas Hertz po ugodnih cenah in s prijaznimi vozniki, ki so nas na poti razvajali s

GLASBENA ŠOLA DOMŽALE - ODDELEK MORAVČE

Vseh petindvajset se je predstavilo

Ni se še poleglo praznično vzdušje po slovenskem kulturnem prazniku, ko so se v predverju Kulturnega doma v Moravčah k nastopu pripravljali učenci glasbene šole Domžale, oddelka v Moravčah. Vseh 25 učencev, ki glas-

beno šolo obiskujejo od enega leta pa do pet let, se je na nastopu predstavilo s samostojnim izvajanjem ali v duetu.

Koncert je bil namenjen predvsem staršem teh učencev, a mu je prisluh-

nila tudi peščica drugih obiskovalcev. Težko bi se odločila, kateri učenec je požel največji aplavz. Prav vsi so si ga zaslužili. Učenci prvega letnika, Rok Hrastar, Simon Vozelj, Nejc Capuder, Anže Zajc, Janez Vozelj, Miha Kokalj, Denis Kosmač, Damjan Erbežnik, Lea Smrkolj, Anže Strehar, Peter Pergar in Boris Koderman so se predstavili s preprostejšimi skladbami in veliko prisrčnostjo. Morda so prav zato navduševali poslušalce.

Učenci višjih letnikov, Petra Lebar, Sandra Urbanija, Petra Smrkolj, Lea Cerar, Tilen Marolt, Mateja Vesel, Urša Vidregar, Grega Kosmač, Romana Bizilj in Grega Cerar, pa so se izkazali z natančnim igranjem in umetelnostjo. Majhnih spodsrlajev pa poslušalci nismo hoteli slišati. Pohvala za uspešen nastop zagotovo velja tudi učiteljici Elizabeti Kunaver, Katarini Habe, Ljerkii Bernat, Tomažu Smoletu, Juretu Močilnikarju in Mateju Klemnu, ki so svoje varovance pripravili za ta koncertni večer in nadaljnje glasbeno udejstvovanje.

MAL

Učenci glasbene šole

PA BREZ ZAMERE

Če hočeš v Kraščah pasjo hrano kupiti, moraš tuj jezik govoriti (razumeti).

Že (?) v februarju Vrhpoljci vabijo na novoletni koncert, ki bo 27. decembra. Azurnost pa taka!

So ceste preozke, nesreč je vse več, nikoli ni tolar za varnost odveč.

Predragi Moravčan(i)! Če šel si pod veličastni Kulm, svojo le pijanost kazat, sramoto srčnim navijačem delat, bolje bi bilo, da za peč šel bi leč.

STARI OBIČAJI Dan pustnih norčij

Pust je dan, ko si vsakdo lahko nadene masko in predstavlja, kar hoče. Je tudi dan, ko si nekateri vsaj za ta dan snamejo maske, ki

prekriva njihove obraze skozi vse leto.

V pustu naj bi tudi preganjali zimo in klicali pomlad. Je pa tudi znanitelj

začetka štiridesetdnevnega postnega časa. Na Moravškem so se na pustni torek po domovih sprehajale manjše skupinice bolj ali manj domiselno maskiranih otrok. Učenci razredne stopnje so svoje rajanje pričeli že v šoli z Aleksandrom Ježem in se Moravčanom pokazali v spredu skozi center.

Tekst in foto: Mal

Mlaj, ki je Primoža pričakal na dovozu k domači hiši, so postavili tisti, na katerih bo mladec izpolnil drugi del stave. Mimogrede, očetu so brki že zrasli.

pravo kavico. Znajo jo sami pripraviti v priročni kuhinji v avtobusu. Organizator pa sta bila ŠD Termit Moravče in ŠDK Peče. Primož jih je navdušil, še zlasti z drugim skokom (195,5 m). Zasedel je tretje mesto za Okabejem in Goldbergerjem. To je bilo že dovolj, da si je oblekel rumeno majico. Je že kdo pomislil, da bo Primož že v nedeljo preskočil mejo 200 metrov? To mu je tudi uspelo.

Sezono bo nadaljeval z nastopi na svetovnem prvenstvu in tekmah za svetovni pokal v skandinavskih državah, kjer bo preživel ves mesec. Vse svoje navijače pa vabi, da se mu pridružijo v Planici od 21.-23. marca na zaključku svetovnega pokala. Pridite, utegne nas znova presenetiti.

IN MEMORIAM

Alešu Homarju

Nesteto dni in petkov smo preživeli skupaj in se razhajali s tistim običajnim stavkom: Adijo, vidimo se v ponedeljek! Tako je bilo tudi zadnji petek. Toda tokrat svoje obljube nisi izpolnil, pa ne zato, ker ne bi bil mož beseda. Preprosto. V ponedeljek je tvoj stol ostal prazen. Nihče ni spraševal zakaj. Le pridušno ihtenje tvojih sošolcev je potrjevalo, da vsi vemo, da se jutri, pojutrišnjem, nikoli več ne vmeš med nas. Ne doumemo še, da ta nenadna praznina ne bo več zapolnjena. Nismo govorili o tebi, čutili pa smo, da si v mislih vsakdo slika zadnje srečanje s teboj, zadnje pogovore in poslušaj tvoj zvonki glas. Tokrat je tišina povedala mnogo več kot besede. Ob jokani obrzi, žalostni pogledi in nenavadna tišina v vseh prostorih šole je oznanjala pretresljiv dogodek, da se je tvoje življenje končalo pod kolesi drveče pošasti. V teh dneh, ko bi moral pokazati vse svoje znanje, ki si ga skupaj z nami pridobival osem let, si se umaknil. Mislili smo nate in se spraševali, kaj bodo zdaj vse tiste ocene v redovalnici, ki so za nas skoraj življenjskega pomena, za te pa nepomembne krace. Ni moč izničiti vseh tvojih prizadevanj, učenja, reševanja nalog in vztrajnega čakanja, da boš izvedel, koliko od zahtevanega si se naučil. Kadarkoli si se bil pripravljen pogovarjati o učni snovi, po-

vedati odgovore in rešiti težko nalogo. Sošolci smo te imeli radi tudi zato, ker si se znal tako navihano smejati, povedati zabavno šalo in priskočiti k vsakemu delu, ki smo ga opravljali kot razredna skupnost. Izkušnje, ki smo jih pridobili prav zaradi tebe, zaradi tvojega nenadnega odhoda so iz nas radoživih otrok napravile razmišljujoče fante in dekle. Spoznali smo, da ni ves svet naš, da ga ne moremo urejati po svoje, da ne moremo odločiti o vsem, ampak da nad vsem tem stoji nekdo, ki s premišljeno roko usmerja življenje posamezniku. Tista nadležna vprašanja, zakaj prav ti, kako si mogel biti nepreviden, zakaj s kolesom, zakaj nisi šel raje peš, in druga, ki se porajajo v naših glavah, bodo ostala brez odgovorov, do takrat, ko se nad zvezdami znova snidemo.

Aleš! Ostal boš naš sošolec. Spominjali se te bomo, saj nas družijo toliko skupnih doživetij in spominov. Počivaj v miru!

TVOJI SOŠOLCI
OŠ JURIJ VEGA MORAVČE

OBČNI ZBOR

Planinsko društvo Moravče

Moravški planinci smo 17. 1. 1997 na občnem zboru, katerega se je udeležilo 190 članov društva, podali obračun svojega dela v preteklem letu in lahko z veseljem ugotovili, da smo načrtovane naloge dobro opravili.

Se posebej nas veseli, da se je število članstva povečalo in da nas je vedno več. V preteklem letu smo veliko naredili za vzgojo naših mlajših članov. 24 mladih je uspešno končalo planinsko šolo. Uspobili smo jih za varno pot v gore. Na občnem zboru so prejeli priznanja za uspešno opravljeno izobraževanje.

V akciji Mladi planinec so za svoje pohode v gore prejeli posebna priznanja:

Bronasti znak v tej akciji so prejeli: Matjaž Mihelčič, Denis Koderman, Tjaša Smrkolj, Petra Jemec, Gregor Matjašič, Nina Jemec, Gašper Stegnar;

srebrni znak so prejeli: Luka Lakosil, Anamarija Lavrač, Domen Lavrič, Romana Vidregar; zlati znak pa so dobili: Špela Lavrač, Helena Kovačič, Tadeja Kovačič, Peter Pergar, Špela Poznič, Katja Poznič. Vsem se enkrat naše iskrene čestitke! Veseli bomo, če bodo tudi v bodoče tako delavni v društvu. Glede na to, da se je tudi letos vpisalo v krožek kar 60 mladih, nas ni strah, da bi delo z mladimi v bodoče zamrlo, to pa zagotavlja uspešno nadaljnje delovanje društva.

V preteklem letu sta dva naša člana uspešno opravila tečaj za markaciste, en vodnik pa je pridobil višjo vodniško kategorijo. Letos bomo poslali tri člane na tečaj za planinske vodnike.

Ponosni smo, da smo sicer skromno, a vendar z veseljem finančno podprli našega člana g. Matjaža Novaka na ekspediciji v Peru. Združena alpinistična odprava je osvojila več vrhov nad 6000 m, najvišji HUASCARAN 6768 m.

Sredstva, ki so nam jih pridobili od naših sponzorjev in Občine Moravče, so bila racionalno porabljena: največ za izobraževanje, nabavo literature in opreme ter za sponzoriranje odprave v Peru.

Načrtovali smo tudi, da bomo spejali Moravško planinsko pot.

Opravili smo veliko dela in na občnem zboru pot tudi formalno odprli. Nekateri najbolj zagnani so jo že prehodili (med njimi tudi član PD Maribor Matica) in že prejeli predvidena priznanja. Vsem, ki so nam pri tem delu pomagali, se najtopleje zahvaljujemo!

Markacisti smo opravili pri urejanju Moravske planinske poti in ostalih planinskih poti, ki so nam zapane v oskrbo (teh je kar 70 km), 437 delovnih ur. Veliko finančnih sredstev smo porabili za ureditev Moravske pl. poti, kljub temu da

smo skoraj vse delo opravili brezplačno.

Vodniki smo popeljali naše člane na trideset pohodov v sredogorje pa tudi v visokogorje. Nekaj izletov smo še posebej namenili našemu naraščanju.

Tudi PZS je pozitivno ocenila naše delo. Naši člani so prejeli več bronastih, srebrnih in zlatih znač PZS. Letos bomo povedli članstvo na 31 načrtovanih pohodov.

Doseženi rezultati so vzpodbuda za naše bodoče delo!

MARIJAN GRIL

Plan izletov do konca leta 1997

TERMIN	SMER		VODNIK
Marec			
01. 03.	Golte	L	Jesenšek
22. 03.	Po Valvasorjevi poti	L	Lavrič
April			
12. 04.	Neznano	L	Odbor
Maj			
01. 05.	2. pohod po Moravški planinski poti	Z	Odbor
03. 05.	Veliki Rogatec-Lepenatka	Z	Fale
10. 05.	Rateče-Vršč	Z	Novak
17. 05.	M. Kamen-Osolica-Javornik	L	Klemenc
24. 05.	Kostelska planinska pot	L	Cerar, Brate
Junij			
01. 06.	Velika planina-Dol	L	Gril
07. 06.	Okrešelj-Kamniško sedlo	Z	Klemenc
14. 06.	Vršč-Sleme	L	Fale
21. 06.	Zelenica-Begunjska	Z	Novak
27. 06.	Sicilija - ETNA 16 dni		Novak
Julij			
05. 07.	Rodica-Črna prst	L	Jesenšek
19. 07.	Belopeška jezera - Mangrt	Z	Novak
26. 07.	Kamniške Alpe (prečenje) 2 dni	ZZ	Lavrič
Avgust			
02. 08.	Vogel-Komna	L	Jesenšek
15. 08.	Pokljuka-Triglav 3 dni	ZZ	vodniki
30. 08.	Šmarna gora-Rašica	L	Gril
September			
13. 09.	Plesivec	L	Jesenšek
20. 09.	Sv. Primož	L	Fale
27. 09.	Čemšenška planina	L	Gril
Oktober			
11. 10.	Blegoš	L	Klemenc
18. 10.	Neznano (PD IMP)	L	Novak
November			
08. 11.	Kandriše-Ceoss-Grače	L	Gril
29. 11.	Porezen	L	Lavrič
December			
20. 12.	Negastm-Sv. Mohor-Tuštanj	L	Fale

① (lahka pot), ② (zahtevna pot), ③ (zelo zahtevna pot)

ČE BI NAM MATERE IZSTAVILE RAČUN...

Ob 25. marcu - materinskem dnevu

Trikralljevsko koledovanje

Četa Adam Ravbar se je na pobudo Misijonskega središča odločila za sodelovanje pri trikralljevskem koledovanju. Sami smo izdelali krone, zvezde repatice, ena od skavtskih mamic nam je (kot že tolikokrat) podarila blago za obleke, šivanja le teh pa se je lotila naša Jana.

Izvidniki in vodnice so izmed svojih vrst izbrali 16 kolednikov, ti pa so se razdelili v 4 skupine. Najprej se je bilo potrebno naučiti starih koledniških pesmi in besedil, kar je bila za naše skavte - mala šala.

Sledilo je sodelovanje pri sveti maši, kjer je gospod župnik kolednikom podelil božji blagoslov.

Še malo in prišel je sveti Štefan, mrzel in meglen. Kljub temu so trikralljevski koledniki od vrat do vrat prinašali veselo oznanilo, prepevali in recitali pesmi ter se veselili gostoljubja domžalskih družin.

Bog povmi za vse darove, ki so že na poti proti Bocvani in Burundiju in bodo prilegle iskricke radosti v očeh tamkajšnjih otrok!

V naših srcih odzvanja zavest, da je v Domžalah res veliko ljudi dobre volje, ki imajo posluh za bližnjega v stiski.

Se vidimo ob naslednjem prazniku Jezusovega rojstva!

Skavti domžalske čete

Foto: ROK MAJHENIČ

V knjigi Življenje nas uči, ki je izšla pri Mohorjevi družbi, sem prebral naslednjo zgodbo:

Janezek je sedel za kuhinjsko mizo in držeč jeziček med zobmi, nekaj vneto pisal v svoj zvezek.

»Kaj pa tako pridno pišeš?« ga je vprašala mati izza štedilnika.

»Račun zate!« je odvrnil fantiček in se ni dal motiti.

»Sem pa res radovedna,« je dejala mati.

»Boš že videla, ko bom gotov.«

Ko je popisal ves list, ga je pokazal materi, ta pa ga je prebrala na glas:

Račun Janeza Novaka svoji materi:

3 x šel po mleko	300 SIT
2 x počistil kuhinjo	200 SIT
3 x obrisal posodo	300 SIT
5 x očistil čevlje	250 SIT
4 x pogmil mizo	200 SIT
SKUPAJ:	1.250 SIT

Ko je mamica prebrala nenavadni račun, se je morala nasmehniti. Nato je vzela svinčnik: »Zraven ti napišem svoj račun,« je rekla.

»Tvoj račun?« se je začudil Janezek. »Si tudi ti kaj storila zame?«

»No, nekaj malega že,« je poki-mala mati.

Nato je napisala:

Račun gospe Novak svojemu sinu Janezku:

8 let kuhala zanj	000 SIT
8 let prala zanj	000 SIT
50 x zakrpala hlače in druga oblačila	000 SIT
100 noči bedela ob njem, ko je bil bolan	000 SIT
SKUPAJ:	000 SIT

Pobič je pozorno prebral materin račun. »Ampak mamica, zakaj si povsod napisala 000 tolarjev?«

»Zato, ker mati za svojega otroka naredi vse zastonj,« je odvrnila. »Sedaj pa ti bom dala 1.250 tolarjev, ki si jih zaslužil.«

Tedaj je rekel deček: »Ne maram niti stotina. Kajti tvoj račun bi moral biti stokrat višji od mojega.«

Kaj dolgujemo staršem?

Ja, če bi nam matere izstavile račun, na koliko straneh bi moral biti napisan! Pa tega ne storijo, ker so pač matere. To pa ne pomeni, da lahko mimo pozabimo, kar so storile in delajo za nas.

Kaj pravzaprav kot ljudje in kot kristjani dolgujemo staršem? Katekizem katoliške Cerkve na to takole odgovarja, ko razlaga pomen četrte božje zapovedi:

Spoštovanje otrok, mladoletnih in odraslih do očeta in matere se hrani iz naravne ljubezni, porojene iz vezi, ki jih združuje. Zahteva ga božja zapoved.

Spoštovanje do staršev obstaja v hvaležnosti do tistih, ki so z darom življenja, s svojo ljubeznijo in svojim delom svoje otroke spravili na svet in jim omogočili, da rastejo v starosti, modrosti in milosti. »Z vsem srcem spoštuj očeta in bledin svoje matere ne pozabi! Spominjaj se, da si po njej dobil življenje!«

In kako jim hočeš povrniti, kar so oni tebi storili? (Sirahova knjiga 7,27-28).

Spoštovanje otrok se kaže v resnični ucljivosti in pokorščini. »Spolniji, moj sin, zapoved svojega očeta, ne zametuj nauka svoje matere! (Knjiga pregovorov 6,20)

Dokler otrok živi na domu staršev, mora ubogati vsako zahtevo staršev, ki izhaja iz njihove skrbi za njegov blagor ali za blagor družine. »Otroci, ubogajte starše v vse, kakor pa je vseh Gospodu (Kol 3,20). Otroci morajo ubogati tudi razumne odredbe svojih vzgojiteljev in vseh tistih, katerim so jih starši zaupali. Toda če je otrok v vesti prepričan, da je naravno zlo, če ta in ta ukaz uboga, naj ga ne izpolni.

Ko otroci odrasčajo bodo še naprej spoštovali svoje starše. Vnaprej bodo ustrezali njihovim željam, prosili za nasvet in sprejemali njihove upravičene opomine. Pokorščina

na otrok do staršev preneha, ko se otroci osamosvojijo, ne pa spoštovanje, ki so ga dolžni za vedno...

Četrta božja zapoved opominja odrasle otroke na njihovo odgovornost do staršev. Kolikor le morejo, so jim dolžni materialno in moralno pomagati v letih starosti in v času bolezni, samote ali stiske. Tudi Jezus opozarja na to dolžnost hvaležnosti (prim. Mr 7,10-12). »Kdor spoštuje očeta, dobi odpustanje grehov, in kdor časti svojo mater, je kakor tisti, ki zbira zaklade... Moj sin, podpiraj očeta in njegovi starosti, ne žali ga, dokler živi« (Sirahova knjiga, 3. pogl.).

Otroško (sinovsko) spoštovanje pospešuje harmonijo vsega družinskega življenja, tiče pa se tudi odnosov med brati in sestrami. Spoštovanje do staršev izžareva na vse družinsko okolje. »V ljubezni prenašajte drug drugega, v vsej ponižnosti, krotkosti in potrpežljivosti« (Ef 4,2).

Za kristjane obstaja posebna dolžnost hvaležnosti do tistih, od katerih so prejeli dar vere, milost krsta in življenje v Cerkvi. Lahko so to starši, drugi člani družine, stari starši, pastirji, kateheti, drugi učitelji in prijatelji.

Tako Katekizem katoliške Cerkve.

Materin delež je napornejši od očetovega

Že koncil je naglasil veliko odgovornost žena za prihodnost človeštva, ko je zapisal: »Žene morejo - če bodo polne evangelijskega duha - zelo mnogo prispevati k temu, da človeštvo ne bo krenilo na pot brez izhoda, na pot pogube.«

O materinstvu zelo lepo piše tudi sedanji papež v apostolskem pismu o dostojanstvu žene:

Materinstvo vključuje posebno pripravljenost za sprejem nove osebe, v čemer je ravno delež žene. V tej pripravljenosti, v sprejemanju in rojevanju otroka najde žena ob iskreni daritvi samo sebe. Spočetje in rojstvo novega otroka spremljajo naslednje svetopisemske besede žene in matere: »Dobila sem človeka po Gospodu« (1 Mz 4,1). Ta vzklík Eve, »matere vseh živih«, se ponovi vsakokrat, ko pride nov človek na svet; je izraz veselja in žene ne zavesti, da je deležna globoke skrivnosti večne rodovitnosti. Za-

konca se pridružujeta božji stvariteljski moči.

Besede »dobila sem človeka po Gospodu« pomenijo, da Stvarnik podari staršem otroka. Marijine besede ob oznanjenju: »Zgodi se mi po tvoji besedi,« pomenijo pripravljenost žene za podaritev in sprejem novega življenja.

Ženino materinstvo se povezuje z moževim očetovstvom. Ko žena spregovori v ljubezni svojemu možu: »Podarila sem ti otroka,« pomenijo njene besede hkrati: »To je tvoj otrok.« Sicer sta oba skupaj starša otroku, toda ženino materinstvo predstavlja poseben delež pri skupnem starševstvu; ne nazadnje je ta delež tudi napornejši. Starševstvo nujno pripada obema, toda mnogo bolj se pred rojstvom uresničuje v ženi. Žena mora neposredno »placati delež«, ko skupaj z možem daje življenje, ker se pri tem dobesedno črpajo njene telesne in duševne moči. Mož se mora potemtakem dobro zavedati, da je zaradi skupnega starševstva pravi dolžnik do žene. Noben načrt za doseg »enakopravnosti« med moškim in žensko ne velja, če se premalo upošteva ta okoliščina.

Materinstvo pomeni posebno bližino skrivnosti življenja, ki dožoreva v materinem telesu. Mati stoji začudena pred to skrivnostjo in s svojevrstno intuicijo (uvidom) dojemata, kar se v njej dogaja. Mati sprejme otroka, ki ga nosi v telesu, kot osebo in ga ljubi. Ta enkratni stik z novim človekom ustvarja poseben odnos do človeka, ne le do lastnega otroka, temveč do človeka sploh. Tako je celotna ženina osebnost zaznamovana s tem.

Mož je kljub svojemu deležu pri starševstvu vedno »izven« dogajanja nasečnosti in otrokovega rojstva in se mora v marsičem učiti svoje-ga »očetovstva« prav od matere.

Papež je svoje pismo o dostojanstvu žene takole sklenil: »Cerkve se Bogu zahvaljuje za skrivnost žene in za vsako ženo posebej, za matere, sestre, žene; za tiste, ki so se v devištvu posvetile Bogu; za žene, ki v svoji družini bedijo nad človeškimi bitji. Zahvaljuje se za vse zmage, ki jih dolguje veri, upanju in ljubezni ženi; zahvaljuje se za vse sadove ženske ljubezni.«

BOGDAN DOLENC

IZ ZAKLADNICE PREGOVOROV

»Človek toliko velja kot njegova beseda«

Izrazi kot »mož beseda« in »častna beseda« povedo, da človekovo poštenost in pokončnost ocenjujemo tudi po tem, koliko velja njegova beseda. V zadnjem času je našo javnost zaposlovala prevara poslanca, ki je zlorabil zaupanje svojih volivcev. Človeško sožitje v družini ali državi bi ne bilo več mogoče, če bi se podro medsebojno zaupanje in bi se ne mogli več zanesti na dano besedo. Koliko pravzaprav velja človekova beseda? Kaj pravijo o tem pregovori?

Najprej velja, da je človek odgovoren za svoje besede: **Vola primes (ali: lovijo) za roge, človeka pa za besedo.** Zato je treba besede tehtati, ne le šteti. Ni brez pomena izraz »častna beseda«, kajti človekova beseda je njegova čast.

Kdo se še ni kdaj »ugriznil v jezik«, ker mu je ušla nepremišljena beseda. Velja si vzeti k srcu tale opozorila: Devetkrat obrni besedo v ustih, preden jo izrečeš.

Ko besedo izrečeš, nimaš več oblasti nad njo.

Izrečene besede ne moreš več ujeti. Besede imajo krila in jih ni mogoče priklicati nazaj.

Tudi sto konjev ne more potegniti nazaj izgovorjene besede.

»Če bi bila njegova beseda most, bi ne stopil nanj.« Temu priteguje še mnogo podobnih pregovorov, ki ugotavljajo človekovo varljivost in lažnivost:

Besede so veter.

Na lepe besede ne gre graditi.

Besede in perje odnese veter.

Besede nič ne stanejo.

Neki šaljivec je ugotovil, da imajo tudi laži svojo »sezono«: **Nikoli se toliko ne laže kot pred volitvami, med vojno in po lovu.**

Po čem prepoznamo nezanesljive-

ga človeka? Med drugim po mnogih in lepih besedah:

Resnica ne potrebuje mnogih besed, laž pa jih nikoli nima dovolj.

Pošteni ljudje ne rabijo veliko besed.

Laž rabi veliko besed.

Prevarant dobro zgleda svoje besede.

Resnica ne potrebuje okraska mnogih besed.

Glavni preizkus resnicoljubnosti in poštenja so dejanja:

Dejanja govorijo glasneje kot besede.

Ko govorijo dejanja, ni treba besed.

Krepost ne obstaja v besedah.

Naš odnos do resnice se kaže tudi v tem, kako izpolnjujemo obljube.

Vprašljivost predvolilnih obljub je že pregovorna. Še nekaj misli o obljubah:

Nič tako malo ne stane kot obljuba.

Kdor hitro obljubi, kmalu pozabi.

Kdor zaupa obljubam, gradi na pesek.

Kdor živi od obljub, ne bo nikoli debel.

Ne gre se zanašati na to, kar obljublja veliki gospodje, zaljubljeni in vinograd.

Ljudje so sposobni v enem dnevu več obljubiti, kot v enem letu spoznati.

Kdor obljubi in odlaša, ne zasluži zahvale.

Kdor ima dolg jezik, ima navedno kratko roko (tj. kdor veliko obljublja, malo izpolni).

Žalostno je dejstvo, da je v medčloveških odnosih, ki so zaznamovani s korupcijo, mogoče »kupiti« tudi resnico. Tam je seveda vse govorjenje zaman:

Kjer govori zlato, tam mora resnica utihniti.

Kdor hoče doseči svoj cilj po tej poti, naj ne pozabi naslednjega železnega zakona:

Kdor laže v tvojo korist, bo lagal tudi v tvojo škodo.

BOGDAN DOLENC

ODKRITJE NAGROBNIH PLOŠČ DVEMA POMEMBNI MA DOMŽALČANOMA

Veš, Domžalčan, svoj dolg?

Na starem pokopališču ob domžalski farni cerkvi so v nedeljo, 9. februarja 1997 odkrili in blagoslovili nagrobni plošči v spomin dveh dolgoletnih domžalskih župnikov: kronistu, režiserju in pevovodji Francu Berniku in priznanemu slovenskemu skladatelju prof. Matiju Tomcu.

V kratkem, a vsebinsko lepem in bogatem kulturnem programu je

zapel domžalski mešani cerkveni zbor nekaj Tomčevih cerkvenih pesmi. O delu obeh pomembnih domžalskih župnikov sta spregovorila županja Cveta Zalokar Oražem in sedanji domžalski župnik g. A. Percič.

Kulturni program je pod vodstvom dolgoletnega pevca in sedanjega dirigenta Toneta Juvana začel domači cerkveni zbor s Tomčevo Ave Jezus. V zboru so peli skoraj vsi

pevci, ki so osebno poznali vsaj enega, če ne obeh duhovnikov.

V svečanem govoru je županja in kratkih besedah opisala lanskoletne kulturne dejavnosti v občini, ki so bile skoraj v celoti posvečene spominu in delu skladatelja prof. Matija Tomca. Prvi domžalski župnik pa se je v zgodovino Domžal vpisal kot dober organizator in kronist. V občini stoji kar nekaj stavb, katere so postavili pod bu-

dnim očesom g. Franceta Bernika.

Sedanji domžalski župnik g. Anton Percič, ki je ob sodelovanju domžalskega g. kaplana in g. župnika iz Doba blagoslovil nagrobni plošči, je v svojem govoru poudaril, da nagrobnik ni samo spominsko obeležje za naš čas, temveč se bo do stoletja za nami novi rodovi spominjali njihovih velikih del.

ŠTEFAN ROZMAN

FRANC KOMPARE - Z GLASBO DO ČLOVEKA

»Glasba je posrednica med duhovnim in stvarnim življenjem«

Franc Kompare, rojen 4. 8. 1946 v Mengšu, stanujoč prav tam, očee štirih otrok: Petre, Mateja, Nine in Aljaža, se ukvarja z glasbo, ki si ji je posvetil z vsem srcem, kar na poseben način veje iz Pesmi prijateljstva in ljubezni.

Tokrat pa nam predstavlja nov projekt - kaseto in CD. Pred nekaj leti, ko je peljal g. Trstenjaka v Logatec k svojemu bratu duhovniku Tonetu v Logatec, mu je profesor dejal: »Pustite ljudi zabavati mlajšim generacijam, sami pa se lotite glasbe, ki je vašim resnim letom primerna.« Evropa res rabi Kleidermana na trobenti, kajti računalniki so osiromašili dušo in jo je treba ponovno obogatiti. Skratka: srečanje Komparea s prof. Trstenjakom je bil prelomni trenutek v njegovem glasbenem ustvarjanju, kajti v tem času je

g. Kompare imel svoj ansambel Marelja, ki je bil zelo uspešen doma in na tujem.

Pred nami je že tretji nov dosežek, prvi je bila kaseto in CD - Trobenta poje AVE MARIJA in Trobenta poje za praznik. Najnovejša glasba na pravkar izdani kaseti z naslovom Pesmi prijateljstva in ljubezni pa je poleg znanih svetovnih uspešnic, kot so: Tišina, Larina pesem, Moj najboljši brat je Jezus, Pesem prijateljstvu, ki jo je naš glasbenik igral v čast svetemu očetu na obisku v Sloveniji v Stožicah pri sveti maši. Ena od mega uspešnic pa je tudi PRINCE-ova NOTHING COMPARES TO YOU, ki jo je aranžiral Dušan Zore iz Kamnika in jo kot vse druge skladbe posnel in aranžiral v studiu NAPOLEON v Kamniku. In je nekaj pomirjujočega.

Poleg naštetih sklad, ki jih vsi po-

znamo in nam torej niso tuje, pa se g. Kompare kot osebnost na instrumentu - trobenti pokaže tudi z novokomponiranimi izvirnimi skladbami, ki jih zanj piše Slavko Avsenik, ml., dokazuje, da je sodelovanje s takimi ljudi kot g. Avsenik garancija za izvrstne viže, ki so lahko pobožne, romantične, sentimentalne v različnih ritmičnih stilih, kar je ponoven dokaz, da je v Sloveniji zagledal luč sveta projekt, na katerega smo lahko vsi ponosni, saj kaj podobnega na svetu še ni bilo. In je nekaj vzhičenega.

Naslovi skladb, ki so popolnoma izvirne, kot so Kompare igra za nas v ritmu rumbe, nam pričara igrivost in veselje; Nočni sprehod, ki nam pričara romantičnost ob morju, Zvezda jutranjica - nam pričara vso lepoto jutra, sončnega vzhoda in prebujenje dneva; zanimiva pa je

tudi skladba Polet nad Slovenijo, s katero je Avsenik dokazal, da ima kot komponist pretanjen občutek za lepoto. Najbolj smo ponosni na skladbo OČENAS, ki je nova viža, prirejena na tekst molitve in primeren na petje tudi pri sveti maši. V tej skladbi poleg trobente poje tudi zbor bratov KRT iz Strja in Komparejeva hčerka NINA, kar daje posebno pompozost in globino. Pri tej skladbi Kompare nakazuje nekaj posebno novega pri njegovi glasbi, kajti poleg trobete je izvajanje skladb razširil tudi na vokale in bo že v naslednjem projektu prisoten tudi otroški zbor s trobento.

Torej ta glasba, ki jo izvaja gospod Franc Kompare, ni samo molitev, meditacija, pomiritev, ampak je tudi vzgojna za mladino, kajti mera okusa ustreza tudi mlajšim generacijam, da v njej najdejo novo mero vrednot.

Spomladi je g. Kompare posnel Avsenikovo skladbo Severna stena Triglava, ki je tudi na tej novi kaseti, jo poslal na natečaj Grand Prixa 96 v Švico in se je ta skladba med 263-imi plasirala v finale, med najboljših 15 in tam bila ocenjena kot najboljša instrumentalna viža ter v skupni razvrstitvi zasedla 10. mesto. Na glasbenike in tak dosežek je Slovenija lahko ponosna, kajti na tako tekmovalje se še ni uvrstil noben Slovenec.

Zaradi tega uspeha je gospod Franc Kompare podpisal pogodbo o sodelovanju z največjo založniško hišo in sicer za nekaj let. Veseli smo, da je našemu gore listu z delom in talentom uspel preboj v evropski glasbeni prostor kot solist na trobenti, kajti tam se že drenja ogromno glasbenikov. Trobenta pa v Komparejevi družini še dolgo ne bo utihnila, kajti glasbeni poti sledita sin Aljaž, ki nadaljuje očetovo delo z ansamblom Marelja original, in hči Nina, ki odlično poje v domažalskem komornem zboru in študira petje na Glasbeni šoli v Ljubljani.

Če gospoda Kompareja zdravje ne izda, to se tako reče, lahko pričakujemo še veliko lepih viž, ki nas bodo duhovno bogatile, pomirjevale in nam dajale optimizem ter srečo, ki je ni nikoli preveč. Bog ga živi!

Pa še nekaj vprašanj in odgovorov:

Gospod Kompare, vi ste med prvimi ljudmi na slovenski glasbeni sceni, kdo vas je pravzaprav navdušil za glasbo?

Mengeški župan Janez Per, sem pa potomec Antona Šublja, za katerega je rekel moj oče, da imam glasbeni talent po njem.

Dva vaša brata sta duhovnika, pa me le zanima, če ste kakorkoli vplivala na vaše glasbeno ustvarjanje?

Seveda, kajti pri nas v družini smo se od mladih nog pogovarjali ne samo o posvetnih stvareh in so pogovori velikokrat tekli o duhovnem življenju in veri, zaradi katere smo bili v preteklosti velikokrat zapostavljeni, kajti oče je bil stoodstotni invalid in nismo od države prejeli nobene podpore, ker se oče zaradi globoke vere ni hotel ukloniti pritiskom okolice in smo nanj še danes ponosni.

Vidim, da ste globoko povezani z vero, ali vsak dan molite?

Da, saj brez molitve in vere, brez njega, ki nam je dal vse na voljo, ne moreš s tako globino in občutkom igrati te glasbe.

Gospod Kompare, prisrčna hvala za vašo predstavitev in vaše misli ter globino pripovedi, kajti te (globine) največkrat manjka.

IVAN KEPIC

P. S.

Kot blagodejna prha je delovala na nas novica, da je na skalalni turneji za svetovni pokal v smučarskih skokih v švicarskem Engelbergu trobenta gospoda Franceta Kompareja iz Mengša očitno prispevala k zmagi našega asa, kajti ob spuščanju po zaletišču in v zraku ga je spremljala skladba ansambla Prelepa Gorenjska. Franc Kompare si je na svojem gostovanju v Švici vzel čas in tik pred tekmo izročil svoj najnovejši CD našemu SUPER skalku PRIMOŽU PETERKI.

Egipt v dveh urah

Center za mlade in knjižnica Domžale sta v torek, 4. februarja 1997, vabila na predavanje o Egiptu.

Saša Roškar, študentka etnologije in Borut Peršolja, absolvent geografije, sta ob sočasni projekciji dveh projektorjev in izmeničnem komentarju popestrila zimski večer. Saša je dobra poznavalka Egipta, saj ga je obiskala že osemkrat. Borut pa se ji je pridružil na enem izmed zadnjih potovanj in si ogledoval

omenjeno deželo z očmi geografa in okoljevarstvenika.

Ker sta oba dobra gornika in vajena telesnih naporov, sta večji del potovanja opravila z javnimi prometnimi sredstvi in peš. Veliko sta se družila z domačini in tako doživela neposreden stik z deželo. Potovanje sta začela v Kairu, največjemu mestu Afrike in nato potovala ob Nilu do Asuana. Nilova dolina je zelena in rodovitna samo v ozkem pasu, ki ga napaja voda preko preprostih tradicionalnih sistemov, ki so

se ohranili skozi stoletja. Kontrasti pri prehodu iz rodovitnega dela v puščavo so izraziti in nenadni. Žetev in pridelek sta še vedno odvisna od namakanja, kot je bilo v navadi pred 4000 in več leti, le da Nil ne poplavlja in ne prinaša več rodovitnega blata. Človek je s posegom v naravo, v tem primeru z Naserjevim jezero, to naravno pot prekinil.

Med potovanjem sta se ustavila na polotoku Sinaj in Rdečem morju ter nadaljevala v notranjost od gora. Čudovite barve in oblike skal sta nam prikazala z Mojzesove gore in gore Sv. Katarine, kjer sta pričakala tudi božič.

Po vnitvi v Kairo sta obiskala še Aleksandrijo in se nato odpeljala še v puščavo, kjer so ju spremljali barviti sončni zatoni in množica fosilov, ki so pričali, da je bilo tu pred mnogimi milijoni let morje. Ob vsem tem smo gledalci in poslušalci (tudi avtentična glasba je pripomogla k razpoloženju) začutili, da sta se predavatelja veliko družila z domačini in iskala pristi stik z njimi.

Po končanem predavanju smo izkoristili možnost, da smo si v živo ogledali različne predmete, od kamnin, fosilov in drugih okrasnih predmetov predstavljene dežele. Saša in Borut sta vsem obiskovalcem ponudila egiptčanski čaj, med pokušino datljev, pomaranč in oreškov pa sta odgovarjala na individualna vprašanja o Egiptu.

MILAN JAZBEC

Pokušina egiptovskega čaja

ISKRENE ČESTITKE PRIJATELJEM V ŠVICI

Obletnica uspešnega sodelovanja in prijateljstva

Slovensko društvo SLOVENIJA Rutu je pred dvajsetimi leti v Rutiju, majhnem mestecu blizu glavnega mesta Švice, ustanovila skupina naših državljanov na začasnem delu v tej državi. Vsi se še prav dobro spominjajo prvih stikov z društvom, z gospodom Ivom Perčičem, uspešnih kegljaških tekmovalj, še posebej dobro pa nam je v spominu slovesnost ob peti obletnici društva. Tedaj je bil namreč formalno sklenjen dogovor o sodelovanju društva z občino Domžale, ob zvokih skladbe Slovenija, Od kod lepote tvoje, pa slavnostno predan tudi prapor.

Od tedaj je minilo petnajst let, v njih je društvo doživelo mnogo prijetnih dogodkov, srečanj s prijatelji iz naše občine, pa tudi preizkušenj, iz katerih prav v letu, ko praznujejo dvajsetletnico, prihajajo močnejši in uspešnejši kot še nikoli. Njihova trdna povezanost s slovensko dopolnilno šolo je ustvarila tesno povezanost učencev te šole z Osnovno šolo Domžale, kjer so vedno do-

brodšli gostje. Dobro sodelujejo tudi z lokalno skupnostjo in radi prihajajo v domovino.

8. marca 1997 bo v bližini Züricha velika prireditve, na kateri bodo člani Slovenskega društva Slovenija Rutu skupaj s svojimi prijatelji iz Domžal, med katerimi pričakujejo tudi županjo Cveto Zalokar Oražem, slovesno proslavili prvih dvajset let uspešnega dela in petnajst let dobrega sodelovanja z Občino Domžale, h kateremu sta ob že omenjenem Ivu Perčiču veliko prispevala tudi Jože Lasič ter Mirko Ivkovič.

Srečanje se bo začelo s sprejemom delegacije Občine Domžale 7. marca 1997 ter nadaljevalo z družabnim srečanjem s člani SD Slovenija Rutu v prostorih društva. Srečanje bo namenjeno izmenjavi mnenj ter dogovoru o izvedbi slovesnosti, najbrž pa bo že ta večer na voljo nekaj časa za nastop skupine GAM-SI in KAMNIŠKIH KOLEDNIKOV, ki bodo naslednji dan s svojim nastopom polepšali tudi slovensko mašo.

Sobota bo namenjena delovnemu sestanku predstavnikov SD Slo-

venija in občine Domžale ter dogovoru o nadaljnjem sodelovanju, zvečer pa bo osrednja slovesnost, na kateri bodo v kulturnem programu poleg KAMNIŠKIH KOLEDNIKOV nastopili tudi učenci Osnovne šole Domžale ter učenci slovenske dopolnilne šole, vsem zbranim pa bosta spregovorila Mirko Ivkovič, predsednik SD Slovenija Rutu, in Cveta Zalokar Oražem, županja Občine Domžale.

Slovenskemu društvu Slovenija bo ob tej priložnosti za uspešno sodelovanje podeljena BRONASTA PLAKETA OBČINE DOMŽALE, spominska priznanja pa bodo za prizadevno delo prejeli še: Mirko Ivkovič, Jože Lasič, Slavko Pogač, učiteljica v slovenski dopolnilni šoli, pater Robert, vodja slovenske cerkvene misije in slovenski društvi. V družabnem delu bodo za prijetno razpoloženje poskrbeli GAMS.

Nasim prijateljem iz Slovenskega društva Slovenija Rutu ob njihovem jubileju iskrene čestitke in veliko dobrega sodelovanja tudi v prihodnje!

V. VOJSKA

Društvo katoliških izobražencev tudi v Domžalah

Meseca novembra lansko leto je bil sklican ustanovni zbor Društva katoliških izobražencev v Domžalah. Že v prejšnji številki smo lahko prebrali nekaj novic o sami ustanovitvi. Tokrat pa smo povabili predsednika Društva katoliških izobražencev Franc Bernik, g. Matjaža Karlovška, da vam predstavi namen in delovanje tega društva. Prvo vprašanje se zastavlja kar samo po sebi. Zakaj se je torej to društvo poimenovalo po Francu Berniku? Kdo je sploh bil Franc Bernik?

leta 1939. Zaradi vseh teh njegovih zaslug smo naše društvo poimenovali po njem.

Katere so tiste glavne programske smernice, ki to društvo ločijo od ostalih? Kot sem iz vašega prejšnjega odgovora zaznal, naj bi društvo nadaljevalo delo Franca Bernika?

Če bi odgovoril z eno besedo, bi lahko rekel - da. Društvo katoliških izobražencev Franc Bernik namereva nadaljevati tradicijo predvojnega Katoliškega podpornega in izobraževalnega društva v Domžalah. Naše društvo sedaj deluje samostojno

kulturnem prostoru, s pomočjo predavanj in okroglih miz pa bomo nadaljevali in bogatili tudi krščansko kulturo izročilo v našem kraju.

Se bo društvo ukvarjalo samo s prirejanjem predavanj in okroglih miz?

Nikakor ne, to bo samo del naših dejavnosti. V okviru svojega namena in možnosti bo naše društvo sčasoma privzelo tudi praktične spodbude in akcije za naš kraj v obliki obnove sakralnih objektov in objektov, ki so pod spomeniškim varstvom in pomenijo kulturno identiteto Domžal. Sami lahko opazite, da je mnogo kapelic in znamenj v naši občini v izredno slabem stanju. Veliko je povsem zapuščenih in žalostno propadajo. Z majhnimi finančnimi sredstvi in veliko dobre volje jih ne bo težko preurediti ter s tem obuditi spomin na stare Domžale. Naša velika želja je, da bi nam uspelo pripraviti vse potrebno za ponatis Bernikove knjige Zgodovina fare Domžale, saj nam to delo veliko pomeni. Ko nam bo uspelo zagotoviti ustrezni finančni sklad, bomo materialno pomagali pri študiju tistim pridnim študentom, ki to sami težko zmorejo.

Kdo se lahko včlani v društvo?

Naše društvo ni politične narave, saj smo laično in politično neobremenjeno društvo. K nam se lahko včlanijo vsi, ki se poglobljeno zanimajo za krščanska načela v zasebnem in javnem življenju in bi na tem področju za naš narod in za naš kraj radi tudi kaj storili. Naj postane naša beseda in naše delo moralna moč družbe, v kateri živimo.

JANEZ STIBRIČ

Utrinek s seje Upravnega odbora društva Katoliških izobražencev Franc Bernik (foto: Janez Stibrič)

Ime društva je bilo izbrano v spomin na prvega župnika naše fare. Župnik Franc Bernik je namreč kar 45 let služboval v Domžalah. Umril je 5. novembra 1948. 5. novembra leta 1996, torej na obletnico njegove smrti, pa je bilo ustanovljeno naše društvo.

Franc Bernik med svojim življenjem in delom ni bil samo duhovni vodja domažalske župnije, temveč tudi uspešni organizator kulturnega in podjetniškega življenja v Domžalah. Bil je pobudnik in vodja gradnje mnogih javnih kulturnih in sakralnih objektov v našem kraju. Naj naštejemo nekaj najbolj znanih: Kulturni dom, staro domažalsko pokopališče, kapelica ob cerkvi, rekonstruiral je domažalsko cerkev itd. Franc Bernik je napisal tudi nekaj poučnih knjig, npr. Spolnjuj zapovedi in Srečni bodimo, najbolj znana pa je njegova knjiga z naslovom Zgodovina fare Domžale; ta je izšla

v sklopu Slovenskih katoliških izobražencev. Naš namen je med drugim tudi povezovati katoliške izobražence ter poglobljati krščansko miselnost med njimi. Uveljaviti nameravamo načela krščanske etike v

DRUŠTVO KATOLIŠKIH IZOBRAŽENCEV FRANC BERNIK

Antona Skoka 7
1230 Domžale

Priimek in ime _____

Rojstni datum _____

Naslov _____

Telefonska številka doma _____ v službi _____

S svojim podpisom izjavljam, da se včlanjujem

v Društvo katoliških izobražencev Franc Bernik.

Kraj in datum: _____

Podpis: _____

(Izpolnjeno pristopno izjavo pošljite na sedež društva)

VSE ZA DOM IN VRT V NAPREDKOVIH TRGOVINAH

Da vas ne bo pomlad presenetila, smo v Napredkovih trgovinah za vas pripravili bogato ponudbo domačih in uvoženih izdelkov, s katerimi boste po ugodnih cenah polepšali svoj dom in vrt.

ČE ŽELITE IMETI...

TAKO UREJENO HIŠO

V trgovini Kurivo

gradbeni material, stavbno pohištvo, strešna kritina Bramac, kombi plošče, vrtn mreže s pripadajočimi dodatki Bekaert, prane plošče, travne plošče, tlakovci, vrtna korita

V Trgovina Barve - laki

Jupol 25 kg 2.550 SIT, Jubolin kit 30 kg 2.455 SIT, Spektra 30 kg 2.490 SIT

TAKO PLODEN VRT

cvetličarna

vrtno orodje Gardena, semena, čebulice, sadike, različne vrste zemlje, gnojila, cvetlični lonci in korita.

V trgovini Super N računalniki, tiskalniki, CD - romi, računalniške igrice fotoaparati različnih proizvajalcev fotoaparat leta 1996 Samsung 61.906 SIT fotoaparat Praktica kit (film+bat.) 11.900 SIT fotoaparat Zoomate 70 kit date 27.900 SIT V NOVEM HI FI centru v Zarji v Mengšu barvni TV Philips, 55 cm, TTX 63.500 SIT videorekorder Philips, 2 glavi 42.200 SIT

V Blagovnici VELE

oddelek metraža

velika izbira kuhinjskega in posteljnega perila

oddelek elektro

pralni stroj Gorenje 906 59.900 SIT
sesalnik Corona 2000 elektronik 1300W 16.900 SIT
mikrovalovna pečica Sharp, digitalna, 700W 22.400 SIT

oddelek gospodinske potrebščine

bogat izbor kuhalne in jedilne posode, pribora,
6 delni komplet posode Solingen 29.954 SIT
ekonom lonci Aeternum od 5.960 SIT

oddelek talne obloge

talna PVC pluta 3.000 do 3.500 SIT,
laminati, kvaliteta 9000 3.900 SIT

pri plačilu z gotovino **10%** popust

topli podi, itisoni, preproge **5%** popust pri plačilu z gotovino

TAKO LEPO OPREMO

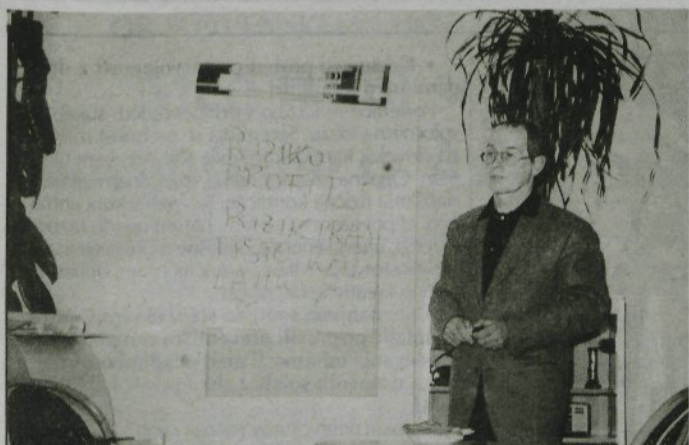
V Salonu pohištva
pohištvo slovenskih proizvajalcev in uvoženo pohištvo
Hülsta

V trgovini Kovinar

kopalniško pohištvo, sanitarna keramika, ploščice vseh vrst, armature Armal in Unitas, vodovodni material

OBIŠČITE NAPREDEK

Čaj in podjetništvo

V razkošnem zimskem vrtu je pred kratkim za podjetnike z območja občin Domžale, Mengša in Kamnika gospod Edo Golob pripravil čajanko. Medtem ko so gostje srebrali čaj, so si poskušali odgovoriti na vprašanje, ali je način vodenja podjetja večje tveganje, večji profit najboljši? In si tudi odgovorili: vsekakor ne. Še dvakrat so se nato srečali udeleženci na PODJETNIŠKI ČAJANKI, kjer je bil gostitelj g. Brane Peterlin. Če vas tematika zanima, če ste zainteresirani, da se naučite in nato tudi samostojno vodite projekte — pridite na čajanko!

Tekst in foto: R. G.

Radomeljsko ogledalo

»Po nekaj letih je pred vami Radomeljsko ogledalo kot naslednik Ogledala s prejšnjega desetletja. Dolgo časa smo potrebovali za zagon, srečnih naključij pač ni bilo, edino je morda jedro uredniške ekipe. Večina vas bo takoj prepoznala njene člane, saj izvirajo iz radomeljskega Turističnega društva. Potrudili se bomo štirikrat letno in v Radomeljskem ogledalu skušali prikazati tisto, kar se je v kraju dogajalo in kaj se pripravlja,« je v uvodnu k prvi številki novega RADOMELJSKEGA OGLEDALA napisal urednik Boris KNIFIC, srečo na novi poti pa mu je zaželel tudi Igor KUZMIČ. Člani uredniškega odbora pa so ob že naštetih še Zlatka Levstek, Mija Paladin, Roman Špendl ter Matija Pogačar.

V prvi številki so bralci lahko prebrali podatke o gibanju števila prebivalcev v svojem kraju in precej zanimivosti o svoji »županiji« Zlatki Levstek. Ta pravi, da so njeni prvi občutki dobri. Zvedeli smo o ureditvenem načrtu centra Radomelj in v članku o gozdni železnici v Kolovcu tudi sami izrgali del zgodovine iz pozabe. Zelo zanimiv je tudi članek, v katerem se avtor Robert Špendl sprašuje, če so Radomlje, ki so bile leta 1987 razglašene za najbolj urejen manjši turistični kraj, še urejene. Svoja razmišljanja zaključuje s povabilom, naj ob pospravljanju v hiši in okoli nje zbrane odpadke krajani odpeljejo na deponijo in Radomlje ohranijo lepe in urejene, kakršne imajo vsi radi.

Zelo koristna je objavljena informacija o društvi, njihovih predsednikih ter telefonskih številkah, marsikomu pa se bodo pocedile sline, ko bo bral o krofih in poticah gospe Ivanke Brodar s Hudega.

Ob koncu glasila nas s svojimi pesmimi razveselita pesnici Katja Paladin in Zlatka Levstek, poskrbljeno pa je tudi za ljubitelje križank.

Uredniškemu odboru iskrene čestitke in veliko naslednjih RADOMELJSKIH OGLEDAL, v katerih se bomo vsi radi gledali. V. VOJSKA

Slamnik (ponovno) v Mengšu?

Pred sprejetjem Zakona o lokalni samoupravi smo živeli v enoviti občini Domžale; ta je obsegala tudi sedanje področje občine Menges. Imeli smo enotno občinsko glasilo, sprva se je imenovalo Občinski poročevalec, nato pa se je zamenjalo to real-socialistično ime in dobili smo Slamnik. V njem so bili Mengšan dokaj dobro zastopani. Kaj pa danes?

Sedaj se je z uvedbo Zakona o lokalni samoupravi, nekdanje enovite

Občina Domžale »razdelila« na štiri samostojne občine, ena izmed njih je tudi občina Menges. Vse tri ostale občine so se strinjale, da bo glasilo Slamnik tudi njihovo občinsko glasilo, le občina Menges se je temu odrekla in za svoje uradno glasilo izbrala glasilo MENGŠAN. S tem so prebivalci te občine izgubili stik z dogajanjem v ostalih treh občinah in obratno — tudi prebivalci ostalih treh občin ne vedo, kaj se dogaja v Mengšu. Ker naju je zanimalo, ali prebivalci občine Menges pogreša-

jo Slamnik in informacije z ostalih treh občin nekdanje občine Domžale, sva se odpravila v »glavno mesto« občine Menges, da naključne mimoidoče povprašava po tem. Vsakega naključnega »anketiranca« sva hkrati povprašala, če bi želel prejemati oz. če bi se hotel celo naročiti na Slamnik in ga prejemati po pošti. Vsakomur, ki nama je hotel odgovoriti na zastavljena vprašanja, sva poklonila izvod zadnje številke Slamnika. Pa nikar ne mislite, da sva »hodila v zelje« njihovega glasila ali pa celo »pumpala« ljudi, naj preko ustreznih institucij in vzvodov oblasti pripravijo Občinski svet Občine Menges do tega, da se tudi občina Menges vključi v financiranje in da soglasje za distribucijo Slamnika tudi v občini Menges. Vzorec naključnih »anketirancev«, če jim lahko tako rečeva, je bil seveda premajhen za takšna razmišljanja. Želela sva samo preprosto izvedeti, ali Mengšan kaj pogrešajo Slamnik.

In rezultati? Presenetljivi, ali pa tudi ne. Velika večina nama je povedala (zaupala), da pogrešajo Slamnik, skoraj enak je odstotek tistih, ki bi ga želeli redno prejemati (kljub dejstvu, da v njem ni »zapopadeno« dogajanje v občini Menges). Malo manj kot polovica »anketirancev« bi se nanj tudi naročila. Nekaj nama jih je potatnalo, da niso zadovoljni z Mengšanom, nekaj pa je bilo seveda takšnih, ki za nobeno ceno ne želijo slišati prav nič o Slamniku. Tudi prav. Nič hudega. Hvalabogu, da smo si ljudje različni, drugače bi bil na Zemlji pravi dolgčas.

O tem, ali bi kazalo poslati Občinskemu svetu Občine Menges uradni predlog za sprejem Slamnika kot njihovega glasila, je sedaj še prezgodaj govoriti. To je navsezadnje tudi povezano s financami, na kar so nove občine še zelo občutljive in so to ponekod kar tabu teme. Dejstvo pa je, da si kar nekaj prebivalcev občine Menges želi informacij z ostalih treh občin nekdanje enovite občine Domžale. Sicer pa mora kar precej Mengšanov še vedno hoditi v Domžale zaradi urejanja takšnih in drugačnih zadev in bi bilo prav, če bi bili o tem redno mesečno informirani. Ne trdimo, da bi bil Slamnik edina možna varianta obveščanja (tudi prebivalcev občine Menges). Verjetno pa drži, da bi bila med ljudmi najbolj pozdravljena in morebiti celo zaželena.

JANEZ STIBRIČ,
BOGDAN OSOLIN
Foto: JANEZ STIBRIČ

Morda še ne veste

Pomlad vabi v Arboretum

Občina Domžale in Arboretum Volčji Potok sta podpisala dogovor, na osnovi katerega bo vsem občanom naše občine obisk tega svetovno znanega parka še dostopnejši. Občina Domžale je zagotovila 500.000,00 SIT in tako omogočila cenejši nakup letnih kart za vstop v park Arboretum Volčji potok, vsem udeležencem osnovnih šol pa brezplačen organiziran vstop v park.

Letne karte, ki vsem prebivalcem Občine Domžale omogočajo neomejeno število obiskov parka in vseh prireditev v njem skozi vse leto, lahko od 1. februarja 1997 kupite po enotni ceni 1.500,00 SIT v cvetličarni Arboretum v Domžalah, na Slamnikarski 1, v vrtnarstvu parka v Volčjem Potoku in v Upravi Arboretuma. Ob nakupu letne karte imejte s seboj osebno izkaznico, iz katere je razvidno stalno prebivališče, ter fotografijo, ki bo nalepljena na celoletno karto; ta ni prenosljiva.

Dobrodošli v pomladno razpoloženem Arboretumu Volčji potok

Spoštovani!

Če želite, da bo vaša reklamo prebralo najmanj 14.000 ljudi, oglašajte v Slamniku.

TELEFON
714-599 in 721-022

Družinsko podjetje LOŽAR in njihova vsestranskost

Pred časom me je nekega sobotnega popoldneva pot zanesla k Ložarjevim. Za visokimi dvorišnimi vrati na obronku Štude me je čakalo pravo presenečenje. Ogromno dvorišče, dolgo kot postaja mestnega prometa, je dalo vedeti, kako skrbni, redoljubni in delovni ljudje živijo pri hiši. Predvsem pa, da je tod doma sila skrben gospodar. Nikjer nobenega stroja ali kake navlake, ki bi motila brezhiben red in čistočo. Takoj pri vhodu, na desni urejena hiša s polnimi okni in balkoni čudovitega cvetja, malo dalje na levi pa velik hlev, iz katerega odmeva glasba:

»Val 202«, zadovoljno pojasnjuje gospodar. »Tako je prijetnejše in vem, da je tudi živalim všeč. Voda in krma sta gotovo premalo. Moje izkušnje kažejo, da vsa živa bitja potrebujejo tudi duševno hrano, pa naj se sliši še tako nespametno!«

Ko vidiš, s čim vse se ukvarjajo, te je strah vprašati: »Kako za božjo voljo vse to zmorete?« Gospodar spretno reši zadrego in pove, da se pri njih vse dela sproti, nič ne prelaga na kasnejši čas ali na druge. »Če vse delaš sproti, imaš vedno dovolj prostega časa!«

To je njihova bogata izkušnja. Je pa tudi globoka in upoštevanja vredna misel za vse, ki nevoščljivo zro na uspešne, delovne in vztrajne. Pač: v sprejemanju teh izhodišč za življenje bi mogel uspeti vsak...

Gospa Dora opazi, da mi pogled uhaja na drugi konec dvorišča, kjer stoji v bel klinker obločen, paviljon podoben objekt. Povabita me na kavo in gospodar brž pove, da so tu uresničene njegove zamisli: »Tu sem bil pa jaz projektant«, se reži in videti je, da mu je to ustvarjalno delo v veliko zadovoljstvo. Če si ogledaš še notranjost — tu z gospo Doro živita — moraš priznati, da ima možakar veliko smisla za arhitekturo. Tudi izbira projekta za pravkar zgrajeni objekt je bila izključno očetova domena.

Družina, ki živi med ljudmi in za ljudi

V tem svojem cvetočem okolju gospa Dora pripoveduje o mislih in

zamislih, ki jih z možem skušata uresničevati že vse svoje življenje. Uresničujeta jih ob svoji, na zemljo vezani filozofiji...

Tako pravita: zemlja, ta nudi največ zadovoljstva. Med ljudmi je drugače: vse teče hitro, ihtavo, nervozno, napeto... Delo z zemljo pa človeka umiri. Stik z njo bi mnogi potrebovali... Kmetovo življenje z zemljo je lepo, vendar ne lahko. Vročina, vlaga, dež, mraz, sneg, vse to spremlja človeka, ki živi in dela z zemljo, a je ob vsem hudem srečen. Kolikšno veselje lahko ponudijo denimo rože! Zanje, za rože, Dori nikoli ne zmanjka časa.

»Včasih jim moraš tudi povedati, da jih imaš rad in jim kaj zapeti,« pravi. »Potem rastejo lepše, bolj cvetijo in je življenje res lepo in osrečujoče!«

Gospodar vse to spremlja s širokim nasmehom. Zase pravi, da je kar bolan, kadar pri hiši nič ne zida. »Zidar pri hiši me kar ozdravi. Kot antibiotik je!«

Ob tem je treba povedati še to, da zna biti predvsem tedaj, ko se

odločitve prevesijo v delo, tudi zelo resen in vztrajen.

O novi pridobitvi — fitness centru...

Gradnje so se Ložarjevi lotili pred devetimi meseci in pol, ko so zasedli prvo lopato. V tem času je zrasel velik in sodoben objekt z vsakovrstno ponudbo telesno-rekreativnih storitev, z velikim parkiriščem, obdanim z ostrolistnimi in rdečelistnimi javorji, kot se pač za JAVORJEVO ulico spodobi.

V objektu je približno 700 m² novih površin. V nadstropju je sodobno opremljen fitness, v kletni etaži najdete turško in finsko savno z masažnimi slapovi, imenitno dvorano za aerobiko in yogo, solarij in masažni kabinet. V pritličju so še recepcija, garderobe in prijeten bistro, v katerem obiskovalce pričaka osvežitev. Zelo zanimivo in tudi značilno za Ložarjeve pa je, da bo vedno na voljo — kaj drugega — kot sadje... in ko bo vreme prijaznejše, bo tu še nekaj za vse goste, posebnost za ljubitelje živali. Iz bistroja ali terase pred njim, bodo lahko občudovali prebivalce Branetovega mini živalskega vrta, ki je za žično ogrado, tik ob parkirišču.

Slovesno odprtje objekta je bilo v soboto 11. januarja letos. Bilo je lepo in veselo, zavleklo pa se je do nedeljskega jutra. Gostitelji, vsi člani družine Ložar, so kar se da skrbno poskrbeli za svoje goste. Pravo težo k pomembnosti objekta pa je s svojo prisotnostjo prispevala naša županja gospa Cveta Zalokar-Orazem, ki je skupaj z direktorjem Markom Ložarjem prerezala trak in s krajšim govorom potrdila, da je večnamenski objekt odprt.

Za njen obisk so ji Ložarjevi zelo hvaležni, veseli pa so, da je občina Domžale tudi s kreditnimi sredstvi pomagala uresničiti sicer velik in zahteven projekt.

Ložarjeva pravita: naučila sva jih delati

Ložarjeva starša za sebe ne potrebuje več veliko. Poskrbeti pa želita za svoje otroke in vnuke. To pa so želje, ki so skupne vsem staršem, ki imamo radi svoje otroke. Ložarjevi pa je to že zdavnaj uspelo. Dala sta jim najbogatejšo dediščino, ki jo lahko damo otrokom: dala sta jim ljubezen in jih naučila delati.

Pri njih se dan z nočjo začne

Starša Dora in Franc sta veliko povedala o tem, kako vodita hišno gospodarstvo, kmetijo, prodajalno sadja in zelenjave, in še kaj... Temelj je delo in še enkrat delo. To sta vcepila svojim sinovom, sedaj že odraslim in samostojnim.

In kako poteka njihov delovni dan? Zelenjavo pridelajo v glavnem doma, po sadje, domače in uvoženo, pa je treba v Ljubljano. Včasih tudi sredi noči, da je tedaj, ko se Domžalčani v jutru prebujajo, že vse pripravljeno za dan, ki prihaja. Vse je storjeno tako, da je ljudem všeč. Zato ni čudno, da je njihova trgovina sredi Domžal zelo obiskana. Za Ložarje je stranka pomembna oseba. To ji pokažejo s prijazno postrežbo in iskrenim nasmehom. Ljudje se radi vračamo tja, kjer smo toplo sprejeti.

Za to poskrbijo Brane in Marko, pa mama Dora in vsi, ki sestavljajo veliko Ložarjevo družino.

VIDA JERAS
Foto: ACO MAJHENIČ

Izposojeni aforizem

Edina valuta iz starega veka, ki je obdržala veljavo do današnjih dni, je TRIDESET SREBRNIKOV.

Zimsko veselje

Vsem domžalskim občanom obilno sneženje ni bilo posebno veliko veselje, za otroke v vrtcu pa lahko rečem, da so se snega zelo razveselili. Ko so se noveletne počitnice končale in pričeli spet z »normalnim« delovnikom, smo v vrtcu privlekli na plan zaprašene smučke in sanke ter druge »moderne« pripomočke za zimsko veselje na snegu.

Ves mesec smo se tako drčali na bližnjem hribu, da smo hrib dobesečno preluknjali, in je ven pokukala trava. Starejši otroci so si privoščili tudi posebne smučarske izlete do Postovke. Tako so si otroci utrili zdravje, se nadihali svežega zraka, hkrati pa se telesno okrepili. Otrokom, ki so brez smučarske opreme (ta ob nakupu dobrega izprazni starševske žepe), smo tudi izposodili vse, kar so potrebovali. Staršem, ki želijo, da njihov otrok obiskuje poseben smučarski tečaj, smo konec januarja organizirali sedemdnevno zimovanje na Ambrožu pod Krvavcem. Vanj se je vključilo 22 otrok.

Ker smo vključeni v republiški program »Zlati sonček« - namenjen pospeševanju športne vzgoje in športnemu načinu življenja v družini in hkrati v vrtcu, so vzgojiteljice z vajami na

snegu poskrbele, da si je kar največ otrok prislužilo nalepko o opravljeni spretnosti smučanja za predšolsko skupino.

Ko bo sneg skopnel in bodo zimске radosti zamenjale druge, spomladanske, načrtujemo tečaj plavanja v kranskem bazenu, hkrati pa se učenje kotalkanja ter igre, ki so vezane na spretnosti z žogo. Izvedli bomo še tradicionalno tekmovanje v krosu ter nekaj daljših izletov v naravo. Šolsko leto bomo zaključili s podelitvijo male modre kolajne in republiškega projekta »Zlati sonček«.

V naslednjem šolskem letu načrtujemo širitev športnega programa na družino kot celoto. Radi bi pritegnili tudi starše. Poizkusili smo že z izleti staršev, otrok in zaposlenih v vrtcu, pa obisk ni bil prav posebej velik.

S plesno šolo MIKI MOUSE se dogovarjamo za tečaj aerobike za mame naših malčkov. Upamo, da bo tokrat več zanimanja, če pa ne, pa bomo poizkusili še s čim novim ter tako skušali spodbuditi družino za več športnega udejstvovanja ter tako posredno za bolj zdravo življenje.

pomočnica ravnateljice:
DARKA BITENC
enota Urša VVZ Domžale

Kaj se dogaja v Centru za mlade?

Center za mlade je v mesecu januarju in februarju pripravil pešter program. Poglejmo kronološko, v kakšnem zaporedju so potekale dejavnosti

Koncert kantavtorja Marka Breclja

Odločili smo se, da bomo prirejali koncerte, ki bodo namenjeni tudi malo starejši publiki. Prvi, ki smo ga povabili medse, je bil dvema generacijama znani kantavtor M. Breclj; v KUD VIR je privabil 30. 1. kar lepo število poslušalcev.

Vsebinsko glasbenega večera je bila sestavljena iz dobrih starih besedil, ki pa so kljub času še danes živa. Glas-

Marko Breclj izpod svinčnika Andreja Janžeta.

benik je poskrbel tudi za razpoloženje med publiko z različnimi šaljivimi vložki, med katerimi je bil tudi pozdrav: »Prišel sem vam zapet nekaj novih komadov in pokazal nekaj novih kilogramov.«

Andrej Janža, ki je bil prisoten na koncertu, je eden njegovih zvestih privržencev. Oglejte si podoba Marka Breclja, kakor je nastala pod skicirko A. Janžeta.

Programski načrti

Tudi v prihodnje mladi ne bomo počivali, saj že pripravljamo nove vsebine. Med zimskimi počitnicami bomo medse povabili osmošolce, saj smo pripravili POČITNIŠKI PROGRAM. Za vse, ki se navdušujete nad PRIMOŽEM PETERKO in ADIJEM SMOLARIJEM, pa napovedujemo srečanje z njima. S Primožem se bomo pogovarjali (termin še ni določen) v prostorih DOMŽALSKE KNJIŽNICE. Adi Smolar pa nam bo prepeval 26. 3., o tem vas bomo tudi še obveščali.

Vaša vprašanja in pobude pričakujemo na tel. 713-421 ali osebno v Center za mlade, Ljubljanska 70, Domžale.

Pa še posebno vabilo: v okviru našega centra na pobudo staršev ustanovljamo SAMOPOMOČNO SKUPINO, kamor ste vabljeni vsi, ki bi radi pomagali drug drugemu, ali vsi tisti, ki iščete odgovore in poti pri vzgoji svojih otrok.

Lili Jazbec, kar nekaj let se že poglobljeno ukvarja s težavami, ki nastopajo v dobi odrasčanja. Pri tem se nemaleokrat pri svojem poklicnem delu srečuje s mladimi, ki se želijo izogniti težavam ali pa jih skušajo reševati navidezno laže, in to s tem, da začno posegati po drogah.

Zaposlena si v Centru za mlade, v katerem ste mladim in njihovim staršem pripravljene pomagati pri iskanju rešitev in odgovorov. Skupaj s teboj bi želela dati nekaj odgovorov družinam in s tem pripomoči k osvetlitvi te problematike.

• **Kateri so tisti vzroki, zaradi katerih mladi posegajo po drogah?**

Mladi praviloma posežejo po drogah iz radovednosti, želje poskusiti, postavljanju pred vrstniki in iskanju novih čutnih užitkov. Vzroke iščemo v osebnostnih lastnostih mladega človeka in v okolju, kjer ta živi. Spomnim se fanta, ki mi je na podobno vprašanje odgovoril nekako takole: »Mislil sem, da sem izbral heroin, ker se nisem mogel soočiti z realnostjo in nisem bil sposoben reševati problemov. Moja mama je delala in garala cele dneve, vedno ji je zmanjkalo časa za pogovore z nami - otroci. Vzgoja ji je nekako ušla iz rok, tako da sem bil čisto brez nadzora in sem lahko počel, kar sem hotel. Začel sem pozno prihajati domov in ji lagati. Nikoli ni preverjala mojih odgovorov.« Družina je za otroka in mladostnika zelo pomembna skupina, saj jima omogoča orientacijo v odločilnih dejanjih, s katerimi si lahko utirata pot v življenje. V družini se uči vrednot, komunikacije in čustvovanja in v tej osnovni celici se morata otrok in mladostnik počutiti varno in sprejeto.

• **Družina je torej pomemben zaščitni dejavnik!**

Družina nudi mladim pomemben okvir, kjer pridobivajo vero vase, zaupanje v druge ljudi, se učijo obvladovati stres, preverjajo in vadijo svoje komunikacijske spretnosti, utrjujejo zdrav način življenja ipd.

• **Kako bi opisala idealno družino?**

Idealne družine ni. Idealu se približajo tiste družine, ki delujejo kot tim, kjer člani funkcionirajo vzajemno, složno, znajo biti nesebični in hkrati spoštujejo različnost posameznikov znotraj nje. Topel odnos med partnerjema je otroku prvi pozitivni vzor družbe. Spomnim se, da osnovni vedenjski vzorci otroka izvirajo iz družine.

• **In kakšna bi bila slaba popotnica oz. odskočna deska za življenje?**

Preobremenjenost staršev, njihova pogosta odsotnost ali preutrujenost, stresi in včasih psihična labilnost vnašajo negativne elemente v domače okolje. Otroke staršev, ki so pogosto odsotni, čisto vzgaja ulica, ker so prepuščeni samim sebi. In tu je začetek konca: potepanje, pretepanje, laži, prva cigareta, prve drobne kraje...

Prebrala sem nasvet srednješolke, ki pravi, da bi se morali starši veliko pogovarjati z otroki. Ne le o tem, kakšne so bile ocene v šoli. Tako pa večina naših otrok sliši le tisti znameniti stavek, »kako je bilo danes v šoli«, ki je pogosto izrečen brez iskrenega zanimanja.

• **Mladi si želijo posnemati odrasle.**

Otroci so kot kamera in posnemajo vse, kar rečemo in storimo. So izredno dovtetni in občutljivi do velikih in malih resnic in laži, ki jim jih posredujejo. Zelo so pozorni do razlik med tem, kar jim odrasli govorimo, in tem, kar v resnici počnemo. Mladim s svojim odnosom do drog, ki nas obdajajo, kažemo na našo dvojno moralo. Otroci in mladostniki si bosta skozi vedenje odraslih ustvarila svojo razlago. Če smo npr. pijani, se bo spremenilo naše vedenje, čustvovanje in misljenje, ki bo na otroku in mladostniku zapustilo različen vtis.

Spoštovani bralke in bralci - prijateljice in prijatelji

Vsak po svoje v teh razburkanih časih doživljamo razne notranje travme, ki nas vedno bolj razdvajajo, odtujujejo, nam vlivajo nezaupanje do samega sebe in soljudi - posledica je osamljenost. Marsikdo se znajde v okoliščinah, ko se počuti povsem nemočnega oziroma se sprašuje, ali je sploh še vredno živeti in iz trenutne situacije ne vidi nobene izhoda za boljši in lepši jutri.

Res je. Danes so v večini ljudi vse preveč usmerjeni vase in v svoje težave. Nismo sposobni opaziti svojega bližnjega, ki je v težavah - bodisi finančnih ali psihičnih. Vedno znova v javnih medijih obveščajo o grozljivih - velikokrat nerazumljivih agresivnih dejanjih, katerim so čudimo, se zgražamo in jih celo obsojamo. »S kakšno pravico?« se vprašamo. Koliko smo za to storili mi, da se ne bi dogajale take grozote? Ali vemo, kaj se tedaj dogaja s temi ljudmi v njihovi notranjosti? Ali vemo za vzrok, ki jih je pripeljal do takega dejanja?

Nismo dovolj ozaveščeni, da bi razumeli, kako smo ljudje in narava med seboj povezani in tvorimo krog celote. Človeku, ki je v hudi stiski,

Pogovor o drogah

• **Kaj bi priporočila družinam?**

Vsak otrokov dan mora imeti svoj cilj, mora biti nekoliko osmišljen. S tem že najmlajšim privzgjajamo delovne navade, disciplino in mu nudimo občutek koristnosti. Obema, tako otroku kakor mladostniku, je potrebno naložiti določene odgovornosti, določene bremenja, ki ga bodo razveseljevale in bodo primerne njegovi zrelosti. Seveda je potrebno v vse to vložiti nekaj naporov tudi s starševske strani, toda to se obrestuje. Vredno se je potruditi, saj je veliko težje zapeljati na stranpoti osveščene, poučene in samozavestne ljudi. S tem jim pomnožimo možnosti, da se bodo vračali na pravo pot ali sprejeli ponujeno roko.

• **Poznani so primeri, ko so otroci živeli ob idealnih starših, ki so skrbno izbirali za svoje otroke le najboljše, pa so se otroci vseeno zapletli z drogo. Kako pojasnjuješ take primere?**

Odreči se moramo ideji, da smo starši in drugi vzgojitelji edini odgovorni za usodo naših otrok in da bi morali skrbeti za njihovo srečo za vsako ceno. Zelo skrbna in preračunana vzgoja lahko hromi mladim moč odločanja. Na drugi strani pa ima lahko vzgojno zanemarjanje negativne posledice. To, kar bi morala vzgoja v resnici dati, je življenjski zgled, ki ga dajemo. Za njegovo učinkovitost pa ne moremo biti odgovorni. Naš temeljni odnos naj bo naša vera v otrokove zmogljivosti, ne sprejmemo pa njegove lastne negativne predstave o sebi. Poskušajmo se zadržati, kadar nas preseneti in razočara neuspeh našega otroka in ne recimo: »Iz tebe ne bo nikoli nič.« Mladi nas potrebujejo zlasti takrat, kadar se soočajo z neuspehi. Z njimi se je treba soočiti, kajti vsak poraz, če je sprejet ustrezno, pomeni odskočno desko na poti k uspehu.

• **Kakšne so posledice zasvojenosti z drogami med mladimi?**

Posledice se kažejo v zdravstvenem stanju in splošnem videzu. Spreminja se osebnost mladega človeka, ki počasi izgublja stik z realnim okoljem. Opazna je sprememba v splošnem videzu, slabšanju fizične kondicije, težavah s koncentracijo, nepovezanem govoru, hitrem upadu razpoloženja, upadu energije, splošne motivacije in samospoštovanja. Mladi zapuščajo dom, opuščajo solo in kreativne dejavnosti.

• **Seznajena sem, da ste v okviru Centra za mlade pripravili preventivni program preprečevanja odvisnosti med mladimi osmošolci na osnovnih šolah. Lahko poveš kaj več o tem?**

Skupina petih članov našega centra je izdelala omenjeni program; dobro se je potrdil v praksi tako med osmošolci kakor tudi na okroglih mizah z njihovimi starši. Menimo, da imajo naši mladi, ki jih bomo že to leto poslali v »beli svet«, pravico izvedeti, kaj jim ta odprtost ponuja. V obliki delavnic so mladi izmenjali in razširili znanja s področja čustvovanja, stresa, samopodpore in oblikovanja samopodobe in izvedli nekaj o lastnostih drog in posledicah njihovega uživanja. Kot pomemben poudarek je bila obravnavana pomoč prijatelju, ki se je srečal z drogo in simulacijam dogodkov na domačih zabavah ali v diskotekah. Mladi so nas presenečali s svojimi odgovori, likovnimi in literarnimi izdelki na obravnavano temo. Program je bil dobro sprejet tudi med vodstvom in svetovalnim timom na šolah, potrdili pa so ga tudi svetniki občinskega sveta. Sredstva za izvajanje pa sta zagotovila Urad za mladino RS in Občina Domžale. Upamo, da bomo z njim lahko nadaljevali tudi v prihodnje s širitvijo programa med sedmo- in šestošolce.

• **Kakšne vrste preventive v zvezi z zasvojenostjo bi bile po tvojem mnenju najbolj učinkovite?**

Dr. Kastelic je ob neki priložnosti dejal, da se začne preventiva že 100 let pred otrokovim rojstvom. Preventiva odvisnosti se začne s pridobivanjem znanja in vedenjem o tistem, kar hočemo preprečiti. Dober in učinkovit preventivni program mora zajeti celotno okolje. Usmerjen naj bo v povečevanje samospoštovanja, učenje socialnih veščin, le v manjšem delu naj bo govor o drogah. Menim, da bi bilo pri nas potrebno pripravljati več zanimivih izobraževanj za starše, da bi bili zlasti oni bolje pripravljeni za vzgojo svojega otroka na poti v zrelega človeka. O tem razmišljamo in za pomlad načrtujemo okroglo mizo, na katero bomo povabili nekaj najvidnejših strokovnjakov s tega področja.

• **Kaj bi dodala za konec?**

Starši in vzgojitelji se učimo vzgajati celo naše življenje, zato se učimo prisluhniti našim otrokom, pomagamo jim, da bodo imeli dobro mnenje o sebi, pomagamo jim razvijati primere vrednote, pomagamo jim vzdržati pritisk vrstnikov, spodbujamo zdrave in ustvarjalne dejavnosti. Dajmo jim vedeti, da jim bomo tudi v težavah stali ob strani.

Pomembno je, da si nihče med nami ne zatiska oči. Pomagajmo s tistim, kar znamo, in s tistim, kar lahko damo. Dostojevski je v Bratih Karamazovih rekel pomembne besede, ki so namenjene vsem nam: »Mi vsi smo odgovorni eden za drugega, toda jaz bolj kot drugi.« Mladim je potrebno pokazati smiselnost bivanja. Brez dvoma za konec lahko citiram Saint Exuperyjeve besede: »Če hočete, da vam bodo ljudje zgradili dobro ladjo, jih navdušite za potovanje

Tekst: MARIJA KAVKA
Ilustracija: ANDREJ ARSENIJEVIČ

Ko je hudo, me pokliči!

telefon
Samarijan
080 1113

Neprekinjeno noč in dan!
Klic je brezplačen, omogoča ga

Telekom Slovenije

pravi prijatelji in nuditi pomoč brez plačila, ker vedo, da je to pravi človeški odnos. Marsikoga bo to spodbudilo in bo spoznal, da se je vredno boriti - nikoli obupati, saj rešitev vedno je.

HELENA H.

IZ DELA NAŠIH DRUŠTEV

Dobrodošli 22. marca na prazniku invalidov

Društvo invalidov Domžale bo tudi letos prvo pomladansko nedeljo v hali Komunalnega centra v Domžalah pripravilo vsakoletno prireditev ob Svetovnem dnevu invalidov. Na srečanje bodo povabili tudi svoje prijatelje iz gorenjske in ljubljanske regije, se posebej pa se bodo razveselili članov Društva invalidov iz Izole. Po kratkem uradnem delu so pripravili bogat kulturni program, v katerem bodo obiskovalci, zanesljivo jih bo kar nekaj sto, lahko prisluhnili recitatorjem, pevcem in glasbenikom ter plesalcem, v družabnem delu pa pozabili na vsakodnevne skrbi in tegobe ter poizkusili srečev v bogatem srečelovu.

Društvo invalidov Domžale pokriva celotno območje Upravne enote Domžale, torej območja občin Domžale, Lukovica, Menges in Moravče ter združuje blizu 1600 članov. V februarju bo izpeljalo programsko sejo; na njej bodo posebno skrb namenili tudi sprejemu STATUTA društva, v katerem so opredelili, da so v društvu vključeni delovni invalidi I., II. in III. kategorije po Zakonu o pokojninskem in invalidskem zavarovanju in druge telesno in duševno prizadete osebe, ki nimajo statusa delovnega invalida. Društvo je prostovoljno, samostojno, nepridobitno združenje invalidov, ki se združujejo zaradi zadovoljevanja skupnih interesov na osnovi naslednjih potreb:

- potrebe po druženju s sebi enakimi;
 - potrebe po aktivnem ukvarjanju z lastnim položajem in uveljavljanjem na enem ali večih življenjskih področjih;
 - potrebe po soupravljanju v svojem delovnem in bivalnem okolju;
 - potrebe po delu in ustvarjanju ter po sooblikovanju in izvajanju odločitev v danem okolju;
 - potrebe po specifični pomoči s sociološkega, psihološkega, zdravstvenega, rehabilitacijskega in vzgojnoizobraževalnega področja.
- Območje delovanja bo tudi v prihodnje pokrivalo 30 poverjenikov; ti bodo poskrbeli, da bodo prav vsi člani društva, ki radi sodelujejo tako v humanitarnih akcijah, kot na izletih, letovanjih, kulturnih, družabnih in športno-rekreativnih srečanjih, seznanjeni z njegovim delom...
- Prisrčno dobrodošli 22. marca 1997 dopoldne na tradicionalnem srečanju ob SVETOVNEM DNEVU INVALIDOV!

OB SLOVENSKEM KULTURNEM PRAZNIKU V RADOMLJAH

Med nami so bili tudi učitelji slovenščine iz Argentine in Avstralije

Lepo je, če domovina ne pozabi na svoje zdomce in jim vsake toliko poda roko. Slovenija že četrto leto zapored organizira strokovno izpopolnjevanje učiteljev slovenskega jezika po svetu, jim pripravi pedagoški seminar, študijske ekskurzije po Sloveniji in hospitalizacijo na dvojezičnih solah v Celovcu in Beneški Sloveniji.

Nekaj srečnih naključij in slovenski učitelji iz Argentine in Avstralije so bili povabljeni v Radomlje. Turistično društvo jih je gostoljubno sprejelo s slovenskim nagljem v Slovenski hiši in z novim prospektom občine Domžale. Ob najboljši slovenski potici gospe Ivanke Brodar, ki dobiva nagrade za najboljše kmečke dobrote, so zdomci, ki sta jih spremljala državni sekretar za Slovence po svetu dr. Peter Vencelj in gospa Lea Deželak, slišali, kako nastaja kmečko pohištvo in drugo narodno blago Slovenske hiše in kako si Turistično društvo s svojimi aktivnimi člani prizadeva, da je kraj lep, čist in prijazen, prirejajo razstave in tekmovanje, izdajajo glasilo, ... Pesnica Zlatka Levstek je vsem podarila izvod svojih najnovejših Krških pesmi, ki so pravkar prišle iz tiskarne in jih bodo ob kulturnih večerih lahko prebirali po svetu.

Po vsem tem pa se je pravi Kul-

turmi večer, ki ga je pripravilo Kulturno društvo Mlin, Radomlje, posvečen našemu največjemu slovenskemu pesniku, dogodil v polni dvorani kulturnega doma. Moški pevski zbor Radomlje in Sirene s Homca so s svojimi zvonkami glasovi napolnili vse koticke dvorane in srca poslušalcev. Nekaj besed o Radomljah, o zgodovini in ljudeh je povedala predsednica KS, ki je poleg vseh gledalcev še posebej pozdravila goste iz zamejstva in državne uprave.

Radomlje z okolico skozi objektivne članov Fotokino in video kluba Mavrica so se preko diapozitivov dotaknile vseh prisotnih, kakor tudi prijazne, priklupne besede povezovalca kulturnega večera, gospoda Jožeta Urbanija, ki trdi: »Koliko lepote je okoli nas, pa je ne vidimo oziroma je ne znamo videti.« Tukaj so jo gledalci lahko videli!

In končno vrhunec večera. Predavanje dovškega župnika, Franceta Urbanija, spremljano s čudo-

vitimi diapozitivi Argentine in njenih gora. Preteklo leto se je namreč s Planinskim društvom Celje udeležil odprave v te čudovite planine, kjer imajo Slovenci že kar nekaj smeri in vrhov. (Čeprav je naš Triglav lepši, kot pravi predavatelj!) Povsod so bili prijazno sprejeti in stkala so se nova znanstva in prijateljstva. Med predavanjem so učitelji iz Argentinskih Bariloch živahno sodelovali, pomagali so z imeni cvetic in prepoznavanjem družin na posnetkih. Zelo zanimivo in poučno, dopadljivo in preprosto razloženo. Priprčana sem, da so vsi uživali.

Po končanem uradnem delu je stekel pogovor in klepet med domačini in slovenskimi učitelji iz tujine. Prijetno druženje je zaključilo pesem: Oj, zdaj gremo, oj, zdaj gremo, nazaj še pridemo! Ostali pa so nepozabni spomini.

ZLATKA LEVSTEK

Likovno Razstavišče Domžale Razstava akvarelov očeta in sina

V Likovnem razstavišču Domžale smo si lahko v prvi polovici februarja ogledali razstavo akvarelov akademskih slikarjev dveh Mihov, sina in očeta Pirnata, o katerih slikah je spre-

govoril g. Valentin Benedik in med drugim dejal:

»Miha Pirmat st. je bil rojen 1924 v Sr. Jaršah in je diplomiral na Akademiji za likovno umetnost - slikar-

stvo, svoje življenje pa povsem posvetil restavracijstvu. V njegovem slikarstvu ni drznih eksperimentov, ne uvaja revolucionarnih novosti, pač pa veje iz njega ljubezen do rodne grude in njene lepote. Pred seboj gledamo svet, ki je poln intimne domačnosti in pristne iskrenosti.

Če je oče pretežno restavracij, je mladi Miha (roj. 1967 v Ljubljani) po duši slikar, ki pa je imel za nameček še to srečo, da se je tako rekoč »Ad fontes« seznanjal z izkušnjami, tako na slikarskem kot restavratorskem področju. Napredek, ki ga je v akvarelu dosegel, priča o njegovem vztrajnem iskanju lastnega umetniškega izraza. V.

Sedemsto let prve znane omembe Vira

Letos mineva sedemsto let od prve omembe Vira, v letu 1395 pa je v listini prvič omenjen mlin v tem kraju. Zato nekaj zgodovinskih podatkov o Viru.

Krajeno ime Vir spominja na tiste čase, ko je na prdnatih tleh voda povsod privrela na dan, talna voda pa je bila tik pod površjem. Kamniška Bistrica, ki se je ob svoji plitki strugi razlivala daleč na obe strani, pa je to območje pogosto poplavljala.

Huĝon Devinski Mlajši in žena Matilda sta 5. januarja 1297 vas Vir (unser dorf und unser eigen ze Wage) za 55 mark oglejskih denaricv prodala Viljemu s Črnelega. Ves denar sta že tedaj prejela. K vasi Vir (dorf ze Wage) so spadali tudi travniki, njive, les, vode, pašna, obdelana in neobdelana zemljišča, ljudje in posest z vsem, kar zraven spada. Vse to je prodal njemu in ženi Hedviki ter dedičem. Kot priče so navedeni: koroški vojvoda Henrik, grof Friderik Vovberski, opat Henrik iz Stične, Kuno, kastelan v Višnji gori, Engelbert Gall, Nikolaj z Limberka in drugi. Listino sta pečatila vojvoda Henrik Koroški, stiški opat Henrik in izstavitelj, čigar pečat je ohranjen.

V urbarju samostana Velesovo je Vir (Wag) omenjen že leta 1363.

Sajbot iz Sajevca je 23. junija 1379 Hermanu I. Celjskemu med drugo posestjo prodal tudi stolp na Gorjuši (turn ze Goriusch) in tri kmetije - hube na Viru v župniji Dob (ze Wag in Aycher pfarr). Vso posest je nato prejel nazaj v fevd.

Pirs iz Črnelega je grofu Hermanu Celjskemu in dedičem 29. maja 1395 prodal vso svojo posest, med drugim mlin na Viru, ki ga je tedaj imel Tomaž, podložnik Seybota (ze ain myelen die Tomas, Aeybot mann yuez innhat). Pirs je nato vso to posest prejel nazaj v fevd. Z dne 26. avgusta 1410 je za Vir posebej zanimiv tisti del listine, ki opisuje mejno krumperske posesti. Ta je potekala od cerkve sv. Kunigunde na Taboru, mimo dveh opuščeni kmetij na hribu Kosmač, do gozda Polca in Hanska od sv. Petra, navzdol proti studencu Zdravjek (pri ihanski skakalnici) in hribčku Golek, po dobavi proti Viru do klanca in

močvirja ter nato proti cerkvi v Dobu ter naprej proti Gorjuši in Brdu nad lhanom. Posesti, ki so jo sestre Kristina, Ana, Marjeta in Gundula takrat za 232 mark beneskih silingov prodale sorodniku Engelhartu Zellenpergerju, je pripadala tudi ena huba na Viru. V drugi listini so

Vir pri Domžalah okoli leta 1910

grofa Hermana Celjskega prosile, naj mu to posest podeli v fevd. Prvo listino so pečatili Martin Stuplein iz Kamnika, Osterman iz Kamnika, Pirs iz Doba in Ulrik Limbarski. Pečati so ohranjeni. Drugo listino sta pečatila Marko Stuplein iz Kamnika in Pirs iz Doba. Pečat Pirsja je odpadel.

Volfhart Judenspan in njegova žena Margareta sta 15. januarja 1417 Nikolaju Mengeschem - »Mangespurgerju« za posojenih 120 goldinarjev zastavila dve zemljišči v Homcu, dve zemljišči in mlin na Viru (ze Wog) in eno zemljišče v Dobruši v župniji Vodice z vsemi pravicami. To posest je Margareta dobila za jutrnjo in doto. Pridržala pa sta si pravico, da si z njenim posojilom posest pridobita nazaj.

Deželni upravitelj na Kranjskem, Leopold Julbek, je 13. oktobra 1421 izprical, da je Marjeta plem. Liebenstain, predstojnica v Velesovem, svojemu samostanu poklonila štiri hube in en mlin na Viru v župniji Dob (vier huben und ain mull zu der Wag in der pfarr zu Aich gelegen). Na eni hubi je bil župan Jane (Jane suppan), na drugi Marko Škurjavec (Marco Schurjauecz), na tretji Križe (Crise) in na četrti Jurij (Jure), ki ima tudi mlin. Vse to je bila njena dediščina.

V Celjski fevdni knjigi je ohranjeno poročilo, da je Jakob Lamberger leta 1436 od grofa Friderika II. Celjskega prejel v fevd dvor v Črnelem, tri hube, na katerih so bili Martin, Mesojedec in Tomaž iz Doba, mlin na Viru (Item ain mull zum Wag) in drugo, že omenjeno posest.

Vir (Wag) se v letu 1436 ponovno omenja v Celjski fevdni knjigi. Bratje Nikolaj, Zigfrid in Hans Gamberški-Gallenberger so od grofa Friderika II. Celjskega v tem letu prejeli v fevd desetino na Pšati, v Srednji vasi pri Šenčurju, Smledniku, Vasci in Vodniku, tri hube v Mošah pri Smledniku, eno hubo v Šmarci, tri v Hrašah pod Smlednikom, eno na Podrečju, dve in pol v Krascah v moravski župniji, travnik v Stobu, dve hubi na Viru (Item zwo huben zu Wag) in še več druge posesti.

V sporu zaradi žitne mere so v listini, ki je bila 18. aprila 1437 napisana v župnišču v Dobu, omenjeni možje Marko, Jernej, Oswald in Jurij z Vira (Marko, Jernej, Oswald, Juri de vila Wag).

Po urbarju velesovskega samostana so bili leta 1458 temu samostanu na Viru (Wag) podložni štirje kmetje.

Hans Zellenperger s Krumperka se je glede očetove dediščine, kot izprčuje listina, 4. aprila 1481 poravnal s sestrim sinom Boltežarjem Ravbarjem, in sicer tako, da mu bo, če bi umrl brez dedičev, zapustil grad Krumperk, dva dvorca in več posesti v župniji lhan, dvor na Viru (ain hoff an der Wag), na katerem je »sedel« Lenart, eno hubo na Gorjuši, na kateri je živel kmet Ulrik, to je

v župniji Dob, in še nekaj posesti v bolj oddaljenih krajih.

Jurij (Jörg) von Stodell in njegova žena Marjeta sta 1. oktobra 1502 Lovrencu Paradeyserju in njegovim dedičem v popolno last prodala mlin na Bistrici pri Križu ter vodni jarek in ribolov na Viru (in der Wier und vassergraben).

V urbarju jabelskega urada iz leta 1493 je med drugim omenjen tudi mlin na Viru.

Jurij Lambert s Črnelega je 26. februarja 1530 z Gašperjem Ravbarjem s Krvjake zamenjal kmetijo na Viru, na kateri sta živila Gašper in Britze Patawer, za kmetijo v Zaprihah.

V pismu rimsko-nemškega cesarja Friderika II. 14. maja 1625 se med drugo krumpersko posestjo omenja tudi kmetija na Viru (zu der Wag).

Valvasor poroča, da je okrog leta 1680 Vir prizadel velik požar.

Vnovič je Vir pogorel leta 1863. Ogenj so na obeh koncih Vira naenkrat podtaknili vojaki, ker so fante zalotili pri vasovanju njihovih deklet, in jih prepodili.

Na Viru je 5. julija 1748 umrla 70-letna mlinarica Uršula Ovca.

Po krajevem imenu je svoje ime privzela ena najstarejših pomembnih rodov na Viru, to je Virkova. Virki so gospodarili tam, kjer sedaj pravijo Pri Stupcu in kjer je tovarna Tosama. Zadnji ali eden zadnjih iz te rodovine je bil narodnoubudilski pesnik Josip Virk, ki je napisal blizu pet tisoč različnih pesmi, nekatere njegove so celo ponarodele.

Zgodovinarji menijo, da so bili kraji naseljeni vsaj kakšnih sto let prej, ko jih prvič omenjajo v pisanih virih. To gotovo velja tudi za Vir. Še več. Vir s svojo lego ob tako pomembni cestni zvezi med vzhodom in zahodom ob prehodu čez hudourniško reko kamniško Bistrico je kar terjal stalno naselitev civilov ali vojaških enot že zdavnaj prej. Na to, da je bil Vir najbrž naseljen že v rimski dobi, spominjajo tudi sicer skromne rimske najdbe na Viru.

Vir je tako letos v januarju povsem v tihem in brez spomina praznoval sedemstoletni jubilej. Temu izjemnemu dogodku je posvečena tudi knjiga Župnija Dob skozi stoljetja.

STRAŽAR

NAŠ ROJAK

Dr. Blaž Korošec

Strokovnjaki vse bolj ugotavljajo, da je bila Sahara nekoč poraščena in rodovitna. Danes tam gospodarijo peščeni viharji, vmes pa oaze dokazujejo, da je tudi tam možno življenje. Slovenski kras je bil v srednjem veku še poraščen; cloveška roka pa je les izsekala, in tam kraljuje kamen, vse prepočasji pa ga nazaj pogozdujemo.

Če to prenesemo v duhovni svet, se nekaj podobnega dogaja s slovenskim narodom in slovenskim življenjem. Po drugi svetovni vojni je Slovenija postala nekakšna Sahara ali kamniti kras. Veliko poštenih partizanov je padlo, precej jih je pospravila revolucija, že med vojno je bil vsakdo, ki je drugače mislil, njen sovražnik, pa naj je bil v partizanskih vrstah ali doma. Revolucija je take sovražnike začela pobijati že leta 1941, na tisoče pa jih je pobila tudi po vojni. V vseh solških učenbenikih smo petdeset let brali: Revolucija se traja. To je držalo in drži. Zaprtih in mučenih je bilo okrog tristo duhovnikov, zaporu so bili natrpani z nedolžnimi Slovenci - dachaški procesi - Goli otok.

Moritve in ubijanja pa niso samo telesni, še hujski so duhovni. Kako so bili v petdesetih letih »prečiščevani« učiteljski kadri in vsi ukaželjni, ki so želeli v svoji stroki napredovati. Zato je Slovenija za ves ta čas zaznamovana kot duhovna Sahara in duhovni kras.

Pred sto leti so sli Slovenci po svetu za kruhom, po drugi svetovni vojni pa tudi za duhovnim kruhom in zato, da so preživeli. Kakšna škoda! Doma pa so s častnimi izjemami ostali tudi razni kurji tatovi ter vodili in učili slovenski narod.

Eden takih, ki je uvidel, da zanj doma ne bo ne enega in ne drugega kruha, je bil tudi spostovani rojak dr. Blaž Korošec. Ker je zelo preprost in skromen, je Stane Stražar že za knjigo Ob bregovih Bistrice, v kateri ga je uvrstil med znamenite osebnosti, težko prišel do skromnih podatkov; podobno je bi-

Dr. Blaž Korošec, major ameriške vojske

lo za dobsko knjigo. Ti dve praznini dopolnjujem z njegovim kratkim življenjepisom, ki ga je naš rojak napisal na željo svojega brata Petra Korošca.

Upam, da bom s tem prispevkom v Slamniku odprl rubriko Naši rojaki po svetu. In še to. Če bi bila pri nas res demokracija, bi taki strokovnjaki, kot je on, po sedmih letih že zdavnaj predavali slovenskim medicincem; tako se pa kar vleče in odlaša. Mogoče je kakšna izjema.

Priznati pa moramo, da so v tem času tudi doma zrasli številni znanstveniki in strokovnjaki. Toda drugače misleči so do visokih položajev prišli le s skrajno napornim delom, studijem in poučevanjem. Ob tem pa so morali skrbno skrivati svoje osebno prepričanje. Tudi vsi ti so počasi »pogozdovili« slovenski kras in Sahara. Da bo še več teh duhovnih oaz, odkrivajmo naše občinske rojake, ki živijo po svetu ter so v čast in ponos svobodni Sloveniji.

E. C.

Dr. Blaž Korošec, zdravnik

Rojen sem bil 13. januarja 1921 v Dobu kot prvi sin očeta Blažu in mami Franciški. Prva leta smo preživeli v Dobu in kasneje, ko smo se preselili v Radomlje, smo se redno vracali tja na obiske k sorodnikom in znancem.

Po osnovni šoli v Radomljah so me starši poslali v Ljubljano v gimnazijo. To se je zgodilo v glavnem, po mojem mnenju, na materino prizadevanje, ki je od otroških let bila v stiku s svojim stricem polkovnikom Andrejkom. On je bil takrat ponos sorodnikom, vzor mladini in je med drugim tudi pomagal ustanoviti šolo na Rovih.

Obiskoval sem klasično gimnazijo in stanoval v dijaškem domu, iz katerega se je večina odločila za semenišče in ker jaz nisem imel takega namena, sem po četrtem razredu obiskoval šolo od doma z vlakom.

Po gimnaziji sem študiral medicino na univerzi v Ljubljani. Dobil sem stipendijo in živel v Oražnovem domu na Wolfovi ulici s pogojem, da redno in uspešno delam predpisane izpite. Ustanova je bila popolnoma nepolitična.

Razmere za študente po začetku vojne so postale zelo negotove in nevarne. Nekega dne sem bil brez razloga na cesti aretiran in zaprt za štirnajst dni. Drugič so nas vse iz doma odpeljali v internacijo v Italijo. Ob prihodu tja smo bili opsovani in opljuvani kot »banditi«. Po italijanskem razpadu sem zopet prišel v Ljubljano in se ob koncu vojne umaknil v Avstrijo.

Ustavil sem se pri neki hiši pred Celovcem in ostal tam nekaj tednov. Medtem so domobrance odpeljali nazaj v Jugoslavijo. Kmalu je bilo ustanovljen več taborišč, kjer so ljudje ostali in čakali na emigracijo. Tam je bilo dosti časa za premišljevanje in tako sem prišel do zaključka, da bo študiranje moje edina pot v zopet normalno in dostojno življenje. Krenil sem na pot v Italijo, kjer sem imel znanca, ki je študiral v Padovi. Bil sem takoj sprejet, a popolnoma brez denarja in upanja za pomoč; imel sem vezane roke. Odsel sem nazaj v Avstrijo, kjer sem imel vsaj taborišče in prijatelje. Medtem je bilo urejeno taborišče v Gradcu, kjer bi bilo možno študirati. Bil sem sprejet in ostal tam do konca študija. Po diplomi sem dobil mesto preiskovalnega zdravnika pri IRO (International Refugee Organization). Tu sem lahko pomagal mnogim Slovincem. Ker je bila možnost zaposlitve brez državljanstva v Avstriji zelo omejena, sem odsel v Ameriko. Tu sem moral še enkrat opraviti vse izpite in iti k vojakom, še preden sem bil državljan. Kot vojaški zdravnik sem bil v več bolnicah in enkrat tudi šef medicinskega oddelka v veliki tovarni orožja z nad štiri tisoč delavci. Medtem sem bil povišan v

cin majorja (commander). Kot zdravnik sem se moral zaradi vojne v Koreji registrirati za vojsko, kamor sem bil tudi čez nekaj časa pozvan. Ameriška radijska oddajna postaja »Voice of America« je takrat v slovensčini poročala o tem. Več Radomljanov, ki so tedaj poslušali tuje postaje, je o tem pripovedovalo mojim staršem, seveda s pretiravanjem, ki se je s časom še večalo, kakor sem mogel to ugotoviti ob svojem obisku v rodni domovini.

Kot državljan in prost vojaščine sem imel odprto pot. Odločil sem se za specializacijo v radiologiji in nuklearni medicini, ki je hitro postajala ena najbolj naprednih zdravniških panog. Zaradi ogromnega tehničnega napredka v zadnjih časih je v moderni bolnici hitro postala ena najbolj upoštevanih in potrebnih zdravniških poklicev. Radiolog tu v bolnici je v središču dogajanj, ker zdravniki, ki osebno skrbijo za bolnike, pričakujejo od radiologa, da jim potrdi ali pove diagnozo njihovih pacientov. To je postalo še bolj resnično, odkar je v uporabi magnetska resonanca, ki omogoča študiranje delov telesa in njihova obolenja zelo natančno brez rentgenskih žarkov.

Dobil sem mesto, kjer sem ostal dvanajst let in medtem postal najprej asistent in končno šef (primarij) radiološkega oddelka v isti bolnici ter postal član profesorkega zbora medicinske fakultete univerze Loyola v Chicagu. Kljub napredku v eni smeri sem vedno imel željo za večjo samostojnost. Zato sem vzel novo mesto, kjer sem imel več priložnosti in tem pogledu. Moderniziral sem radiološki oddelk v novi bolnici z najnovejšo opremo, ki je bila na razpolago. Ustanovil sem »Quad City Radiologists« Ltd., zdravniško družbo specialistov, bil njen lastnik ter šef radiološkega oddelka v novi bolnici. Ob tem sem imel več časa za udeleževanje zunaj zdravniškega polja. Med drugim sem bil tudi več let direktor pri »ROTARY«, ki je mednarodna humanitarna organizacija. Ob moji upokojitvi pred dveh letoma sem bil imenovan za častnega člana ILLINI bolnice, kjer sem bil tudi več let v upravnem odboru. Res, ponosen sem, da nisem nikdar zahteval denarja od bolnikov, če niso mogli plačati. Postal sem kljub temu gospodarsko samostojen in neodvisen, kar sem si želel že od otroških let.

Nedavno sem indirektno prejel priznanje tudi iz Slovenije, za kar sem vesel. MINISTRSTVO ZA ZNANOSTI IN TEHNOLOGIJO TER SLOVENSKA AKADEMIJA ZNANOSTI IN UMETNOSTI me vabita k sodelovanju s pisarstvom, kjer omenjajo, da hočejo vzpostaviti učinkovite stike z raziskovalci in profesorji slovenskega rodu v inozemstvu in da jim bo sodelovanje v zadovoljstvo in čast.

Vodstvo DIAT ob 15-letnici: Cvetka Vlaj, Franc Peterlin in Pavle Pevec.

15 let DIAT

Človek mora sam ustvariti bogastvo

Z namenom, da bi hitreje sledili svetovnemu razvoju in ga vključevali v domače razmere, je bil pred več kot dvema desetletjema podpisan poseben dogovor o uresničevanju politike inovacij. Že tedaj so namreč ugotavljali, da je potrebno ustvariti pogoje za stimuliranje, uveljavljanje, predvsem pa pospeševanje inovacij in tehničnih izboljšav v delo in življenje. To področje je bilo sprva zlasti domena sindikata ter tedanjih samoupravnih raziskovalnih skupnosti, že v letu 1982 pa je naloge s tega področja prevzelo Društvo izumiteljev in avtorjev tehničnih izboljšav Domžale.

Njegovi člani, v najboljših časih je društvo združevalo več kot 150 članov, so se v začetku februarja zbrali na slovesni seji ob 15-letnici društva, ki si je vseskozi prizadevalo, da bi inovacijska dejavnost postala množična stvarjalnost, gibanje, ki bi čim več domačega znanja prineslo v vsa delovna okolja. O prvih korakih in razvoju društva je spregovorila ga. Cvetka Vlaj; poudarila je, da so bile inovacije kot izvirna zamisel tudi v okviru društva temeljni dejavnik napredka. Društvo je z različnimi oblikami strokovnega usposabljanja, predavanji, številnimi ekskurzijami doma in po svetu, seminarji, razstavami inovacij, strokovnimi razgovori in pomočjo svojim članom pomagalo pri razvoju te dejavnosti na območju nekdanje občine Domžale.

Tako se člani DIAT lahko pohvalijo z vrsto inovacij ter številnimi tehničnimi izboljšavami, s katerimi so prispevali k uveljavitvi domačega znanja v svojih življenjskih, predvsem pa delovnih okoljih.

V zadnjih letih se DIAT srečuje s precejšnjimi težavami zlasti na področju zagotavljanja finančnih sredstev in primernih prostorov, saj njihov predlog, da bi ustanovili Center za inovacije in podjetništvo, ni doživel večjega odmeva. Kljub tem težavam pa so trdno odločeni, da tudi v prihodnje s svojimi inovacijami in tehničnimi izboljšavami prispevajo svoj delež k uveljavitvi znanja v naš industriji in podjetništvo.

G. Franc Peterlin, predsednik Društva, je predstavil kratko zgodovino inovatorstva in posebej poudaril, da mora človek sam ustvariti bogastvo, katerega del je tudi njegova želja po novostih, po izboljšavah, ki pa morajo svoj odmev in materialno korist doživeti predvsem v praksi.

Za ustvarjalni prispevek na področju delovanja in širjenja inovatorstva so ob 15-letnici priznanja prejeli naslednji člani DIAT: Franc Peterlin, Pavel Pevec, Cvetka Vlaj, Milan Trbižan, Majda Popović, Marija Pukl, Nuša Šink, Franc Rožič, Martin Šraj, Martina Kovač in Ivan Jurkovšek; z minuto molka pa so se spomnili tudi umrlega člana Franca Zajca.

V. V.

OB 1. MARCU — SVETOVNEM DNEVU CIVILNE ZAŠČITE

Franc Anžin - človek, ki ga morate poznati

Tako kot Slovenija je tudi Občina Domžale zaradi svoje pestrosti, slikovitosti, naravno-geografskih enot, pa tudi urbanizacije in industrializacije, izpostavljena precejšnji ogroženosti. Za odpravljanje posledic te ogroženosti pa tudi drugih dogajanj v okolju imamo v občini organizirano civilno zaščito kot del celotnega zaščitno reševalnega sistema, katerega temeljne naloge so humanitarne narave in obsegajo: vzpostavitev in vzdrževanje pripravljenosti za zaščito in reševanje, obveščanje in opozarjanje na preteče nevarnosti, mobilizacijo sil in sredstev za zaščito in reševanje, zaščito in reševanje ljudi, živali in materialnih dobrin ter dajanje pomoči, odpravljanje posledic nesreč do zagotovitve osnovnih razmer za življenje in delo, pomoč drugim prizadetim občinam ter upravljanje in vodenje zaščite in reševanja.

V Občini Domžale to področje operativno vodi g. Franc Anžin, roj. 27. 3. 1950, diplomirani pravnik, stanujoč v Sp. larsah na Jelovškovi 14 in zaposlen v podjetju TOSAMA DOMŽALE. Na področju civil-

ne zaščite dela že več kot 10 let in vseskozi opravlja dolžnost poveljnika Civilne zaščite, ki mu je nova zakonodaja dodelila še več dolžnosti in pravic, saj je po pooblastilu županje individualno odgovoren za operativno vodenje zaščite in reševanja. Pri tem mu pomaga strokovno sestavljen štab civilne zaščite, v katerem, kot sam pravi, niso le strokovnjaki za posamezna področja (npr. gradbeništvo, zdravstvo, nastanitev in oskrba, tehnično reševanje, varstvo pred požarom), temveč so to predvsem ljudje, ki jim vedno in povsod lahko zaupaš. S svojimi strokovnimi izkušnjami in ugledom, ki ga uživajo, bodo vedno zagotovili primerno strokovno in organizacijsko ukrepanje.

Leto 1996 na tem področju ocenjujemo kot srečno, saj ni bilo potrebnih večjih ukrepov, zato so posebno skrb namenili nadaljevanju usposabljanja članov štaba s področja operative in organizacije, kjer je bilo na področju zakonodaje veliko novosti. Opravili so tudi štabno vajo, kjer so bili udeleženci iz občine Domžale posebej pohvaljeni. V letu 1996 je bil izdelan tudi načrt varstva pred požari, letos pa načrtu-

jejo pripravo ocene ogroženosti po novi metodologiji ob upoštevanju novega območja občine.

Naša občina je po poveljnikovem mnenju najbolj ogrožena pred potresom, nevarnimi snovmi, požari v urbanem naselju, neurjih in poplavih, pa tudi pred drugimi nepredvidenimi dogodki, med katerimi v zadnjem času zelo velikokrat omenjajo posege na področju ekologije. Za posege na vsa ta področja imajo enote potrebne strokovne pa tudi praktične izkušnje, saj so mnogi izmed članov te dobivali ob velikih poplavih pred leti in ukrepanju ob veliki suši; pomembna izkušnja pa je bila tudi vojna ter odprava posledic neurij. Nove praktične izkušnje sta prinesla priprava na sprejem beguncev in papežev obisk. Kljub srečnemu letu 1996 ter strokovno dobro organizirani civilni zaščiti pa se g. Franc Anžin zaveda, da je potrebno znanje nenehno dopoljevati in pravi: »Predvsem je potrebno stalno dograjevati opremo, kjer imamo probleme, saj je treba zaradi hitrega tehnološkega razvoja opremo vseskozi dopoljevati, kar je izredno drago. Kljub temu načrtujemo kontinuirano opremlja-

nje in usposabljanje vseh enot, v sedanjem obdobju pa zlasti enote za tehnično reševanje ter enote za akustično izdovanje (iskanje zasutih). Sredstva zagotavlja občinski proračun; v njem bo letos za civilno zaščito in reševanje predvidoma zagotovljenih dobrih 6 mio SIT. Ta denar je namenjen usposabljanju zaščitno reševalnih enot, dopolnjevanju opreme pa tudi nadomestilu plač obveznikov. Letos bo večji del teh sredstev porabljen za usposabljanje tehnično reševalnih enot civilne zaščite ter reševalnih enot, ki so organizirane v okviru prostovoljnih društev (kinologi, taborniki, alpinisti, jamarji, radioamaterji).

Sodelovanje z vsemi dejavniki na tem področju ocenjujemo kot izredno dobro, vzorno. »Sodelovanje pri nas je izjemno dobro, nekaj, s čimer se resnično lahko pohvalimo in ga ocenimo z najvišjo oceno,« je zadovoljen. Enako veliko pohvalnih besed namenjuje sodelovanju s strokovno službo občine, zlasti s g. Petrom Cubancem. Ocenjuje, da bi v primeru potreb vse službe in enote ustrezno ukrepale, čeprav ob tem ne pozabi opozoriti na veliko odvisnost od danih situacij, ki so lahko zelo nepredvidljive.

G. Franc Anžin je za dolgoletno prizadevno delo na področju civilne zaščite prejel lani zlato priznanje poveljnika Republiškega štaba civilne zaščite. Ob 1. marca — Svetovnem dnevu civilne zaščite — se zahvaljuje vsem, ki s svojim delom prispevajo, da so bili vsi dosedanj ukrepi na tem področju dobro izvedeni ter hkrati ob tem prazniku vsem pripadnikom civilne zaščite in drugih zaščitno reševalnih enot tudi iskreno čestita.

»Prepričan sem, da bomo tudi v prihodnje zmogli vse naloge na tem področju,« pravi ob koncu pogovora g. Franc Anžin. Pričakuje sodelovanje vseh dejavnikov, hkrati pa ponovno opozarja na novo telefonsko številko 112, na katero prijavljate naravne in druge nesreče.

V. VOJSKA

PROSTOVOLJNO GASILSKO DRUŠTVO V DOMŽALAH:

S svojim delom in denarjem do obnovljenega doma...

Ko so se naši predniki na začetku stoletja lotevali gradnje gasilskega doma v Domžalah, jim tudi ni bilo lahko. Začenjali so na podarjeni zemlji, iz svojega, pravzaprav tudi iz nič. Iz veselja nad opravljenim delom so za tram pravkar izgotovljenega doma v letu 1911 zataknili izvod Slovenskih novic. Lep dokaz tedanjega uspeha domžalskih gasilcev seveda z veseljem hranimo... Tudi v današnjih razmerah si domžalski gasilci mukoma in ne brez spotikanja prizadevamo priti do svojega urejenega doma.

Gasilski dom na Savski 2, ki pomeni del nekdanje podobe Domžal, je bil vse od postavitve v lasti občine in šele sprejete nedavnega zakona nam je omogočilo, da smo po pogodbi med občino in našim društvom pršli do lastnega deleža objekta. Tako smo s to pogodbo v deležu postali tudi

vpisani lastniki poslopja ter pripadajočega deleža zemljišča. Ta objekt in urejene možnosti za delo v njem so gotovo neobhodni temelji za našo dejavnost ter za delo 90 članov in prav toliko otrok, kot se jih tudi združuje v humanem delu, kakršnega gasilsko društvo vedno ponuja.

Dom nam ne pomeni le naše tradicije in tradicijo gasilstva v Domžalah. Obnove smo se po načrtih ing. arh. Jožeta Nemca lotili skupaj z občino. Ta bo v dveh nadstropjih pridobila poslovne prostore za svojo rabo, mi pa bomo z lastnimi močmi, delom, prizadevnostjo uredili pritličje. Stroški nas kot solastnike skupaj s solastnikom — (občino) seveda tudi bremenijo v naprej določenem deležu. Ti naši stroški, naš delež za obnovo doma, znašajo 130 000 DEM. Nosili jih bomo sami, četudi ta čas še ne vemo, kako bomo vsakoletno poravnali visok znesek — 1.750 000 SIT; toliko bomo morali skozi sedem let poravnati obveznosti vsako leto... Ob tem znesku se vprašujemo, kje in kako bomo zmogli sredstva za naše tekoče delo?

Ob tem se seveda ob zastarelem vozem parku, ko se za domžalske gasilce več desetletij ni vlagalo v vozila in ni posodabljalo opreme, postavlja vprašanje, kako bomo kos vse večji požarni ogroženosti in kopici nalog, ki jih pred nas postavljajo časi z mnogimi nevarnostmi. S ponosom nas navdaja podatek, da smo po or-

ganiziranosti v najbolj kakovostnem četrtem razredu, po požarni ogroženosti pa je naše območje med najbolj zahtevnimi območji. Ob tem povedanem pa žal za naše delo in potrebe ni ustreznega odziva...

Svoja več desetletij stara vozila (najstarejša ima častitljivih 27 let) vzdržujemo in popravljamo sami, z delom in prizadevnostjo pa prispevamo več, kot prispevajo nemara kjerkoli v prostovoljnih društvih za obstoj svojih društvenih okoliš... Več kot 40 požarov, različnih intervencij, vaj, nastopov, tekmovalij, drugih oblik izpopolnjevanj, številnih ukrepanj v povodnih in drugih incidentnih situacijah govori o tem, kako veliko in obsežno je naše delo.

Žal tudi ob natolcevanjih, da nam drugi gradijo naš gasilski dom, (na žalost niso resnični), ostajamo sami, prepuščeni svojim rokam, iznajdljivosti in svoji iniciativi...

Ker je tako in ker vemo, da nas vendarle podpirajo številni Domžalčani (to so pokazali tudi v nabiralni akciji in prispevkih za novo leto (za kar se jim lepo zahvaljujemo), vztrajamo na naši poti. Upamo, da bomo z gasilsko tmo in zagnanostjo v uresničitev zastavljenih ciljev na tej poti vztrajali še dolgo...

Naj vas ob vsem povedanem pozdravimo z našim običajnim, vendar zelo pomenljivim pozdravom »NA POMOCI!«

Predsednik PGD DOMŽALE
STANE KOVAČ ml.
ČLAN UO MIHA LENČEK

OBČINA DOMŽALE
SKLAD STAVBNIH ZEMLJIŠČ
NOVE OBČINE DOMALE

objavlja

JAVNI RAZPIS

ZA ODDAJO POSLOVNIH PROSTOROV V NAJEM

Predmet razpisa so:

poslovni prostori v objektu Ljubljanska 73, Domžale:

1. v pritličju s pov. 26,60 m²
- prostor s pov. 14,40 m²
- prostor s pov. 12,20 m²

Izključna višina najemnine za poslovne prostore je 20 DEM/m². Prostore je za poslovno dejavnost potrebno adaptirati. Prostore oddajamo za nedoločen čas s trimesečnim odpovednim rokom.

Ponudbe interesentov morajo vsebovati naslednje dokumente:

1. Izpisek sodnega registra za opravljanje dejavnosti oz. dokazilo o strokovni usposobljenosti za opravljanje dejavnosti.
2. Bonitetno poročilo Agencije RS za plačilni promet, nadziranje in informiranje (BON 1, BON 2, in BON 3), dokazilo o rednem plačevanju dajatev in prispevkov.
3. Predlog interesenta o najvišji ceni najemnine, ki jo je pripravljen plačati.

Ponudbe z označenimi dokazili od 1. do 3. naj zainteresirani pošljejo priporočeno na naslov: OBČINA DOMŽALE - SKLAD STAVBNIH ZEMLJIŠČ NOVE OBČINE DOMŽALE, Ljubljanska c. 69, Domžale S PRIPISOM »ZA JAVNI RAZPIS P.P. JUBLJANSKA 73 - NE ODPIRAJ!«.

Rok za oddajo ponudb je 15 dni od objave. Ponudbe bodo po preteku razpisanega roka komisiji oddane. Nepopolnih vlog komisija ne bo obravnavala. Prednost pri izbiri bodo imeli ponudniki, ki bodo ponudili plačilo najvišje najemnine.

Vse dodatne podatke v zvezi z razpisom dobite po telefonu št. 721-376.

Udeleženci razpisa bodo njegovem izidu obveščeni v 15 dneh po izbiri.

OBČINA DOMŽALE
SKLAD STAVBNIH ZEMLJIŠČ
NOVE OBČINE DOMŽALE

objavlja

JAVNI RAZPIS

ZA ODDAJO POSLOVNIH PROSTOROV V NAJEM

Predmet razpisa so:

poslovni prostori v objektu Kolodvorska 8, Domžale:

1. v I. nadstropju s pov. 50 m²
- obsegajo 2 pisarni ter hodnik
- s souporabo sanitarij in skupnih delov stavbe

Izključna višina najemnine za poslovne prostore je 20 DEM/m². Prostore oddajamo za nedoločen čas s trimesečnim odpovednim rokom.

Ponudbe interesentov morajo vsebovati naslednje dokumente:

1. Izpisek sodnega registra za opravljanje dejavnosti oz. dokazilo o strokovni usposobljenosti za opravljanje dejavnosti.
2. Bonitetno poročilo Agencije RS za plačilni promet, nadziranje in informiranje (BON 1, BON 2, in BON 3), dokazilo o rednem plačevanju dajatev in prispevkov.
3. Predlog interesenta o najvišji ceni najemnine, ki jo je pripravljen plačati.

Ponudbe z označenimi dokazili od 1. do 3. naj zainteresirani pošljejo priporočeno na naslov: OBČINA DOMŽALE - SKLAD STAVBNIH ZEMLJIŠČ NOVE OBČINE DOMŽALE, Ljubljanska c. 69, Domžale S PRIPISOM »ZA JAVNI RAZPIS P.P. KOLODVORSKA 8 - NE ODPIRAJ!«.

Rok za oddajo ponudb je 15 dni od objave. Ponudbe bodo po preteku razpisanega roka komisiji oddane. Nepopolnih vlog komisija ne bo obravnavala. Prednost pri izbiri bodo imeli ponudniki, ki bodo ponudili plačilo najvišje najemnine.

Vse dodatne podatke v zvezi z razpisom dobite po telefonu št. 721-376.

Udeleženci razpisa bodo o njegovem izidu obveščeni v 15 dneh po izbiri.

Obvestilo in vabilo lastnikom psov

Obveščamo vas, da Kinološko društvo Domžale tudi letos organizira tečaj za šolanje psov. To je izredna prilika, da pod strokovnim vodstvom izšolate svojega psa.

Tečaj se bo pričel v mesecu marcu in bo trajal do 21. junija 97, dvakrat tedensko v popoldanskem času. Šolanje bo potekalo na društvenem vadbšču za Šumberkom ob cesti Vir-Ihan. Po zaključku šolanja bodo organizirani izpiti, kjer bodo vodniki s svojimi psi lahko opravili delovni izpit, če bodo imeli ustrezno znanje. Za lastnike rodovniških nemških ovčarjev, ki bodo namenjeni za vzrejo, sporočamo, da mora za pridobitev vzrejnega dovoljenja imeti samec in samica izpit ISP - 1. Ta zahteva velja od 1. januarja 1996 dalje.

Šolanje poteka po naslednjih programih:

1. A - poslušnostne vaje za pse spremljevalce in pse reševalce
2. C - poslušnostne vaje, sledenje in obramba za športne in službene pasme
3. ISP - 1, IPO - 1 poslušnostne vaje, sledenje, napad in obramba za pse, namenjene za vzrejo (NO), športno dejavnost in osebno uporabo
4. Šolanje reševalnih psov za iskanje zasutih in pogrešanih oseb
5. AGILITY je namenjen vsem, ki se rekreacijsko, kasneje pa lahko tudi tekmovalno ukvarjajo s svojim psom. Ta vrsta športa je zelo primerna za mlade ljudi, ki so sposobni obvladati svojega psa, ta pa mora biti ubogljiv in pristojeviljiv.

VPIS v navedene tečaje bo v četrtek 3. marca 97 od 16. do 18. ure v domu društva za Šumberkom (na Viru pri semaforju desno v smeri Ihana), kjer boste tudi dobili vse druge informacije.

Kolikor želite izšolati psa za svoje osebne namene v našem društvu, vas vlijudno vabimo na vpis 3. marca 97.

KD Domžale
Komisija za šolanje

DOMŽALE, MENGEŠ, LUKOVICA IN MORAVČE

Program za preprečevanje nezgod v cestnem prometu

Poskodb in zastrupitve so huda skrb javnega zdravstva v Sloveniji, saj zaradi njih letno umre 1.900 ljudi. So prvi vzrok smrti otrok od 1. leta starosti dalje, mladostnikov in mlajših odraslih (do 44. leta starosti). Med vzroki so na prvem mestu samomori, takoj na drugem mestu pa smrti zaradi nezgod v cestnem prometu. Slovenija ima eno najvišjih stopenj te umrljivosti v Evropi.

Dolgo časa je prevladovalo stališče, da zaradi nenapovedljivosti in nepredvidljivosti nezgod njihovih posledic ni mogoče preprečevati. Razvoj teorije in na njeni osnovi praktičnih ukrepov pa je ta mit dobera omajal. V razvitejših državah sveta (ZDA, skandinavske države, Avstralija itd.) so dokazali, da je z učinkovitimi preventivnimi programi mogoče znatno zmanjšati število in teže poškodb zaradi nezgod.

Inštitut za varovanje zdravja RS je že leta 1992 začel razvijati Program za preprečevanje nezgod v cestnem prometu v občini Domžale (po novi lokalni samoupravi tudi v občinah Mengeš, Lukovica in Moravče).

Program temelji na teoretičnih principih varne skupnosti (Safe Community), ki so ga razvili in tudi najprej preizkusili na Švedskem. Ker so se tovrstni programi preprečevanja nezgod na krajšem nivoju izkazali za zelo učinkovite, jih je Svetovna zdravstvena organizacija priporočila svojim članicam. V programih sodelujejo prebivalci določene območja, in sicer pri določanju problemov, ki zadevajo varnost ter iskanju načinov za njihovo reševanje. Taki programi prav tako omogočajo uporabo znanja in sredstev, ki so na voljo v skupnosti, da bi zmanjšali število in teže poškodb

zaradi nezgod, poleg tega pa spodbujajo prebivalce, da uspešno prevzamejo odgovornost za svojo varnost.

Na Inštitutu smo se odločili za preprečevanje nezgod v cestnem prometu, po posebnih kriterijih pa smo izbrali občino Domžale.

Program je predvsem izobraževalen, predvideva pa tudi manjše spremembe okolja. Usmerjen je na vse udeležence v prometu - predšolske in šolske otroke, voznike, pešce in prometne policiste. V njem sodelujejo vzgojnovarstvene organizacije in šole na območju občin Domžale, Moravče, Mengeš in Lukovica, prometna policija, zdravstvene organizacije, Svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu. Koordinatorici pa pri izvedbi programa pomagata skupina, ki jo sestavljajo predstavniki nekaterih omenjenih institucij.

vozil, tisti pa, ki bodo vseeno vozili po teh cestah, bodo morali voziti počasi in previdno. Predlagajo pa, da se vse preglede in tiste, ki ne ustrezajo, popravi in zagotovi enakomeren naklon.

Glede na dosedanje dobre izkušnje bo Občina Domžale na osnovi pridobljenih strokovnih projektov nadaljevala z ukrepi za umirjanje prometa, in sicer na naslednjih ulicah: Domžale: Kettejeva ulica in Prešernova ulica; Pelechova v Radomljah ter Cesta pod hribom, Mlakarjeva ulica in Kidričeva ulica v Trzinu, naročene pa so tudi nekatere druge študije.

STROKOVNJAKI SO ZA PROTIHITOSTNE OVIRE

Za počasnejšo in previdnejšo vožnjo

»Na podlagi vseh analiz smo mnenja, da so bili ukrepi pravilni in na pravih mestih in dosegli svoj namen, zato ne vidimo razloga, da pristojni organ ne bi izdal uporabnega dovoljenja,« so v Poročilu o učinkovitosti ukrepov umirjanja prometa v občini Domžale zapisali sodelavci Prometnotehniškega inštituta Fakultete za gradbeništvo in geodezijo v Ljubljani.

V omenjenem poročilu so ocenjevali ukrepe (grbine, bamperje) na Rojski, Slamnikarski, Krakovski in Cankarjevi ulici v Domžalah. Skupno vsem tem ulicam je, da imajo dostop do stanovanjskih predelov, delovnih mest, trgovin, šol, itd., obenem pa predstavljajo tudi nekakšne bližnjice. Na teh ulicah so udeleženci v prometu pred izvedbo ukrepov dosegali precej visoke hitrosti, ki so se po izvedbi ukrepov bistveno znižale, in sicer: na Rojski od povprečno nad 60 km/h, ni pa bilo malo voznikov, ki so vozili več kot 80 km/h, na 34 do 42 km/h; na Slamnikarski so po izgradnji grbin povprečne hitrosti 5 do 40 km/h padle na 31 km/h, na Krakovski in Cankarjevi pa so se hitrosti od 35 do 40 km/h po izvedbi ukrepov spustile pod 30 km/h.

Strokovnjaki ugotavljajo, da so obstoječi ukrepi - grbine oz. platoji - učinkoviti, saj so dosegli svoj cilj - prometne površine spremenili tako, da se bo zmanjšal promet motornih

PRVI REZULTATI SO TU

Laserski radar meri

Polijska postaja Domžale je posredovala rezultate laserskega merilnika hitrosti, ki so ga lani kupile vse štiri občine z območja nekdanje občine Domžale.

Radar so policisti na območju Občine Domžale skupno uporabljali 210 ur na 313 mestih in pri tem obravnavali v letu 1996 skupaj 1787 kršiteljev, izmerjenih hitrosti voznikov pa je bilo približno petkrat toliko. Od 1787 kršiteljev je bilo mandatno kaznovanih na kraju prekrška 849 kršiteljev, 762-tem pa so bili izdani plačilni nalogi, ker kazni niso plačali. Zaradi več kot 30 km/h prekoračene hitrosti je bil zoper 176 kršiteljev podan predlog sodniku za prekrške.

Na območju občine Domžale so laserski merilnik hitrosti največkrat uporabljali v Prešerjeh, Homcu, Jaršah, Radomljah, na Škrjancem, v Ihanu, Trzinu (Mengeška cesta), Dragomlju, Domžalah (Ljubljanska cesta pri Termitu ter Savska cesta) ter na Viru. Ob začetku šolskega leta pa so z laserskim radarjem merili hitrosti v okolici osnovnih šol in vrtcev.

Glede na vsakodnevne dogodke, ki kažejo na to, da je prevelika hitrost še vedno najpogostejši vzrok prometnih nesreč, bo Policijska postaja Domžale tudi v letu 1997 tej problematiki namenila posebno skrb.

SPREHOD MEĐ ZDRAVILNIMI ZELIŠČI

Kamilica (Matricaria chamomilla)

Njeno latinsko ime izhaja iz besede matrix - maternica, kar pomeni, da ima blagodejen vpliv na maternico. V Sloveniji ima veliko ljudskih imen, kot na primer: gamilica, gomilica, gomoljica, hermanek, kamilca, kamilca, materinik, maternjak, rumenek,....

Kamilica je enoletna, 15 do 50 centimetrov visoka rastlina z vejnatimi, pokončnimi stebli. Njeni listi so večkratno presasto razdeljeni, njihovi najtanjši lističi so tenki kot las. Cvetovi so v koskih. Peclji koskov so razbrazdani in na koncu votli. Votlo je tudi stožčasto cvetišče, cvetni koski imajo bele obrobne cvetove.

Kamilica cveti od maja do septembra. V tem času tudi nabiramo njene cvetove. Nabiramo jih vedno zelo skrbno in le v sončnih dneh. Posušijo jih kar najhitreje, najbolje v senci. Hranimo jih v suhih prostorih.

Zdravilne učinkovine kamilice so: hlapna olja (med njimi azulen), rutin in drugi flavoni, valerijska kislina, kumarini, tanini, salicilati.

Kamilica ima zelo značilen, dišaven, eteričen vonj. Iz kamilice pridobivajo tudi zelo dragoceno eterično olje temnomodre barve.

Ta drobna, skromna cvetica ima tako številne zdravilne lastnosti, da ji nekateri rečejo kar zelišče za vse težave. Tudi znanstveno je dobro raziskana. Njena znanstvena uporaba se v glavnem sklada z uporabo v ljudskem zdravilstvu.

Kamilico uporabljamo zelo različno in sicer: njen poparek, tinkturo, mazilo, eterično olje. Lahko pa s kami-

licami napolnimo tudi plateno blaznjo, katero imamo za večkratno uporabo. Uporabljamo jo tako, da jo segrejemo (npr. na radiatorju) in toplo polagamo na boleč trebuh, npr. pri vnetju mehurja.

Kamilični poparek pripravimo iz ene do dveh čajnih žličk zdrobljene gela zelišča na skodelico vode. Pitje kamiličnega poparka priporočamo pri vseh trebušnih težavah in bolečinah.

Uspešno blaži črevesne krče, bolečine v želodcu, kot tudi ženske težave. Pijemo ga še pri živčnih težavah, razdražljivosti, nemiru, nespečnosti, duševni preutrujenosti.

Pri vnetjih v ustni votlini in grlu pomaga grganje kamiličnega poparka. Močnejši poparek ali prevretek lahko uporabimo za kopel. Lahko tudi kot celotno kopel pri bolečinah in krčih ter za pomiritev in krepitev. Deluje tudi kot izredno dober naravni deodorant. Pri vnetju mehurja in pri ženskih vnetjih pa si pripravimo sedežno kopel.

Kamilični poparek uporabljamo še za obkladke pri kožnih vnetjih, opeklinah, bolečinah. Lahko pa si z njimi izpiramo tudi vnete oči, ki jih hitro pomiri.

Za še boljši učinek pa si lahko pripravimo mešanico za obkladke in izpiranje oči. Za en liter vode potrebujemo: 1 ščepec plavice (cvetov), 1 ščepec slezenovca (cvetovi), 1 ščepec rdeče vrtnice (cvetni listi) in 2 glavič kamilice.

Kamilični poparek uporabljamo tudi za inhalacije pri zdravljenju naha da in astme ter za osvežitev kože in odstranitev ogrcev.

Če imamo občutljivo kožo, lahko kamilični poparek uporabljamo tudi za umivanje obraza, kar bo kožo pomirilo.

Kamilično mazilo pa predpisujejo pri žuželčnih pikih, manjših ranah ter srbjenju.

Torej naj v vaši shrambi vedno diši tudi po kamilicah, saj jih lahko uporabimo za marsikaj.

MARIJA KONCILJA

Cilji programa so predvsem zmanjšanje števila nezgod v cestnem prometu na območju navedenih občin. Izkušnje pri izvedbi programa pa nam bodo rabile za oblikovanje modela, ki ga bo mogoče uporabiti tudi v drugih slovenskih občinah.

V okviru programa smo najprej analizirali demografske in socio-ekonomske značilnosti ter proučili, kako je z zdravstvom prebivalcev bivše občine Domžale. Zelo pomembno je bilo tudi, da zvemo, kaj prebivalci vedo in kako se vedejo v prometu. V ta namen smo anketirali približno 2.000 prebivalcev občine Domžale, in sicer: predšolske, šolske otroke, voznike, pešce in prometne policiste. Izsledke raziskav bomo predstavili v naslednjih številkah Slamnika.

Podatki, ki smo jih zbrali, so nam v veliko pomoč pri oblikovanju akcijskih programov, ki bodo namenjeni posameznim kategorijam udeležencev v prometu.

Načrtujemo, da bomo v spomladanskih mesecih izvedli program za preprečevanje nezgod v cestnem prometu, ki bo namenjen predšolskim otrokom.

Koordinatorica programa: SONJA BORŠTNAR

DRUŠTVO IZGNANCEV DOMŽALE OBVEŠČA

Naše delo v letu 1997

Kot smo vam obljubili, nas najdete tudi v tokratni številki SLAMNIKA, kjer vam bi radi na kratko predstavili nekatere teze ZAKONA O VOJNI ODŠKODNINI ZARADI IZGONA, IZGUBE ŽIVLJENJA, POŠKODOVANEGA ZDRAVJA, ODVZETE PROSTOSTI IN PREMOŽENJA.

Iz teze, ki smo jih prejeli od Društva izgnancev Slovenije, bo do povračila vojne škode upravičen vsak Slovenec, ki je bil prisilno izgnan v letih 1941-1945 ali je pobegnil pred izgonom ali bil rojen v izgnanstvu in mu je okupator zasegal ali uničil premočje in nepremično premoženje ter povzročil fizično in psihično trpljenje, odvzel svobodo in ga izkoristil kot poceni delovno silo ter onemogočil osnovno kvaliteto življenja.

Odškodnino bo mogoče dobiti zaradi naslednjih krivic:

- za odvzeto in uničeno premočje in nepremično premoženje,
- za prisilni izgon, posledic na zdravju in počutju zaradi fizičnega in psihičnega trpljenja
- doživljenska mesečna renta glede na čas, preživet v izgnanstvu
- zaradi izgube življenja v izgnanstvu.

Vojna odškodnina se bo po sprejemu zakona lahko izplačala na osnovi pravomočne odločbe; ta bo izdana na osnovi posebne zahteve, ki jo bodo upravičenci lahko vlagali pri pristojnih organih. Vlogo z vsemi prilogi za uveljavljanje vojne škode mora upravičenec oddati v šestih mesecih po sprejemu zakona.

Hkrati DRUŠTVO IZGNANCEV DOMŽALE obvešča vse svoje člane naročnike VESTNIKA, da bodo le-

Naše nevarne ceste

Vsako leto zgubimo 500, večina mladih ljudi na vseh najvarnejših cestah Slovenije, ki so dolge ca 5.000 km ali na vsakih 10 km enega človeka letno. Ob cesti Ljubljana-Zagreb in še kje bi morali kot humano prebivalstvo zgraditi na posameznih točkah ob tej cesti že kar lokalno pokopališče.

Od leta 1958, ko smo to cesto zgradili, pa do danes, t. j. devetindeset let, je na tej cesti leto za letom vedno več nesreč z avtomobili, tovornjaki, avtobusi, motorji itd. Vozniki, predvsem tuji, vse prekmalu spregledajo, da je to le navadna dvopasovnica, da je ravno zaradi tega vsako prehiteneje zavestna vožnja v nesrečo ali celo v smrt. To opozorilo bi moralo veljati še predvsem domačim voznikom, ti pa bi morali biti zgled tujcem.

Živimo v času, ko je vsa Slovenija zaradi prometnih razmer popolnoma zrevolucionirana, ko hočemo preko noči zgraditi gorenjsko, stajersko, dolensko, koprsko, goriško, obalno, zasavsko, savinjsko, sotolsko, keltsko pa še in še ter sedaj še prekmursko avtocesto, ko smo Italiji, Hrvaški, Madžarski in Avstriji obljubili, da bomo pre-

ko naše države zgradili še boljše ceste na pa tudi železnisko povezavo med Italijo in Madžarsko, med Italijo in Reko, med Italijo in Istro, med Nemčijo in Avstrijo proti Zagrebu in Orientu. Kje so tu šele problemi Tolmina, Zassavja, Brkinov itd.

Slovenci! Vzemimo vendar na znanje, da so to za Slovenijo cestno-prometni problemi, ki resnično zahtevajo podrobno strokovno, gospodarsko, tehnično, ekološko presojo in veliko razumevanje ter izrazito politično in lokalistično, zavestno in strpno obnašanje. Pravilno je, da vsi podpiramo ministra za promet. Ta prepričljivo pojasnjuje republiškim poslancem, kaj naj gradimo najprej s tako vedno bolj omejenimi sredstvi.

Slovenija mora kot celota razumeti, da prometni minister z vso republiško cestno elito ne more več zgraditi in da zato prosi vse uporabnike prometa v Sloveniji, da ga na vsej črti podprejo pri zbiranju čistih, dodatnih, državljskih, namenskih sredstev za hitrejšo financiranje novih in vzdrževanje starih cest. Cesta je standard družbe, ki ga bomo uživali vsi uporabniki. Le tako bomo znižali 500 mrlicev letno na svetovno številko ca 80.

Ta strašni krvni davek naj nas trajno opozarja, da moramo letno več zgraditi, manj govoriti in bolj osebno namensko akcijo podpreti.

Vzporedno z državnimi proračunskimi sredstvi bi morala sedaj tudi vsa lokalna gospodarska podjetja in vse lokalne občine z novimi, namenski, dodatnimi sredstvi zavestno in nesebično podpreti vse strokovne programe državne cestne uprave, s poudarkom na izrazite državne lokalne potrebe.

To naj bo spodbuda in pomoč državnim cestni upravi, da premostimo ta težka leta tja »do leta 2000«.

CIRIL STANIČ

Krajevna skupnost Dob v letu 1997

Krajevna skupnost Dob je v svojem glasilu HRAST predstavila vsem krajanom program dela za leto 1997; tega na kratko povzemam tudi za vse druge bralce, ki jih zanima, kaj vse se bo dogajalo v tej krajevni skupnosti.

Nadaljevala se bo gradnja kanalizacijskega omrežja Česenik-Turnše; to pomeni nadaljevanje investicije, za katero krajanje tega območja že več let plačujejo samoprispevek.

S pomočjo tega pa modernizirajo tudi ceste v novem delu Doba, kjer naj bi preplastili Župančičevo cesto, v programu pa je tudi rekonstrukcija Aškerčeve ulice, del ceste Turnše-Radomlje, boljše asfaltirane ceste pa naj bi dobili tudi na območju Žej in Trojice. KS načrtuje še 100 m novih muld ter popravilo nekaj deset metrov pločnikov. Ob vseh novih cestah pa tudi drugod bodo nadaljevali gradnjo javne razsvetljave, posebno skrb pa bo KS namenila tekočemu vzdrževanju nekategoriziranih cest, v glavnem v višje ležečih predelih KS

Dob (Brezovica, Žeje, Sv. Trojica).

Z načrtovano rekonstrukcijo potoka Hudo Skozi Dob, h kateri naj bi del sredstev prispevalo tudi pristojno ministrstvo, naj bi zagotovili večjo prometno varnost na močno zoženi cesti, po kateri vsak dan v bližnjo šolo odhaja več sto učencev.

Precej finančnih sredstev bo KS namenila izdelavi novih načrtov ter projektov za investicije, velika želja vodstva pa je, da čimprej pridobi zaziadani načrt industrijske cone Želodnik, ki bi jo radi usposobili za neoporečne dejavnosti obrti in podjetništva.

Svoje načrte imajo tudi vedno uspešna društva, ki bodo ob redni dejavnosti poskrbela tudi za vzdrževanje in posodobitev objektov. Pri tem naj omenim nadaljevanje urejanja Športnega parka Dob, z ureditvenimi deli pa bodo nadaljevali tudi člani Kulturnega društva Jožef Virk Dob.

Leto 1997 naj bi za Krajevno skupnost Dob pomenilo tudi začetek dejavnosti za razširitev pokopališča v Dobu. Glede na to, da na dobsko pokopališče svoje umrle pokopavajo tudi krajanje krajevnih skupnosti Vir in delno tudi Krtina, vodstvo KS pričakuje skupno sodelovanje vseh treh krajevnih skupnosti ter primeren finančni delež občine Domžale.

V. V.

Dve različni

Kdaj enotni obrazci za položnice?

Prijazne uslužbenke v bankah pa pišejo, pišejo, pišejo, da »prave« obrazce na-rišejo, rišejo, rišejo.

Izjalovitev

Kje so upajoči zlati časi, ko na Rosko cvetje je nosila. Janša je ostal na pravi trasi (se Spomenka je izjalovila).

FRANCE CERAR

Opravičilo

Na 15. strani januarske številke je v prispevku TINE KOS: KNEZ KOCELJ pomotoma izpadel podatek, da je to vzelo iz Slovenske čitanke za srednje šole iz leta 1939.

Na 24. strani je v epigramu naslov knjige Pod svobodnim soncem pomotoma natisnjen z malo začetnico.

UREDNIŠTVO

OBVESTILO

Kinološko društvo Adam Ravbar

vabi k vpisu v splošno mladinski tečaj osnovnega šolanja psov, ki bo 25. februarja ob 17. uri na Kopaliski 4 (Dom športnih organizacij Domžale poleg Repovža).

Cena tečaja je 12.000 SIT.

Informacije na telefon: 714-964, 716-117

Za vse dovolj kvalitetne pitne vode

Voda, ki jo pijemo prebivalci Občine Domžale, je po mnenju g. Jožeta Duhovnika, direktorja Komunalno stanovanjskega podjetja Domžale, ki pokriva to področje na našem območju, v mejah normale. S stanjem pa nismo zadovoljni, zato Občina Domžale zlasti v zadnjih letih namenja za ureditev tega področja več finančnih sredstev. V letu 1996 je bilo za to področje zagotovljenih blizu 100 mio SIT, v letošnjem letu pa se predlaga 70 mio SIT. Kako so bila oz. bodo porabljena ta sredstva, sem povprašala g. Jožeta Duhovnika.

Občina Domžale se oskrbuje z vodo na treh območjih:

Črpališča na domžalsko-mengeskem polju, ki pokrivajo 60% potreb (sredinski del občine); vodovodni sistem Črni graben za vzhodni del: Dob, Sv. Trojica, Žetje (20%); sistem Kolovec: črpališči Radomlje in Nožice - 20% potreb.

Stalni nadzor nad omenjenimi vodnimi viri je pokazal, da je kvaliteta vode najslabša na območju črpališča Radomlje in Homec, zaradi aktivnega poljedelstva v zadnjih desetletjih pa se slabša tudi kvaliteta vode na območju domžalsko-mengeskga polja, saj so zaradi uporabe umetnih gnojil v porastu nitrati v vodi.

Prav zaradi tega je Občina Domžale ob koncu leta naročila Projekt o pregledu stanja tal v Občini Domžale, katerega rezultati bodo pokazali naravno stanje snovi v tleh in tudi povšane vsebnosti elementov in s tem stopnjo onesnaženosti, hkrati pa bodo osvetlili dejansko stanje onesnaženosti tal in s tem omogočili planiranje nadaljnjega razvoja občine. V istem času je bila podpisana tudi Pogodba za izdelavo podatkovne baze kakovosti pitne vode v Občini Domžale, ki

bo pokazala stanje tega elementa okolj in občina bo lahko v primeru prekomerne onesnaženosti ustrezno ukrepala.

Z namenom, da bi prav vsem v občini zagotovili dovolj zdrave pitne vode, sta se Občina Domžale in Komunalno stanovanjsko podjetje odločila za celovito sanacijo in obnovo vodovodnega omrežja. Tako so bili za izboljšanje vodovodnega sistema izvedeni naslednji ukrepi:

za severni del občine so se na območju Kolovca izdelane štiri vrtnice v dolomitnih slojih. Iz njih bomo pridobivali cca 40 do 45 l zdrave pitne vode v sekundi. Ko bo ta sistem aktiviran, bodo vsi objekti na tem območju: zajetje Kolovec, črpališči Radomlje in Nožice v celoti izključeni iz sistema vodooskrbe in tako se bo celotni severni del občine oskrboval iz novozgrajenega črpalisknega sistema Kolovec. V občinskem proračunu za leto 1996 je bilo v ta namen pripravljenih 44 mio, iz katerih se bodo zgradila štiri črpališča ter izvedla povezava 1 do vodohrama »Kolovec«. Vsa dela bodo končana do junija 1997. Za zamenjavo vseh cevovodov na tem območju bi potrebovali 150 mio SIT. S temi sredstvi bi dokončali vsa dela z zvezi z oskrbovalnim sistemom na Kolovcu in zagotovili, da bomo pili res kvalitetno pitno vodo, saj je voda iz dolomitnih slojev na tem območju enake kvalitete, kot se črpa iz črpališča »Zlata kaplja«. V letošnjem letu je v proračunu predlaganih za ta sistem 20 mio SIT, del sredstev pa bo občina skušala pridobiti tudi preko razpisa republiškega ekološkega sklada, kamor je že bila poslana vloga.

Vodo, ki jo dobivamo iz črpalisk domžalsko-mengeskga polja iz globine 50 metrov (gramozni sloji), bomo izboljšali z mešanjem vode iz dolomitnih slojev. Raziskave so pokazale,

da je pri mešanju obeh voda v razmerju 50:50 zagotovljena takšna kvaliteta pitne vode, kot jo predvidevajo smernice »Evropske skupnosti« za vodooskrbo prebivalstva. V ta namen bo na domžalskem polju narejena vrtna v globini 110 metrov v dolomitne sloje. Na osnovi predhodnih raziskav se bo v letu 1997 pristopilo k izdelavi 2 vrtn v dolomitne sloje v globini 110 metrov. Vrednost investicije je 12 mio SIT. Vendar to ne bo dovolj, saj bomo za zagotovitev 70 do 75 l vode v sekundi, kolikor jo potrebujemo za mešanje, morali zgraditi štiri do pet vrtn. Istovrstno na tem vodovodnem sistemu poteka sanacija vodovodnega omrežja.

Tako se je pričela gradnja vodovodne zanke Domžale, katere namen je, da bo v vsaki točki na tem sistemu možen dovod iz dveh smeri in s tem onemogočeno nihanje tlakov na teh območjih in zagotovljena tudi potrebna količina požarne vode. V letu 1996 na kraku Trzin - AS Domžale zamenjanih cca 1100 metrov salonitnih cevi s cevmi iz lahke litine (ductill). Skupaj je bilo v ta namen v letu 1996 porabljenih 20 mio SIT. V letu 1997 je načrtovano nadaljevanje gradnje južnega dela od AS do Štude v skupni dolžini 1100 m in v vrednosti 15 mio SIT. Istovrstno izvajalec del na osnovi hi-dračnega izračuna vgrajuje tudi ustrezno povečan profil novih cevi.

Za vzhodni del občine, ki pitno vodo dobiva iz sistem Črni graben, se načrtuje, da se bodo na območju poteka trase AC Blagovica - Prevoje cevovodi zamenjali z novimi in povečanimi profili. S tem bodo odpravljene tudi vsako leto ugotovljene napake (pokanje salonitnih cevi), predvsem v močvirnatih območjih. S tem se bo povečala stabilnost sistema in izboljšala tudi oskrba območja, ki ga ta sistem pokriva v delu občine Domžale.

Z uspešnim dokončanjem sanacije celotnega vodovodnega omrežja bosta Občina Domžale ter Komunalno stanovanjsko podjetje Domžale zagotovila ustrezno oskrbo vseh prebivalcev z zdravno pitno vodo. Pri tem pa prosita vse občane, po katerih območjih sanacija vodovodnega omrežja poteka, da pri sanaciji sodelujejo in z razumevanjem in strpnostjo proti primerni odškodnini odstopajo zemljišča. Le na tak način bodo lahko vsi sanacijski ukrepi izvedeni v skladu s sprejetim programom - v dobro vseh prebivalcev Občine Domžale, ki želi jo piti kvalitetno in zdravo pitno vodo.

VERA VOJSKA

Rak jajčnika

Rak je še vedno diagnoza, ki nas prestraši. Strah nas je bolečin in smrti. Velikokrat v življenju že ob manjši nevarnosti pomislimo, kaj če imamo raka. Pa vendar je resnica drugačna. Prognoza tega obolenja se je spremenila; na to je vplivala predvsem zgodnja diagnostika in nove možnosti v terapiji.

Manj uspeha pa imamo v zdravljenju raka jajčnikov. Kljub razvoju kirurgije, radioterapije in kemoterapije se stopnja umrljivosti zaradi te bolezni v zadnjih dvajsetih letih ni spremenila. Zaradi svoje lege, jajčniki leže namreč prosto v mali medenici levo in desno ob maternici, se prve težave javljajo šele takrat, ko je bolezen že napredovala.

Največ uspeha imamo pri tistih oblikah raka, kjer je mogoče odkriti predstopnjo. Tako je z rednimi kontrolami brisa materničnega vratu možno odkriti predstopnjo raka na materničnem vratu. Terapija je enostavna in zelo uspešna. Kadar imamo možnost, da s preprostimi, neagresivnimi posegi lahko iščemo spremembe in jih znamo tudi zdraviti, uvedemo screening. Screening je torej test-preiskava, ki jo delamo na opredeljeni skupini ljudi (npr: otoci, žene, nosečnice...) z namenom odkriti kakšno bolezensko stanje na taki stopnji, da lahko uspešno preprečimo slabšanje zdravja ali celo omogočimo popolno ozdravitev. Tako lahko uvedemo preventivne programe in z njimi izboljšamo zdravstveno stanje prebivalstva.

Screeninga za odkrivanje raka jajčnikov še nimamo. Zavedamo se, da je bolezen sicer redka, vendar zelo zahrbtna in nevarna. Še do nedavnega je bila edina možnost palpacijske tipanje predela jajčnikov preko trebušne stene. Z uporabo ultrazvoka, predvsem transvaginalne

ga pristopa, to je z uvajanjem ultrazvočne sonde v nožnico, se je pojavila možnost videti jajčnike in spremembe na njih. Ultrazvočna diagnostika je v marsičem pomenila napredek. Danes z ultrazvokom gledamo normalne spremembe, ki se vsak mesec dogajajo v jajčnikih, kontroliramo stimulirane cikluse, spremljamo bolezenske spremembe. Morda je ravno ultrazvočna diagnostika povzročila tudi nekaj zmede. Zelo pogosto se srečujemo z diagnozo ciste na jajčniku. Marsikatera žena je zaradi tega v skrbeh. Vendar pa je pojavljanje cist na jajčnikih lahko normalen pojav in predstavlja le normalno delovanje jajčnika. Večina cist, ki jih v enem ciklusu najdemo, v drugem ciklusu izgine. To so ciste, ki niso nevarne in ne potrebujejo zdravljenja. Cista na jajčniku torej še ne pomeni preplaha. Potrebna je kontrola po presoji ginekologa.

Z ultrazvokom lahko določimo, ali je sprememba cistična ali solidna, določimo velikost in s slednjem le-te rast spremembe. Oblika same spremembe je pomemben člen v verigi postavljanja diagnoze. Za samo terapijo, ki je pri rakavih spremembah drugačna kot pri nerakavih, pa bi potrebovali še kakšen znak. Danes poznamo tumorske markerje, snovi, ki jih najdemo v krvi preiskovanca in nam pomagajo razločevati, ali je bolezen rakava ali ne. Kontrola teh snovi se je izkazala pomembna predvsem za sledenje bolezni. Po končani kirurški terapiji, radioterapiji ali kemoterapiji s pomočjo teh markerjev sledimo bolezni.

Kot najbolj obetavna pa se v zadnjih letih kaže transvaginalna ultrazvočna preiskava s pomočjo barvnega in pulznega DOPPLERJA. To je preiskava, ki je usmerjena na

ugotavljanje sprememb na ožilju. Vemo, da nobena celica ne preživi brez kisika in hranilnih snovi, ki jih vsaki celici dovaja kri. Vsako tumorsko tkivo, ki zraste več kot 3 cm, potrebuje dodatne žile, po katerih dobiva kisik in hranilne snovi. Novonastale žile se drugače obnašajo kot predhodne-preeksistentne žile. Tumorske žile v steni nimajo mišičnih vlaken, kar omogoča hitrejši in obilnejši pretok krvi in tako bogato oskrbo tumorske tvorbe s kisikom in hranilnimi snovmi ter posledično hitro rastjo tumorja. Novonastale žile nimajo urejenega poteka, temveč so mnogoštevilne in neurejene. Ravno merjenje pretoka krvi skozi te novonastale žile in prikaz njihove neurejenosti in netipične lege omogočajo popolnejšo diagnostiko. Na osnovi številnih študij po celem svetu danes vemo, katere so mejne vrednosti pri dobljenih rezultatih. Tako imamo mogoče pred sabo preiskavo, ki bo omogočila odkrivanje raka jajčnika v zgodnji fazi in tako povsem spremenila prognozo bolezni.

Ne gre torej za iskanje predstopnje, ampak iskanje zgodnje oblike raka na jajčniku in tako izboljšanje prognoze. Kasna diagnoza je glavni razlog za slabo prognozo.

In kdaj je preiskavo priporočljivo delati? Premalo vemo o vzrokih te bolezni. Zato je verjetno tako težko odkriti predstopnjo. Ne vemo, ali in kdaj se lahko nenevarna cista spremeni, ne vemo, ali so mejnomaligne oblike predstopnja raka. Kar danes vemo, je to, da se bolezen pogosteje pojavlja v isti družini in pogosteje v starejši populaciji. Priporočljivo je torej pregledovati žene, stare nad 45 let enkrat letno, žene s pozitivno družinsko anamnezo pa že od 30-tega leta enkrat letno. Ravno tako je priporočljivo z barvnim DOPPLERJEM kontrolirati tudi vse cistične spremembe, ki ob kontroli ne izginejo.

Pred sabo torej nimamo novega screeninga, vsaj za zdaj še ne. Še vedno je ostalo nekaj nerazrešenih vprašanj. Vendar pa je barvni DOPPLER gotovo najboljša od dosedaj znanih diagnostičnih metod, ki nam pomaga pri odkrivanju zgodnjih oblik raka jajčnikov.

dr. KSENIJA IVANUŠA ŠELIH

Krvodajalska akcija 1997

Krvodajalce iz občin Domžale, Menges, Moravče in Lukovica vabimo na krvodajalsko akcijo, ki bo potekala na tem področju dne 04., 05., 06., 07. in 10. marca 1997.

Z vabilom se tokrat osebno obračamo na vas, da se v dneh krvodajalske akcije MAREC 97 pridružite vsi, ki ste zdravi, stari nad 18 let in želite ozdraviti sočloveka. Plan akcije je poslan tudi vašim podjetjem, ustanovam, zavodom, v katerih ste zaposleni in imate večjo možnost izbire prijave, plan akcije je objavljen v časopisu SLAMNIK IN MENGŠANU.

V okoljih, kjer živite, vas bodo tudi obiskali aktivisti Krajevskih organizacij RK in vas povabili, da se skupno z njimi udeležite akcije.

Dajanje krvi je izraz visoke humanosti in zavesti pomagati človeku. V razvitih družbah naj bi vsak zdrav človek v starosti nad 18 let daroval kri nekajkrat v življenju. Tako se zagotavlja zdravstvu dovolj tega nenadomestljivega zdravila ob vsakem času.

Krvodajalci in krvodajalke boste kri darovali na ZAVODU ZA TRANSFUZIJO KRV V LJUBLJANI, ŠLAJMARJEVA 06.

Organizirani bodo prevozi iz vseh krajev Občin (Menges, Lukovica, Moravče). Plani prevozov so tudi dostavljeni vašim podjetjem, ustanovam, kjer ste zaposleni, ter aktivistom RK v vaših bivalnih okoljih.

OPOZORILO!!!

Dodatno smo organizirali še prevoze v Ljubljano vsak dan krvodajalske akcije ob 6. in 9. uri dopoldan na avtobusni postaji Domžale. (Posebno označeno vozilo Zavoda).

Pred darovanjem krvi boste zdravniško pregledani. Prosimo vas, da na ta dan ne zajtrkujete nič mastnega, tu

di ne mleka ali mlečne kave. Pa vendar ne bodite tesni, zajtrkujte čaj, kruh z marmelado ali sadje.

Po odvzemu krvi si postrezite v samopostrežni jedilnici zavoda z jedili po svojem okusu in popijte veliko limonade, soka ali čaja.

Če se ne veste, spoštovane krvodajalke in krvodajalci, imate vsi, ki ste darovali kri že več kot desetkrat, pust pri dodatnem zdravstvenem zavarovanju.

Za vašo udeležbo se vam že vnaprej zahvaljujemo!

RDEČI KRIŽ DOMŽALE

45. Center za socialno delo	3	8.00	pred občino
46. Skupnost osnovnih sol	3	8.00	pred občino
47. Sodnik za prekrške	3	8.00	pred občino
48. Osnovna šola Olge Avbelj	3	8.00	pred občino
49. AGROEMONA	10	8.00	pred občino
50. Kmet. zadruga EMONA	20	8.00	pred občino
51. Zav. skupnost TRIGLAV	10	8.00	pred občino
52. Centralna čistilna napr.	5	8.00	pred občino
53. KS RK ZLATO POLJE	20	8.45	Obrše

PETEK 07.03. 1997

1. TOSAMA Vir	50	6.00	pred podjetjem
2. HELIOS Oljama	20	6.00	pred podjetjem
3. Zdravstveni dom Domžale	15	7.00	pred ZD
4. AVTOSERVIS Domžale	20	7.00	pred podjetjem
5. TOKO Domžale	40	8.00	pred podjetjem
6. TERMIT Domžale	5	8.00	pred upravo
7. EMONA farma Ihan	20	8.00	pred podjetjem
8. TERMIT Ihan	15	8.00	pred podjetjem
9. KO RK Ihan	10	8.00	pred trgovino
10. EMONA obrat Pšata	15	8.00	pred obratom
11. UNIVERSALE Domžale	30	8.00	pred podjetjem

PONEDELJEK 10.03. 1997

1. HELIOS KOL. IN DOMŽALE	50	6.00	pred podjetjem
2. INDUPLATI Jarše	50	6.00	pred podjetjem
3. ŽITO Vir	5	6.00	pred podjetjem
4. KO RK Vir	20	6.00	pred podjetjem
5. LIP Radomlje	20	7.00	pred podjetjem
6. INDUPLATI obrat Radoml.	10	7.00	pred podjetjem
7. KO RK Radomlje	20	8.30	pred gost. Špom
8. Osnovna šola Radomlje	5	8.30	pred gost. Špom
9. PLASTENKA Rova	10	8.30	pred podjetjem
10. KO RK DOB ŽEJE	10	8.00	avt. postaja
11. Osnovna šola Dob	5	8.00	avt. postaja
12. Elektro podj. Podrečje	5	8.00	avt. postaja
13. Gostišče Konjšek	15	8.00	avt. postaja
14. KO RK Blagovica	15	8.15	avt. postaja
15. KS Česnjice	5	8.15	avt. postaja
16. KO RK Lukovica	15	8.15	pred Zadr. domom
17. Osnovna šola Brdo	10	8.15	pred Zadr. domom
18. MOJCA Lukovica	20	8.15	pred podjetjem

OPOZORILO!!!

PODIJETA, USTANOVE, ZAVODI, KI IMATE V PLANU VEČ KRVODAJALCEV, JE DANA MOŽNOST, DA POŠLJETE KRVODAJALCE V VSEH 5 DNEH AKCIJE.

ZA PREVOZE NAM MORATE SPOROČITI!!

DODATNO SMO PRIPRAVILI ŠE:

VOZILLO ZAVODA BO V VSEH DNEVIH ČAKALO IN VOZILLO Z AVTOBUSNE POSTAJE DOMŽALE OB 6. IN 9. URI.

OBMOČNA ORGANIZACIJA
RK DOMŽALE

KRVODAJALSKA AKCIJA 1997 — MAREC

zap. št.	plan število	ura	zbirno mesto
TOREK 04. 03. 1997			
1. Induplati obrat Peče	10	7.30	pred obratom
2. KO — RK Peče	20	7.30	avt. postaja
3. KO — RK Moravče	20	7.30	avt. postaja
4. Rašica Moravče	10	7.30	avt. postaja
5. Termit Moravče	15	7.30	avt. postaja
6. Miz. delav. Moravče	5	7.30	avt. postaja
7. Osnovna šola Moravče	5	7.30	avt. postaja
8. KO — RK Vrhpolje	10	7.30	cerkev Vrhpolje
9. KO — RK Krtina	5	7.30	O. Š. Krtina
10. Osnovna šola Trzin	5	8.30	pred šolo
11. KO — RK Krašnja	25	9.00	pred avt. post.
SREDA 05. 03. 1997			
1. SARRIO-PAR KOLIČEVO	20	6.00	pred podjetjem
2. INDUPLATI Jarše	30	6.00	pred podjetjem
3. MUNOSTROJ Domžale	10	6.00	pred podjetjem
4. HELIOS Količev, Domž.	50	6.00	pred podjetjem
5. KO RK Rafolče	20	9.00	pred Martinčkom
6. KO RK Prevoje	20	9.00	Škarja
7. Center sr. šol. Domžale	30	10.00	pred šolo
ČETRTEK 06. 03. 1997			
1. TOSAMA Vir	50	6.30	pred podjet.
2. LIP Radomlje	25	6.00	pred podjet.
3. LEK Menges	50	6.00	pred podjet.
4. TRAK Menges	20	6.00	pred podjet.
5. FILC Menges	20	6.00	pred podjet.
6. TAMIZ Menges	10	6.00	pred podjet.
7. SCT trgovina TOPOLE	10	8.00	pred podjet.
8. Osnovna šola Trzin	5	8.00	pred šolo

9. OO RK Menges	10	8.00	pred podj. TRAK
10. SEMESADIKA Menges	10	8.00	pred podj. TRAK
11. KOVINOTEHNA Menges	3	8.00	pred podj. TRAK
12. KPC JABLE	10	8.00	pred obratom
13. PIVOVARNA UNION Menges	4	8.00	pred podj. TRAK
14. ETA obrat Menges Mercat.	5	8.00	pred podj. TRAK
15. EMONA obrat Menges Merkur	5	8.00	pred podj. TRAK
16. OBRITNIK Menges	5	8.00	pred podj. TRAK
17. EDICS Menges	5	8.00	pred podj. TRAK
18. CENTER INVAL. MLADINE	5	8.00	pred podj. TRAK
19. VARNOST Menges	10	8.00	pred podj. TRAK
20. Osnovna šola Menges	10	8.00	pred podj. TRAK
21. ZORA Menges	10	8.00	pred podj. TRAK
22. DOM POČITKA Menges	10	8.00	pred podj. TRAK
23. KOM. PODJ. Domžale	20	8.00	pred upr. Domž.
24. LJUBLJ. BANKA Domžale	10	8.00	pred občino
25. DOM UPOKOJENCEV Domžale	5	8.00	pred občino
26. DELAVSKA UNIVERZA Domžale	5	8.00	pred občino
27. SDK DOMŽALE	3	8.00	pred občino
28. KO RK JARŠE RODICA	10	7.30	av. post. Rodica
29. BIOTEHNIČNA FAKULTETA	10	8.00	av. post. Rodica
30. NAPREDEK Jarše	10	8.00	av. post. Jarše
31. NAPREDEK Domžale	10	8.00	pr. obč. upravo
32. POLICIJA Domžale	5	8.00	pred občino
33. ALKO obrat Jarše	5	8.00	pred občino
34. ZAVOD za glas. izobraž.	3	8.00	pred občino
35. INEA Domžale	5	8.00	pred občino
36. VVO Domžale	5	8.00	pred občino
37. Metalka Domžale	3	8.00	pred občino
38. Obč. sodišče Domžale	3	8.00	pred občino
39. Občina Domž.	10	8.00	pred občino
40. občina Domžale (davkar)	10	8.00	pred občino
41. občina Domžale (upr. en.)	10	8.00	pred občino
42. Osnovna šola Domžale	5	8.00	pred občino
43. Osnovna šola Rodica	5	8.00	pred občino
44. Osnovna šola V. Perka	5	8.00	pred občino

Jedrski reaktor - ne, hvala!

Ponovno je že nekaj časa pereče vprašanje jedrskega reaktorja Podgorica, kjer zbirajo nizko in srednje aktivne jedrske odpadke iz vse Slovenije.

Pred leti je ravno KS Dragomelj-Pšata v sodelovanju KS Podgorica-Šentjakob bila boj proti odlagališču jedrskih odpadkov v Podgorici - na pragu Ljubljane. Predstavniki Instituta Jožef Stefan so nas tedaj prepričevali, da ni nevarnosti, da bo skladišče majhno in dobro zaščiteno, odpadki pa le nizko radioaktivni - iz bolnic in laboratorijev. Takratni direktor IJS, g. Kalin, je pristal na naše pogoje in dobili smo »permanentno« dovoljenje za vstop v skladišče - v smislu nadzora in kontrole stanja. Vse je bilo podprto tudi od občinskih struktur, tako da so dokumenti - dovoljenje za vstop in pregled stanja - podpisani na Občini Domžale.

Ko pa sedaj beremo časopise, vidimo, da so jedrski odpadki za Zavratac nevarni, tudi v bivši Rudnik urana Žirovski vrh ne smejo. Torej so ravno se pravi za pred Ljubljano, na prag vasi Pšata - tu pa krajani umirajo za rakom. V letu 1996 sta umrla dva najbližja sosedra reaktorja - mor-

da je to zgolj naključje ali pa tudi ne!

Krajani smo odločno proti temu, da odpadke iz Zavratac preselijo v Podgorico, saj je to skladišče v neposredni bližini naselja Pšata. Sam reaktor pa je lociran sredi kmetijskih obdelovalnih površin, na katerih kmetijski pridelujejo večinoma zelenjavo za ljubljanski trg. Krajani se počutijo zelo ogroženi, sami smo kot v getu - od vseh strani smo obdani z zdravju zelo škodljivimi in motečimi objekti: kemična tovarna Belinka, nad njo na hribu vojaški radar, obravnavani jedrski reaktor Podgorica s skladiščem za radioaktivne odpadke, dva visokonapetostna daljnovoda, RTP Beričevo, Farma Ihan, Čistilna naprava Študa, krog pa bo sklenila še avtocesta.

Zato kličemo na pomoč županjo gospo Cveto Zalokar-Oražem, da aktivira vse svoje moči in štab, da strokovno in znanstveno raziše, kaj se dogaja.

Zdi se nam, da tudi z nacionalnega vidika odlagališče jedrskih odpadkov ob reaktorju Podgorica ni strateško. Brž bo kdo rekel, da je le začasno, mi pa vemo, da je že nad 10 let, da je vedno bolj polno in kot tako živa jedrska bomba pred Ljubljano.

Ob miru do hudih razmer je včasih le korak (spomnimo se leta 1991, ko so letala malo zaokrožila nad reaktorjem!). Zato je potrebno ukrepati takoj, saj ne vemo, kaj nas čaka jutri. Namreč, napad sovražnika na skladišče lahko kontaminira vso Slovenijo.

Svetniki KS Dragomelj-Pšata zato pozivamo županjo in vse tiste, ki nam lahko kaj pomagajo, da to storijo takoj!

SVET KS DRAGOMELJ-PŠATA

Razstava Iva Smoleta na Studencu

V petek, 31. januarja 1997 je KD Mirana Jarca Škocjan pripravilo razstavo olj Iva Smoleta. V kulturnem programu ob odprtju razstave sta sodelovala igravec Tone Kuntner in citrar Tomaž Plahutnik.

Ivo Smole tokrat razstavlja prvič, čeprav riše in slika že vse življenje. Portreti so bili njegov hobi do upokojitve, kasneje pa je začel slikati v olju. Na razstavi smo občudovali upodobitve najrazličnejših cvetov, gorsko krajino in tihožitja. Priljubili smo tudi Smoletovim pesmim. Cvetovi na slikah so se lepše zacveteli ob zvokih citar Tomaža Plahutnika.

Naše duše pa je še dodatno napolnil igravec Tone Kuntner z izborom Cankarjevih besedil o slovenski domovini in slovenskem narodu pod naslovom Moje delo je knjiga ljubezni, odprti jo, domovina. Izbrane besede so kritične, a ljubezni poln pogled na »raj pod Triglavom«.

Cankarjeve besede o domovini in ljubezni do nje so aktualne tudi danes, zazvenijo v populnost, izbrano in resnično še posebej, ko nam jih govori Tone Kuntner, ker sam verjame vanje, ker misli in čuti tako kot Cankar.

Toliko lepega smo doživeli ta večer, da se kar nismo mogli raziti. Vsakdo

je k čudovitemu večeru v čast slovenskemu kulturnemu prazniku želel prišpevati nekaj svojega. Kakšno bogastvo nosimo ljudje v sebi!

Hvala za čudovit večer.

OBISKOVALKA

Obnova montažnega vrtca Količevo

Glede na vaš dopis z dne 22. 01. 97, naslovljen na KS Toma Brejca Vir, in objavo informacije v dnevnem časopisu Delo, da v letu 1997 zaradi pomanjkanja finančnih sredstev žal ne bo mogoče pristopiti k izgradnji novega vrtca ENOTA KOLIČEVO, vam želimo posredovati zahtevo sveta staršev omenjenega vrtca. Čutimo se zelo prizadeti, še posebej zaradi vsem Slovencem dobro znanega dogodka z vrhniškimi vrtci, ki je pogorel.

Tudi stanje in zunanji videz s slabo urejenim in dotrajanim igriščem vrtca KOLIČEVO nas vsakodnevno opominja, da je letošnje leto zadnji čas, poudarjamo ZADNJI ČAS, za pričetek in dokončanje obnove omenjenega vrtca, saj ne moremo čakati na nepredvidljive dogodke, ki se lahko zgodijo zaradi zelo slabih razmer v omenjenem vrtcu (dotrajana peč za centralno ogrevanje, dotrajana in neustrezna električna napeljava, zamakanje strehe, popolnoma dotrajani in neustrežni podi itd.). Ni nam do tega, da bi sanitarna inspekcija zaprla vrtce in bi naši otroci ostali brez varstvenih prostorov.

Navajamo tudi, da se ob vsem tem stari otrok počutimo še dodatno prizadeti, saj za varstvo svojih otrok plačujemo polno ceno tako kot stari drugi otrok v sosednjih vrtcih, čeprav naši otroci nimajo niti približno ustreznih in normalnih bivalnih, delovnih in igralnih možnosti.

Ob vsem tem apeliramo na vas: v kolikor ne bi začeli graditi novega vrtca na Količevu, s tem prevzimate nase polno odgovornost za morebitne posledice. Zato prosimo za pomoč občino, druge pristojne institucije in tudi lokalna podjetja Helios, Tosama, Samio ter druga privatna podjetja, da s skupnimi močmi zagotovijo potrebna finančna sredstva za uresničitev omenjene investicije.

SVET STARŠEV

Tri mavrične razstave

Za člane kluba MAVRICA iz Radomelj je bil zadnji mesec preteklega leta in deloma tudi letošnji januar izjemno ploden, nabit z dogajanjem, pa tudi zelo naporen čas. V slabem mesecu dni smo odprli kar tri razstave, ki smo jih sicer planirali že prej, vendar smo jih morali zaradi spleta dogodkov, predvsem pa zaradi prezasedenosti razstavnih prostorov, izvesti v zelo kratkem roku, to je v slabem mesecu dni.

V petek, 13. decembra, smo odprli razstavo VLASTJA IN MI. Z njo smo se želeli vsaj malo oddolžiti našemu mentorju, učitelju in prijatelju Vlastji Simončiču ob njegovi 85-letnici. V avli kulturnega doma v Radomljah smo razstavili njegovih 20 umetniških fotografij, ki so v mojstrovem najbolj plodnem obdobju obsle svet in s katerimi se je potrdil kot izjemno nadarjen fotograf in umetnik.

V drugem delu razstave, v prenovljenem razstavišču, v mali dvorani kulturnega doma pa smo razstavili obsežno dokumentarno in slikovno gradivo o njegovem več kot 25-letnem mentorstvu in sodelovanju z nami. Odprtje razstave je bil lep kulturni dogodek, ki sta ga obogatila glasbenika Janez in Peter Podlesek, Tone Ftičar pa je recitiral Vlastjeve pesmi, ki so bile za mnoge pravo presenečenje in odkritje. V resnici je bil Vlastja v svojem bogatem življenju zelo vsestranski ustvarjalec in umetnik. Poskušal se je v slikarstvu, bil je fotograf, filmski snemalnik, pesnik in pedagog. Fotografijo je predaval tudi na ljubljanski Univerzi in več let na šoli za oblikovanje - oddelku za fotografijo. V Nemčiji in Avstriji ga cenijo kot odličnega pedagoga in avtorja »slovenskega modela« fotografije vzgoje mladine. Pri reviji Tovariš,

kjer je bil zaposlen 8 let, je zaslovel kot mojster reportažne fotografije. In še bi lahko naštevali.

V zahvalo za sodelovanje in za pomoč klubu Mavrica, je predsednik - ZKO Domžale, gospod Lojze Stražar, mojstru podaril grafiko akademskega slikarja Janeza Boljke.

Komaj teden dni kasneje, 20. decembra 1996, smo v razstavišču Veronika v Kamniku odprli regijsko razstavo fotografij in barvnih diapozitivov FOTO GORENJSKE '96. Prireditve je hkrati vsakoletno srečanje gorenjskih ljubiteljskih fotografov. FOTO GORENJSKE je ena od skupnih akcij gorenjskih ZKO-jev in letos je bila na vrsti ZKO Domžale, da prireditve izpelje. Izvedbo pa je ZKO zapudala našemu klubu. Zaradi prezasedenosti razstavnih prostorov v Domžalah smo z razumevanjem kamniških kulturnikov prireditve preselili v Kamnik. Na razstavi je s svojimi deli sodelovalo 61 ljubiteljskih fotografov iz sedmih gorenjskih Zvez kulturnih organizacij. Na odprtju razstav in Srečanju je v kulturnem programu sodeloval Stobljanski oktet, ZKO Domžale pa je avtorjem najbolj uspešnih del podelila priznanja in nagrade, najuspešnejši klub na Srečanju, Foto klub ANTON AZBE iz Škofje Loke, pa je prejel posebno priznanje.

Tretja razstava prireditve je bila 10. januarja letos, ko smo v kulturnem domu v Radomljah odprli samostojno fotografsko razstavo Janeza Kosmaka na temo ZIMSKE PO-KRAJINA. Na razstavi je avtor predstavil 60 barvnih in črno-belih fotografij, ob odprtju pa tudi štiri svoje dila eseje (foto pripovedi) s pretežno etnološko vsebino: Žanice, Kozolec, Kmečka idila in Zima, zima bela. Projekcijo dila esejev je s citrimi spremljal Tomaž Plahutnik, avtorja

pa je publiki z izbranimi besedami zelo lepo in kulturno predstavil povezovalac in vodja kulturnega programa, član Mavrice, Igor Lipovšek. Odprtje tudi te razstave je bil lep kulturni dogodek, ki se ga je kljub slabemu vremenu udeležilo veliko obiskovalcev.

Tri razstave v enem mesecu so bile za člane Foto sekcije kluba Mavrica kar krepek zalogaj. Kot je na eni od razstav posrečeno dejal povezovalac, imamo v Mavrici za vsako področje nekaj sposobnih in predvsem zanesljivih ljudi, ki, kadar je potrebno, dobro opravijo svoje delo in se nanje vedno lahko zanesemo. Tudi pri zadnjih treh razstavah je bilo tako. S pripravo, montažo in oblikovanjem panojev je imel zelo veliko dela predsednik, pri postavljanju razstav so bili nenadomestljivi in zaslužijo vso pohvalo: France Cerar, Lojze Popelar, Darko Zore in Rajko Pavlič. Pri tiskanju vabil in zlasti kataloga za Foto Gorenjske se je zelo potrudila Alenka Kosmač. Vso pohvalo za več kot odlično povezovanje in vodenje programov na odprtjih razstav zasluži Igor Lipovšek. Pohvalo zaslužijo tudi članice in člani Vlasta Jencič, Marjeta in Albinca Kosmač, Igor Kuzmič, Matija Kosmač, Toni Müller, Karol Steiner in Mirko Barlič, ki so vsak po svoje prispevali, da so razstave uspele. Mladim članicam Adriani, Tjaši in Špeli pa gre tudi zahvala za pomoč pri čuvanju razstav.

Priznanje in zahvalo smo dolžni tudi Zvezi kulturnih organizacij Domžale, predsedniku Lojzetu Stražarju in tajniku Matjažu Repniku, za izjemno pozornost in sodelovanje se zahvaljujemo Zvezi kulturnih organizacij Kamnik, strokovnemu sodelavcu Tonetu Ftičarju, predsedniku Božu Maticiču in tajnici ge. Fani Zorman.

Za vse ugodnosti v kulturnem domu, za izredno sodelovanje in razumevanje se zahvaljujemo Krajevni skupnosti Radomlje in zlasti predsednici Sveta KS, ge. Zlatki Levstek.

JANEZ KOSMAČ

V NEDELJO, 16. MARCA 1997 OB 11. URI

Po nagelj na Limbarsko goro

Limbarska gora postaja za številne obiskovalce vsako leto bolj priljubljena izletniška točka, ki se posebej oživi v prvih pomladanskih dneh. Tudi letos ne bo nič drugače in 16. marca bodo poti do te 773 m visoke turistične točke znova oživele.

Domače Društvo krajanov Limbarska gora - Hrastnik in Smučarski klub Termit Moravče bosta namreč tudi letos pripravila tradicionalno kulturno-družabno prireditev PO NAGELJ NA LIMBARSKO GORO. Mimo prijaznih domačin se boste lahko povzpeli iz različnih smeri na Limbarsko goro, kjer že stoletja domuje sv. Valentin v cekrvici, ki se vidi daleč naokoli. Prijetno utrjeni boste po slabi uri zmene hoje prišli do vrha, kjer vas bodo pričakali gostitelji. Nageljni bodo prav za vsa dekleta, žene in matere, kulturni program v izvedbi domačin izvajalcev (MORAVŠKA GODBA, MOŠKI PEVSKI ZBOR MORAVČE, RECITATORJI, TAMBURAŠKI ZBOR VRH-POLJE) bo razveselil vse obiskovalce, katerim obljublajo tudi posebnega gosta, humorista Franca Pestotnika - PODOKNIČARJA. Seveda pa ne smete manjkati tudi v družabnem in zabavnem programu, kjer bo za prijetno razpoloženje poskrbel narodnozabavni ansambel. Pa to še ni vse, saj organizatorji obljublajo raznovrstno domačo hrano in pijačo - vse po zmernih cenah, srečelov in še kakšno presenečenje.

Dobrodošli torej v nedeljo, 16. marca 1997, dopoldne (vse skupaj se bo uradno pričelo ob 11. uri) na Limbarski gori, kjer vas pričakujejo prijazni gostitelji, veliko sonca in prijetnih trenutkov, ki bodo vam in vašim najdražjim polepsali nedeljo.

Tiste, ki nagelj že imamo, prireditve zanesljivo ne bomo zamudile, glejte, da boste tudi ve med nami!

Nove revije v domžalski knjižnici

me, Sure, Teen, The Face, Zusammen

- revije o vzgoji in izobraževanju: Educa, Didakta, Mentor, Novičke, Otroci in družina, Socialno delo, Sodobna pedagogika, Šolski razgledi, Bruc, Vzgoja in izobraževanje

- literarne in jezikoslovne revije: Celovski zvon, Dialogi, Literatura, Nova revija, Jezik in slovnost, Slavistična revija, Sodobnost

- humanistične in družboslovne revije: Anthropos, Časopis za kritiko znanosti, Delta, Filozofski vestnik, Javnost - The Public, Phainomena, Problemi, Rast, Razgledi, Raziskovalec, Svobodna misel, Teorija in praksa, Bilten Amnesty International, Unesco - glasnik

- revije o umetnosti in kulturi: 2000, Ekran, Likovne besede, Lucas, Lutka, M'ars, Emzin, Maske, Photo, Separatio, Srp

- revije o glasbi: Doktor Music, Melody Maker, Muska

- revije o knjigah in knjižničarstvu: Bilten novosti NUK, Knjižnica, Knjiga, Knjige v tisku, Knjižna panorama, Knjižne novice, Knjižničarske novice, Otroci in knjiga. Seznam knjižnih novosti Knjižnice Domžale, Slovenska bibliografija, Šolska knjižnica

- revije o računalništvu: Byte, Moj mikro, Monitor, Software, Power, Tip, Win. ini

- revije o denarju, posredovanju, potrošnikih in poslovanju: Dafis, Denar, Finance, Gospodarski vestnik, Gospodarski vestnik - register, Index, Kapital, Manager, MM - Marketing magazin, Mednarodno poslovno pravo, Nepremičnine, Organizacija, Podjetje in delo, Podjetnik, Salomonov oglasnik, The Economist, VIP

- revije o tehniki: Krila, Svet elektronike, Življenje in tehnika, Tim, Obramba

- revije o matematiki, logiki in šahu: Logika in razvedrilna matematika, Presek, Šahovska misel

- revije za opremljanje stanovanja in okolice: Ambient, Ars vivendi, Art decoration, Moj hobi, Naš dom, Wohnidee

- poljudnoznanstvene revije o živalih: Gea, Geografski obzornik, Gospodarjenje z odpadki, Kosmos, Mesečni bilten, Moj mali svet, Moj pes, National Geographic, Proteus, Revija o konjih, Ujma, Vrtnar

- revije o športu in alpinizmu: Auto Motor Sport, Avto in Sport, Avtomagazin, Ekipa, Golf, Grand Prix, Grif, High Mountain Sport, Planinski vestnik, Šport, Trim, Val

- revije o ročnih delih: Burda, Carina, Sandra, Verena

- verske revije: Družina, Ognjišče, Tretji dan, Stražni stolp, Oznanjenje, Zvon, Župnijski list

- revije za prosti čas: Free time - katalog za prosti čas, Glamur, Hollywood, Jana, Moški svet, Naša žena, Pepita, Stop, Vogue, Za vas in mesto

- revije o zdravju: Dita, Pet, Viva, Mreža drog, Pot v sožitje Zdrav dihal za navdih, Zdravje

- revije o splošnih področjih: Aura, Karma, Spika

- revije o zgodovini: Časopis za zgodovino in narodopisje, Kronika, Zgodovinski časopis

- revije o turizmu: Lipov list, Turist

- lokalni časopisi in revije: Slamnik, Domžalske novice, Mengšan, Kamniški občan, Občinski svet Domžale, Uradni vestnik Občine Domžale, Uradni vestnik Občine Lukovica, Uradni vestnik Občine Moravče

- glasila podjetij in društev: Delavska enotnost, Glasilo slovenske matice, Tosama, Zejan.

BZO

Povabilo

Namen TURISTIČNO INFORMATIVNEGA CENTRA DOMŽALE je med drugim tudi ta, da vsi zainteresirani v njem dobijo informacijo o vsem, kar se v občini dogaja, pa naj gre za področje turizma, kulturnih, športnih ali drugih prireditev, dobrodošle pa so tudi vse druge informacije.

Zato komisija za turizem pri Oddelku za gospodarstvo in finance Občine Domžale vabi vse organizatorje različnih prireditev, da o njih obveščajo TURISTIČNO INFORMATIVNI CENTER, ki je v okviru Turistične agencije TENTOURS Domžale, na Ljubljanski 99. Pričakuje pravočasne informacije o organizaciji posamezne prireditve, morda tudi dogovor o predprodaji vstopnic za posamezne prireditve, dobrodošli pa so tudi različni predstavitve posameznih prireditev, saj bi vsi skupaj želeli, da bi v TIC dobili čimveč informacij o dogajanjih v občini.

Predlagamo, da povabila, obvestila in druge informacije pošljete v Turistično informativni center po faxu števil 713-705.

Vabimo vas, da s skupnimi močmi prispevamo k boljši obveščenosti o prireditvah tako občan in občanov naše občine, kot vseh tistih, ki nas obiščejo in bi si želeli ogledati katero od prireditev, po katerih smo zelo znani širom po Sloveniji.

Predsednik ZKO Domžale, gospod Lojze Stražar, je izročil priznanje mojstru Vlastji Simončiču

Pisma bralcev

SLAMNIK 714-599, 721-022

Spoštovane bralke in bralce prosimo, da svoje prispevke podpišete s polnim imenom in navedete točen naslov. Prispevkov brez točnega naslova ne bomo objavili. Pisem bralcev, ki bodo daljša od 32 vrstic, zaradi pomanjkanja prostora prav tako ne bomo mogli objaviti.

Grozljiv prehod Groblje—Rodica— Groblje

Krajani obeh naselij smo dnevno izpostavljeni neznosni neodgovornosti voznikov, ki vozijo v smeri Domžale—Kamnik in obratno. Ob tem prehodu je bilo prelieto že preveč črtila. Mnenja so se kresala že na mnogih sejah obč. sveta, problematika pa ostaja še vedno enaka. Kljub pogostim nesrečam celo na prehodu, pobudam KS in krajanov ter nekaterih svetnikov (g. Bogdan Osolin) se varnost ni izboljšala. Kolone vozil iz obeh smeri prisilijo pešce, da čakajo tudi do 10 minut, preden lahko prečkajo cestišče. Če že ustavi voznik iz ene smeri, tega ne stori iz nasprotne. Ta odsejda se ponavlja iz dneva v dan. Kako je to napomo in nevarno n. pr. za osnovnošolke od 1. do 4. r., si sploh ne moremo predstavljati, čeprav jih večkrat pospremim čez prehod. Zadeva se za hip izboljša, ko nadzoruje promet organ prometne policije, kar pa je le kapljica vode v morje. Menim, da ta prehod in še posebej vedenje voznikov v tem delu narekujejo poostren nadzor delavcev PP in drugih. Pristojni organ Občine naj o tej problematiki čimprej odgovorno razmisli. Namestitve grbine (ležeči policaji) vsaj po eno iz vsake smeri bi bilo zagotovo dobra rešitev. Kot smo lahko brali v Delu, so se ravno te dobro obnesle v centralnem delu Domžal. Upam, da nas bo uprava o tem kaj seznanila.

LEON SENER

Rolerji novo prevozno sredstvo!

Hitrost, naša skrivnost! Hitro sem, hitro tja, samo to še slisijo naši otroci; še, ko so čisto majhni že zjutraj hitimo z njimi v vrtec, pa potem sami v šolo in potem še kam.

Hitro, hitro odzvanja otrokom v glavi.

Včasih se zaigrajo na dvorišču, igrišču ali pri prijatelju in stisko s časom rešujejo na svojstven način. Ta način je pa za otroke življenjsko nevaren.

»Napredek« je res dobro ime med trgovci, v Domžale privablja številne kupce, le-ti se pripeljejo s svojimi avtomobili, promet po mestu je grozeč, nevaren in nemogoč.

Glasbena šola, knjižnica, verouk vse to otroci obiskujejo v popoldanskem času, mlajši otroci imajo s seboj starše, saj je nemogoče, da se s tem prometnim kaosom spoprijema sedem ali osemletni otrok.

Za tistega v petem razredu je pa stvar drugačna, vendar prometno nič bolj varna, kvečjemu še bolj nevarna.

Otroci ljubijo igro, ljubijo hitrost. Zakaj se pa ne bi v knjižnico zapeljal čez vse mesto na rolerjih, prečkal cesto na rolerjih, pokukal v izložbe, na rolerjih seveda.

Ne me razumeti narobe, sem za rolerje, vendar tam kjer je prostor zanje primeren, otroci pa primerno zaščiteni.

Nikakor pa nisem za rolerje kot prometno sredstvo z bundo, ki nadomešča

jadra in z razigrano otroško glavo brez zaščitne čelade.

Vsi tisti starši, ki te vožnje otrokom po mestu dovoljujejo, naj pomislijo na vse težave, ki prav zaradi takih starševskih odločitev lahko nastanejo in nam potem odprava teh težav vzame več časa kot koristen pogovor z osnovnošolcem in mladoletnikom na temo »glava ni žoga«.

MARIJA KAVKA

O javni pobudi Janeza Stibriča

Mene in mnoge druge bralce več ne preseneča, da se je v Slamniku zopet oglašil znani politični hujskač. Če že je v neki glavi in srcu nakopičeno toliko hudobije, zavisti in mrznosti do določenih ljudi, potem mora v določenih trenutkih prekipeti in kot vulkan zlobe bruhniti na dan. Pri teh svojih izbruhih z veliko ihto pljuje na vse, kar je bilo do osamosvojitve Slovenije narejeno dobrega ali slabega. Vse blodne misli in načrti, ki se porajajo v njegovi glavi, pa so osredotočeni v en sam cilj, kako čim več škodovati bivšim partizanom in njihovim družinam. Pri tem svojem umazanem poslu se poslužuje tudi lazi in mnogih trditve, ki jih ne more dokazati, ker so proizvod njegove bolne domisljije.

Enkrat se obrega ob pokojnine borcev, drugič mu parajo ušesa redke partizanske pesmi, ki jih slisimo v oddaji »Naši poslusalci čestitajo«, tretjič se loti ge. županje, ker ne pripada za njega edino zveličavni strankam, zdaj pa so mu na očeh in na poti partizanski spomeniki, postavljeni v zahvalo in spomin tistim, ki so se odzvali klicu zaslužjene domovine in žrtvovali vse, tudi življenja, v boju proti okupatorjem in njihovim pomagačem. Nesramna trditve Stibriča, da ti spomeniki pričajo o naši sramotni preteklosti, ni potrebna komentarja. Velika večina žrtve je bila vema, v boj pa so odšli za osvoboditve in tudi za bolj človeško življenje v bodočnosti, ne pa iz nekih ideoloških nagibov.

Upam, da se Janez Stibrič ne bo domislil tudi vseh blokov, vrtcev, šol, cest in vodovodov in vse infrastrukture, ki spadajo h kolikor toliko urejenemu življenju prebivalcev. Vse to je zgrajeno po Stibriču v tako inkriminiranem času in tudi z blagoslovom, pobudo in finančno udeležbo komunistične diktature, pa bi jih bilo treba po njegovi logiki odstraniti, ali pa vsaj premestiti na tak kraj, da ne bo vse to na očeh raznim Stibričem. Tudi večina lepih stanovanjskih hiš, med njimi morda celo hiša njegovih staršev, je bila zgrajena z denarnim posojilom komunistov. Upam pa, da ga to ne moti preveč. Pripominjam, da sam nisem nikoli dobil niti dinarja za gradnjo svoje hiše, čeprav spadam med tiste, ki so se po vojni dvignili visoko nad oblake s svojimi bonitetami, tako da jih ne more sklatiti na zemljo niti tako vsestranski sposoben strateg, kot je Janez Stibrič, pa zato moleduje občinske svetnike, naj bi mu pomagali pri tem »človekoljubnem poslu«. Upam, da g. svetniki premorejo več pameti od predlagatelja in takih pobud ne bodo resno vzeli na znanje.

IVAN LOŽAR, DOMŽALE

»Ob neki kandidaturi (KSU)«

Neki v slovenščino prevedeni francoski pregovor pravi: »Kdor se opravičuje, se obtožuje.« Zato nimam niti najneznanejšega namena pojasnjevati svojih predstavitev »pirov«, o katerih govori v zadnji številki SLAMNIKA v članku pod gornjim naslovom g. Aleš Cerar. Le njegov zapis in ne moja predsta-

vitev je zavajajoč, tako rekoč za vso slovensko javnost in je pamflet brez primer, ki hoče mene kot človeka in moje znanje popolnoma razvednotiti, torej je nekonstruktiven in neuporaben, zato ga v celoti zavračam. Če bi to bil konstruktivni zapis, ki bi iskal neka pojasnila in podajal neke pomisleke in bi bil potemtakem dobronameren, bi bil pripravljen iti tudi na javno tribuno, tako pa človeku brez osnovne kulture, ki me v svojem pamfletu tika brez kakršnegakoli dogovora oz. dovoljenja, nimam kaj opraviti. Kaže, da pisec ni dokončal kakšne šole, ker nima osnov bontona; najprej se naj nauči le-teh, potem naj šele mene vidi-va »v rožcah«.

In glede govornosti: Ko sem za osvojevo prvo mesto na III. republiškem tekmovanju v govorništvu 2. decembra 1994 prejel priznanje, v komisiji sta bila med drugim gospoda Grabnar in Kejžar, je bila prisotna tudi sedanja gospa županja Cvetla Zalokar Oražem. Sicer pa, da se ne bi izneveril ali oddaljil od uvodnega namena pričujočega sestava, končam s posebnim poudarkom, da uredništvu Slamnika objavljanje čistokrvnih pamfletov, četudi »samo« v PISMIH BRALCEV, jemlje ugled, ki sta ga (ugled) postavila na skalo gospa Vera Vojska in gospod Matjaz Brojan. Namesto AMEN bom rekel, SAPIENTI SAT.

IVAN KEPIC, generalni tajnik
Kršćansko-socialne unije (KSU)

Razširitev križišča pri Blažici v Dragomlju

Varnost prometa v Dragomlju je na trhljih nogah, zlasti v križišču pri Blažici, ki bi ga lahko poimenovali z zelo nepreglednim dvojnim ovinkom. Že večkrat je bil govor o potrebnosti njegove razširitve, tako na javnih mestih, v gostinskih lokalih, pred cerkvijo, v zasebnih razgovorih in podobno.

Razširitev? Zakaj? Kako? V tem ozkem grlu je bilo doslej v vseh časih največ nesreč in neprijetnih situacij, ki jih je bilo moč reševati le z vzvratnimi voznjaki, ki pa lahko zelo neugodno vplivajo na uporabnike prometa v tem delu, psihično namreč. Nemačkost smo bili tudi pri nepotrebnih besedah med vozniki, če ne celo naravnostnim prepričanjem. Vedeti moramo, da je ob križišču dovolj zemlje — državno dobro in bi bilo ob njegovi razširitvi dovolj prostora za oseba na vozila, ki »pobirajo« ali »razkladajo« otroke sedaj kar na sredi ceste ali v križišču.

Avtobusna postaja v Dragomlju, sicer zelo hvaljevredna, je zelo obremenjena. Ko bo zgrajena še druga in bodo gradili avtocesto ter nadvoz za Pšato, bo prometna obremenitev komaj predstavljiva. Meniti je, da je ta postaja v domžalskem okolišju med najbolj obremenjenimi, saj absorbira 40 do 50 potnikov v eni smeri.

Imenovano križišče povezuje Dragomelj, Pšato, Domžale in Ljubljano. Njegovi uporabniki so otroci in drugi potniki iz Dragomlja, Šentpavla, Pšate, Bišča in Male Loke.

Prometni kaos v najbolj zgoščenem pomenu besede pa kajpak nastane v slabem vremenu, ko starši vozijo svoje otroke na avtobusno postajo...

Skratka: z razširitvijo navajane križišča bi se povečala prometna varnost oz. varnost naših otrok, ki se morajo večkrat izogibati tako imenovanim prometnim vozilom. O razširitvi križišča oz. njegovi potrebnosti, toliko večji zaradi skrajšane gradnje še druge avtobusne postaje, torej za smer Ljubljane, zaradi gradnje avtoceste in nadvoza za Pšato se govori tako rekoč na vsakem »ovinku«, a očitno nihče nima poguma, da bi zadev-

ne besede zagledale luč sveta. Upati je, da bo vsej zadevi prisluhnila Krajevna skupnost Dragomelj-Pšata v dobro vseh vaščanov — potnikom kakor tudi sosesčanov in seveda tudi drugih uporabnikov križišča.

Naj končam morda malce nenavadno: Kakor je potrebna razširitev pokopališča za mrtve, v mislih imam seveda Šentpavel, je vsaj nič manj potrebna razširitev križišča za žive. Da se vsa problematika ne bi nekomu pisala na kožo, domala rotim, naj se jo vestno obravnava.

IVAN KEPIC

Pustimo času čas

Prijateljica mi je za novo leto podarila zanimivo knjigo Sedem navad uspešnih ljudi, v kateri pisatelj Stephen R. Covey opisuje dogodke, ki se v skrajšani verziji glasi nekako takole: »Neko nedeljsko popoldne sem potoval v vagonu podzemne železnice. Vsi potniki v vagonu so bili zatopljeni v branje časopisov ali pa so povsem mimo sedeli. Na eni izmed postaj se je ozračje z vstopom očeta z otroki v hipu spremenilo. Otroci so bili nenavadno živahni, tekali so po vagonu gor in dol, kričali in grabili celo potnikom časopise iz rok. Razpoloženje je bilo neverjetno, vendar ni oče teh otrok, ki je sedel ob meni, storil prav ničesar, da bi jih umiril. Takrat sem se zelo obvladano oglašil: »Gospod, vaši otroci motijo zelo veliko ljudi. Bi jih ne mogli malce umiriti?« Moški ob meni se je zdrl, kot da bi se šele v tem trenutku zavedel položaja in rekel: »Verjetno imate prav. Toda ne jaz ne otroci ne vemo prav, kako naj bi se vedli, saj jim je pred kakšno uro umrla mama.«

Kakšen preobrat v naših glavah, v našem čustvovanju!

Le iz časovne razdalje ali ob širšem poznavanju dejstev si bomo lahko ustvarili pravo sliko nekega dogodka, pa še to

bo imelo toliko pogledov in razlag, kolikor je sodelujočih ljudi v dogodku. Pravzaprav nas prav ta raznolikost bogati, ne malokrat pa tudi razdružuje ali spre.

Dogodki v parlamentu, ki jih je omenjal urednik v januarski številki, se odvijajo naprej, nekatere stvari se nam bodo osvetile v novi luči ali pa bomo vsaj mislili, da se vidijo jasneje. Naša vlada pač mora poskrbeti, da narod - kot ob vsakem času - dobi - »kruha in iger«. Zelo težko je postaviti kakšno subjektivno sodbo, ko pa smo se ljudje sami odvisni od lastnega dobrega razpoloženja, vremena ali položaja lune.

Poglejmo si npr. primer Primoža Peterke, ki je na pobudo vodstva reprezentance izpuštil tekne na japonskem, da bi si v tem času nabral novih moči. Mnenja o pravilnosti oz. ustreznosti odločitve so bila zelo različna. Časovna distanca je dokazala, da je bila odločitev pravilna, saj se je izkazalo, da so na japonskem izvedli le tri tekme od štirih načrtovanih in da je skalec in letalec že kmalu po nadaljevanju tekem spet oblekel rumeni dress. Lahko bi bilo tudi drugače. Toda ali smemo res vsi mi, ki nimamo popolnih informacij, soditi o pravilnosti odločitve, pa naj gre za šport, politiko, kulturo, solstvo? Ali smemo soditi staršem, ki so bojda zakrivali smrt svojega otroka? Ali smemo obsojati svoje sosesde, učitelje, župnjo ali kogarkoli?

Si predstavljate, da hodite ob robu pločnika, ko vas nekdo od zadaj grobo potisne ob zdi? Verjetno so vas že ob sami misli na to preplavil občutki besa, toda pozor, hip za hip se tudi slišite, kako na mesto, kjer ste stali še pred trenutkom, zgrmi s strehe ogromen kos ledu. Vaš odnos do osebe, ki je »grobo« ravnala z vami, dobi nov pogled, pogled na rešitelja. V življenju se pogostoma srečujemo s podobnimi, morda le malo manj drastičnimi situacijami.

JUS-SECURITY d.o.o.
Ljubljanska 102, DOMŽALE

LJUBLJANSKA 102, DOMŽALE
TEL: 061/715-776, 716-230

JUS-SECURITY

VARNOSTNA, DETEKTIVSKA IN INTERVENCIJSKA SLUŽBA

Nudimo vam 24-urno intervencijsko službo,
varovanje oseb in premoženja.
Mobitel: 0609/638-007

AVTOŠOLA-JUS

KATEGORIJE: A, B, C, E in H

Pričetek tečajev vsak torek ob 10. in ob 16. uri
Mobitel: 0609/615-159

JUS-SECURITY TRGOVINA

Prodaja, montaža in servis telefonskih aparatov,
alarmnih naprav in video nadzornih sistemov

Zagotovite si varnost z JUS-SECURITY!

Ali je to res »najzadnejše«

Kako se že temu reče

Zgodovina se ponavlja spet,
pri Pomladi je največji cvet,
ki-b-o-sel na liberalni led.

Prevara(nti)?

Kár le na prevari se rodi,
nájbrž dolgega življenja ni.

FRANCE CERAR

KRONIKA 113 ● KRONIKA 113 ● KRONIKA 113 ● KRONIKA 113 ● KRONIKA 113 ● KRONIKA 113 ● KRONIKA

Nova telefonska številka za primere nujnih pomoči in intervencij naših policistov se je očitno že dobro »prijela«, saj jo je v preteklem mesecu zavrelo kar precej občanov, ki so potrebovali takšno ali drugačno pomoč. V večini primerov je šlo seveda za prijave kaznivih dejanj ali pa za sporočila o povzročeni prometni nesreči. Kaj se je torej v prejšnjem mesecu dogajalo na področju, ki je pod »kontrolno« domžalskih policistov?

Kraje in vlomi v avtomobile

S. M. je policistom sporočil, da so mu neznanči s parkirišča v Domžalah ukradli avtomobil znamke Zastava 750, bolj poznanega kot »fico«. V krajšem razgovoru policisti od lastnika izginulega »fickota« niso uspeli izvedeti nobenega koristnega podatka o tem, kaj je imel parkiran avtomobil niti približnega časa kraje. Zato so odšli na lov za »fickom« in ga po nekaj urah tudi našli ter ga dostavili lastniku. Policisti pa niso preveč verjeli lastnikovi zgodbi o kraji, kajti pred časom so S. M.-ja dobili za volanom rahlo vinjenega, zato domnevajo, da je ta »kraj« verjetno nastala kot posledica jeze prejšnjega postopka policistov v zvezi z redno kontrolo vinjenosti voznikov. Ta sum pa bo potrdila ali ovrgla šele nadaljnja in podrobnejša preiskava.

Očitno so se ta mesec tatovi in vlomilci spravili nad popularne fice, saj je z neprimernim imel težave tudi lastnik Zastave 750 K. J. iz Moravč. Ker se mu je njegov jekleni konjček pokvaril, ga je parkirjal v bližini podjetja Termit v Moravčah. Čez nekaj ur se je K. J. vrnil do pokvarjenega fice, pri čem je hotel s traktorsko vleko pomagati pri vleki pokvarjenega avtomobila. Ob sta presenečena ugotovila, da je bil med tem časom storjen vlom v parkirani avtomobil. Neznanelec je zlomil volansko ključavnico ter s spajanjem kontaktnih žic poskušal spraviti motor avtomobila v pogon. Ker se mu to ni posrečilo, je razočaran odstranil registrske tablice in jih odnesel s seboj v noč. Policisti za tem razočaranim vlomcem se poizvedujejo.

J. F. je policistom sporočil, da so v njegov avtomobil znamke Renault Clio, imel ga je parkiran v kletnih garažah SPB-ja v Domžalah, vlomili in mu odnesli dragoceni avtoradio priznane firme Pioneer. Poleg tega so mu ukradli tudi zvočnike. Slednje so mu odnesli kar skupaj z zadnjo polico v avtomobilu, kjer jih je imel pričvrščene. Po lastnikovi oceni so

ga tako oskodovali za okoli 90 tisoč tolarjev.

Brez avtoradia, tokrat od priznanega japonskega izdelovalca elektronskih izdelkov Sony, je ostala tudi lastnica jeklene konjčka Z. V. V. njen avtomobil znamke Renault 5 je za zdaj še neznani nepridiprav vlomil, ji odnesel omenjeni avtoradio in jo tako oskodoval za približno 40.000 tolarjev.

Policisti so prešli še en poziv vloma v osebni avtomobil. Tokrat je bila »na udaru« renaultova devetnajstica, ki jo je imel lastnik D. O. parkiran v kletnih garažnih prostorih pod SPB-jem v Domžalah. D. O. je zaradi vlomilkega posega v njegov avtomobil ostal brez avtoradia znamke Blaupunkt, odnesel pa so mu še nekaj malenkosti in skupni vrednosti cca. 80 tisoč tolarjev. Za vsemi tremi avtoradiji policisti pospešeno poizvedujejo in verjetno bodo kmalu priromali v roke njihovim prvotnim lastnikom. Tako, kot se je to zgodilo z v Ljubljani ukradenim avtomobilom Renault 5, ki so ga domžalski policisti s pomočjo kriminalistične službe uspešno vrnili srečnemu lastniku ter stopili na prste nepridiprav, ki je omenjeno vozilo ukradel.

Pretepi in grožnje (tudi z orožjem)

Nekateri so očitno mnenja, da morajo že takoj v prvem mesecu novega leta poskrbeti, da s pomočjo vročih pesti vsaj malce ogrejejo mrzlo ozračje. Tako so se za zdaj še neidentificirani gostje stekli v gostinskem lokalju Ribo bar v Študi. V pretepu so povzročili tudi nekaj materialne škode na gostinskem inventarju in seveda še pred prihodom policistov pogumno zapustili prizorišče bitke. Ko bodo vročkovneze prišli, bo verjetno sodnik za prekrške razglasil zmagovalca v tej pogumni bitki trdih in vročih pesti, svoje pa bo moral sodniku za prekrške povedati tudi lastnik omenjenega gostinskega lokala, saj se je pretep pričel okoli tretje ure zjutraj, kar se ne ujema z določbami dovoljenja za obratovanje tega gostinskega lokala.

Do pravega kavbojskega obračuna pa je prišlo v lokalju Trizinka v Trzinu. Policistom se je pri njihovem delu pridružil še kriminalist in skupno so ugotovili, da so pri tem obračunu tudi streljali. S. P. iz Ljubljane je v zgodnjih jutranjih urah stopil v omenjeni lokal ter poskušal pomagati prijatelju. Ta ga je namreč poklical po telefonu in ga prosil za pomoč, ker ga bodo baje »nabutali«. S. P. je tako stopil v lokal z orožjem v roki in v slogu nekakega novodobnega

šerifa (brez zvezde) pričel divje streljati po lokalju. Na srečo so bili vsi gostje v lokalju toliko prebri, da so takoj pognili po tleh, dokler streljanje ni ponehalo in tako se je vse skupaj dokaj srečno končalo, če seveda omissimo škodo ki so jo krogel naredile v stenah gostinskega lokala. S. P. je po streljanju zapustil prizorišče strelskega obračuna, v katerem je bil glavni in edini udeleženec. Policisti so ga po nekaj urah prišli v Ljubljani ter se z njim temeljito pogovorili. Zaradi povzročitve splošne nevarnosti s strelnim orožjem so ga napotili do sodnika za prekrške; ta bo razjarjenemu S. P. gotovo naložil kazen, dostojno njegovemu »šerifovanju«.

Na policijski postaji v Domžalah so se zglasili izredno jezni K. B., K. D., Z. J. in Z. Z. Policistom so povedali, da se je nad njih spravila četverica, na katero so naleteli na Krakovski cesti v Domžalah. Najprej se jim niso hoteli umakniti s ceste, da bi lahko z avtomobilom nadaljevali svojo pot. Ko pa jih je K. D. opozoril, naj se umaknejo, so pričeli deževati udarci. Sprva samo po avtomobilu, nato pa tudi po potnikih v njem. Policisti so na podlagi te prijave preiskali bliznjo okolico domnevnega kaznivnega dejanja ter v bližnji ulici srečali M. D., B. Z., V. M. in V. J. ter se z njimi malo pogovorili. Izkazalo se je, da je omenjena četverica res napadla občane na Krakovski ulici. Policisti so na podlagi omenjenega razgovora vročkovneze zaradi kršitve javnega reda in miru napisali predloge za obisk pri sodniku za prekrške ter kazensko ovadbo zaradi namernega poškodovanja osebne avtomobila.

V Dobu je C. V. - očitno pod vplivom dobre kapljice pred stanovanjsko hišo v ulici Mirana Jarca grozil svoji ženi, da jo bo kar ubil. V roki je držal pištolo kalibra 9 mm. Policisti so svojo intervencijo hitro opravili in še pravočasno odvzeli pištolo pijanemu C. V. Ker je opazil, da se mu ne obeta nič dobrega, jo je jadrno ucvrtil stran in se skril v bližnji dvrvarnico. Policisti se niso dolgo mučili z iskanjem alkoholiziranega pogumeža in ga kmalu našli, vklenili v lisice ter odpeljali v prostore za pridržanje, kjer je prebil noč. Zaradi svojega dejanja ogrožanja varnosti se bo moral zagovarjati pred sodnikom za prekrške, poleg tega pa bo moral sodniku tudi pojasniti, kje je dobil pištolo, kajti orožje je posedoval brez ustreznih dovoljenj.

Iz okolice Moravč so policisti prijeli poziv, da nekdo divje in očitno brez potrebe strelja in s tem ogroža prebivalce. Ko so policisti prihiteli na kraj omenjenega dogodka, so ugo-

točili, da U. M. z lovsko puško strelja v drevo. Pri tem sicer ni nikogar ogrožal, vendar pa dovoljenja za orožje tudi ni imel. Zato so mu policisti orožje odvzeli ter mu napisali listek z vabilom obiska pri sodniku za prekrške, kjer bo moral pojasniti, kje je dobil orožje, s katerim je tako prestrašil okoliške prebivalce.

Prometne nesreče, alkohol in objesnost na cesti

Na Kopaljski cesti v Domžalah je prišlo do prometne nesreče, v kateri sta bila udeležena C. L. in H. I. V rednem postopku in pregledu stanja so policisti ugotovili, da je povzročitelj nesreče, C. L., kazal tudi nedvoumne znake vinjenosti. Ker je odklonil preizkus alkoholiziranosti, so mu policisti prepovedali nadaljevanje vožnje. Vendar pa C. L. to noč očitno ni imel sreče. Nadaljeval je vožnjo in ponovno se je srečal s policijsko patruljo, ki je ugotovila, da ni upošteval njihove prepovedi vožnje do svoje strežnice. Zaradi tega so policisti zanj napisali predlog za obisk sodnika za prekrške, kateremu bo moral pojasniti tudi nekaj okoliščin v zvezi s prometno nesrečo, ki jo je povzročil. Seveda pa je zaradi nedvoumne alkoholiziranosti preostanek noči preživel v prostorih za strežnice.

V prostorih za strežnice je noč preživel tudi devetindesetletni M. J. iz Radomelj. Z avtomobilom, ki ga je vozil, je na parkirišču v Radomljah trčil v parkirani avto lastnika H. A. M. J. je po povzročeni nesreči odpeljal s kraja dogodka, zato so za njim odšli policisti. Našli so ga v AZ baru na Rovah. Po krajšem formalnem postopku so policisti ugotovili, da je M. J. le nekoliko preveč globoko pogledal v kozarec z alkoholno vsebino. Zaradi očitnih znakov vinjenosti so policisti M. J.-u prepovedali nadaljnjo vožnjo. Možakar se očitno ni zmedel za to prepoved, saj so ga nekaj minut kasneje policisti zopet ustavili v Radomljah. Ker ni kazalo, da bi M. J. upošteval njihov nasvet, naj v takšnem stanju ne vozi po cesti in ne ogroža lastnega in tujih življenj, so ga odpeljali v prostore za strežnice, svoje pa bo o tem dogodku hotel izvedeti tudi sodnik za prekrške.

V gostinski lokal Domžalec se je po daljšem popivanju odpravil L. D.; ta je ob prihodu v omenjeni lokal že od daleč kazal očitne znake vinjenosti. Ker mu osebe ni hotelo postreči, se je zelo težje L. D. močno razjezil nad takšno demokracijo,

Večkrat pustimo času čas, da bo naradil kaj namesto nas.

LILI JAZBEC

Odmevi na številke v čakalnici

Nisem pričakoval takšen odmev na moj prispevek v prejšnjem časopisu in ker so me mnogi razumeli drugače kot sem želel, sem dolžan dodati nekaj dodatnih pojasnil.

Žal se dogaja, da kdaj človek mora sedeti v čakalnici zdrav med bolnimi in kaj hitro postane žrtev nalezljive bolezni Prav te dni preblevavam gripo, ki sem jo dobil v čakalnici.

Hocem povedati, da je zbiranje bolnikov v čakalnici na vsak način potrebno zmanjšati na minimum. Poskrbeti za zadostno zračenje in čimmanj časopisov.

Bolezni se posredujejo po kljukah in z vsem kar je prišlo v stik z bolnikom. Dovolj tehten razlog, da se zamislimo in vsaj poizkušamo to urediti na drug način.

Zdravnik si umije in dezinficira roke po vsakem pregledu, pacient te možnosti nima vedno in tudi uspeh ni vedno zanesljiv. Dezinfekcija kljuk bi bila na mestu večkrat na dan in posebno če je bila ugotovljena nalezljiva bolezen.

V zimsko spomladanskem času je ta nevarnost največja in češče bi se človek raje po telefonu dogovoril za čas obiska pri zdravniku, da ne bi s svojo boleznijo v čakalnici okužil drugih.

To je tisto kar sem želel dodati k prejšnjemu pisanju, ki je bil naperjen proti prenašanju nalezljivih bolezni v čakalnici.

Arhitekt Ivo KRANJC

Gospe Franciški iz Domžal o škofu Rožmanu

Vaše pisanje osebno meni na moj članek v Dnevniku 28. januarja je samo ponavljanje, kar so petdeset let in več lagali o Cerkvi in duhovnikih komunistična oblast in njeni podrepaniki. Če ste čutili potrebo po pisanju, bi morali napisati kaj novega, svojega. Če ste moj članek prebrali, potem veste, da sem v njem zahteval samo obnovo procesa, da se razčisti, kaj je res, kaj pa laž. Zakaj se bojite obnove procesa, če je bil pravičen in podprt z dokazi, saj bo samo potrdil vse to, kar trdi proticerkvena propaganda in vi z njo že več kot pideset let.

Napisali ste tudi, da izhajate iz zelo cerkvene družine. Tudi janičarji so izhajali iz krščanskih družin, pa so bili hujši kot Turki. Podpisali ste se tudi z lažnim ali pomanjkljivim naslovom, najbrž v Domžalah ni samo ena Franciška iz Domžal.

Pozdrav z željo po spravi med Slovenci, do katere pa bo prišlo lahko samo po resnični popravil krivici!

Dne, 4. svečana 1997 leta Gospodovega

ANTON MUŠIČ

Odgovor na članek »Javna pobuda«

Naš komentar k »Javni pobudi« g. Janeza Stibriča svetnikom Občine Domžale (»Pisma bralcev« - Slamnik št. 1. letnik 36).

Pri branju te rubrike ugotavljamo, da so v njej zelo pogosta pisma gospoda Janeza Stibriča. Kadar piše o NOB (narodno osvobodilni boj) in partizanih, so pisma enostranska in

neresnična. Tako je tudi s pobudo, naslovljeno na svetnike Občine Domžale.

Pobuda, da Občinski svet Občine Domžale sprejme sklep, s katerim bi določil, da se vsi spomeniki NOB, streljanim talcem, tragičnim dogodkom in spominov na odločno in herojsko upiranje nacističnemu okupatorju zberejo v nekakšnem »getu«, je blago rečeno debilna in na robu shizofrenije. Zato verjamemo, da Občinski svet take pobude ne bo vzel v obravnavo.

V pismih g. Stibriča so borci NOB vedno ozmerjeni kot »revolucionarji, komunisti« in podobno, nikdar pa kot borci združene koalicije Amerike, Kanade, Anglije, Sovjetske zveze in vseh odporiških gibanj v Evropi. Veterani vseh teh vojska so povsod spoštovani, cenjeni in priznani. Sramotenje je npr. v Nemčiji tudi z zakonom prepovedano.

Tukaj ne mislimo razpravljati o revoluciji in komunistih. Govorimo o borcih in žrtvah.

V naših vrstah so bili eni in drugi, orli in sokoli, verni in neverni, izobraženi, delavci in kmetje, vsi pa so imeli ljubezen do domovine. Naša dolžnost je, da branimo naše borce in naše spomenike.

To, kar delamo, je demokratično in zelo strpno. Izogibamo se skrajnostim. G. Stibrič napada spomenike NOB. Kdaj ste slišali o naših napadih na spomenike zamolčanim žrtvam v Ihanu, Dobu, Brdu in Mengšu?

Stališča, katera širi (tudi s pomočjo »Slamnika«), ne vodijo nikamor, ne vodijo k spravi in sožitju. Vodi pa k razdorju in sovraštvu, mi si takšnega razdora ne želimo.

Apeliramo na uredništvo »Slamnik«, da z neobjavljanjem tako ekstremnih stališč in pisem pomaga graditi spoštovanje »sosedovega« prebričanja, ki edino vodi v našo skupno srečno prihodnost.

STANE GRILJ

Predsednik Občinskega odbora ZB NOV Domžale

Zarota proti spravi

Že več let, odkar je uredništvo »SLAMNIKA« zapustil g. Brojan, smo bralci pričali medijski goni proti večstrankarski demokraciji. Kar naprej so na udaru stranke tako imenovane leve; predsednik Kučan, čeprav je bil izvoljen z veliko večino glasov volivcev na odgovorno mesto predsednika države; pa g. Drnovšek, ki so ga nekateri poslanci hoteli prikazati kot skrajno nesposobnega šefa vlade, čeprav so vse odločitve sprejemali vsi trije koalicijski partnerji oz. ministri, člani strank SKD, LDS in ZLSD, ki je potem iz koalicije izstopila. Če bi bil g. Zagožen vsaj malo objektivni in pošten pri svojih ničkolikokrat ponavljanih litanijah, bi moral krivdo za neuspehe pripisati celi vladi in tudi parlamentu, če so sprejemali sklepe, ki niso bili koristni napredku demokracije in ekonomskemu razvoju Slovenije.

Ko je zapustil uredniško mesto g. Strazar, veren izvajalec Schwarzbarlove politike, smo nekateri bralci upali, da se bo stanje izboljšalo. Kakšno razočaranje! SLAMNIK je postal pravo trobilo nekaterih strank, predvsem SDS, katero njen šef Janša prikazuje kot socialistično, pa so njeno usmerjenost spoznali tudi v svetu, zato so jo izključili iz vrst Socialistične internacionale.

Strasen hrup pa so zagnali »Pomladniki« ob prestopu poslanca Pucka, ker so začutili, da so se jim že razdeljeni stolci v vladi spodmaknili. Ali ni škoda, pa toliko dobrega bi kar iz neba pričarali slovenskemu narodu! Avtorica »Ode-

vov« toči solze, ker ne bo mogel nek cinič poslati g. Drnovška za bibliotekarja v rudnik Zagorje, ki ga zapirajo. Predlagam, da to mesto začasno zasede on sam.

Kučana in Drnovška pa se bomo znebili takrat, ko bodo to hoteli volivci, ne pa nekaj po ministrskih stolčkih hrepenceh posameznikov in njihovih strank. Stibrič piše o milijonih mark, katere naj bi »baje« dobil Pucko za svoj prestop. Teh njegovih »baje« smo že vajeni, pa tudi konkretnih laži, ki mu jih jaz osebno lahko dokazem. Iz stranke v stranko pa je pred leti prestopil celo Podobnikov tast, ki je tako obdarjen z zdravro logiko in kmečko pametjo. Drugih poslancev, ki so menjali stranke po tekočem traku, niti ne omenjam.

Tudi zdaj, ko je uredniško mesto prevzel g. Osolin, ne pričakujemo kaj več strpnosti in korakov v smeri sprave. Uredniški odbor je skoraj 100% sestavljen iz ljudi, ki so se v preteklosti izkazali v nestrojni do leve, posebno pa do borcev, partizanov, saj so bili zanje samo coka napredku in krivci za vse gorje, ki je izključno po njihovi krivdi doletela slovenski narod. Ne obeta se nam nikakršno izboljšanje, razen če bi se člani uredništva na pamet naučili zadnji odstavek papeževe poslanice in jo tudi v praksi izvajali. Pod člankom, v katerem je ta poslanica, je podpisan g. Bogdan Dolenc, tudi član uredništva. Članek »Odpusčanje je edina pot do miru« je bil natisnjen v zadnji številki »Slamnika« in ga je vredno prebrati in se zamisliti o prav nasprotnem delu mnogih ljudi, ki eno govorijo, delajo pa nekaj povsem drugega.

IVAN LOŽAR, Domžale

Nadležni zabojniki

Že vnaprej se vam opravičujem, da gre za anonimen prispevek, vendar bi rad opozoril na težavo, s katero se stanovalci Kidričeve ulice v Trzinu srečujemo že kar nekaj časa. Za objavo v vašem mesečniku sem se odločil zato, ker se problem kljub pritožbam na ustrezne za rešitev tega problema pristojne službe še vedno ni rešil.

Delavci komunalne službe po izpraznjenju kontejnerjev nikoli ne vrnejo v posebej zanje predviden boks, ampak jih redno puščajo na cesti. Kot je razvidno s fotografije, kontejnerji stojijo v križišču, ki vodi iz stanovanjskega dela Kidričeve ulice na trenutno najprometnejšo ulico v Trzinu, ovirajo varnost prometa in s tem tudi življenja udeležencev v njem. Seveda se boste vprašali, zakaj kontejnerjev ne pospravijo stanovalci, ki jih tudi uporabljajo; ti so to na začetku še počeli, potem pa so se »Sizifovega bremen« naveličali, problem pa je ostal nerešen in le še vprašanje časa je, kdaj bo prišlo do večje prometne nesreče (do manjših trkov je že nekajkrat prišlo, saj je zaradi kontejnerjev cestišče preozko, da bi se lahko nemoteno srečali dve vozili).

Upam, da bo vaš prispevek vsaj malo pripomogel k rešitvi nastale situacije in vas v upanju lepo pozdravljam

stanovalec Kidričeve ulice v Trzinu.

Zakaj tako?

Ali druga resnica?

Pod tem naslovom občinska uprava! Domžale polemizira s člankom »Zakaj tako«. Bralcem je vsebina obeh člankov znana, tako je ne bom ponavljal. Drobničkarski odgovor je kaj lep način zamagljevanja resnice. O tem, kar sem v svojem članku navedel, ostajam pri svojem, kdorkoli pa je odgovor nanj podal v imenu občinske uprave, pa bi moral že vedeti, da je v zadevo vpletena le posamična strokovna služba uprave. Seveda najlažje se je skriti za nerazpoznavno diasporo. O drugih navedbah pa tole:

1. Vse do odgovora uprave nisem bil seznanjen, da bi naj bil domnevni povzročitelj požara;

2. V članku nisem nikjer omenjal občino, tudi tega ne, da je ga. županja vršila postopek, ampak da je bila za prošeno za sodelovanje v tej zadevi. Zakaj jo strokovna služba občine v takem pomenu vpleta, me ne zanima;

3. Kako delavci uprave znajo skrbeti za lastnino občine, zadošča podatek, da je po delozaciji 6. 12. 96 že 4. 1. 97 prišlo do okvare dovodovne cevi v povsem odprti prostorih (po krivdi delavcev uprave) in je odtekač voda uničila dele stanovanja stranke pod njimi;

4. Kako razumevajo sklicevanje na zakonodajo in predpise, nam delavci, člani ZL najbolje dokazujejo s svojim početjem. Tu so res v sozvočju s svojo strankarsko pripadnostjo in lastnino, ki jo »upravljajo«, državljanom Slovenije zadošča samo dnevni prelet javnih občil, pa nam je zakonitost ene najbolj aferaških strank (ZL) in njenih vodij povsem prepoznana. Kaj vem, morda obe tova-

ISCG, IZOBRAŽEVALNO SVETOVALNI CENTER IN GRAFIČNE DEJAVNOSTI d.o.o.

1230 Domžale, Kolodvorska 6

RAZPISUJE

* SREDNJE IN STROKOVNE ŠOLE - VERIFICIRANI PROGRAMI:

- poslovska šola (V. st.) pričetek februar 97
- trgovska šola (IV. st.) pričetek februar 97

Jesenski semester 1997/98

- usposabljanje računovodij (V/1) 400-urni program
- ekonomsko komercialna šola
- gostinska šola (kuhar, natakar)
- agroživilska šola (pek, slaščičar, mesar)

* PROGRAMI ZA DOPOLNILNO IZOBRAŽEVANJE IN USPOSABLJANJE

TUJI JEZIKI:

- nemščina in angleščina

RAČUNALNIŠKI TEČAJI:

- Windows 95, Word for Windows, Excel,...

* USPOSABLJANJE ZA DELO

EX SEMINAR - protieksplzijska zaščita električnih naprav (osnovni in obnovitveni tečaj)

seminar: računovodstvo malih podjetij

seminar za vodenje poslovnih knjig s.p.

varstvo pri delu in požarno varstvo

seminar: higienski minimum (osnovni in obnovitveni)

tečaj strojeписа

tečaj skladiščnega poslovanja

tečaj za voznike vilicarjev

tečaj za traktoriste - varno delo s traktorjem in traktorskimi priključki

* TEČAJ CESTNO PROMETNIH PREDPISOV

* PROGRAMI ZA PROSTI ČAS:

- tečaj šivanja in krojenja
- kuharski tečaj

Prijave sprejemamo na Izobraževalno svetovalnem centru (prej Delavska univerza), vsak dan od 7. do 15. ure, ob ponedeljkih in sredo od 7. do 16. ure ali na telefonski številki (061) 711-082 in (061) 712-278.

rišici bereta samo »Modri prepili« (odpili). Te kar zmravljinci.

5. Se ve, kaj kdo da je, kako razmislija, kaj mu je interes; po znanem načelu depolarizacije (diskreditacija - diskvalifikacija - likvidacija). ZL in njenim strankarskim sodelujočim je to reklo, posebej še po osamosvojitvi, najbolj znana popevka. K sreči je to zgodba brez uspeha. Že ne vem kolikokratno prebranje vam ne pomaga in vam državljeni več ne nasledamo.

6. O mojem članstvu v SDS le toliko, da sem po letih ugotavljanja nepoštenosti ZL in v njej, ki sem jo s prepričanjem podpiral, pravočasno izplaval iz njene gnojnice privilegiranih iztrebkov. Nisem edini!

7. Tisto, ta pravo o požaru pa se boste dokazovali v postopku.

J. S. »Tudi v Domžalah ustanovljeno Društvo katoliških izobražencev Franc Bernik«

V Slamniku 24. jan., št. 1, letnik 36 smo bili izobraženci (intelektualci) različnih nazornih usmerjenosti prav prijetno seznanjeni o ustanovitvi zgoraj omenjenega društva. Samo ustanovitev društva je zagotovo hvalevredno dejanje. Doslej so več ali manj delovala in životalila društva, klubi, gibanja z dokaj enosmer-

nim predznakom, čeprav je znotraj njih prevečalo delo tudi pluralistične vsebine. Škoda, da ob tej novici ustanovni zbor ni hkrati objavil okvimega programa dela (vsebine, urnik, sedež društva) in seveda vrednote, ki pogojujejo članstvo v Društvu. Sicer pa je res, da nam o tem največ pove beseda »katoliški«. Prav in lepo bi bilo seveda, da bi se dejavnost društva tesneje navežala na sodelovanje članov SKI, DKP, strank, ki imajo sorodne programske vrednote v svojih strankinih aktivnostih (SDS, SLS, SKD) in Nova slovenska zaveza, saj so tako v preteklosti kot tudi zdaj iz njenih intelekt. vrst mnoga ugledna imena v takih društvih. O tem, da bi tudi prej omenjene stranke poiskale podobna sodelovanja, sem zapisal tudi v predlogu pobud k OO SDS Domžale, ko bo po volilni konferenci 15. 1. 97 določal določene smernice za delo v novem mandatnem obdobju.

Leon Senger,
član SDS, NSZ, SF, UZF

DS = socialdemokratska stranka

NSZ = Nova slov. zaveza

SF = sindikalni forum SDS

UZF = Univerzitet. znanstveni forum SDS

● KRONIKA 113 ● KRONIKA 113 ● KRONIKA 113 ● KRONIKA 113 ● KRONIKA 113 ● KRONIKA 113 ●

da žejnemu nočejo postreži s pijačo. Nekaj časa je še rogovilil, nato pa ga je izdala utrujenost in je za mizo zaspal. Ni se zmenil ne za osebe lokala ne za policiste, ki so prišli pogledat njegovo nevljudno vedenje v javnem lokalu. Po krajšem posvetu so se odločili, da ga z reševalnim vozilom odpeljejo na Urgentni blok Kliničnega centra v Ljubljani, kjer so mu strokovno izčrpali in izplaknili zlodec. Žejni L. D. pa se bo moral zaradi tega svojega dejanja zagovarjati pred sodnikom za prekrške.

Na tihrih je svoje življenje tragično končal osemindesetletni M. M. iz Depale vasi. Zjutraj se je namreč z zabojnikom za smeti odpravil od hiše, v kateri je živel, do kraja, kjer delavci Komunalnega podjetja Domžale pobirajo smeti. Na tej poti je moral tudi prečkati železniško progo. Očitno se je zabojnik za smeti zataknil na tirih in M. M. se je zaman trudil, da bi ga odmaknil s tira. Ravno v tistem trenutku je po progi prišel potniški vlak ter kljub močnemu opozarjanju s sireno ter zaviranjem zadel zabojnik in smrtno ranil tudi M. M.

Na magistralni cesti M-10 je v smeri iz Trojan proti Ljubljani precej objestno vozil voznik rdeče Honde z registrsko oznako CE 65 - 02 N. Po pripovedovanju nekaterih naj bi omenjen voznik prehiteval strjeno kolono vozil tudi v povsem nepreglednih ovinkih ter vozil »v škare«. Policisti so hoteli ustaviti neznanega vratolomnega voznika, vendar je ta opazil njihovo namero ter zapeljal s ceste na travnik ter nadaljeval vožnjo po njem. Tako se je izognil prvemu poskusu, da bi ga zaustavili. Nadaljeval je vožnjo v smeri proti Domžalam. Ko je opazil, da mu policisti v avtomobilu sledijo, je zavil z glavne ceste na cesto proti Zlatemu polju in v naselju Čepelje ustavil vozilo ter ga zaklenil. Pobegnil je s kraja, kjer je parkiral Honda, se preden so policisti prišli do parkirane avtomobila. Policisti si so morali nato pomagati s helikopterjem in s službenim slednim psom, vendar se je vozniku Honde vseeno nekako uspelo izmuzniti. Policisti iz Žalca, od koder naj bi bila doma lastnica Honde z omenjeno registracijo, so lastnico obiskali na domu, vendar je ob njihovem obisku ni bilo doma. Naslednji dan pa je ona prijavila krajo omenjenega vozila. Policisti so tako pričeli obravnavati ta dogodek kot krajo osebnega avtomobila, vendar se nekatere podrobnosti niso ujemale. Zato policisti sedaj podrobneje preverjajo, zakaj je izginila rdeča Honda, saj se ni jasno, ali je bila to dejansko tatvina ter kdo je bil nori voznik Honde tistega dne, ko je tako postavil svoje življenje na kocko.

Tatvine, goljufije in vlomi

Verjetno ste brali nekaj o tem, da se nam morebiti obetajo težave pri dobavi kuhinjskega plina. Vlomilec, ki je vlomil v priročno skladišče plinskih jeklenk ob bencinskem servisu v Mengšu, je to očitno vzel hudo za res. Po vplomu v zamreženo skladišče je postal bogatejši za deset polnih desetkilogramskih jeklenk plina. Verjetno jih bo prodal po nekoliko nižji ceni od uradne in tako zaslužil nekaj dodatnih tolarjev.

V Gorici pri Moravčah je »ordiniral« zamaskirani vlomilec in nepovabljen prišel v stanovanjsko hišo, last C. I. Pri njegovi viziti pa mu je spodletelo, kajti presenetil ga je sin lastnika hiše, ki je ravno v tistem času stopil v hišo skozi drugi vhod. Oba sta se srečala v dnevni sobi. Srečanje je bilo zanj nenadejano, vendar se je »ordinator« znašel malo hitreje in sin lastnika udaril v glavo ter zbežal skozi vrata. Policisti so na kraju dogodka temeljito ogledali prizorišče nenadejanega bližnjega srečanja tretje vrste in skrbno dokumentirali nekatere podrobnosti, ki jim bodo koristile pri odkrivanju nepovabljenega gosta.

Neznani vlomilec je v vasi Jelša nad Blagovico vlomil v vikend, katerega lastnik je J. A. Kljub temu da je nepovabljeni gost temeljito preiskal vsak prostorček v vikendu, ni našel nič takšnega, kar bi zaskominalo njegove dolge prste. Policisti so nam sporočili, da so temu nepridipravu že na sledi.

Ob lokalni cesti Dob - Krtina je neznanec iz priročnega kontejnerja ukradel večji akumulator, sicer last podjetja za izvedbo geotehničnih del. Plen je bil vreden približno 30.000 tolarjev. Policisti so ob pregledu okolice ugotovili, da vlom brez ustreznega vlomilskega znanja ne bi bil mogoč, zato bodo verjetno kmalu odkrili nezakonitega zbiralca akumulatorjev, kajti vlomilec s takšno »solo« ni prav veliko in ga imajo gotovo že kje evidentirana.

V Napredkovi blagovnici Vele v Domžalah so odgovorni obvestili policiste, da so prijeli »kupca«, ki je izbrane prehranske artikle očitno ni hotel nič plačati. Ko so policisti prišli na kraj poskusa tatvine, so ugotovili, da je ta »kupec« ženskega spola, in sicer P. A. iz Preserji pri Radomljah. Ker vsaj pri nas še ne gre tako, da bi lahko vsakdo kar brez ustrezne oblike plačila iz trgovine odnašal artikle, so policisti s temeljitim

pogovorom poskušali od P. A. izvedeti, zakaj se je odločila za takšno dejanje. Tega jim ni hotela zaupati. Verjetno se bo lažje izpovedala sodniku za prekrške, kamor so jo zaradi kaznivega dejanja tatvine prijavili policisti.

Tudi pisarne niso varne pred dolgorpnežji. To si bosta verjetno dobro zapomnili M. D. in K. A. Omenjeni sta zaposleni v podjetju Tosama na Viru ter delata v eni izmed pisarn. Tatič je izkoristil trenutno odsotnost obeh ter prvo olajšal za 60, drugo pa za 10 tisočakov. Policisti so pregledali pisarno ter z razgovorom z nekaterimi poskusi razjasnili nekaj okoliščin, ki bi jih pripeljale na pravo sled, vendar jim do danes lopova še ni uspelo izslediti.

Ste že slišali za čevlje znamke Yellow Cab? Ti so trenutno očitno velik modni hit in jih kljub zasoljeni ceni izredno dobro prodajajo kot sveže zemlje - ter tudi krajevo. To vedo najboljše povedati tisti dijak srednje šole v Domžalah, ki so jim takšni čevlji izginili neznano kam. Policisti so opravili precej pogovorov in so že na sledi temu ljubitelju čevljev Yellow Cab. Upajmo, da bo odslej manj dijakov iz srednje šole v Domžalah odhajalo domov bosih oz. v copatah.

Na osnovni šoli Vencelj Perko v Domžalah pa je neznanokam izginila precej draga jakna znamke Avirex. Oče sina, ki je domov pripjal brez jakne, je krajo prijavil policistom in ti so se že pospešeno lotili iskanja jakne in tatila, ki si jo je prisvojil. Ko ga bodo našli, bo potrebna temeljita lekcija iz lepega vedenja in dobrega obnašanja, kajti osnovnošolci naj (še) ne bi imeli takšnih slabih navad.

V prodajnih prostorih podjetja Marky d. o. o. se je pojavil ugleden in izredno lepo obdelan možki, ki je s svojim videzom in govorom dajal vtis uglednega in poštenega poslovnega. Od odgovornih je s pretežno pridobil večjo količino ženskega spodnjega perila in zadržal, da ga bo prodal, račun pa bo poravnal kasneje. Ker se ta ugleden poslovnež dolgo ni prikazal s plačilom, so v podjetju poiskali pomoč policije. Ti so ugotovili, da se je tega početja ponovno lotil njihov stari »znavec« D. S. iz Trziča. O njem gre glas, da so takšna dejanja njegovi edini viri dohodkov, zato policisti svirajo vse morebitne podjetnike, naj ne nasledajo takšnim in podobnim zgodbicam, ki jih ima omenjeni D. S. na zalogi za cel kos. Previdnost naj ima pri sklepanju kupcij torej še poseben poudarek, vsaj dokler osumljenega D. S. iz Trziča ne najdemo in mu ne naložijo ustrezne kazni.

Namerni požar, onesnaženje Bistrice in narkomanija

Stanovalci iz bloka na Ljubljanski cesti 84 v Domžalah so policiste obvestili o požaru, ki je zajel kletne prostore omenjenega stanovanjskega bloka. Požar so sicer pogasili že sami, vendar so vseeno želeli, da policisti pregledajo kraj požara ter poišče vzrok in krivca. Policisti so se na podlagi razgovorov s odgovornimi dokopali do ugotovitev, da je požar verjetno povzročil osemnajstletni H. R. iz Domžal. Po temeljitim razgovoru z njim so ugotovili, da je H. R. namerno vžgal košček papirja in ga namenoma odvrigel v kletni prostor omenjenega bloka. Ogenj se je hitro razširil, vendar so ga prebivalci pravočasno opazili in pogasili. Policisti so proti osumljenemu H. R. napisali kazensko ovadbo, ki ga bremenja, da je povzročil splošno nevarnost ognja. Ob pregledu njegove dokumentacije pa so policisti ugotovili, da je omenjeni H. R. enkrat že storil podobno dejanje, vendar je bil takrat še mladoleten, sárno dejanje pa takrat ni povzročilo hujših posledic.

Presenečeni prebivalci Vira pri Domžalah so ugotovili, da je reka Kamniška Bistrica čudno obarvana. Poklicali so policiste in ti so vzeli vzorce onesanežene vode. Pri podrobnejšem pregledu okolice so ugotovili, da je do onesnaženja prišlo ob iztoku odpadne vode iz papirnice Količevu. V razgovoru z odgovornimi iz tega podjetja so ugotovili, da se je v dopoldanskem času pokvarila vodna čistilna naprava kartonskega stroja KS-3. Zaradi tega je odpadna voda pričela odtekati v meteorni kanal, od tam pa neposredno v Kamniško Bistrico. Na srečo tokratno onesnaženje ni povzročilo nobene škode na vodnem živežu v reki. Policisti pa so vseeno o tem dogodku obvestili pristojne inšpekcijske službe in državnega tožila.

Pred gostinskim lokalom Matiček v Trzinu so policisti presenetili in prijeli preprodajalce z mamili. Legitimirali so šestindesetletnega M. S. in šestindvajsetletno J. M., oba iz Kranja ter U. B. iz Domžal. Pri slednjem so domžalski policisti našli tudi nekaj narkomanskega pribora. Omenjeno trojico so odpeljali v prostore Policijske postaje Domžale, kjer so se z njimi temeljito pogovorili. V teh razgovorih se je med drugim izkazalo tudi to, da je U. B. iz Domžal na sebi imel novo trenirko, ki si jo je na svojem nočnem obisku pred kratkim »izposodil« v enem izmed domžalskih butikov. U. B. se bo moral zaradi tega zagovarjati pri sodniku za prekrške za obe kaznivni dejanji, M. S. in J. M. pa bosta obiskala sodnika za prekrške »samo« zaradi narkomanskih zadev.

JANEZ STIBRIČ

Nadaljevanje s prejšnje strani

Spoštovani prijatelji!

V vsakem človeku je globoka želja, da bi bil zdrav in srečen, da bi imel popolnoma na voljo vse telesne in duševne moči in bi izpolnil svoje mesto v tem življenju. Človek se upira stopiti na pot, ki je zaznamovana z boleznijo, trpljenjem vseh vrst.

Za prvo srečanje z lastnim križem so vedno značilni notranji upor, obramba, beg in zanikanje resnice.

Sele počasi, korak za korakom, po poti trde resničnosti neizogibnega in neodločljivega, se človek uvaja v misli, kam gre naša pot.

Človek po boleznih nikoli več ni takšen, kot je bil pred njo. Bolezen zapusti v njem sledove in ga oblikuje za celo življenje. Ča oblikuje in preoblikuje!

Med boleznijo me je obiskalo veliko ljudi. Čas, ko sem lahko z njimi, je odmerjen. Naša srečanja pa imajo globlji pomen in vrednost.

Prepričana sem, da sem tudi v tem stanju za svet okoli sebe še pomembna. Zavedam se, da so zame tisti, ki prihajajo k meni, kakor vrata, ki moram skozniti.

Neprecenljiv izkupiček teh mesecev je, da sem spoznala veliko ljudi, ki so z odprtostjo svojega bitja skrbeli zame in za mnoge druge še večje reveže od mene. Bolan človek s posebnega zornega kota vidi, kako so ljudje naravnani do sočludij. Hvaležna sem vsem in vsakemu posebej, kdor mi priložne. Tak obisk je pravo doživetje!

Ne potrebujem pomilovanja, pač pa veselje in pravo razpoloženje, zaupanje njih, ki odsevajo ngrnanje polnost, razumevanje, toplino, radost, obzornost! Ko me takšni ljudje obiščejo, čutim resnično ljubezen, upanje, veselje in oporo!

Taki ljudje s svojim učinkom prinesejo vedno znova bogastvo in globino človečnosti, ki sega v prihajajoče dni!

Toliko veselja kot v teh tednih, mesečnih boleznih v svojem življenju še nisem doživela. So trenutki, ko se to veselje neznanost stopnjuje. Vse, kar je bilo prej »temno, črno«, postane svetlo.

Seveda pridejo tudi megleni dnevi, a ne dovolim, da bi se megla dalj časa obdržala. Otepm se je, kot le kaj! In ko zgine, si srečen; Hvala Bogu! Uspelo mi je!

Z veseljem je ravno tako kot s trpljenjem. Tega, kar se skriva v globini duše, sploh ne moreš povedati ali opisati.

Ne strajujem se več, da sem potrebna pomoči. Potrebujem pa vsestransko pomoč, zdravstveno, socialno in duhovno. In mnogi ste se odzvali na moj klic v stiski!

»Hvala«, je moj odgovor! »Hvala« je prednost in korektnost pred vsem!

Hvaležna sem vam za pomoč, za obisk, za odkritost. Hvaležna sem mnogim ljudem, ki me spodbujate. Veliko vas je, zato ne zamerite, ne morem se vam poimensko zahvaliti.

Bilo bi smešno in brez smisla zanikati, da vas ne potrebujem in da sem dolžna mnogim.

Hvaležna sem svojim otrokoma Mateji in Marjanu!

Posebna hvala županiji Cveti Zalokar Oražem, g. Anči Saje, društvu HS, Karitas in drugim.

Hvala vam vsem, ki ste se izkazali, da imate odprto srce za človeka v stiski!

Hvala, Gospod! Hvala, da lahko rečem hvala!

MILENA GEISER

»Tempus fugit«

Javna pobuda svetnikom Občine Domžale, Slamnik, 24. januarja 1997, št. 1., letnik 36

Pod tem naslovom brez narekovanja zapiše g. Stibrič nekaj pobud o reševanju problematike v zvezi z usodo spominskih obeležij NOB. To vprašanje se ne poraja samo v naši občini, ampak v Sloveniji nasploh. Posamična okolja ga rešujejo bodisi z umirjenostjo, pa tja do kričavosti in blatenja.

Rad bi navedel, da mi je zamisel g. Stibriča zelo blizu. Sam sem popolnoma enako pobudo posredoval dne 3. aprila 1996 na posvetu Univerzitetno znanstvenega foruma SDS, kjer so polemizirali o usodi obeležij NOB v Ljubljani. Tedaj s predlogom nisem najbolje prodrl, a se je kasneje uveljavil tudi kot ena možnost. Tak način urejanja se mi zdi dokaj pravi, saj vodi k umirjanju strasti, ne nastaja škoda. Na Madžarskem so ravnali ravno po tem načinu. Zase osebno pa se ravnam v miselnosti, kakršna prevladuje v Evropi in z izjemami drugod po svetu, spomeniki, kakršnikoli so že, so del narodove zgodovine. Enim negativni, za druge pozitivni simboli. Še največ velja odnos, ki si ga zrel človek sam vzpostavi do teh »mrtvih« podob.

Prenos teh obeležij na en sam kraj pa sproži lahko tudi vprašanje spomenikov, ki so nekako v »zasebni« lasti (na hiši, zemljišču pokojnikovih svojcev ipd.). Ti gotovo takega prenosa ne bi dovolili ali pa pod posebnimi pogoji. Tudi samo postavljanje obeležij druge strani, kot navaja g. Stibrič, domobranec (ali drugih) ob NOB-jevskih se mi ne zdi dobro. Različno nazorsko opredeljenim posameznikom in svojem bi morda v njih podzavestno podžigali sovražne, že pozablajoče se strasti, in bi se lahko kaj hitro »dogodilo« kakšno podlito (ali celo naročeno) dejanje (mazaštvo ipd.). To pa je spet pot, ki nas znova oddaljuje od že nastale šibke sprave, raje rečem usmeritve in od katere vodi pot samo skozi objektivnost presoje sedanjega časa in razmer h globalni spravi oziroma k celjenju ran iz dobe, ki so jih po svoji krivdi zadali nevestni posamezniki ali posamezne strukture sedanje oblasti. Ohrabrujejoče je vsekakor že spoznanje, da mlajše generacije razmišljajo večinoma o tem obdobju brez ideoloških predznakov in jih zanimajo stvarka zgodovinska dej-

stva. O tem naj zato govori zgodovina kot stroka in znanost.

Mnogo bolj od teh negibnih pomnikov so nevarni njihovi živi oboževalci. Ti že glede na odmaknjenost dogodkov in osebe, ki so povezani s prenosom obeležja, nimajo kaj več prav skupnega. So jim le vir takih ali drugih bonitet, ki se kar avtomatsko prenašajo z generacije na generacijo. Ne čudim se, če število udeležencev NOB ostaja nespremenjeno, če so člani vojnih združenj in zvez njihovi mladoletni svojci, ipd. Tu bo potrebno opraviti carski rez. Če je npr.: bil udeleženec NOB v letu 1941 star 15 let, jih sedaj po 56 letih nosi krepkih 71. Logika in zakoni narave so neizprosni za vse. Želim pa takoj poudariti, da vsakomur, karkoli si je pridobil s poštenostjo, PRIPADA. Žal živimo še vedno v času, ko doživi tako »navaden« posameznik kot ugledne osebe, omenil bi g. Antona Drobničiča, gen. državni tožilec, (podtikanje ZL in ZZB) napade vseh vrst, ker pač nisi »njihov PUCKO«. Komaj da se nekeje prične samo poskus nepristranske obravnave - razmišljanj o domobranstvu in njihovi zdajšnji naslednici Novi slov. zavezi, se že usuje plaz podtikanj in blatenja. Pojavijo se »sevedni« skoraj že paranoični osebkji a la Spomenka Hribar in nas osrečujejo pod »blagoslovljenim« patronatom slavnega šefa, ki ga daje »sindrom« Vodje, pri tem pa pozablja na vrsto v tisku objavljenih nepravilnosti, ki jih je ali še spočenja. Seveda se ob »vrhunskih« asih dogajajo podobne stvari tudi v nižji sferi in rangih. Tako prispe človek do križica, ko se mora ponovno odločevati. Osebo zame sprejete take odločitve ni pomenilo nič dramatičnega in iz poprej tipično strankarsko populonoma pluralističnega, kot smo rekli družbenega delovanja, je prvi odločitvi, vstop v SDS, sledila ob 5-letnici državnosti še druga, članstvo v NSZ. Razlogi, ki botrujejo za tako odločitev, so najbolje poznani tistemu, ki se pač odloča. Zame so bili dovolj prepričljivi. Morda bi bilo dobro, da navedem vsaj enega, fundamentalnega, človek res ne more sobivati v strukturi s takimi, ki so ti povzročali krivice eno za drugo, pa čeprav so te kasneje popravljene. Prav to se je podpisaneu načrtno dogajalo s posledki vse od l. 1986, prav posebej pa se je kot mnogim uglednim imenom povečalo stopnjevanje pritiska in celo onemogočanje eksistence s sept. 1989 leta dalje in ki se, čeprav v upadajočem tempom, še nadaljuje. Gre za škandalozen primer treh ravnateljic iz OS Nove Jarše iz Ljubljane (dve bivši in zdajšnje, ki je tudi v odhajanju) in so tudi v pozicije članstva v ZKS SDP in zdaj ZL terorizirale drugačno strankarsko usmerjen kader, s tem prikrili nesposobnost. Že od leta 1986 dalje je dobesedno vlačijo tedaj še po sodišču združenega dela, zdaj delovno in socialno, v postopkih in UNZ, tožilstva, Ministrstva za šolstvo, Zavoda za šolstvo, inšpekcijskih služb, sindikata in pristojnih upravnih službah mestnega sveta Ljubljane vse do župana. Posebej dobro znane so bile bivši upravniki DPO občine Moste - Ljubljana, saj so šele na telef. urgenco vrha tedanje SO izpolnjevale pravnomočne odločbe sodišča. V teh postopkih so se na srečo razkrivale nezakonite početja 3 omenjenih od zlorabe položaja, ponarejanja in uničevanja listin, podpisov, finančne malverzacije, zavajanje in grožnje priči ipd. Podpisani je izmed drugih tudi sam doživljal to kalvarijo, je pa v zahtevkih uspeval, ob vsaj podrobno zbrani dokumentaciji, ki vlaga odškodninski zahtevek; v pripravi pa je tudi knjiga o tem obdobju. Tako njihova zgodba kljub stank. kritiki ni končana, končuje pa se zame in za take, ki smo ob profesionalnem delu desetletja vestno izpolnjevali vrsto prevzetih nalog, ki nam jih je nalagala družba - oblast. Morda pa tudi ob njenem sedaj bolj pravičnem vrednotenju našega dela. Tako pa tudi nočem in ne morem biti takoj orodje v rokah posameznikov ali ekipa takih naslednic, ki je po svoje v posmeh in sramoto celo svoji predhodnici. Ti ZL posamezniki iz naslednice se niti ne zavedajo osnovnega normativna tako naravnega kot človeškega prava: »Kjer ni pravice, ni obveznosti!« Zato taka oblast, ki svoje državljane načrtno eksistenčno onemogoča, ga oskuduje v drugih pravicah, nima pravice zahtevati od njih izpolnjevanje obveznosti, odvzeta pa ji je tudi kakršnakoli pravica KAZNOVANJA, če in ko oskudovani državljani ne morejo izpolnjevati dolžnosti. Kot dokazujejo odzivi ljudi, se bo oblast s tem prej ali slej morala sprijazniti s spoštovanjem zakonitosti. Ravno to upoštevanje zakonitosti pa zahteva tudi od NSZ še odločnejše uveljavljanje lastnih stališč, seveda zakonito. Prav zato bo treba vedno bolj opustiti samo jadikovanje in nastopati z novimi pobudami in njihovo realizacijo. Ustanovitve (pod) Odbor NSZ v Domžalah bi bilo tudi eno takih dejanj. »Tempus fugit - čas teče« je v svoji knjigi »Mozaik svobode« zapisal dr. Andrej Capuder (SKD). In če klan oblastniki v njem in v zakulisju tega ne vedo, se kaj lahko dogodi, da ne bomo doživljali samo mirne demonstracije, ampak bomo tako razjarjeno ljudstvo v Tirani, Zagrebu, Sofiji in drugod kaj kmalu gledali tu na ljubljanskih ulicah.

Izrekam zahvalo vsem, ki so mi v tem zame krivičnem obdobju nudili dejansko nesebično podporo.

LEON SENER

član NSZ in SDS

ČESTITAMO

Najboljši športniki 1996

Športna zveza Domžale je na prijetni prireditvi v Majčevem dvoru v Jaršah podelila priznanja najboljšim športnicam in športnikom za leto 1996. Na območju nekdanje občine Domžale, katerega s svojo dejavnostjo še vedno pokriva športna zveza, je aktivnih 56 športnih društev ter 11 šolskih športnih društev, ki skupaj združujejo več kot 6000 članov, na posameznih drugih množičnih prireditvah pa je v letu 1996 prav tako sodelovalo 2000 rekreativcev.

Priznanja so bila podeljena za največje uspehe tako v državnem kot mednarodnem merilu, prejeli so jih tudi jubilarji. Skupaj so: Jože Mlakar, predsednik, in Ranko Cukrov, sekretar Športne zveze Domžale, ter županja Občine Domžale, Cveta Zalokar Oražem, župan Občine Mengeš, Janez Per, podelili blizu 50 priznanj; te so prejeli tekmovalci v 20 panogah. V letu 1996 je bilo osvojenih 12 ekipnih in posameznih naslovov državnih prvakov, 7 naslovov vice prvakov, 4 tekmovalci so na državnih prvenstvih prejeli bronasta odličja, v mednarodnem merilu se je pomerilo 9 športnikov, 8 športnikov pa je priznanje prejelo glede na kategorizacijo v posamezne razrede (mladinski in državni).

Najboljši športniki za leto 1996 so: uspehi na državnih prvenstvih: pionirji: državni prvaki: Špela Burger (namizni tenis), Ana Stipančič, Bernarda Lagoja in Jemaj Stipančič (rolanje)

kadeti: 2. mesto: Atletski klub Domžale (atletika - stafeta), Boštjan Peterca (dviganje uteži) in Bojana Vojska (tek čez ovire); 3. mesto: Tomaž Kušar (tek 1500 ovire)

mladinci: državni prvaki: Andreja Abramovič (rolanje), Boštjan Brnot (kros), Igor Jerman (moto šport); Blaž Lenarčič (dviganje uteži) ter Strelsko društvo Domžale (zračna pištola)

tretje mesto: Marko Janežič (squash) in Ana Naranča (met krogle)

člani: državni prvaki: Boris Knap (lokokstrelstvo), Jože Klopčič (dviganje uteži), Marjan Malec (motošport) Monika Kambič (alpinistka leta 1996), Strelska družina (vojaška puška), ženski nogometni klub Induplati Jarše (nogomet)

2. mesto: Boštjan Lekan (smučar-

Županja Cveta Zalokar Oražem je Ljubiši Miliču, predstavniku Šahovskega društva Domžale, ob njihovem zlatem jubileju izročila priznanje Športne zveze Domžale.

ski tek), FIT/TOP SQK Mengeš (squash) TAK Domžale (dviganje uteži); 3. mesto: Aleš Pranjčič (atlet, mnogoboj)

Za mednarodne uspehe so priznanja prejeli: Peter Janežič (squash), Nina Grilj ter Aleksandra Mohar (KS Pirueta), Matej Drašček, Alenka Ivančič, Dragana Vujović, Saša Slanc, Tatjana Vrhovšek, Miha Arvaj ter Nataša Gliha - vsi KDK Domžale. V mladinski razred so kategorizirane: Jasna Paladin, Meta Pungercar in Anja Završnik (vse AK Domžale), v državni razred pa: Janez Jeglič (PD Domžale) Stane Kovac in Boštjan Arnoli, Dejan Schaubach (vsi SD Domžale) ter Andrej Krašovec (TK Domžale).

Na področju športne rekreacije je priznanje prejelo Planinsko

društvo ONGER za osvojeni državni naslov na tekmovalju MLADINA IN CORE.

Priznanje so prejeli tudi naslednji jubilarji: Šahovsko društvo Domžale (50 let), SSK SAM Ihan (50 let smučarskih skokov) ter športno društvo Krasnja (25 let), za 25-letno aktivno delo na področju športa in rekreacije so bili nagradi: Tone Gostiša (TVD Mengeš), Dare Flis (TVD Domžale), Andrej Košir in Aleksander Kabaj (Smučarsko društvo Domžale), Marjan Kaliman (Športno društvo invalid Domžale) ter Marjan Velepec (TAK Domžale).

Vsem dobitnikom priznanj iskrene čestitke in veliko uspehov ter športne sreče v letu 1997!

V. V.

PET MINUT S ŠPORTNIKOM

Atlet Gregor Breznik

V januarju je vse, zlasti pa člane Atletskega kluba Domžale, z odličnimi teki razveselil Gregor Breznik, nekdanji odlični tenisač, ki se lahko pohvali tudi s tretjim mestom v igri dvojic (skupaj z Goranom Ivaniševićem) na neuradnem svetovnem prvenstvu tenisačev do 16 let. Skupaj sta se veselila tudi tretjega mesta na evropskem prvenstvu, sicer pa je bil Gregor v različnih kategorijah večkratni jugoslovanski in slovenski prvak v tenisu. V obdobju, ko je zaradi bolezni počival, se je odločil za študij

v Ameriki in diplomiral iz mednarodnih ved, trenutno pa dokončuje magistrski iz poslovnega menedžmenta.

S športom je povezano vse njegovo življenje, saj je z igranjem tenisa pričel že v zgodnji mladosti. Prav tenis je kriv, da se z atletiko, katerega mu je bila vedno blizu, ni ukvarjal prej. Ob vrhunskem tenisu je zanj zmanjkalo časa. Nova priložnost pa je prišla pred dvema letoma, ko se je pri študiju v Tampi na Floridi seznanil s svetovno znanimi atleti: Colinom Jacksonom, Linfordom Christijem in Markom McCoyem, ki mu je ne-

kaj časa tudi pomagal pri premagovanju prvih korakov v sprintu.

Teku pa se je popolnoma posvetil ob vrnitvi v Slovenijo. Prej prijatelja Andreja Alibabiča se je v letu 1996 seznanil z Damjanom Berdikom, trenerjem tekačev Atletskega kluba Domžale in se odločil, da postane član domžalskega kluba; hkrati pa se je v maju pridružil tudi atletom, za katere skrbi znani slovenski trener Jure Kastelic. Njegovi rezultati so bili že kar prvo sezono tako odlični, da je bil ob koncu leta razglašen za najboljšega atleta med člani AK Domžale.

Prvi rezultati v začetku letošnjega leta so presenetili vse. Gregor pravi, da malo tudi njega, saj ni pričakoval, da bo po izenačitvi devet let starega dvoranskega rekorda na 60 m na mednarodnem mitingu v Budimpešti državni rekord še izboljšal. Na pravkar končanem dvoranskem članskem državnem prvenstvu pa je z osvojitvijo naslova državnega prvaka dosegel v atletiki svoj največji uspeh. Kot smo lahko prebrali v intervjujih, ki so bili po uspešnih tekih objavljeni skoraj v vseh časopisih, je pri zastavljanju tekmovalnih ciljev Gregor zelo previden. Tako bi rad v letošnji sezoni izboljšal osebni rekord na 100 metrov ter se v teku na 200 metrov »spustil« pod 22 sekund. Nato bo o svoji atletski poti razmišljal naprej. In ko se bo odločil, da z atletiko preneha, njegovi prijatelji so prepričani, da to ne bo prav kmalu, prideta na vrsto padalstvo in jadralno letenje...

V. V.

Veselo pustovanje v Majčevem dvoru

V soboto, 8. 2. 1997 je v MAJČEVEM DVORU CENTER ZA MLADE pripravil pustovanje za najmlajše.

Kaj vse se je dogajalo?

Rajanje se je začelo z nastopom Katarine in njenih plesalk Barbare in Andreje. Z besedami hokus pokus fidigusa se je pojavil čarovnik Roman Freljih. Triki s pisanimi rutcami in globlji so k odru privabili veliko množico radovednih otrok. Čarovnik si je med maskarami izbral indijanko in kavbojca, ki sta se izkazala za dobra pomočnika.

Simpatično igro »Kako je kralj Janez iskal nevesto« nam je predstavila mlada dramska skupina Beganus. Za glasbo pa so poskrbeli glasbeniki društva SMO, ki so svoj nastop potrdili z igranjem na sintesajzer. Rajanje se je zaključilo s plesom in podelitvijo slastnih nagrad najboljšim maskam.

Ob tej priložnosti se zahvaljuje mo sponzorjem: Majčev Dvor, Zavarovalnica Triglav Ljubljana, Tosama d.

d. Vir, Zastopnik d. o. o. IOC-Trzin, Ogiva d. o. o. Sežana, Fitness studio Panter, Zmajčkov butik izvrstnih slaščic Ljubljana in Gostinsko podjetje Trojana d. o. o.

Maskare, se vidimo prihodnje leto.

MATJAŽ REBULA

LEON SENER

član NSZ in SDS

KK PIRUETA

Trenerji v mednarodni areni

Drugega mednarodnega seminarja v italijanskem mestu Riccione se je v januarju 1997 udeležilo kar pet slovenskih trenerjev umetnostnega kotalkanja in hitrostnega rolanja, in sicer: Maja Škrlep, Nina Grilj, Maja Musič, Aleš Gros in Anton Grilj.

Na seminarju je sodelovalo 260 trenerjev iz 13 držav, med drugimi celo trenerji iz Kolumbije. Vsi slovenski predstavniki so uspešno opravili seminar in so si zato pridobili ustrezen certifikat. Med številnimi tekmovalci, predvsem iz Italije, sta se seminarja udeležila tudi aktualna svetovna prvaka v parih Rossi-Venerucci. KK Pirueta je ob tej priložnosti z znamenitima kotalkarjema navezal stike in tako že lahko najavimo prijetno novico, da ju bomo kmalu videli tudi v Domžalah.

Seminar, ki je bil zelo naporen, saj so se predavanja pričela ob 8. uri in zaključevala ob 19. uri; strokovno je bil na zelo visokem nivoju. Ob gledanju videokaset, vizualnem prikazu kotalkarskih veščin ter medsebojni izmenjavi mnenj so slovenski predstavniki pridobili vrsto znanj, med njimi kar nekaj novosti, ki jih bo KK Pirueta s pridom uporabil pri nadaljnjem delu.

bil pri nadaljnjem delu.

Se posebej veliko novosti je bilo v hitrostnem kotalkanju, saj se tehnika odraža bistveno spreminjajo. Trenerji domžalskega kluba, ki so bili edini udeleženci iz Slovenije, bodo osvojeno znanje predstavili na podobnih seminarjih po Sloveniji. Eden takih je že bil v februarju v Murski Soboti, kjer so bile skupne šestdnevne priprave, na katerem so sodelovali tako umetnostni kot hitrostni kotalkarji. Zanimanje za nova znanja je tudi v Sloveniji izjemno veliko.

Načrti Kotalkarskega kluba PIRUETA za leto 1997 so veliki in udeležba na omenjenem seminarju je dobra osnova za nadaljevanje dela v letu, v katerem njihovi tekmovalci branijo kar pet naslovov državnih prvakov iz leta 1996. Društvo ima več kot 80 članov in pričakuje v letošnjem letu še več uspehov, saj bi se radi uveljavili tudi širše. Cilj omenjenih šestdnevnih priprav ni bil samo pripraviti tekmovalce na prihajajočo sezono, temveč se tudi v tem delu Slovenije prikazati kot kakovostno društvo, ki po svoji izvrstni organiziranosti ni znano le v okolici Domžal, temveč širom po državi.

Udeleženci mednarodnega seminarja v Riccione. (Foto: KK Pirueta)

V pripravah na sezono bomo opravili vrsto predstavitvenih nastopov, tekmovalni in srečanja, med katerimi omenimo

tudi srečanja z našimi prijatelji iz Madžarske, s katerimi bomo sodelovanje v letu 1997 še okrepili.

Drugi memorial Marjana Prosenca-Majota

V nedeljo, 19. 1. 1997 je bila na skakalnicah SSK SAM IHAN že druga memorialna tekma v smučarskih skokih, v spomin na tragično preminulega člana Marjana Prosenca-Majota.

Tekma se je pričela z majhno zamudo zaradi prijav skakalcev, ki so prihajali iz ljubljanske tekme. Na izredno dobro pripravljenih in urejenih skakalnicah so se tekmovalci pomerili v štirih kategorijah.

Na skakalnici K-20 je med veterani zmagal Janez-Jaček Poljanšek iz Kamnika, drugi je bil Bojan Bokalič, tretji pa Bruno Rusjan, oba iz JUB Dola. Najboljši domačin je bil Janez Prešeren na šestem mestu.

Najatraktivnejše pa je bilo tekmovalništvo na skakalnici K-50. Med dečki do 15 let je postal zmagovalček Marko Šimic, Triglav Kranj, pred domačinom Gasperjem Cvetkom, tretji pa je bil Miha Albreht iz Alpine Ziri. Domačini Sandi Prešeren, Andraž Stergar in Grega Ravnikar pa so osvojili mesta od 6-8.

V kategoriji do 20 let je zmagal domačin Miha Rihtar, ki skače za Triglav iz Kranja. Miha ima letos že nekaj izrednih rezultatov, med drugim 3. mesto v St. Moritzu v alpskem pokalu, 1. mesto ekipno na državnem prvenstvu med mladinci, 6. mesto posamezno na državnem prvenstvu itd. Je tudi kandidat za odhod na mladinsko svetovno prvenstvo, ki bo v Kanadi. Na drugo mesto v tej kategoriji je doskočil še en domačin Tomaž Pavlič iz SSK SAM IHAN, tretji pa je bil Igor Medved iz Ilirije Centra iz Ljubljane.

Med člani je zmagal nekdanji reprezentant, sin reprezentanta Bineta Roglja, Franci Rogelj iz Ilirije Centra, drugi je bil Zupan iz Stol Žirovnice, tretji pa spet Ilirjan Boštjan Habič. Od domačinov je bil najboljši Milan Erbežnik na 5. mestu, takoj za njim pa je bil najstarejši udeleženec tekmovalništva, Janez Prešeren, SAM IHAN.

Po končani tekmi na veliki skakalnici je bilo še tekmovalništvo za najdaljši veteranski skok na 20-m napravi. Zmagal je

Bojan Bokalič iz Dola. Iz rok g. Staneta Žavbija je prejel unikatno plaketo, katero je mojster Žavbi naredil nalašč za to tekmo.

Za najdaljši skok dneva je kulinaricne dobrote (darilo gostilne Mgan) prejel Miha Rihtar. Dober tek!

Medalje in praktične nagrade sta prvovrstnim podeljevala podžupan občine Domžale g. Mausar in oče preminulega Majota Prosenca Marjan. Po razglasitvi rezultatov je delegacija SSK SAM IHAN odnesla cvetje na grob mnogo prekmalu preminulega prijatelja in sotekmovca Majota.

SSK SAM IHAN se zahvaljuje vsem sponzorjem, ki so pomagali pri organizaciji Prosenčevega memoriala. P. P.

VEČ KOT USPEŠEN ZAČETEK LETA 1997 ZA ATLETE

Gregor Breznik - državni prvak

Začetek letošnjega leta je za člane Atletskega kluba Domžale minil zelo uspešno, saj so na prvih državnih prvenstvih osvojili vrsto medalj in vidnih rezultatov, ki so dober obet za letošnjo atletske sezono, ki jo bo posebej zaznamoval evropsko mladinsko prvenstvo v Ljubljani.

Ob koncu leta 1996 je bil Gregor Breznik, ki je vrste domžalskega atletskega kluba okrepil v letu 1996, razglašen za najboljšega člana. Njegovi prvi nastopi v letu 1997 so pokazali, da čas njegovih uspehov šele prihaja. Na dvoranskem mitingu v Celju je pred kratkim z rezultatom 6,81 v teku na 60 metrov dosegel najboljši rezultat mitinga in z njim izenačil kar nekaj let star slovenski dvoranski rekord, ki ga je že čez nekaj dni na mednarodnem mitingu izboljšal in sam postal lastnik slovenskega državnega rekorda.

Na državnem prvenstvu v dvoranih pa je v začetku februarja 1997 dosegel enega izmed najodmevnejših uspehov domžalskih atletov, saj je po-

stal državni prvak v teku na 60 metrov. Iskrene čestitke!

Na državnem prvenstvu sta v B-finalih na 60 metrov nastopila še Bojana HOSTNIK, starejša mladinka, ki je med članicami zasedla 11. mesto, ter Matej JUHART, ta je bil med člani šesti.

Medalje tudi za metalce

V Kopru je na državnem prvenstvu v metih sodelovalo številno domžalsko zastopstvo, ki ga trenira Tone Založnik. V vseh kategorijah so dosegli lepe uspehe, osvojili pa tudi tri medalje.

Tako je Jože PIRNAT v metu krogla osvojil bronasto medaljo, kopje je vrzel za 6. mesto, Mojca ZALOŽNIK je bila srebrna v metu kopja, Ana NARANČA pa je drugo mesto zasedla v metu krogla in bila četrta v metu diska. Lenart MILANOVIČ je bil dvakrat sedmi (krogla, kopje), Peter HAMERŠAK pa je v metu kopja zasedel deseto mesto. Sabina MILANOVIČ je bila v metu diska šesta in v metu krogla osma, v isti kategoriji (mlajše mladinke) pa je bila Larisa CAPUDER sedma v metu kopja in deveta v metu krogla.

Vsem atletom iskrene čestitke in veliko uspehov ter športne sreče tudi na prihodnjih tekmovanjih! V.

ŽENSKI NOGOMETNI KLUB JARŠE

Drugo mesto na Madžarskem

Ženski nogometni klub Jarše že od vsega začetka svojega dela dosegla lepe uspehe. Tako so že dvakrat osvojile naslov državnih prvakinja, bile so zmagovalke pokala Republike Slovenije ter dvakrat tudi državne prvakine v malem nogometu.

Že lani so se udeležile zelo močnega mednarodnega turnirja v malem nogometu na Madžarskem, kjer so sodelovale ekipe iz šestih držav ter osvojile tretje mesto.

Tudi letos so v prvih dneh februarja igrale mali nogomet v Szolnogu na Madžarskem in se pomerile z ekipami iz Avstrije, Nemčije, Romunije in Madžarske. Po lepih in borbenih tekmah so naše nogometašice zaostale le za Romunkami in osvojile drugo mesto.

Ekipi Ženskega nogometnega kluba Jarše za osvojevo drugo mesto iskrene čestitke ter veliko uspehov tudi v letošnji nogometni sezoni! V.

Ekipa Ženskega nogometnega kluba Jarše s trenerji in vodstvom kluba ob nastopu na Madžarskem. Iskrene čestitke, dekleta!

VELIK USPEH JANEZA JEGLIČA

Domžalčan zmagal na francoskem ledu

Janez Jeglič, član Alpinističnega oddelka Domžale, je v drugi polovici januarja na 7. mednarodnem prvenstvu Francije v ledenem plezanju Courchevel 97 ponovno dokazal, da sodi med najboljšeto vrstne plezalce na svetu. Lansko leto je bil na tem tekmovanju četrti, v tečajnosti preizkušnji in prvi v hitrostni, tokrat pa je v obeh disciplinah prepričljivo premagal vse francoske plezalne elite.

Na to tekmovalništvo je lani Domžalčana Janeza Jegliča poslala Komisija za alpinizem pri Planinski zvezi Slovenije. Ker je lansko leto manj znani Slovenec presenetil francoske organizatorje z zmago v hitrostnem plezanju in s četrtim mestom (za tremi Francozi) v tečajnostnem plezanju, so ga Francozi prijazno na svoje stroške - letos znova povabili na tekmovalništvo na 30 metrov visokem zaledene-

lem slapu. Janez Jeglič je že v predtekmovalni v tečajnostni preizkušnji dosegel najmanj negativnih točk od vseh devetih, ki so se uvrstili v finale. V prvem finalnem vzponu je bil Jeglič spet najboljši, v drugem pa se je nekoliko bolje od njega odrezal Francoz Jacques Perier. V skupnem seštevku je bil naš vrhunski alpinist tri točke pred drugouvrščenim Perierjem.

V hitrostni preizkušnji na spodnjem 20 metrov visokem ledu ledene stene pa je Janez Jeglič postavil piko na, ko je s časom 48 sekund drugič zmagal pred Bolgarom Petkom Totevom, ki je na cilj pripeljal v minuti in osmih sekundah.

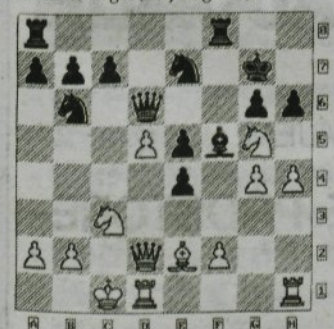
Pri udeležbi na tekmovanju so domžalskemu alpinistu pomagali še CA SKB Lizing, Metal Profil Juhant, Charlet Moser - TERRA Sport, Pro Montana Trizic in City Wall.

BOGDAN OSOLIN

na CRNO-BELIH poljih

O. Cvitan (2550): Jože Skok (2125) 1:0

1. d4 Sf6 2. Sf3 g6 3. c4 d5 4. cxd5 Sxd5 5. e4 Sb6 6. h3 Lg7 7. Sc3 0-0 8. Le3 Sc6 9. Dd2 e5 10. d5 Se7 11. 0-0-0 f5! 12. Lh6 Dd6 13. h4 fxe4 14. Lxg7 Kxg7 15. Sg5 Lf5! (Črni je popolnoma izenačil pozicijo.) 16. Le2 h6 17. g4! (Glej diagram.)

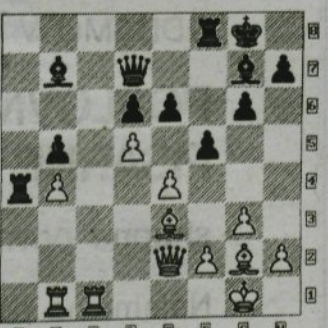

17.... hxc6 18. gxf5 Txf5 19. hxc6 Td8??

(Velika napaka črnega. Črni bi igral brez večjih problemov, če bi potegnil potezo Tf4! Sedaj se bo hitro porušila njegova pozicija.) 20. Se4 Dd5 21. Dc2 Dg8 22. Sf6! Txd1 23. Dxd1 Txf6 (Edina poteza, ki podaljšuje partijo.) 24. gxf6 Kxf6 25. Kf1 Sxd5 26. Dd3 Dc8 27. Ld3 b6 28. Le4 c6 29. Df3 Sf4 30. Tc1 c5 31. Td1 Dc6 32. Dh1 Dh3 (Damski spopadi!) 33. Td6+ Kf7 34. Dxd3 Sxh3 35. f3 Sg5 36. Td7 Sxe4 37. fxe4 g5 38. Kc1 Ke6 (Moj kraljev se kaže tudi v končnici.) 39. Txa7 g6 40. Ta6 Kf6 41. Kd2 Sg6 42. Txb6+ Kg5 43. Txb6 Kxg6 44. a4 Kg5 45. Ke3 Kh4 46. Kf2 Kh3 47. Kd1 Kf1 se vda.

Vladimir Ivačić (2285): M. Djurković (2130) 1:0

1. c4 g6 2. Sc3 Lg7 3. g3 c5 4. Lg2 Sc6 5. e4 e6 6. Sge2 Sge7 7. 0-0-0 8. d3 a6 9. Le3 Sc4 10. Tbl Sec6 11. a3 b5 12. b4 cxb4 13. axb4 Tb8 14. Sxd4 Sxd4 15. Dd2 d6 16. Tfcl Dd7 17. Da2 Lb7 18. cxb5 axb5 19. Se2 Ta8 20. Dd2 Sxe2 21. Dxe2 Ta4 22. d4 f5 23. d5! (Glej diagram!)

23.... exd5 24. exf5 d4 25. Lxb7 Dxb7 26. Lf4 Dd5 27. De6 +! Dxe6 28. fxe6 Te8 29. Tel Ta6 30. Tbl h6 31. h4 Ta4 32. Lxd6 Ta6 23. Lf4 Taxe6 34. Txe6 Txe6 35. Tc8+ Kf7 36. Tb8 Tel+ 37. Kg2 Tbl 38. Txb5 Lf8 39. Tb7+ Ke6 40. Kf3 Le7 41. Lh6 Lxb4 42. Lf8 Lxf8 43. Tbl Kd5 44. Ke2 Črni se vda.

V SPOMIN MILANA OSOLINA

Šahovski dvoboj Domžale: Kamnik

Sredi januarja sta se na deseti šahovnici pomerili ekipi Kamnika in Domžal. V pospešenem šahu (10 minut na igralca) v dveh krogih so šahisti Domžal premočno (67: 33) premagali šahovske kolege iz Kamnika. Najboljša pri domačinih sta bila mojster Vladimir Ivačić

in mojstrski kandidat Bogdan Osolin (brez poraza), ki sta vsak v desetih partijah zbrala 8,5 točk. Pri gostih pa je bil najboljši mojstrski kandidat Marjan Karnar (brez poraza) z 8,5 točkami.

B. O.

V Novi Gorici 24 šahistov z najvišjim šahovskim naslovom

V Novi Gorici je od 31. januarja do 8. februarja potekal drugi odprti mednarodni šahovski turnir Open Nova Gorica '97, ki je prekosil vsa pričakovanja. Udeležilo se ga je kar 22 velemojstrov in 2 velemojstrice. V Sloveniji se dosedaj še ni nikoli zbralo tolikšno število kakovostnih igralcev na odprtem mednarodnem turnirju.

Na turnirju je sodelovalo 109 udeležencev iz 13 držav. Vrh kakovostnega razreda so sestavljali igralci z visokim šahovskim rejtingom: Vladimir Malanuk iz Ukrajine (2610), Rus Vladimir Epishin (2600), prva deska olimpijske reprezentance ZDA Boris Guljko (2595) in Hrvat Zdenko Kožul, stari znanec slovenskih odprtih turnirjev, z ELO rejtingom 2590. Kar 71 udeležencev je imelo na turnirju tudi mednarodni (ELO) rejting.

Po 9 krogih je zanesljivo zmagal Ukrajinec Malanuk s 7 točkami, drugi je bil Hrvat Zdenko Kožul, tretji pa šahist iz Slovenije Drazen Sermek, oba sta zbrala 6 in pol točke. Enak izkupiček imajo igralci, ki jim sledijo na tabeli: Djuric (ZRI), Timoschenko (Slovaška), Wojtkiewicz (Poljska), Gofstein (Izrael), Rus Epishin in Izraelce Kogan. Drugi najuspešnejši slovenski šahist

je bil član ptujskega šahovskega društva velemojster Adrian Mikhlinchishin, tretji pa domačin, mednarodni mojster Aljoša Grosar, oba sta zbrala 6 točk.

Med Domžalčani se je turnirja udeležil neumorni slovenski mojster Vlado Ivačić, ki je dosegel zelo solidnih 5 točk in potrdil svojo kakovostno raven (rejting 2285). Vlado nedvomno sodi med šahiste, ki so lahko zgled mlajšim igralcem. Je izjemno trdoživ šahist, ki kljub 60 letom ne popušča precej mlajšim šahistom. Ves turnir se je vozil z osebnim avtom iz Domžal v Novo Gorico in seveda zvečer po partiji nazaj, kar je bila zanj zagotovo velika obremenitev, za (mimogrede) SD Napredek Domžale pa tudi veliko manjši strošek. Zgled torej, ki zasluži priznanje!

Od Domžalčanov je sodeloval na turnirju še mojstrski kandidat Jože Skok (sicer član SD »Milan Vidmar« iz Ljubljane), ki je zbral za svoj rejting skromne 3 in pol točke. S tira sta ga vrgla predvsem poraza v prvem krogu s hrvaškim velemojstrom Ognjenom Cvitanom in v zadnjem krogu, ko je nepotrebno prezrl dvopotezno kombinacijo, zaradi katere je ostal s figuro manj.

JOŽE SKOK

Šahovske novice

Domžale

V januarju je na rednih petkovih (5) hitropoteznih šahovskih turnirjih med štirinajstimi šahisti zasedel prvo mesto MK Bogdan Osolin, ki je zbral 29 točk. Za njim so se uvrstili: 2. Artur Jack 27,5 t., 3. Vitomir Janjič 23,5 t., 4. Boris Skok 25 t., 5. Peter Zupancič 21,5 t., 6. Janez Svoljšak 17,5 t., 7. Alojz Cerar 15 t. itn.

Šah mladih

Osnovnošolci z domžalskega področja so se v januarju na OŠ Vencelj Perko pomerili na posamičnem in ekipnem prvenstvu za občinske naslove. V štirih starostnih tekmovalnih skupinah so pri fantih zmagali:

do 9 let: Luka Lenič (OŠ Vencelj Perko)

do 11 let: Luka Pavlič (OŠ Domžale)

do 13 let: Aleksander Nadj (OŠ Trzin)

do 15 let: Tadej Rovtar (OŠ Vencelj Perko).

Pri dekletih pa so bile najboljše šahistke:

do 9 let: Marija Lavrač (OŠ Vencelj Perko)

do 11 let: Ela Šegina (OŠ Vencelj Perko)

do 13 let: Lucija Rovtar (OŠ Vencelj Perko)

do 15 let: Jasna Mihelčič (OŠ Trzin) in Petra Brezovšček. (OŠ Vencelj Perko).

Med ekipami je pri dekletih do 12 let zmagala OŠ Dob, do 15 let pa so bile najboljše šahistke iz OŠ Vencelj Perko. Pri fantih so postali prvaki do 12 let šahisti OŠ Vencelj Perko, do 15 let

pa so prvo mesto osvojili šahisti OŠ Menges.

Vsa tekmovalništva je vzelo organiziralo šahovsko društvo Napredek Domžale, priznanja med posamezniki, za zmagovalne ekipe pa pokale in medalje je prispevala športna zveza Domžale.

Ljubljana

Konec januarja so na OŠ Martin Krpan v Novih Fužinah v Ljubljani tekmovali na šahovskem prvenstvu ljubljanske regije najmlajše skupine šahistov. Med dečki do 9 let je postal regijski prvak Luka Lenič (OŠ Vencelj Perko), na 2. mesto se je v skupini dečkov do 11 let uvrstil Luka Pavlič (OŠ Domžale), tretji pa je bil Žiga Bobnar (OŠ Trzin). Vsem trem se je uspelo uvrstiti na državno prvenstvo.

Na državnem šahovskem prvenstvu bo tekmovala tudi Marija Lavrač (OŠ Vencelj Perko), ki je v skupini deklic do 9 let zasedla drugo mesto.

Domžale

Po dolgih letih je bilo v začetku februarja na OŠ Vencelj Perko šahovsko prvenstvo ljubljanske regije v dveh tekmovalnih skupinah (fantov in deklet do 13 in 15 let), na katerem je sodelovalo 90 osnovnošolcev.

Med petnajstimi dekletki do 13 let je zmagala najboljša »domačinka« Lucija Rovtar, premagala je vse svoje nasprotnice, v skupini petnajstih deklet do 15 let je prav tako postala prvakinja Petra Brezovšček, učenka OŠ Vencelj Perko.

Na državno prvenstvo v Kranju sta se med fanti v skupini do 13 let, kjer je tekmovalo 29 šahistov, uvrstila Aleksander Nadj iz OŠ Trzin in Andrej Mihorič iz OŠ Dob.

Moravčan Peterka, skakalec, letalec, fenomen

Peterka je dosegel nekaj, kar je že kazalo, da zaide v pozadje. Dosegel je to, da je dan smučarskih skokov postal zopet vseslovenski ljudski praznik. To je uspelo Janezu Poldi pred davnimi časi, po vojni. V času pionirskih dosežkov v skokih svetovnega slovesa prvič prek magičnih 100 metrov.

Vrsta dobrih skakalcev v letih po Janezu Poldi se je potegovala za mesta med prvimi in malokateremu je uspelo v tako mladih letih, v tako kratkem času in tako preprosto zmagovali ter ohranjati stabilno kvaliteto kot prav Primožu Peterki.

To so ljudje, ki so bili rojeni za dosežke in takšnih je še, le pomagati jim je treba, da se uveljavijo. Dokler so to športni dosežki, ki jih motivirajo dobri rezultati in prizadevni sodelavci, trenerji in ljubitelji tega športa, je mogoče od njih pričakovati presenetljive rezultate.

Fenomen Peterka je zgovoren dokaz neizmernih sposobnosti posameznika, ki je s prefinjenim občutkom tako mlad uspel združiti s treningom svoj naravni dar v vrhunske športne dosežke.

Prav gotovo bodo vsi mladi pobje Moravčani, če ne tudi vsi po Sloveniji hoteli biti takšni kot on, veliki svetovni smučarski letalci. In prav je tako. Manj-

ka nam pametnih početij, slaba pa so se prav zato tako razpasla.

Ko sem se pogovarjal z Moravčani, so z zadovoljstvom izražali svoj ponos, da imajo takšnega fanta v domačem kraju. »Sedaj bodo vsi vedeli, kje so Moravčani,« so mi dejali. Ženske pa pravijo: »Nevamo je takšno skakanje pa tako mlad in tako korajžen je.« Ni razlike, vsi od starih do mladih, žena in mož, predvsem pa mladina te dni okoli skalalnih prireditev z zanimanjem pričakuje poročila o bleščečih uspehih našega fanta Primoža Peterke. Tudi tuji časopisi pišejo o njem in o uspehih, ki jih dosega v družbi »starih mačkov«.

Vendar brez težav ne gre, zavist nekaterih se prerada sprevrže v neprijetne posege v športnega duha. Nemalo poskusov je bilo, ki so bili v škodo Primožu, vendar vemo, da jim je bil kos in ker je mlad, prizadeven fant, bo še dokazal, kdo je najboljši.

Nekaj se je zgodilo, kar nam obeta velik obisk v zibelki slovenskih skokov in smučarskih poletov v Planici pod Poncami to leto.

Lahko smo prepričani, da bo dober zgled in učitelj mladim nadobudnežem, kjerkoli ga bodo prosili za to.

Občudovanja vreden športnik - fenomen.

Arhitekt IVO KRANJC

Matej Uštar, Rajko Cvetko, Dino Klemenčič

Smučarski skoki v Zlatem polju

Za minule letoletne praznike nam je narava poklonila debelo snežno odejo in omogočila, da smo člani Š. D. ZLATO POLJE organizirali prvo tekmovalstvo v smučarskih skokih.

Pripravili in okrasili smo dvajsetmetrsko skakalnico ter v nedeljo, 12. januarja izvedli tekmo; te se je udeležilo 26 skakalcev iz lukovške, domžalske, moravske in kamniške občine. Čeprav tem-

peraturne razmere niso bile najbolj ugodne, smo videli atraktivne in lepe skoke. Največ točk in prvo mesto si je priporil RAJKO CVETKO z Doba, drugi je bil MATEJ UŠTAR z Imovine in tretji DINO KLEMENČIČ iz Dupeljne. Vsi trije so prejeli pokale, skromne nagrade pa je prejelo nadaljnjih deset tekmovalcev, najstarejši udeleženec ROMAN HRIBAR z Vira ter najmlajši, komaj devetletni MATIČ BRATE iz Zgornjih Kosev pri Moravčah.

Člani Š. D. Zlato polje smo bili veseli številnega obiska, menili pa smo, da se moramo ob naslednji tovrstni prireditvi še bolje organizirati in potruditi.

Od domačih tekmovalcev so se najbolj izkazali ROMAN HAJBANIČ, JANEZ HRIBAR in FRANCI CEVEC.

T. HAJBANIČ

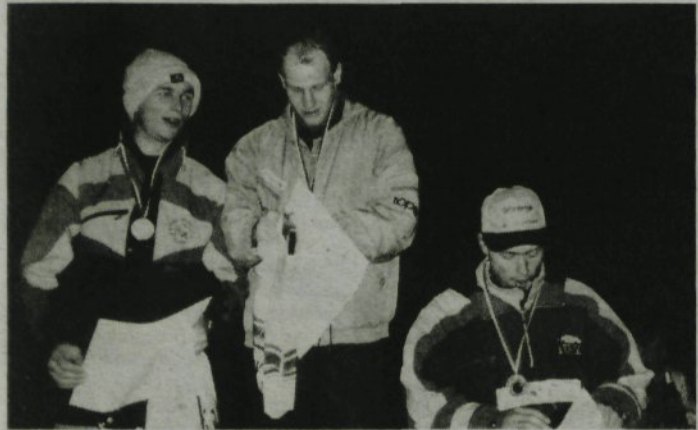
Goran Janus zmagal na nočni tekmi v Ihanu

Smučarski skakalni klub SAM IHAN je 7. februarja 1997 ob 18. uri organiziral nočno tekmo v skokih na 50-metrski skakalnici v Ihanu. Tekmovalci so se pomerili v treh kategorijah. Najboljši med udeleženci tega tekmovanja je bil slovenski državni reprezentant Goran Janus, sicer član Smučarskega skakalnega kluba Triglav iz Kranja.

Na razburljivi nočni skakalni tekmi pod reflektorji, v odlični organizaciji domačega skakalnega kluba SAM IHAN, je pred približno 200 gledalci tekmovalo 30 mladih smučarskih skakalcev, ki so zastopali barve 9 skakalnih klubov iz cele Slovenije. Smučina in doskokišče sta bili dobro utrjeni in poledeneli. Videli smo kar nekaj precej lepih in dolgih skokov. Nekateri med njimi so se končali tudi s padcem, vendar so se na srečo vsi iztekli brez posledic. Po dveh serijah v konkurenci je med člani preprosto zmagal državni reprezentant Goran Janus (Triglav Kranj), drugi je bil Anže Zupan (Stol Žirovnica), tretji pa tudi državni reprezentant Damijan Fras (Ilirija). V kategoriji skakalcev do 18 let je zmagal domačin Tomaž Pavlič (SAM Ihan) z malenkostno prednostjo pred drugouvrščenim Žigom Kosijem (Ilirija) ter Samom Lazarjem (Mengeš). Med najmlajšimi udeleženci (do 15 let) je prvo mesto osvojil Gašper Cvetko, drugi je bil Sandi Prešeren, tretji pa Andraž Strgar (vsi SAM Ihan).

Po uradnem tekmovalnem delu je sledila še posebna serija, v kateri so se pomerili za 1. nagrado - barvni televizor. V tej seriji skokov so merili samo daljave, brez sodniških ocen. Tudi tokrat je bil najboljši Goran Janus, ki je s skokom, dolgim 44,5 m, barvni TV sprejemnik odpeljal s seboj v Kranj. S podelitvijo nagrad najboljšim se je ta zanimiva prireditev v dokaj mrzlem ozračju malo po 22. uri končala.

JANEZ STIBRIČ

Anže Zupan, Goran Janus in Damijan Fras - najboljši na nočni tekmi v Ihanu (foto: Janez Stibrič)

Športni tedni na Ambrožu pod Krvavcem

Dvorišče na Slatnerjevi kmetiji na Ambrožu pod Krvavcem je povsem drugačno od dvorišč, ki jih poznamo v dolini. Z domžalskih dvorišč gledamo navzgor proti znanim vrhovom in cerkvicam pod njimi. Pri Slatnerjevih je pa cerkvica kar pod robom dvorišča in vse, kar smo videli, smo gledali navzdol. Na obzorju pa se je razprostiral venec slovenskih gora, ki nas je ob sončnem vremenu vsako jutro pozdravljala. Na kako lepem delu Zemlje smo doma!

Samo in Črt, lastnika podjetja LEŠTAN&LEŠTAN, s katerim smo v vrtcu letos skupaj organizirali športne tedne na Ambrožu, sta otrokom in odraslim vedno sproti prijazno dopovedovala, kako se posamezni hribi imenujejo, kako se do njih pride in kaj se z njih vidi.

Dobili smo povsem novo orientacijo. Mesto Kranj, Ljubljano, Mengeš, Domžale, letališče Brnik smo lahko opazovali s ptičje perspektive. Kako vabljiv pa je bil razgled zvečer, vam težko opišem. Videti ga je treba. Vonj gozdov, preleti ptic, padalcev in zmarjev pa niso motili naše osnovne dejavnosti, zaradi katere smo se odpravili tako visoko in ta je bila: naučiti se smučati in preživeti brez staršev šest dni.

Študentski klub Domžale - Velika planina SKI CUP

Zima gre počasi proti koncu, zato ŠKD-jevi izkoristite priložnosti, ki vam jih ponuja Študentski klub Domžale in delavno preživite prosti čas (če ga seveda imate kaj). Glede na obvestila o smučarskih izletih, ki so jih naši člani prejeli, je bil odziv tako majhen, da smo morali odpovedati smučarski izlet na Krvavec. Upamo, da bo udeležba dvodnevne žura s tekmovalstvom na Veliki planini precej večja. Dogodek bo potekal 21. in 22. februarja, cena za naše člane pa je le 3.900 SIT. S prijavo za žur na Veliki planini imate zagotovljen prevoz do nihalk, dvodnevno smučarsko vozovnico, prenočišče, večerjo z zajtrkom in udeležbo na tekmovalstvu v veleslalomu. Zmagovalce čakajo bogate nagrade, poskrbljeno pa je tudi za borderje. Vsi smučarski navdušenci, izkoristite priložnost in se čimprej prijavite na Študentskem servisu v Domžalah.

Se vidimo na Veliki planini

ŠTUDENSKI KLUB DOMŽALE

Otroci so se spoprijeli z odgovoro nalogo skupaj s Samom, Črtom, Rokom in Goranom. Različno dolgi »repi« so se vozili po smučšču. Najdaljši je bil Črtov, ki je imel že same »ase«. Ti so se naučili samostojno uporabljati smučarsko vlečnico, obuti si smučarske čevlje, poiskati svoje smuči in palice, upoštevati učiteljeva navodila. Utrjevali so sposobnost pravičnega prenosa teže telesa v zavoj, brzina pri smuku je bila pa večja kot na svetovnem prvenstvu. Toliko o »asih«.

Sedaj pa še nekaj o tistih najbolj pogumnih in vztrajnih »potepinčkih« ki so

pustili doma svoje mamice in odšli na tako zahtevno poslanstvo, kot je »biti« s Tatjano, Lidijo, Petro, Jano, Mojco, Olgo, Miro, Mojco in Darjo, ki so bile njihove napol mame, napol očiji pa Rok, Samo in Goran. Vztrajnost in volja teh malčkov je občudovanja vredna prav tako pa tudi nešteti »a« vidiš, da znaš« napol ockov, ki so dan za dnem skupaj z malčki stopicali v breg, jih vozili z vlečnico, spuščali na posebnih vajetih po hribu navzdol, tako da so njihove žareče oči sporočale: »Sam sem prišel na breg, pa še peljal sem se navzdol« Ni lepšega kot biti vseh sam sebi, če

premaš breg in drseči sneg. Takle petletnik si je prav gotovo vseh, vseh si je tudi zato, ker je to opravil sam, brez pomoči svojih staršev. Kako lep je občutek, ko se pripelješ v dolino brez padca, tisti, ki ne smučate, tega občutka sploh ne poznate.

Živeti teden dni z drugimi ljudmi, za mlade junake ni preprosta stvar, vendar pa v tem času ugotavljamo, da se znajo sami obleči, obuti, pospriti pizamo, iti po Črta, ker ima telefon, se zapeljati po hribu, nad katerim bi mami zmejavala z glavo, še ko bi bila v svoji kuhinji. Živeti nekaj dni samostojno je pravi izziv za otroka, zato mislim, da moramo starši ponuditi svojemu otroku čimveč takih izzivov.

Živeti športno v mladosti pomeni tudi naučiti se zmagovati in izgubljati. Če ne zmagas prvič, se za zmago potrudis drugič, tretjič. Vsak dan zmagovati pomeni tudi vedno najti svoje čevlje, se pri petih letih pravilno obleči in z besedami sporočati svoje misli prijateljem, znancem in kasneje učiteljem v šoli, nadrejenim v službi in sploh v življenju.

Seveda pa se je po končani tekmi, ki je vedno zadnji dan športnega tedna, najlepše stisniti v naročje svojim staršem, ki so prav tako veseli lastnega poguma, saj so zdržali brez svojih »zakladov« kar teden dni.

VALERIJA ZEVIK

MARIJA KAVKA

Odprto prvenstvo v veleslalomu

V soboto, 18. januarja, so se v organizaciji SZ Domžale in Smučarskega društva Domžale na lepo urejenem smučšču Veliki vrh - slalom proga v Podrečju pri Domžalah v odprtem prvenstvu občine Domžale v veleslalomu pomerili domžalski smučarji. Nastopilo je 84 tekmovalcev, ki so v svojih kategorijah dosegli naslednje rezultate:

1. Ml. cicibani: 1988 in mlajši

1. Jaka Martinec
2. Boštjan Božič
3. Rok Klemenc

Cicibanke letnik 1986 in 1987

1. Lea Homar
2. Jana Goropachnik
3. Tina Zajc

Cicibani letnik '96 in '87

1. Jan Marincelj
2. Andraž Kavka
3. Matej Oražem

1. Ml. mladinci letnik '85 in '84

1. Jernej Kavčič
2. Uroš Sedelšak
3. Matevž Anžin

Mladinke letniki '81, '80, '79 in '78

1. Maja Sedušak
- Članice letniki '68 - '77

1. Irena Simenc

Člani letniki '68 - 77

1. Matej Kosimik
2. Andrej Škobe
3. Peter Čemetič

Starejše članice '52 - '67

1. Polona Šmuc
2. Mateja Marincelj
3. Mojca Zajc

Starejši člani '52 - '67

1. Igor Zabret
2. Matjaž Goltež
3. Bojan Peterka

Veterani letniki '51 in starejši

1. Miha Kosec
2. Janez Šmon
3. Maks Resnik

Istega dne je bil ob razsvetljavi balke organiziran tudi nočni slalom, na njem so se pomerili najpogumnejši domžalski smučarji.

Na domžalskih smučščih je te dni zelo živahno. Na smučšču Pustovka so bili organizirani smučarski tečaji, vsako popoldne pa obratuje tudi vlečnica.

IDRIJA 65: HELIOS DOMŽALE 63

Tesna zmaga Idrije proti Heliosu

Obračunavanje in poravnavanje starih računov med obema ekipama še ni zamrlo, zato je bila tekma še toliko bolj zanimiva. Vse je zanimalo le eno, kdo bo srečnejši - žal je bila tokrat to Idrija, Helios je začel dvoboj malenkost odločneje, vendar sta se obe ekipi večino prvega polčasa le menjavali v vodstvu, bistvene razlike v koših pa ni bilo. Idriji je uspelo prevzeti vodstvo s tremi točkami naskoka, vendar za domžalsko ekipo to ni bila nikakršna ovira in so zato prvi polčas zaključili v svojo korist, s kar 6 točkami prednosti (27: 33).

Drugi polčas je z nekaj odličnimi potezami začel Franc Rupnik in tako znizal razliko med ekipama. In kot da to še ni bilo dovolj, je Alešu Kastrinu uspelo odvzeti žogo Heliosu in tako popeljati Idrijo v prvo vodstvo v drugem polčasu. Jadranko Čovič je pokazal odlično igro, Gregor Peterlin in Miroslav Sušič pa sta serijo uspehov za-

ključila s trojkama. Tako je bil rezultat sedem minut pred koncem tekme kar 57: 46, v korist igralcev Idrije. Trenutno »slabost« domačinov je izkoristila ekipa Heliosa in zadnje minute tekme izenačila rezultat na 59: 59. Takme bi lahko odločali prosti meti, a je bila natančnost pri metih obojestranska. Zadnje sekunde tekme pa bi se lahko končale tudi drugače - z zmago Heliosa, saj je Rado Trifunović popolnoma neovirano metal za tri točke, a žal zgrešil. Tako je zmaga ostala v Idriji.

Najboljši strelec tekme je bil Rado Trifunović z 22 točkami.

Konec koncev smo šli na vse ali nič. Če bi Rado Trifunović zadel trojko, bi bil zaslužen in pohvaljen za zmago, tako pa je po krivici obdolžen za poraz. Da pa je najboljši strelec srečanja z 22 točkami, pa ne opazi nihče.

Prihodnja tekma: 15. 02. 1997, Helios Domžale - Kovino Tehna Savinjska Polzela

URŠKA GABRIČ

KALLISTE

Ksenija Selih Ivanuša

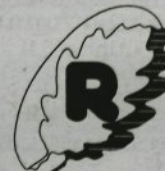
Dr. medicine

Specialist ginekolog porodničar

Mestni trg 2, 1230 Domžale, Tel., Fax: 061 711 932

V ambulantni opravljam storitve:

- s področja ginekologije in porodništva
- ultrazvočne storitve v nosečnosti z možnostjo kontrole rasti s pomočjo merjenja pretokov
- ultrazvočne storitve s področja ginekologije z možnostjo zgodnje diagnostike raka jajčnikov z merjenjem pretokov z barvnim Dopplerjem.
- pregled dojk

LIP RADOMLJE

ODDAMO V NAJEM

POSLOVNE PROSTORE-PISARNE

skupne površine 110 m².

Najemnina po dogovoru.

Dodatne informacije lahko dobite v splošno kadrovskem sektorju podjetja po tel. 727-122 ali osebno na sedežu podjetja, Preserje, Pelechova 15, 1235 Radomlje.

M a l i oglasi

SLAMNIK

7 2 1 - 0 2 2

SERVIS šivalni strojev, Kajuhova 15, Preseje (v bližini Kemisa). Tel.: (061) 727-897. Delovni čas: od 9. do 12. ure in od 15. do 17. ure, sobota od 9. do 12. ure.

V REDNO delovno razmerje sprejememo dekle za pomoč v strezbi hrane in pijače. Izobrazba ni obvezna. Informacije na telefon (061) 727-392.

POLAGANJE keramike, marmorja ter manjša zidarska dela. Trdina Anton, Vir, Ipavčeva 8/A, 1232 Vir pri Domžalah.

Nudimo vam:

- ekspres popravila vseh vrst TV aparatov na domu
- montažo in prodajo SAT in klasičnih anten, možnost plačila na obroke.

Telefon: 061/727-042
Mobilni: 0609/637-971

ŠTUDENTSKI SERVIS DOMŽALE

Ljubljanska 70, 1230 Domžale

EDINI PRAVILNI SERVIS

Telefon: 061/711-790

- PO NOVEM PRI VPISU V ŠTUDENTSKI SERVIS POTREBUJETE TUDI DAVČNO ŠTEVILKO
- NAROČANJE NAPOTNIC ZA DELO PO TELEFONU - NAPOTNICO VAM POŠLJEMO NA ŽELENI NASLOV
- VELIKA PONUDBA INŠTRUKCIJ ZA VSE STOPNJE (matematika, fizika, kemija, klavir, tuji jeziki...)
- ZARADI POVPRAŠEVANJA ŠTUDENTOV PO SOBAH POZIVAMO VSE, KI ŽELITE ODDATI SOBO ALI STANOVANJE V NAJEM ŠTUDENTKAM OZIROMA ŠTUDENTOM, DA POKLIČETE NA NAŠ ŠTUDENTSKI SERVIS!
- ŠTUDENTSKI SERVIS JE ODPRT OD 8. - 16. URE, OB SREDAH OD 8.-18. URE, OB PETKIH OD 8.-15. URE.
- ODPRTO IMAMO TUDI OB SOBOTAH OD 9.-12. URE.

NOVO!

PUČKO CEMENTNI IZDELKI

Vrba 7
1225
Lukovica

IZDELUJEMO:

- cvetlična korita
- kamnine, fontane
- ograjne elemente
- tlakovce, plošče, robnike
- tople grede, kompostnike
- škarpne elemente
- vlnogradniške stebre
- kanalske jaške z mrežo
- peskolove

**MOŽNOST ODLOŽENEGA PLAČILA
PRI NAKUPU NAD 20.000 SIT**

tel.: 061/735-408 od 8.-16. ure

Spoštovani!

Če želite, da bo vaša
reklamo prebralo
najmanj 14.000 ljudi,
oglašajte v Slamniku.

TELEFON:
714-599
in 721-022

INŠTRUKCIJE - fizika in matematika v Ljubljani in Domžalah - vse stopnje. Cena 1.200/45 MIN. Tel.: 723-267.

GARSONJERO ali stanovanje v Domžalah najamem. Tel. 811-633 (zvečer).

SADIKE trte za brajdo, jurko črno in belo, tudi sadike ribeza in joste, križanec med ribezom in kosmuljo dobite pri: Ivan Ložar, Masljeva 10, Domžale (ulica ob Kurivu).

INŠTRUIRAM matematiko, fiziko in osnove elektrotehnike. Tel. 738-662.

KVALITETNE instrukcije, matematika, fizika in angleščina. Tel. 712-061.

ZA POSPRAVLJANJE pisarniških prostorov iščemo mlajšo upokojenko. Tel. 712-785, 723-213.

PRODAMO 3-sobno stanovanje 94 m² v Domžalah. Tel.: dop. 441-216, pop. 716-135

OKVIRJAMO, plastificiramo, kaširamo. Prodajamo umetniške odtise, grafike, kipce... Želimo Vas opozoriti na ekskluzivno oblikovane paspartuje za Vaše fotografije. Tel. (061) 716-155 in 13-35-228.

Spoštovanil

Pravijo, da so lepi in zdravi zobje temelj dobrega zdravja... K tej vsepresegajoči dobrini pa tako ali tako vsi težimo...

Pot k lepim in zdravim zobem, k popravilu in vsakovrstnim protetičnim pripomočkom vam z novo, zasebno pridobitvijo utirjamo v Domžalah, v novem trgovsko-poslovnem centru ob Rojski cesti.

Na tej lokaciji odpiramo:

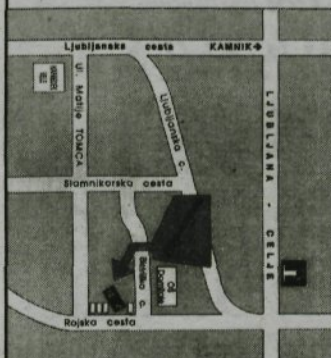
Zobno ordinacijo MEDICO DENT

Novi sodobni center skrbi za zobe prinaša ob vrhunski strokovni zasedbi strokovnjaka-stomatologa s stomatološke klinike asistenta dr. Ecija Severja s katedre za fiksno protetiko, vsem občanom nove možnosti. Popravila zob, protetika - stalna in snemna in vse druge storitve pomenijo vrhunec tistega, kar ob najsodobnejši tehnologiji, materialih in metodah zdravljenja, stroka tačas lahko ponudi. Izrabite te prilike...

Novi center MEDICO DENT v Domžalah, Rojska 18 D tako pomeni novo priložnost, da dosežete pomembno pridobitev na poti ohranitve zobnega, pa tudi siceršnjega zdravja.

Vabimo vas, da nas obiščete in se o resničnosti navedenih podatkov prepričate...

ZOBNA ORDINACIJA
MEDICO DENT d.o.o.
SONJA ŠIRCA PREPADNIK
ROJSKA 18 D DOMŽALE
TEL: 716-532

SAM d.o.o.

Trgovina z gradbenim materialom
Krakovska 4b
1230 DOMŽALE
TEL: 061/716-454
FAX: 061/713-288

Prodajni center
Latkova vas 84
3312 PREBOLD
TEL: 063/702-250
FAX: 063/702-251

OD OPEKE... DO STREŠNIKA - in še mnogo več...!!!

Nudimo vam vse vrste **GRADBENEGA MATERIALA**: cement, apno, schiedel dimnike, strešnike (bramac, bobrovec) in druge kritine, izolacijske materiale (novoterm, stiropor), okna ter vse ostalo potrebno za gradnjo.

NOVO v SAM-u: stavbno pohištvo, parket, jupol, zidarsko orodje, podporniki, mešalci, cevni odri.

Material vam lahko **DOSTAVIMO Z AVTODVIGALOM**.

Obiščite pravi naslov in izkoristite ugodne cene v februarju in marcu!

Pričakujemo vas vsak dan od 7. do 19. ure, ob sobotah od 7. do 13. ure.

TELEFONIJA

MARJAN JERETINA s.p.
Prežihova 6, Domžale
tel/fax 061 723 444

Prodaja, servis in
montaža telefonov,
telefonskih central,
telefonskih tajnic,
telexov in domofonov

KNJIGOVODSKE STORITVE MARJANA MARKOVIČ, S.P.

Nudimo vodenje in
svetovanje obrtnikom
in podjetjem

Telefon 715-396

Domžale, Rodiška ul. 5

NOVO NOVO NOVO NOVO NOVO
(pri Mc Donald'su)

Fani Mesarič
Breznikova 15
Domžale
tel: 061/716-413

**MOŠKO, ŽENSKO IN OTROŠKO
FRIZERSTVO**

- * NUDIMO MODNO FRIZIRANJE Z VRHUNSKIMI PREPARATI
- * BREZPLAČNI STROKOVNI NASVETI PRI NEGI IN OBLIKOVANJU PRIČESK

NAROČILA PO TELEFONU

NOVO V DOMŽALAH (PRI TRGOVINI SPAR)

OPTIKA

Helena Dolinšek
Breznikova 15, 1230 Domžale
Telefon: 061/716-436

odprto - od ponedeljka do petka:
od 9h do 12h, od 16h do 19h
sobota: od 9h do 12h

Uredništvo
glasila Slamnik
obvešča vse
bralce, da lahko
oddajo svoje
prispevke
najkasneje do
10. dne v
meseču.

Organizatorje
raznih prireditev
pa prosimo, da nam
do navedenega
datuma sporočijo
datum, kraj in čas
prireditve.

Društvo upokojencev Mengeš vabi

vse svoje člane na redni letni občni zbor, ki bo v soboto, 22. marca 1997, ob 14. uri v Kulturnem domu v Mengšu (pod odrom).

LAKOTNIK

DOMŽALE

- * obžagovanje polomljenih dreves
- * obrezovanje sadnega drevja
- * obrezovanje okrasnega drevja in grmičevja

Tel.: 041/664 615

STOB, d.o.o.

TRGOVINA Z GRADBENIM MATERIALOM
Domžale, Ljubljanska 51, tel.: 711-415

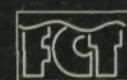
Ugodne cene gradbenega materiala!

- opeka modularna (Goriške opekarne) 77 SIT/kos
- kombi plošče 5 cm 1.277 SIT/kos

Akcijska prodaja oken, vhodnih in garažnih vrat!!

Možnost dostave na dom. Za polne kamionske pošiljke je dostava brezplačna.

Odprto od 7. do 18. ure, ob sobotah od 8. do 13. ure.

FIZIO CENTER TRZIN

Neverjetno

po enem tednu se počutite kot prerojeni ... ☎ 721-386

Izkušnje ruskih zdravnikov, fizioterapevtov in maserjev

POLIS-CHEM d.o.o. in POKA d.o.o.

V poslovni stavbi v Kamniku, Medvedova 25 nudimo v najem poslovne prostore za pisarniško dejavnost.

Informacije po tel.: 817-297 in 817-059 vsak delovni dan od 8. do 14. ure.

SLAŠČIČARNA OGER IZ STAREGA TRZINA

VAS VABI, DA POSKUSITE NAŠE SLAŠČICE. IZDELUJEMO VSE VRSTE TORT, TUDI DIABETIČNE, POTICE IN DROBNO PECIVO. IMAMO VELIK IZBOR OTROŠKIH TORT, TUDI POPULARNEGA HUGA.

SPREJEMAMO NAROČILA ZA POROKE IN OBLETNICE, IN PECIVO PO NAROČILU.

SE PRIPOROČAMO!

Mengeška 26, Trzin, 1234 Mengeš
tel.: 715-699

LADA

PRODAJA VOZIL

AVTO DETR d.o.o.

ZORMAN MENGEŠ
Slovenska c. 66

KOMPLETNO SERVISIRANJE
POPRAVILA KARAMBOLIRANIH VOZIL
PRODAJA REZERVNIH DELOV
UGODEN KREDIT NA 3 OZ. 4 LETA
TUDI STARO ZA NOVO!

tel. prodaja: 737 313, tel. servis: 737 041, faks: 737 313

Medicinska kozmetika, pedikura, solarij

ŠKRINJAR - OREHEK JANJA, s.p.

Ponedeljek, torek: 8. - 13. ure
Sreda, četrtek, petek: 13. - 19. ure

Slamnikarska 5, 1230 Domžale, tel.: (061) 712-171

TEHNOLOGIJA ZDRAVJA - novosti 97

- * FLASH SYSTEM - hitra, neboleča, učinkovita in dokončna depilacija z iglo in sondo.
- * LIMPHO SYSTEM - računalniško in tehnološko napreden aparat, namenjen limfni drenaži, pasivni gimnastici, anticelulit - tudi jahalne hlače, tonifikacija, elektro-lipoliza.
- * ESTETSKA MEDICINA - dermoabrazija (pege, akne, strije, SKIN SYSTEM brazgotine po operaciji)
- * MIKROPEELING - odstranjevanje kapilar na obrazu s kristali.
- * SKLEROZACIJA KAPILAR PO NOGAH IN OBRAZU NOVO!
- * GREENPEEL - postopek, kjer se koža pomladi za 20 let NOVO!
- * MEDICINSKA KOZMETIKA
- * PEDIKURA - odstranjevanje kurjih oči brez skalpela, zdravljenje vraščenih nohtov.
- * MEDICINSKI SOLARIJ
- * TELESNA MASAŽA (fizioterapevt)
- * DEPILOACIJA - noge, roke, telo

Zavod za izobraževanje odraslih

CONTINUA, DOMŽALE

vpisuje v verificirane programe izobraževanja odraslih

- strojni tehnik
- ekonomsko-komercialni tehnik
- trgovinski (živilski) poslovodja

Pogoj za vpis je ustrezna triletna šola. Začetek 3. marca.

Informacije o izobraževanju dobite po tel. 061/773 592 vsak dan med 15. in 19. uro.

SERVIS GOSPODINJSKIH STROJEV

GREGORIČ ANDREJ - GREGOR

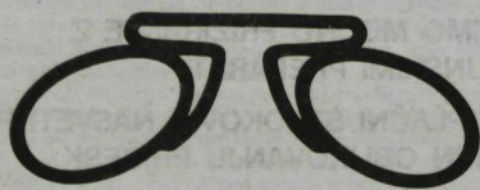
Vam nudi popravila:

- * hladilnikov
- * hladilnih skrinj
- * izolacije hladilnih skrinj
- * električnih štedilnikov
- * plinskih štedilnikov
- * električnih bojlerjev
- * sušilcev perila Gorenje
- * pralnih strojev Gorenje

Tel.: 714-939

OPTIK Martina Škofic

Ljubljanska 87, Domžale,
tel.: 061/714-006

Slovenska 24, P.E. Mengeš,
tel.: 061/738-980

POHIŠTVO salon Liiz Karantania

Kuhinje: IZDELANO PO MERAH!

VSE TO V SALONU
LIIZ Karantania
Domžale, Antona Skoka 2,
tel.: 061/711-804 in
Ljubljana, Topniška 5,
tel.: 302-689

- * Kuhinje 46 modelov v masivnem lesu in različnih barvnih kombinacijah
- * Dnevne sobe po elementih: jelša, hrast, breza, češnja
- * Največja ponudba masivnega lesa
- * Sedežne garniture iz usnja in blaga po vaših dimenzijah
- * Spalnice in otroške sobe

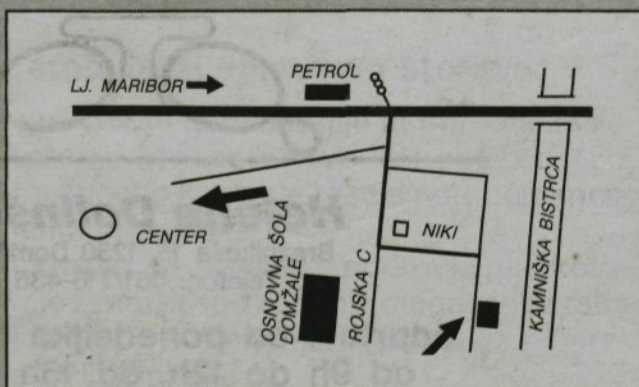
ZASEBNA ZOBOZDRAVSTVENA ORDINACIJA

dr. JAGODA STREHOVEC
Potočnikova 15, Domžale

Obveščam cenjene stranke, da je delovni čas ordinacije:

PON., SRE., ČET. 13.00-19.00
TOR., PET. 8.00-13.00

Informacije po telefonu: 712-990 in 722-122.

VETERINARSTVO TRSTENJAK

KLINIKA ZA MALE ŽIVALI

Tesovnikova 27A, Lj. (Ježica)

Naročila po tel.:
372-967

Vsak delovni dan od 8.-20. ure.
Ob sobotah od 8.-13. ure.

Radovan Zajc, dr. vet. med.
mag. I. Trstenjak, dr. vet. med.

LASTNIKOM GOZDOV NUDIMO:

ODKUP LESA na kamionskih cestah in na panju

PLAČILO ZAGOTOVLJENO v sledečih rokih:

hlodovina listavcev in iglavcev 30 dni
celulozni les iglavcev in drva 60 dni

Kvalitetno in po konkurenčnih cenah opravimo sledeča dela:
posek, spravilo, vsa gozdnogojitvena dela.

Informacije: Uprava podjetja - 12 53 130
telefax: 210 729
Tržaška c. 2, 1001 Ljubljana

Lokalni odkupovalec: CENCELJ MARJAN, Laze pri Domžalah 3, Dob pri Domžalah
telefon: 723-203
HOSTIČ ŠTEFAN, Besnica 9 A, Ljubljana-Polje
telefon: 485-872

SPOMIN NA MAMO POKOPANO
KOMU NI DRAG, KOMU NI SVET.
UMRIJE MAMA VSEM PREKMALU,
ČETUDI STO DOŽIVI LET.

ZAHVALA

Ob izgubi naše dobre mame, babice in prababice

Frančiške Dragar

rojene VES
iz Preloga pri Ihanu

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem, znancem in sodelavcem Farne Ihan za izrečeno sožalje, cvetje, sveče, darovane svete maše in drugo pomoč. Zahvaljujemo se za pisna in ustna sožalja ter za tako številno spremstvo na njeni zadnji poti. Zahvala g. župniku Francu Zaplati za lepo opravljen pogrebni obred s sveto mašo, ihanskim cerkvenim pevcem za lepo petje in g. Primožu Ložarju za odigrano Tišino. Iskrena hvala dr. Zajčevi za dolgoletno pomoč pri zdravljenju njene bolezni, še posebno zahvalo pa izrekamo glavni med. sestri gospe Bredi Kavka in patronažni sestri gospe Dragici Šarec iz ZD Domžale za veliko skrb in pomoč med njeno boleznijo. Iz srca pa smo hvaležni sosedom Ančki in Jerneju Novaku, ki sta nam v najtežjih trenutkih stala ob strani.

Vsi njeni

ZAHVALA

V oseminosemdesetem letu starosti nas je zapustila naša draga mama, babica, prababica, sestra in teta

Amalija Pavlin

z Vira

Vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem, znancem se iskreno zahvaljujemo za izrečeno sožalje, podarjeno cvetje, sveče ter spremstvo na njeni zadnji poti. Posebna zahvala dr. Gabrijeli Kovač-Mohar, ki je zadnja leta skrbela za njeno zdravje. Zahvaljujemo se tudi gospodu Janezu Jarcu za lepo opravljen pogrebni obred ter pevcem cerkvenega zbora, predstavniku ZB g. Ivanetiču za poslovilne besede, vsem praporščakom in Društvu upokojencev Vir. Vsem, ki ste se z lepo mislijo poslovlili od nje, hvala.

Vsi njeni

ZAHVALA

Kruta usoda nam je v dvainštiridesetem letu starosti iztrgala iz naše družine ljubega moža, očeta, sina, brata in zeta

Tomaža Gričarja

s Trojan

Iskreno se zahvaljujemo vsem, ki so nam pomagali v teh težkih trenutkih, nam ustno in pisno izrekli sožalja ter darovali cvetje in sveče.

Posebej se želimo zahvaliti Igorju Javoršku in Košarkarskemu klubu Zagorje za pomoč v najtežjih trenutkih, Tomaževim sodelavcem iz Metalke - Trgovina Domžale in Ljubljana ter Osnovni šoli Janko Kersnik Brdo.

Zahvala je namenjena mnogim, ki ste Tomaža pospremili na njegovi zadnji poti, Moškemu pevskemu zboru »Lipa« za zapete žalostinke, govornikom za občutene besede, za zaigrano Tišino ter gospodu župniku za pogrebni obred.

Vsi njegovi

LJUBIL POLNO SI ŽIVLJENJE,
RAD ZAHAJAL MED LJUDI,
ZDAJ OSTAJA BOLEČINA,
KER ZAPUSTIL SI NAS TI.

ZAHVALA

Ob izgubi ljubega moža, očeta, dedija, brata, svaka in tasta

Janeza Mežana

s Količevega

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste ga spremili na njegovi zadnji poti. Hvala vsem za vsa izrečena sožalja.

Žena Danica v imenu vsega sorodstva

OSTALE SO NEIZREČENE BESEDE,
NEIZPOLNJENE ŽELJE IN PRIČAKOVANJA,
PA TUDI VELIKO LEPIH TRENUTKOV,
KI BODO Z NAMI, KO TEBE NI VEČ.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi najine ljubljene mamice in zene

Francke Karakaš

z Vira

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom in znancem za prijazne besede, izrečena ustna in pisna sožalja, darovano cvetje in sveče ter za številno spremstvo na njeni zadnji poti. Še posebna zahvala Društvu upokojencev Vir, sindikatu Napredka iz Domžal, župnikom g. Vladu Pečniku in g. Tonetu Potokarju za lepo opravljen pogrebni obred ter pevcem Zupanom za zapete žalostinke. Vsem skupaj in vsakemu posebej še enkrat najlepša hvala.

Žalujoča: hči Nina in mož Niko

V SPOMIN

Na obronku trzinskih gozdov so se 5. marca 1993 v vetru sklanjale domače smreke in vzhajajoče sonce je naznanjalo nov dan, ko je ugasnilo srce naše drage zene in mame

Anice Završnik

Zdaj mirno, skupaj z bratom in sestro, počiva v domači zemlji, ostaja pa v mislih svojih najdražjih, ki se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ob njenem grobu stojite, ji prižigate svečke ter v srcu ohranjate lepo misel nanjo.

Vsi njeni

ZAMAN JE BIL TVOJ BOJ,
ZAMAN VSI DNEVI UPANJA, TRPLJENJA,
BOLEZEN JE BILA MOČNEŠJA OD ŽIVLJENJA.

ZAHVALA

V 72. letu nas je zapustil dragi mož, oče, brat in stric

Vinko Gerbec, st.

z Vira pri Domžalah

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za izrečeno sožalje, darovane svete maše, cvetje in sveče.

Hvala župnikom za lep pogrebni obred ter pevcem za zapete žalostinke, prav tako se zahvaljujemo tudi kaplanu iz Doba in zdravniku dr. Frangežu za obiske na domu in pomoč pri zdravljenju njegove bolezni.

Vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zandnji poti in nam v težkih trenutkih stali ob strani, iskrena hvala.

Vsi njegovi

ZAMAN JE BIL TVOJ BOJ
ZAMAN VSI DNEVI UPANJA, TRPLJENJA,
BOLEZEN JE BILA MOČNEŠJA OD ŽIVLJENJA.

ZAHVALA

ob boleči izgubi našega dragega

Vinkota Klopčiča

z Rodice pri Domžalah

se iskreno zahvaljujemo vsem za izražena pisna in ustna sožalja, darovano cvetje, sveče, svete maše ter spremstvo na njegovi zadnji poti.

Vsem in vsakemu posebej še enkrat iskrena hvala.

Vsi njegovi

OH, KJE SI ZDAJ NAŠ LJUBI MOŽ IN OČKA,
KJE TVOJ VESELI IN LJUBEČI GLAS.
ČE TUDI V HLADNEM GROBU ZDAJ POČIVAŠ,
LUČKA TI V SLOVO GORI,
S CVETJEM TI TVOJ GROB KRASIMO,
V LJUBEZEN TRAJNO IN SPOMIN,
A V SRCIH NAŠIH OSTALO JE POLNO BOLEČIN.

V SPOMIN

Šestnajstega marca mineva žalostno leto, odkar je utihnilo srce moža, očeta, dedka in pradedka

Franca Vitmana

iz Domžal

Iskrena hvala vsem, ki ste ga ohranili v lepem spominu in stojite ob njegovem preranem grobu!

Vsi njegovi

LJUBIL SI ŽIVLJENJE,
LJUBIL SI SVOJ DOM,
A TIHO BREZ SLOVESA,
SI ODŠEL V VEČNI DOM,
V DOMU NAŠEM JE PRAZNINA,
A V SRCIH BOLEČINA.

V SPOMIN

Sedemnajstega februarja je minilo eno leto, odkar je umrl

Slavko Petek

iz Domžal

Hvala vsem, ki se ga spominjate in stojite ob njegovem grobu.

Vsi njegovi

ZAMAN JE BIL TVOJ BOJ,
ZAMAN VSI DNEVI UPANJA, TRPLJENJA,
BOLEZEN JE BILA MOČNEŠJA OD ŽIVLJENJA.
V DOMU NAŠEM JE PRAZNINA,
A V SRCIH BOLEČINA.

ZAHVALA

Po dolgoletni bolezni nas je zapustila naša draga mama

Ljudmila Hafner

roj. Obreza
z Vira

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom in znancem za izrečeno sožalje, darovano cvetje in sveče. Najlepša hvala tudi vsem, ki ste jo pospremili na njeni zadnji poti.

Posebna zahvala gospodu župniku za čustveno izrečene besede in lepo opravljen pogrebni obred.

Zahvaljujemo se tudi Oktetu bratov Pimat za lepo zapete pesmi in g. Stoparju za zaigrano Tišino.

Še enkrat hvala vsem, ki ste jo imeli radi in jo ohranili v lepem spominu.

Vsi njeni

ODŠEL SI TJA, OD KODER NI VRNITVE,
KJER NI SOVRAŠTVA IN NE BOLEČINE,
ZDAJ V HLADNEM GROBU MIRNO SPIŠ,
VENDAR V NAŠIH SRCIH ŠE ŽIVIŠ.

Ob nenadni in boleči izgubi našega dragega sina in brata

Aleša Homarja

iz Dvorij pri Moravčah

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem, sošolcem in znancem za izrečeno sožalje, podarjeno cvetje, sveče, darove za sv. maše in za obnovo cerkve.

Posebna zahvala gospodu župniku Viktorju Primožiču za lepo opravljen pogrebni obred, cerkvenemu in otroškemu šolskemu zboru za lepo petje.

Iskrena hvala tudi govornikom za ganljive poslovilne besede: ravnateljici Evi Koradžija, sošolcu Blažu Šlaparju in gasilcu Alešu Vidicu.

Zahvaljujemo se tudi kolektivom: Tosama, Lek in Univerzale, ter gasilcem in vsem, ki so ga v tako velikem številu pospremili na njegovi zadnji poti.

Vsi ki smo ga imeli radi!

Ostale so neizrečene besede, neizpolnjene želje, neizsanjane sanje.

Poročilo CPV Domžale za mesec januar

Preserje 1. 1. 1997 ob 1.04 uri - gasilci v CPV so obvestili policiste, da gori vsebina v zaprtem sistemu kontejnerja pred trgovino Napredek, kamor so gasilci takoj odhiteli. Zaradi zaprtega sistema zabojnika se je čas intervencije podaljšal. Vzrok požara je bil takoj jasn, da je bila na delu delno motena osebnost.

Domžale 3. 1. ob 13. uri - gasilci so dobili poziv s strani občinskih predstavnikov, da je potrebno s strehe hale Komunalnega centra v Domžalah očistiti snežno odejo zaradi nevarnosti, da bi streha popustila pod težo bremena. Z akcijo so začeli gasilci iz CPC, ki jih je bilo šest, potem se jim je pridružil še 14 gasilcev iz Domžal in šest iz Štude. Nekatera povabljenega društva kljub obljubi niso prišla, verjetno so se zbal lopat in zajetne površine debelega sloja snega.

Vrh nad Krašnja 4. 1. ob 14.20 uri - poklicni gasilci v CPV so dobili obvestilo, da gori stanovanjska hiša v Vrh nad Krašnja, številka 14. Do požara je prišlo zaradi dotrajane krušne

Domžale, 16. 1. ob 4.25 uri - na poziv policistov so gasilci odpeljali na cesto Domžale-Rodica pod podvoz, kjer je počila glavna vodovodna cev, voda pa je s seboj odnašala večjo količino zemlje, peska in gramoza, kar so gasilci z vodnimi curki sprali in očistili cestišče za nemoten potek prometa.

Spodnje Loke 24. 1. ob 11.48 uri - enota CPV je izvozila na kraj hude prometne nesreče. Iz neznanega vzroka je voznik belega yuga zapeljal na nasprotni vozič, po katerem je pravilno pripeljal romunski vlačilec, ki se je umikal na bankino, a se silovitemu trčenju ni mogel izogniti. V yugu je poškodbam takoj podlegel mlad voznik, iz popolnoma uničenega vozila so iz objema zveržene pločvine truplo rešili gasilci.

Drtija 27. 1. ob 22.27 uri - domžalski policisti so napotili enoto CPV na moravski konec, kjer je na cesti Drtija-Ribče gorel fičko, ki so ga gasilci pogasili z vodo in težko peno, kar pa je od fičke še ostalo, so od-

Popolnoma uničena stanovanjska hiša sredi hude zime ne nudi več zavetja mladi družini v kraju Vrh nad Krašnja, saj jo je 4. 1. 97 ob 14.20 uri upepelil kruti ogenj.

peči, na kateri so se vžgala oblačila in deke. Potem je ogenj hitro napredoval po lesenem stropu in ostrešju. Gospodinja je rešila le štiriletnega sina in sebe, potem pa odhitela do prvega telefona prijaviti gasilec požar. Zaradi oddaljenosti gasilskih enot in zelo slabe poti so tudi gasilci na kraj požara prispeli nekoliko kasneje, kot bi v suhem vremenu. Zato je ogenj popolnoma uničil hišo in inventar v njej. Trilčanska družina se bo morala preseliti k svojcem.

Pri gašenju požara je sodelovalo okrog 50 gasilcev iz CPV, Krašnje, Mengša, Blagovice, Prevoj, Domžal in Lukovice.

Domžale, 6. 1. ob 17.18 uri - na poziv domžalskih policistov so gasilci izvozili na kraj prometne nesreče, v kateri sta bila udeležena dva osebna avtomobila Lada Niva in VW Polo. V vozilu Lada je bila vkleščena sopotnica s težjimi telesnimi poškodbami, ki so jo morali rešiti gasilci iz razbitin pločvine. Lažje je bila poškodovana voznica v VW, obe ponesrečenki sta bili z reševalnimi vozili prepeljani v bolniško oskrbo.

Selo pri Ihanu 15. 1. ob 10.55 uri - s Centra za obveščanje so obvestili enoto CPV, da se žgejo elektroodniki v elektro omarici zasebne hiše. Po prihodu na kraj so gasilci demontirali ploščo v elektro omarici in nicesar neobičajnega opazili. Zato so pregledali še razvodne doze in vodnike, kolikor jih je bilo mogoče videti, in prisli do zaključka. V notranjosti objekta renovirajo nekaj prostorov, med kopanjem ometa so presekali tudi elektro vodnike, nakar je prišlo do kratkega stika in spremembe vonja, saj se je tudi malo pokadilo, kar tudi spada h kratkemu stiku.

AST TRGOVINA gorenje

Prešernova 1a, 1230 DOMŽALE,
tel. & faks: 061/722-107

AKCIJSKA PRODAJA

1. SUŠILCI PERILA	38.452,00 SIT - GOTOVINA
2. PRALNI STROJI OD	52.580,00 SIT NAPREJ
3. EL. ŠTEDILNIK, š. 50 cm	28.722,00
4. BARVNI TV OD	39.500,00 SIT NAPREJ

HLADILNIKI, ZAMRZOVALNE OMARE IN
SKRINJE, ŠTEDILNIKI

KUHINJSKE NAPE, POMIVALNA KORITA,
POSODA, SESALCI, LIKALNIKI

GOTOVINSKI POPUSTI 10%
PRODAJA NA VEČ OBROKOV

Na zalogi celoten program Gorenje!

Odperto od 9. do 19. ure, ob sobotah od 8. do 12. ure.

PRAVI NASLOV ZA NAKUP APARATOV GORENJE!

stranili z vozišča, da je bil omogočen nemoten promet.

Domžale 30. 1. ob 10.35 uri - gasilci so ob prisotnosti policistov odprli stanovanje, kjer so našli podhlajeno gospo. Poklicali so reševalno vozilo, ki je onemoglo gospo odpeljalo v bolniško oskrbo. Vhodna vrata so zaklenili svojci.

Trikrat so posredovali še pri vlamljanju vhodnih vrat, dvakrat zaradi puščanja vode, ki je spodnji stranki

tekla na glavo, enkrat pa je lastnik stanovanja izgubil ključe vhodnih vrat.

En primer je bil prijavljen, da pušča plin, kar se je po temeljiti preiskavi izkazalo drugače. Tudi na pobiranje vzorcev vode v Kamniški Bistrici so bili enkrat pozvani s strani Centra za obveščanje.

Tekst in foto:
SVETLIN VIKTOR,
center CPV

RODEX® PEUGEOT SERVIS, PRODAJA

Rova 3a
1235 Radomlje

Pooblaščen prodajalec
in serviser vozil PEUGEOT

prodaja (061) 727-798
servis (061) 727-010
faks (061) 727-319

UGODNI KREDITNI POGOJI: TOM +6%

KOMPLET PROGRAM PEUGEOT

P-106	od 14.900 DEM
BOXER	od 26.500 DEM
P-406	od 31.000 DEM

VSA VOZILA IZ PROGRAMA PEUGEOT SI LAHKO OGLEDATE IN KUPITE PRI RODEX-U RADOMLJE

KOMBI BOXER

PEUGEOT 106

PEUGEOT 406

BRALCEM SE OPRAVIČUJEMO ZA NAPAKO V JANUARSKI OBJAVI OGLASA

Na podlagi 12. člena Zakona o urejanju naselij in drugih posegih v prostor (Ur. l. SRS, št. 18/84, 37/85, 29/86, 43/89 in Ur. l. RS, št. 26/90, 3/91, 18/93, 47/93, 71/93, 29/95), 25. člena Zakona o prekrških (Ur. l. SRS, št. 25/83, 42/85, 47/87, 5/90 in Ur. l. RS, št. 10/91, 13/93 in 66/93), 21. in 29. člena Zakona o lokalni samoupravi (Ur. l. RS št. 72/93, 6/94, 57/94, 14/95, 20/95, 63/95, 73/95, 9/96, 39/96, 44/96) in 18. člena Statuta Občine Domžale (Uradni vestnik Občine Domžale št. 10/95) je Občinski svet Občine Domžale na 25. seji dne 29. 1. 1997 sprejel

ODLOK

**o ravnanju s plodno zemljo pri izva-
janju gradbenih del na območju
Občine Domžale**

1. člen

Ta odlok določa način ravnanja s plodno zemljo pri izvajanju gradbenih del v naseljih in območjih, ki se urejajo s prostorskimi izvedbenimi akti Občine Domžale.

Določbe tega odloka ne veljajo za graditelje individualnih stanovanjskih hiš, gospodarskih poslopj za kmetijske namene in spremljajočih oz. pomožnih objektov.

2. člen

Plodna zemlja je s tem odlokom dobrih splošnega pomena in se sme uporabljati le za urejanje zelenih površin na mestih gradbenega posega ter za izboljšanje kmetijskih zemljišč. Plodne zemlje na območju Občine Domžale ni dovoljeno prekrivati z drugimi materiali.

3. člen

Z viški plodne zemlje, ki presegajo potrebe za ureditev zelenih površin, na mestu gradbenega posega, upravlja Občina Domžale, Oddelek za gospodarske javne službe.

4. člen

Preprodaja plodne zemlje je prepovedana. Stroški odkupa, nakladanja in prevoza plodne zemlje bremenijo investitorja oz. izvajalca gradbenih del.

5. člen

Investitorji oz. izvajalci gradbenih del so dolžni Občini Domžale, Oddeku za gospodarske javne službe prijaviti začetek odstranjevanja plodne zemlje najmanj 15 dni pred pričetkom del.

Občina Domžale, Oddelek za gospodarske javne službe, določi debelino sloja in količino zemlje, način odstranjevanja in mesto začasnega shranjevanja viškov plodne zemlje, za kar izda ustrezno odločbo.

6. člen

Investitorji oz. izvajalci gradbenih del so dolžni pri ravnanju s plodno zemljo upoštevati:

1. pred začetkom zemljskih del ugotoviti slojevitost tal, določiti debelino sloja in količino plodne zemlje;
2. odkop, nakladanje, prevoz in shranjevanje plodne zemlje izvajati le v primernem vremenu, in sicer na način, ki ohranja prvotno sestavo in plodnost zemlje;
3. na območju, kjer se izvajajo gradbena dela, shraniti samo tako količino plodne zemlje, ki je potrebna za ureditev zelenih površin na mestu gradbenega posega;
4. viške plodne zemlje shraniti na mestu in na način, ki ga določi Občina Domžale, Oddelek za gospodarske javne službe;
5. vse količine se določajo v raščemem stanju.

7. člen

Pristojni upravni organ Upravne enote Domžale je pri izdaji lokacijskega in gradbenega dovoljenja dolžan upoštevati določila tega odloka.

8. člen

Prednost pri uporabi plodne zemlje za urejanje kmetijskih zemljišč imajo občani Občine Domžale. Merila za dodeljevanje teh viškov se določijo s posebnim pravilnikom.

V kolikor viški plodne zemlje presegajo potrebe Občine Domžale, se le-ti lahko uporabijo tudi izven občine, o čemer odloča občinski svet.

9. člen

Nadomestilo za uporabo 1 m³ plodne zemlje za urejanje kmetijskih zemljišč znaša 500,00 SIT.

Višino nadomestila iz prejšnjega odstavka določi občinski svet do konca meseca decembra za naslednje leto. Med letom občinski svet lahko spremeni višino nadomestila, če se je tržna cena bistveno spremenila.

V ceno nadomestila ni vstet strošek prevoza na mesto uporabe. Nadomestilo za uporabo plodne zemlje je prihodek proračuna Občine Domžale.

Oddelek za gospodarske javne službe do konca meseca marca tekočega leta predloži poročilo o stanju s plodno zemljo za preteklo leto.

Oddelek za javne gospodarske službe mora voditi o plodni zemlji ustrezne evidence.

10. člen

Nadzor nad izvajanjem določil tega odloka opravlja komercialni nadzornik ali za to pooblaščen oseba.

11. člen

Z denarno kaznijo najmanj 100.000 SIT se kaznuje za prekršek pravna oseba in samostojni podjetnik, ki krši določbe 4., 5. in 6. člena tega odloka.

Z denarno kaznijo najmanj 30.000,00 SIT se kaznuje odgovorna oseba, pravne osebe in fizična oseba, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

Denarne kazni so prihodek proračuna Občine Domžale.

12. člen

Ta odlok prične veljati naslednji dan po objavi v Uradnem vestniku Občine Domžale.

Pravilnik iz 1. odstavka 8. člena v roku 3 mesecev pripravi Oddelek za gospodarske javne službe.

OBČINA DOMŽALE

Občinski svet

Številka: 01500-3/97-31

Datum: 29. 01. 1997.

Predsednik
Občinskega sveta
Občine Domžale
dr. Miha Brejc

Slamnik je glasilo občin Domžale, Lukovica in Moravče in je nadaljevalec tradicij časopisa Domžalec, ki je izhajal v letih 1925 (5 številka), 1929 (2 številki), 1934 (1 številka), 1935 (1 številka). Domžalec je izšel še v letu 1958 (1 številka), nato pa je 5. 11. 1962 pričel izhajati Občinski poročevalec in je redno izhajal vse do 21. marca 1991, ko se je preimenoval v Slamnik.

Odgovorni urednik
BOGDAN OSOLIN, tel.: 714-599, 721-022
Pomočnica odgovornega urednika
MARIJA KAVKA
URADNE URE: vsako sredo od 15.-17. ure
Člani uredništva
FRANC CERAR, DADA BREJC,
MARTIN GROŠELJ, VERA VOJŠKA,
dr. BOGDAN DOLENC

Urednica strani občine Lukovica
MONIKA DOMITROVIČ
Urednica strani občine Moravče
BERNARDA MAL
Uredništvo glasila SLAMNIK
je na Ljubljanski cesti 69 v Domžalah.
Uredništvo
ERNA ŽABJEK-KOČAR, 714-599, 721-022

Tehnični urednik
JANEZ DEMŠAR
Lektor
prof. AVGUŠTIN PIRNAT
Glasilo izhaja v nakladi 14.000 izvodov in ga prejemajo vsa gospodinjstva brezplačno.
Na podlagi zakona o prometnem davku in mnenja ministrstva za kulturo spada glasilo med proizvode, za katere se plačuje 5% davek od prometa proizvodov.
TISK: DELO - Tisk časopisov in revij, d.d., Ljubljana